

ฉบับพิเศษ ครบรอบปี

ถ้อยแถลงของกองบรรณาธิการ.

ไอ-สัปดาห์ มีอายุย่างขึ้นปีที่ ๒๒ ตั้งแต่วັນนี้เป็นต้นไป. คณะผู้จัดทำรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณท่านผู้อ่านเป็นอย่างมาก ที่มีอุปการะคุณแก่ไอ-สัปดาห์ ทำให้จำนวนพิมพ์ของหนังสือเล่มนี้ทวีขึ้นเป็นที่น่าสนใจ. แม้แต่กระนั้นโดยที่คณะผู้จัดทำได้ตั้งปณิธานอันแน่วแน่ไว้ว่า อันใดจะยังประโยชน์และคุณประโยชน์แก่ท่านผู้อ่าน ทั้งในด้านการเมืองภายในภายนอก ตลอดจนวิทยาการแล้ว อันนั้นคณะผู้จัดทำจะได้หาทางสนองตอบ แต่ท่านผู้มีอุปการะคุณโดยเติมกำลังใจความสามารถ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ไอ-สัปดาห์เริ่มชีวิตในปีที่ ๒๒ คณะผู้จัดทำจึงขอเขียนปณิธานอันดังเดิมไว้ ณ ที่อีกครั้งหนึ่ง.

ในฉบับใหม่ของเรา จะมีอะไรที่แก่ท่านผู้อ่านบ้าง เราเชื่อว่า โดยการปรุงแต่งและเสริม "แก่น" ของเรา ท่านผู้อ่านจะได้ประโยชน์ในการอ่านที่มีความเข้มข้นยิ่งกว่าในฉบับที่แล้ว และเพราะว่าเหตุการณ์ของชาติบ้านเมือง และของโลกวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่หยุดยั้งนั่นเอง ประโยชน์ที่ท่านผู้อ่านจะได้จากเราในปีที่สองก็คือ "ก้าวไปกับโลก" โดย ไอ-สัปดาห์.

โดยที่เรามีความมุ่งหวังเช่นนั้น เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เรามีความยินดีที่จะเรียนต่อท่านผู้อ่านอีกครั้ง ในฉบับใหม่นี้ เราจะให้ขยายกิจการให้กว้างขวางออกไปอีก ในขณะนั้น ขบวนการพิมพ์กำลังกำลังล้มเหลวกันพิมพ์กันสมัยมาจากต่างประเทศรวม ๒ แห่ง เพื่อประโยชน์ในการพิมพ์หนังสือพิมพ์รายวันและรายสัปดาห์ กิจการที่เราจะขยายใหม่นี้เราจะไม่ไปยึดเหนี่ยวในขณะนั้น แต่เราเชื่อมั่นว่า ท่านผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการขยายกิจการอันเรากล่าวว่า เป็นอีกก้าวหนึ่งแห่งความวิวัฒนาการของ ไอ-สัปดาห์

เนื่องจากในฉบับใหม่นี้ หนังสือพิมพ์ ไท-รายวัน และหนังสือ

พิมพ์ ไท-สัปดาห์ ต่างก็มีภารกิจที่จะต้องขยายขยายด้วยกันทั้ง ๒ ฉบับ กล่าวคือ ไท-รายวัน จะออกฉบับพิเศษในวันอาทิตย์ ซึ่งหมายความว่า จะไม่มีวันหยุดใน ๗ วันเลย (ทั้งนี้หลังจากที่แทนพิมพ์ที่ส่งมาจากต่างประเทศได้มาถึงและติดตั้งเรียบร้อยแล้ว) อีกทั้ง ไอ-สัปดาห์ ก็จำเป็นต้องขยายกิจการออกไปอีกดังกล่าวนั้น เพื่อต้อนรับสถานการณ์ที่จะมาถึงอีกสองเดือนข้างหน้า บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับนี้จึงพิจารณาเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะปรับ "แก่น" เสียดังเดิมเป็นต้นไป เพราะฉะนั้น จึงขอถอนตัวออกไปประจำตำแหน่งในหน้าที่บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไอ-รายวันเพียงแต่ตำแหน่งเดียว บรรณาธิการรู้สึกอยู่เสมอว่า คน ๆ เดียวจะเป็นทั้งเลขาธิการ, อดีตและรัฐมนตรีนั้น จะแยกภาคไปทำงานได้อย่างไร ถ้าทำได้ก็จะเป็นนายถนัดอาคมมากกว่า เพราะฉะนั้น ไอ-สัปดาห์ จึงแก้ฉบับนี้เป็นต้นไป บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฉบับนี้คือ คุณณัฐ อติพัทธ์ ผู้ช่วยบรรณาธิการมาตั้งแต่ตั้งเดิมเริ่มแรกนั่นเอง.

การเปลี่ยนแปลงทั้งนี้ เป็นแต่เพียงการเปลี่ยนตัวบรรณาธิการ เข้มและนโยบายของหนังสือพิมพ์นี้ที่ท่านชอบหาได้เปลี่ยนไปด้วยไม่ ขออย่าว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงตามฤตวิวัฒนาการเท่านั้น และบรรณาธิการคนเดิม ก็ยังคงมีหน้าที่ในการเขียนเป็นประจำอยู่คนเดียว.

อนึ่ง ในฉบับนี้แล้วมีเรื่องอันสำคัญอยู่เรื่องหนึ่ง คือ ข้อเขียนของกฤษณ์ สายประดิษฐ์ บทหน้าปก และข้อความในหน้าสามว่า "ความยุติธรรมและความศรัทธา" นั้น ที่ถูกคือ "ความยุติธรรมและความสัตย์ความจริง" ดังในฉบับ ทั้งนี้เพราะความผิดพลาดบางประการ เราต้องขออภัยต่อผู้เขียนและผู้อ่านด้วย. ■

กองบรรณาธิการ ไอ-สัปดาห์
๒๒, กรกฎาคม ๒๕๐๐

ทำให้งานนี้... ทำให้งานนี้...

ใบ ขี้ปอด

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๓
 วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๐
 สรุปและวิจารณ์
 โดย V.2. แก้ว ไกเมร.
 บทวิจารณ์การเมือง
 โดย "ศรราช"
 ขุนไวข่า
 โดย ช. แสงเพ็ญ
 การเมืองเรงชีวิต
 โดย พิมพ์ใจ
 ชีวิต
 โดย เรือง รณชัย
 เทคนิคชีวิต วิจารณ์
 โดย จินดา จิตนเสรี
 นิทานเรื่องหมา
 โดย ไช—นาคกล
 นายกรัฐมนตรี ฯ
 โดย จอมพลทวี
 แผ่นดินของเรา
 โดย สด คุรุเมโรหิต

หน้า
 ๒๐
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

▲ บนแผ่นปก: จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์และคุณหญิงจิรา ธนะรัชต์
 จารงานวันเกิดของจอมพลสฤษดิ์ ๑๖ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๑๖ บ้านเกิดเขาหลวง

ชีวิตรักวิจารณ์

กลวิคณังมากกว่ากลวิคณัก.

เรียน บก. ไท-สัปดาห์ ทันที

ผมคิดตามมา ๔๘ ฉบับแล้ว (ชื่อไม่ทันเสียของฉบับ) ออกใจไม่ไหวขอเขียนถึงท่านสัก
 ครั้ง ในฉบับที่ ๕๐ ะไร ๆ ก็ดีหมดทุกอย่าง แต่ทำไมไม่มีเรื่องจอมพลคนแรกมาบันทึกเช่น "บุรุษผู้
 หินสั" "เขามาจากลัทธิอุกกา" และ "สัญญาจอมพล" ท่านออกหาความรู้ลึกซึ้งของเผ่าตนเอง
 ได้ว่ามีความรู้สึกอย่างไร และบันทึกเพื่อทราบเราหรือไม่.
 "หลังกระเจกเงา" ของคุณวิมล เศรษฐบุตร ผมขอแสดงความนับถือและปรบมือให้
 เป็นเพราะนี่เองเรื่องหนึ่งในฉบับนี้ที่ได้อ่านครับ ตัวคุณวิมลผู้ที่จะเป็นมาได้เมื่อไหร่ก็ควร
 อยากรู้ว่าทำไมบาง ๒ ฉบับที่ตามหลังคุณวิมลจะเป็นด้วยคนเพราะรักก็เป็นอย่างนั้นแหละ ผมก็เพิ่งได้
 เลื่อนนี้ไว้ว่าจริงหนังสืออะไรก็จะเป็น "วิจารณ์ของหมา" บอจ ๆ ผมก็มีคำถามสงสัยสะท้อน
 ใจออก ๆ เรื่องของคุณวิมล เศรษฐบุตรที่หัวขั้วหลักคน ดูที่หัวข้อว่า "ในระหว่างหมากับคน" ใคร
 จะเป็นอย่างไร
 ลองดูหมาที่ใกล้ตัวคน
 ผมจึงอยากได้ข่าวจากวิมล
 แล้วพวกท่านมาช่วยด้วยครับ

เพื่อนำข่าวเหลือคนเป็นรางวัล
 ไว้ ๑ เพราะคุณมากถ้าใจคนออก
 แต่คนลึกลับของหมาดีกว่า
 อ้อ! ใจยังไม่เจอของหมาทุก
 ใครจนคนเห็นที่คิดหมา ๆ
 เคยเห็นเจ้าเสือวัดลึกลับครับ
 กับข่าวสารที่เบ็ดเสร็จออกให้
 มันไม่คลายก็คิดทุกวัน
 ทั้งข่าวปลาหนังของและของเร
 เราชนกับกับข่าวเร
 ผมขออ่านคนคนคนคน
 กลวิคณังมากกว่ากลวิคณัก.
 ขอแสดงความนับถืออย่างสูง.
 ทั่วบ้าน ทั่วเมือง.

คุณเห็นจะเป็นนักเลงกลอนสำคัญคนหนึ่ง ไม่เลวเลยมีครับพวก "หมา"
 สดักกันไปกันหมดเลย คุณวิมล เศรษฐบุตร ประจำตำแหน่ง "หลังกระเจกเงา"
 เป็นประจำทุกฉบับครับ ที่ว่าบันทึกเฉพาะหมาเท่านั้น อ้อ! ขอเพียงนิค
 หน่อยครับ ขอบัณฑิต ๕ บาทถ้วนถ้วน เพราะเพิ่มหน้าหนังสือ ๔๐ หน้าเรื่องนั้น
 บัง ขันหักกระดกขึ้น ปกพิมพ์กระดาษไปดั่งสี ๑๐ บาทนั้นเขียนเป็น
 ขาวขาวไปเลยคุณเอ๋ย นานทีบ่อยครั้งเดียวเท่านี้ทั้งจากทำกินเป็นพิเศษอย่างนี้ ขอ
 ยอดความนักเขียนภาพล้อการเมืองก็ปล่อยมี ไม่ยอมมือขนาดเต็มหน้าเบื้อไร พิมพ์
 สัฟฟาวไปเลย กรุณาเห็นใจหน่อยครับ เราทำกันอย่างความ "ไท" จริงจริง
 ไม่ใช่ "ทาส" ภายใต้รัฐบาลบาลัน พันธุ์!
 "m-m"

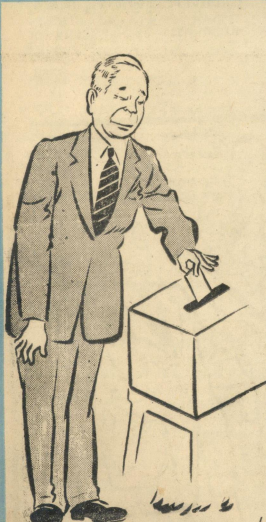
ในที่สุดประชาชนในอเมริกา
หรือ กรมตำรวจอเมริกา รวมพล

เรือประมงเจ็ดดวง
ประทุษ เรือกรรโชง
ให้ไปจับคนในทะเล...

โศกและคลั่ง กับผัวขี้ และก่อน
ตัวจากองค์พระภิกษณ์ ขี้เอาใจ...

เรือกรรโชงมีทอประทุษประทุษ ประทุษ ประทุษ
ให้เรือ ก.ม. คอมมิวนิสต์-พ.ร.บ. ตราพหฬ
และปลดปลอละ เสรีภาพทุกประการ...

ตีเน้นการ/ลืออิตัว
ให้ 'เรือกรรโชง'...

ท่านกลิม (เมิน - ท่านว่า
ในภาคของ ท่าน คือ
ในภาค สหประชาชาติ)!...

ประทุษประทุษตัวเองท่านที่เป็นประทุษประทุษ ประทุษประทุษ ประทุษประทุษ
ไม่ตกเป็นทาสให้ลืออิตัวลืออิตัวกับคนตอการ และไปเพื่อประทุษประทุษ
ทอประทุษประทุษ - ถึงถึง 'โศก' ไปแล้วแล้ว!

สรุปแสงวิจารณ์

ในรอบสัปดาห์

ปากของเรา

ใครมานายเคียง ศิริขันธ์
กับ ๕ อัครรัฐมนตรี.

บัดนี้ ความสนใจกันเกี่ยวกับ
การตายของนักการเมืองฝ่ายค้าน ได้
ถูกตีแผ่ออกมาแล้ว ในสภานิติ
บัญญัติ สมาชิกนายหนังโกธธิปไตย
รายละเอียดของการตาย ๕ อัครรัฐ
มนตรีว่า นายถวิล ชูกุล ถูกตำรวจ
กักขังมเห จึงเป็นเหตุให้นายถวิล
ตายเอง โศกแทนเข้าช่วยสหาย
รัก เลยถูกตำรวจจับกักขัง ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับเคียง ศิริขันธ์ปรากฏว่า
"ตายโหง" เช่นเดียวกับ ๕ อัครรัฐ
มนตรีอย่างเดียวกัน สมาชิกสภา
นายหนังเคียงเคยโทษสิ่งพิมพ์ว่า นาย
เคียง ศิริขันธ์ กำลังนั่งอยู่ในสภานิติ
บัญญัติก็มีเจ้าหน้าที่เชิญตัวออกไปแล้ว
ก็ถูกฆ่าตาย. การตายของนักการเมือง
เหล่านี้ แม้เวลาจะล่วงไปแล้วยังนาน
แต่เราก็ตื่นว่า เป็นเรื่องที่น่าเอาใจ
สนใจโดยแท้ แต่ถึงเหตุการณ์การตายของ
บุคคลเหล่านั้นได้เกิดขึ้นในเขตที่บ้าน
เมืองถูกนักเผด็จการเข้าครอบงำ การ
ตายและการสูญหายของเข่า จึงไม่มี
ใครสามารถ ระงับแถม ทักกระเผลอ
ได้ แม้กระทั่ง นายอภัยสิทธิ์ ผู้
ช่วยนายหนังเคียง ถูกฆ่าตายด้วย
นามองใจชั่วตัวงมเคร่งเครียด ขี้
คาหกึกเขาทั้งๆ ก็ยังไม่สามารถ
ระเอาใจเห่ด้านชั้นศาลได้ เพราะ
ฉะนั้น มาครว่ากาลเวลาจะล่วงเลยไป
สักเท่าไรก็อีก จึงเป็นหน้าที่ของ

ใจในความยุติธรรมจะคงอยู่ เพื่อค้น
หาความจริงกันต่อไป.

นับตั้งแต่วันแรกที่ข่าวการ
ตายของ ๕ อัครรัฐมนตรีได้แพร่สะพัด
ออกไป, ไม่มีใครเลยแม้กระทั่งเด็กม
ระเชื่อว่า ๕ อัครรัฐมนตรีได้ถูกโร
เมื่อมาอยู่ภายในโรงคุกอันตายเพราะ
ถูกยิงทั้งนั้น (นายพลตำรวจเอกเจ้า
ศิริขันธ์ที่คอยกระทุ้งถามในสภานิติ
บัญญัติเมื่อวันที่ ๑๔ เดือนนี้ว่า เป็นลักษณะ
ประสาชนะระลึกกันไว้) เพราะเหตุที่ว่า
ไม่มีใครเชื่อผลการชันสูตรรัฐบาล คำ
ว่าจึงเกิดการแถลงข่าวว่าถูกแทงหนึ่ง
สิ่งพิมพ์ ณ กรมโฆษณาการโดยมี
หลวงพิชิตสุระการเป็นผู้แถลง เมื่อ
แทนหนังสือพิมพ์ใช้แทนเจ้า ใน
ของหัวรอเขาไม่เชื่อคือ ปรากฏว่า

อัครนิยามซึ่งไปร่วมแถลงก็ยังคง
คาซุนคาใจเขาจนทนกลืนไม่ลง แต่
โดยที่ขณะนั้น เป็นยามคนกำลัง
ชวน ไม่น่าใครที่จะเอาใจใส่ทุก
หนังสือพิมพ์จึงไม่ซักถามข้อไปอีก การ
ประชุมหนังสือพิมพ์ในวันนั้น ก็งด
ด้วยบรรดาคนที่เคย ไม่กับความ
มัววิญญานทุกฝ่าย.

อย่างไรก็ตาม การการณ์ในขณะนั้น เป็น
การขัดข้องที่จะบันทึกให้ประชาชนเชื่อว่า ๕ อัคร
รัฐมนตรีตายด้วยมือของใครบางคน การได้
ปรากฏตัวว่า ผู้ตายจริงเป็นอัครรัฐมนตรี
และการประชุมจึงกลับมาเป็นเมืองหน้าถึง
จะผ่านพ้นไปไหม? เมื่อทางราชกิจจึงทำให้
เกิดเดือน (สิทธิในการเลือกตามคำกล่าวของนาย
พลเจ้า ศิริขันธ์) ว่า เป็นกรมที่คนหัวรอ
แทนที่ด้วยอัครและรัฐมนตรีมากระทำ ในวันที่
ตำรวจไปปลดปล่อยผู้แทนหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏ
ว่าเหตุผลที่แถลงก็อยู่ในใจในใจ ไม่สมเหตุ
สมผล ในชั้นบรรดาแถลงว่า มีการประชุม ๕ อัคร
รัฐมนตรี แต่เห็นความลับกันเสียใหม่ เป็น

ใจจริงมาอยู่ ต่อสิ่งที่ว่าใจจริงมาอยู่จึงคือ
๕ อัครรัฐมนตรี คู่มือสมเหตุสมผลเสีย ใน
กรณีเช่นนี้เอง นายควม อัครจึงวิจารณ์ว่า "เมื่อ
การขัดข้องเช่นนี้มีความลับแล้ว ใจจริงอยู่
มาอยู่จะอ้างรู้ความลับนี้ได้อย่างไร" สรุปแล้ว
การตายของ ๕ อัครรัฐมนตรีที่ว่า โดยใจจริง
มาอยู่จริงหรือไม่ ไม่เห็นเหตุผลที่จะเชื่อได้.

ในกรณีนายเคียง ศิริขันธ์ และ
นายพร มลิกุล ที่เช่นเดียวกัน ทั้ง ๒
รายนั้น แม้ความตายของบุคคลทั้ง ๒
ระมีความทราบ น้อยกว่า ๕ อัครรัฐ
มนตรีก็ตาม แต่เหตุผลที่ส.ส.ฝ่าย
ค้านชี้แจงว่า ถูกฆ่าตายในพระนคร
นั้น แสดงว่า ประเทศไทยคือ
ณาการแห่งความกลัว อย่างแท้จริง
เป็นการกักขังข่มเหงนักการเมือง ซึ่ง
ควรที่จะมีขบวนการต่อสู้ไทยอย่างหนัก
การพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม
แต่กับพระราชบัญญัติลักษณะนี้ กฎ

คลาดแคลงใจแล้ว!

ปัญหานี้อยู่ว่า ใครเป็นคนฆ่าเขาเพื่อที่จะ
ชนะ ๘ ศัตรูบนสวรรค์ เราเห็นว่าความ
นี้ถูกวิพากษ์ ทั้งกับปัญหาการก่อกวนสังคมซึ่ง
ความชั่วร้ายจะอยู่ในเรื่องนั้น และนี่อาจเกิดขึ้น
ในอินเดียฯ แต่อาจจะมองว่าความนี้ถูกการก่อกวน
ฝ่ายค้านโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ถ้าหากมีความ
จริงจะต้องมีเหตุผลออกมา ไม่จำเป็นหรือเห็นว่า
บางคน บิดี ไม่เท่าที่กล่าวกัน คนจริงจะพูดความจริง
ออกมา เมื่อต้องการ เจริญที่จะทำอะไรๆ นอก
จากที่เป็นคนดีแล้ว หน้าตาที่จะถูกกระชาก
ออกมาว่า ใครเป็นคนฆ่าเขาโดยมีการนำบุคคล
ออกมาเป็นหลักฐาน ▲

ทะลุยม่านไม้ไผ่.

พ.อ. วรรการ ให้สัมภานันท์ เกี่ยวก่อนอเมริกาต้อง
การเอาไทยขึ้น เมืองฟังก้า "เราต้องฟังเขา
แล้ว..."

[illegible]

ปัญหาการเบิกเงิน

ภายในประเทศ.

คุณอนันต์ โทมะพันธุ์ของเงิน:

เมื่อมีตำแหน่งใหญ่โตในรัฐบาลวง
ลงมีผู้กล่าวคณันคนจะไว้รับคำ
แห่ง ยังอยู่เราได้พบผู้ใดอยู่คนหนึ่งซึ่งว่าท่านจะ
ไว้รับตำแหน่งที่ว่า จึงขอทราบความจริงจากท่านในคำ
เล็ดลอดที่รู้มา ท่านบอกว่า "ไม่ขอรับเป็นอันขาด เพราะ
การปกครองทวงวัน ไม่ใช่อายุที่ความสามารถหรือปก
ครองที่ แต่ต้องมั่งของแจกเงินแจกด้วย ผมไม่มีบ
พิเศษจะรับตำแหน่งได้อย่างใด ถ้าฉันรับเข้าไปก็
ต้องหกละเขมือบเท่านั้น" จะเห็นได้ว่าท่านทวงวัน หว
หน้าใหญ่จะยังมีเงินสำรองไว้แจกจ่ายด้วย มิฉะนั้นหา

ความนิยมไม่ได้แม้พรรคการเมืองเช่นเดียวกัน ถ้าหัวหน้าไม่มีเงินแจก
จ่ายแล้ว ลูกพรรคก็มองต่าง ๆ นา ๆ หนึ่งก็ว่าไม่รัก หรือแจกเงินแจก
ของไม่เพียงพอ เลือกกักมีกักทั้งนี้ ก็ลาออกไปเข้าพรรคอื่นที่มีการเอื้อ
เฟื้อเอื้อกันดีกว่า ดังนั้นพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาลจึงต้องหาเงินโดยวิธี
ขายแปดก๊วย ผักกาดพรรคการเมืองฝรั่ง หรือเปิดเงินรัฐบาลไปขายแจกแก่ลูก
พรรคเป็นพิเศษ จึงจะเลี้ยงน้าลูกพรรคไว้ได้ ส่วนพรรคที่ไม่มีสีสวาทแก่
ลูกพรรคก็ออกจากรัฐไปหาพรรคอื่นที่อุดมสมบูรณ์กว่าดีกว่าไป
หนึ่งเสียดีกว่าในหนึ่งนี้ ก็กล่าวขานอยู่จนการเมืองอย่างรุนแรงจนหลายพรรค
ทำให้เห็นว่าการลาออกของนัก เป็นสาเหตุที่ประเทศกับผู้มีเกียรติและคนหาญวุ่น
ได้ถูกพระเจ้าเงินเสียเปรียบขึ้นเป็นพี่ของราษฎรไม่ได้แล้ว จนทำให้ราษฎรเบื่อ
หน่ายในการเลือกตั้งแทน และเล็งเห็นถึงเหตุของชนอยู่หลายจังหวัดในขณะนี้.

ส.ส.ที่รักษาอุดมคติและปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ด้วยความซื่อสัตย์
สุจริตก็มีมากเหมือนกัน แต่เมื่อตกเป็นปราชัยคนเดียวก็ทุกข์เข็ญจนหมั่นแล้ว ก็
ต้องหลอกลวงคนอื่นไปด้วย เงินแม้ว่า จะเป็นคุณอนันต์คนหนึ่งก็ตาม ก็มี
โทษหนักเท่าไรเราใช้จ่ายเพียงพองเงินไป ก็เกิดโลกข้างหน้าที่หมั่นเข็ญคนได้
ง่าย ๆ เหมือนกับเรามาใจลูกหลานจนเป็นนิสัยชั่วชีวิตแล้ว ที่สุดก็เสียคนปราศ
จากศีลธรรมและเกียรติกลายเป็นไปละเลียดเงินในใจได้ การแจกจ่ายเงินโดย
ผู้ไม่เกี่ยวข้องกันหรือพรรค โดย ชื่อคุณบุคคลและเจตนาเขา ย่อมทำให้
บุคคลนั้นเสียคนได้เช่นเดียวกัน ถ้าเขาเป็นข้าราชการ ก็จะเป็นข้าราชการที่เลว
ทางมารวมเรื่อตลาดค้าถ้าไม่มีเงินสนับสนุน ถ้าเขาเป็นส.ส. ก็ทรยศต่อราษฎรที่
เปื้อนพรรคเพราะเห็นแก่เงินยงว่าอุดมคติ ที่ได้ให้คนในสัญญาไว้แต่ราษฎรที่
เลื่อมใสเขา เป็นกฏที่กลายเป็นข้อบังคับตนเองและทำลายเกียรติของชาว
เมืองนั้นด้วย เมื่อไทยในระหว่าง ๒๕ ปีมานี้ หาเงินได้จกยศโดยไม่ได้ต้อง
แรงลงทุนอย่างหนึ่งต่างนี้ เพียงแต่ทำตนเป็นลูกขุนลอยมือยึดถือเสวยรับเท่านั้นก็
สมบุญพูลสุขของไป อันเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งชวนได้คนประพฤติชั่วทั่วไป ถ้าไม่ไป
รับการแจกจ่ายโดยวิธีง่าย ๆ ก็คิดหาทางคอร์รัปชั่นหรือขโมยลักทรัพย์ คดโกง

เรื่องไว้จ่ายหลายเรื่องมาแล้วกับเมืองจึงเต็มไปด้วยคอร์รัป
ชันทุกทวงวัน ก็เพราะเหตุหนึ่งนี้โลกให้เงินจนดูตาอยู่ทุก
เมื่อเชื่อนั้น ที่จ่ายก็จำนวนแสนจำนวนล้านอย่างสบายใจ
แต่ถ้าเป็นผู้น้อย เพียงเอาเงินหลวงไปใช้ จำนวนร้อยจำนวน
พันเป็นคิดจะวางทวงวันไป.

การแจกเงินนั้น มีใช้แจกจ่ายแก่สมาชิกประ
เภท ๑ เท่านั้น ปรากฏว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง พรรคนัก
ศิลาได้จ่ายเงินให้กับ ส.ส.ประเภท ๒ เพื่อช่วยค่าครอง
ชีพคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งทำให้สมาชิกพรรคคนนักศิลา
ได้รับคะแนนโหวตเป็นประธานสภา และรองประธานอย่าง
งคม และปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์ว่า เมื่อวันมีการ
ประชุมคณะรัฐประหารที่ ๖ กรกฎาคม ท่านจอมพล

พิบูลย์ได้แจกเงิน สมาชิกคณะรัฐประหาร อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท ครั้น
เมื่อปรากฏว่า สมาชิกพรรคนักศิลาที่สอยก ราษฎรไม่เลือกให้เงิน
อุดหนุนจากพรรคก็คนละ ๒,๕๐๐ บาท ส.ส.ประเภท ๒ ก็มีความเห็นเป็น
เอกฉันท์ที่จะยื่นบันทึกต่อจอมพล.ขอให้บริจจาคำจำนวนก็คนละ ๒,๕๐๐ บาท
เช่นเดียวกันด้วย. ถ้าจัดซื้อทั้งนี้ละออกหรือระดมการมีดังนี้สนุน ทั้งที่
ท่านจอมพล.คองมิตี นอกจากนั้นข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ก็กล่าวไว้ว่า
ได้มีการซื้อกระดาษ ส.ส. กับให้ เยี่ยมเยี่ยมเล่งถึงทาสีในโรในอเมริกา
ละ ๓๐,๐๐๐ บาทถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท แล้วแต่คุณสมบัติถึงกล่าวของแต่ละ
บุคคล และบางคนยังแถมบ้านและรถยนต์ให้ด้วย ดังนั้นส.ส.ประเภท ๒ ผู้
หนึ่งจึงบอกกับ "เทพารักษ์" ที่เขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยว่า "อย่า
ว่าแต่พรรคสหภูมิจะกล่าวรัฐบาลจอมพลพิบูลย์ละต่อให้ ๑๐ จอมพลสุมค
ก็กล่าวไม่ได้ ฟังแล้วรู้สึกเสียใจอย่างไรซมกล เห็นจะเป็นที่รู้สึกกันว่าทุก
วันหรือต่อไปก็ รัฐบาลจะอยู่จนทนได้ไม่ไปเข้าการที่เลวที่เป็นประชาธิปไตย
หรือ เสด็จการ อยู่ที่ว่ารัฐบาลที่ไม่มีความแจกจ่าย ส.ส. และบริวารหา
เครื่องที่อุดหนุนแล้วก็เป็นรัฐบาลไม่ไป เพราะ เงิน เท่านั้นที่ระชักนกายปลาย
กันเป็นโทษระชักนกายของประเทศไทยสมถึสุภาษิตกันที่กล่าวไว้ว่า "มีเงินผีก็ใช้
ไม่เบียดใช้" (พินัยเขียนหนังสือด้วยหมึกจีน) นี้ก็เกิดขึ้นแล้วทุก ๆ ทำไมจะใช้
ให้ทำอะไรไม่ไป แม้พรรคการเมืองใดระชักนการหรือเทวฤทธิที่ถูกลงในรัฐ
บาลได้ แต่ก็ไม่ถึง ๕ คนคงต้องถูกทิ้งระเบิดไปเหมือนอย่าง รัฐบาลคอง
อภัยวงศ์ ที่เคยโค่นมาแล้ว ถ้าไม่มีสีสวาทก็ขึ้นแต่เสียโชคที่เอาการเมือง
เป็นเครื่องหักกัน.

อย่างไรก็ตามเรา ต้องทราบขอ และเคารพแต่เพียงเมืองกลางนี้ ที่ซึ่งจึงใช้สิทธิ
และหน้าที่ซึ่งชอบธรรมของตน โจชจะกระทำอย่างไรจากคนแก่และชนุ รวมทั้งมีภาระที่
การอยู่เป็นเรือนอยู่คนใดที่ไปฟังแล้ว ผู้หนึ่งของเขาจะเป็นคนแบกบักหรือ เห็นพรที่ขึ้น
พระเจ้าหรือไป สัตว์คู่สร้าง ราชู และของแก่น และคน (อ่านต่อหน้า ๑๕)

บทบาทเด่นเด่นตอนใหม่ ของ

วิศัล ชำนาญแพทย์

หนายความหนุ่ม ซึ่งมีวิชาชีพ

เหมือนดั่งนักสืบลับ

ผู้ต่อสู้กับเล่ห์กระเท่ ทุกแง่มุม

ผี.แสงเขี้ยว
เขี้ยว

บุปผาวิทย์

นวนิยายการเมืองเรื่องน่าอ่าน

ขงนตยาวพอเสมอพอควร

ขณะเดียวกันกับความมึนงงถูกกลืนกลายอยู่ที่ศาล สายลับก็แจ้งถึงการพบกัผู้หญิงคนนั้น

ดวงตาของลินดาปริศนาและน่ารัก
มันเป็นภาพที่ซึ่งหนายว่าลึกได้ชัด

ดต.

เมื่อผู้พิพากษาจากที่นั่งเข้าประดุหลังบัลลังก์ไปแล้ว ผู้ฟังในศาลต่าง

ลุกขึ้นจับกลุ่มซุบซิบกัน ขณะเดียวกันนั้นเอง ชาวหนึ่งสี่หมื่นหลายนับต่างกรูไปหาตุลา และตั้งคำถามบางข้อ แต่ข้อการดูเหมือนจะรีบร้อนอะไรสักอย่าง แนวทางหนึ่งสี่หมื่นไปทางหนึ่ง และออกจากห้องไปอย่างไม่มีเยน แต่ วัตถุประสงค์นั้นยังลึกลับ เมื่อเห็นชาวหนึ่งสี่หมื่นที่หน้าขวา และแล้วต่างก็กรากเข้ามาหาเขา.

“เฮีย เฮีย พวกเรา” เขากล่าวอย่างขี้ขี้ “ผมไม่คิดเลยว่าเรื่องนี้จะแปรปรวนไปได้อย่างรวดเร็ว แค่ง่ายไรก็ตามความจริงมันต้องเป็นความจริงเสมอ จริงไหมครับ พวกคุณได้เห็นลาลดลงนั้นของฝ่ายกร สอนสวนแล้ว และฝ่ายกรสอนสวนก็ชอบได้ความว่ามีการขู่เข็ญกันขึ้น นอกจากนั้นยังมีรอยลายมือของผู้หญิงที่นั่นเกิดเหตุนี้ขึ้นอีก และไม่มีใครทราบว่าเป็นลายมือของใคร และอาจจะมียอยลายมือผู้หญิงอื่น ๆ อีกก็ได้ และลายมือทั้งหมดคนฝ่ายสอนสวนทราบหรือเปล่าว่าเป็นลายมือของใคร ในขณะที่เขารู้แล้วว่าเขาไม่ทราบ และฝ่ายสอนสวนจะพิสูจน์ต่อไปหรือไม่ว่าเป็นลายมือของใคร พวกคุณคงจะเขียนคำถามและตอบได้เอง”

ขณะเดียวกันนี้พิภพกระหึ่มกระหอบเข้ามาหาวัดก็กระซิบด้วยสำเนียงกระเสาะ ๆ ว่า.

“ผมมีเรื่องสำคัญจะบอก”

“เรื่องอะไร?”

“เราพบตัวผู้หญิงคนที่คุณต้องการแล้ว”

“คุณหมายถึงคนทำงานกับนายสัมพันธ ไซโซไหม?”

“ไม่ใช่ เราพบแม่ของลินดาแล้ว”

“ดีมาก ถ้ามันไปพบแม่เดี๋ยวนี้ พบตัวแก่ที่ไหน?”

“เราพบแม่บ้านชายของอย่างว่าที่เพชรบุรี เกือบมากรงเทพธานี ที่พวกเรานอกแถวจากสาวของแก ต้องการความช่วยเหลือจากแกอย่างที่สุด” วิศัลพยักหน้าพาลมองไปทางวังขึ้นที่ตำรวจกำลังจะเอาตัวกลับ ไปเรือนจำ.

“ประเดี๋ยวก่อนคุณวันชัย” วิศัลตะโกนไป แล้วรีบไปหาวันชัย “คุณจำชื่อโทษขอเวลาให้ผมพูดกับเจ้าเลขาสำนักนี้ละ” คุณจำตำรวจคนนั้นไม่ว่าอย่างไร เดินห่างออกไปเพื่อให้โอกาสแก่หนายความและเจ้าเลขาจะได้สนทนากันถนัด วิศัลจับแขนวันชัยขึ้น.

“คุณวันชัย เรากำลังจะไขคดีแล้ว คดีของเรามีหวัง”

“นี่สิ” สันหาของวันชัยบ่งบอกแล้ว “คุณได้พยานอะไรมาหรือ?”

“อย่าเพิ่งรีบ จนกว่าผู้หญิงนั้นนอนหลับอย่างสบาย ไม่ต้องเป็นทุกข์อีกแล้ว” วิศัลหันไปขอ

ใจคนจำตำรวจ แล้วผลัดมือมาทำทิพย์.

“เราไปกันเถอะ แต่ผมจะต้องเอาตัวกลับไปก่อน ผมต้องการจะขอความคุ้มค่าที่แก่ให้การกับเรา และให้แก่นัยนักโทษของแคว้นที่ไม่หาผลที่สำนักงานด้วย คุณพามาได้ไหม”

“ผมไม่แก้กัก โรงแรมรุ่งอรุณนั้นแหละ บอกแถวหน้ามารถออกไปตามทวลินตามาพบแ”

“เราคงคิดก่อ กบยักรการเสียแล้ว บอกเขาว่าแม่ของลินดาจากทางจังหวัดก็ต้องการพบลูกสาว และขอร้องให้เขาพาลินดาออกมามาพบ”

“คุณนึกหรือว่า ถ้าอัยการคนนั้นแะระยอม”

“เราก็ต้องพยายาม” วิศัลตอบเขา ๆ “แต่ผมนึกว่าเขารออันเขาว่าให้พามาได้พบก็ คงสอยสวนมากกวา”

“ผมก็บอกอย่างนั้น” ทิพย์พยักหน้าเรื่อย ๆ

“คุณนึกว่า แล้วยังอยู่ที่โรงแรมนั้นหรือเปล่า?”

“ต้องอยู่คนของแม่เจ้าอยู่แล้ว”

วิศัลหัวเราะเขา ๆ “คุณนึกว่า ยายคนนั้นแก ไม่เหมือนคนนั้นนอกบางคนหรือ ผิดอะไร ผมทราบดีว่าอย่างน้อยแกก็ต้องร่วมมือในคดีนี้เข็ญคุณเข็ญแม่ให้พิณแล้ว...” วิศัลก็มองทิพย์ออกมาจากที่เข็ญขึ้น หันไปมองทางวัดอีกที่ขึ้นหรือก่อนแล้ว.

“เรามีนาง ที่รักองค์ท่านอีก
เตรียมสมมุติไว้ และกินสื่อให้พร้อม
เราจะไปพบแม่ของลินดาทันที”
ทั้งสามคนรีบออกไป จากศาลกัน
ที่ รวดของทิพย์อาศัยอยู่ข้างนอกแล้ว
จึงทำหน้ากับคนอื่นทั้งสาม มุ่งไปยังโรง
แรมอรุณสวัสดิ์.

ขณะที่เดินเข้าโรงแรมนั้น ทิพย์
หันมาย่อว่า.

“อยู่ห้องสี่ห้าชั้นบน”
ทั้งสามพากันขึ้นไปยังชั้นบนและ
พบคนของทิพย์อยู่ที่ห้องรวมแขก พลา
มัยไปเฝ้าทางประตูห้องสี่ห้า ทั้งสาม
จึงเดินตรงไป วิทยาลัยการประมง เลี้ยว
เห็นเขา ๆ และเสียงรถกอลอน, ประตู
เปิดออก วิทยาลัยการตากวางหันมาทาง
วิคต์ ซึ่งแสดงที่ทำงานสนเท่ห์ที่เดิมที่
ทิพย์มองคนทั้งสอง แล้วหันไปทาง
สุภาพสตรีชราที่กำลังยืน ยืนเกาะประตู
มองดูคนที่ทั้งสามอยู่และโดยเฉพาะทิพย์
“คุณพลลูกสาวฉันไหมคะ” แ
ถามเสียงกระเส่า.

วิคต์พบว่า สุภาพสตรีผู้นั้นไม่ใช่
นางแม่ วิวรรณ ที่เคยไปหาเขาที่สำ
นักงาน, ความรู้สึกนั้นเกี่ยวข้องกับวิ
ภา ทิพย์เข้าไปทันทีว่าวิคต์และผู้หญิง
ที่เขาพามาไม่เคยได้พบกันมาก่อนเลย.

“คุณนายไม่รู้จักคุณวิคต์ที่นายความหรือหรือนี่คุณวิภาเลย
นุการของเขา คุณนายเคยไปที่สำนักงานของเขาแล้วไม่ใช่หรือครับ?”
“เปล่าค่ะฉันไม่เคยมากรุงเทพฯ เลยค่ะ เพิ่งมาคราวนี้แหละ เชิญ
ข้างในก่อนนะ” แยกตัวเข้าไป วิภาเดินตาม วิคต์ตามวิภาและ
ทิพย์ยังหายทั้งสามนั่งที่เก้าอี้บนแขก ซึ่งสุภาพสตรีชราเฝ้าลงก่อน แล้ว
หันมองคนที่สามอย่างฉะฉาน.

“พวกเราติดตามหาลินดาให้มาพบคุณนาย”
“ฉันก็อยากพบเขาค่ะ ไม่ได้พบกันมาตั้งปีแล้ว เขาเขียนจด
หมายไปบอกเหมือนกันว่าเขาอยู่ที่โรงแรมนี้,

“คุณนายไม่ได้พบลูกสาวคิงบรีหรือครับ” วิคต์ถามอย่างสนใจ.
“ถูกค่ะ”
“คุณนายอยู่ที่ไหนไม่ทราบ?”
“ฉันอยู่อยู่พระค่ะ”

“ขอโทษคุณนายเป็นมารดาของคุณลินดาหรือครับ ไม่ใช่ใครส่ง
ตัวคุณนายมาแทนนะครับ”

“อะไรคะสงสัยมาแทน?” แกล้งก๊วอย่างประหลาดใจในคำ
ถาม.

“ขอความกรุณาเล่าถึงลินดาให้ผมฟังหน่อย ขอโทษ” วิคต์จึง
มองหญิงชราเหมือนจะค้นหาความจริง.

“พวกคุณต้องการรู้เรื่องลูกสาวฉันไปทำไม” แกล้งถามเสียงขุ่น ๆ

“อายุสักเท่าไรครับ?”
หญิงสาวเชวชมวกหัว เหมือน
กำลังคิด “ถ้าฉันจะยังขึ้นเสียอีก...
เข็ญใจก่อน ชวค ฉลุ ขาน... เข็
เห็นอะไรขึ้นแล้วล่ะ ฉันก็แค่เผลอไป
ไปก็”

“แล้วคุณนาย ไม่ไปพบผาค่ะ
แล้ว”

“ค่ะ ยี่สิบกว่าแล้วค่ะ คุณรู้
จักเขาคือใครคะ เขายังไม่มั้ง เขาเสีย
คหีหรือคะ เห็นหังเขาค่ะ แม่ทุกคนก็
เข็ญใจอย่างฉันทั้งนั้น ยิ่งเมื่อเขาออก ▶

คุณวันชัยมีเรื่องมาขอ
ติดใจน้องคุณหมอนัด
เสียงร้อง จึงลุกขึ้นยืน
เห็นแสงไฟ พุ่งมาจาก
ขอบ (และเพราะคืนนั้น
เงียบสลัด) เสียงรถจึง
ชนคั จึงพินิจรถเจอน

จากบ้านไปครึ่งหลังนี้ อิลันจึงเห็นหัว
มาก”

“เขาเคยบอกจากบ้าน มาก่อน
แล้วหรือครับ”

“ค่ะ ออกจะเป็นคนถือศักดิ์หน่อย
ความวิงวอนเมื่อเขาอยู่ เขาก็ช่วยเหลือค้ำ
ชูยกล้างแค้นไว้ ใคร ๆ ขอร้อง เขาก็
ช่วยเหลือทุก แต่เขาว่าเมืองเพชรเล็ก
ไปไม่สนุก”

“ครั้งแรกเขาหนีออกจากบ้านไป
เมื่อไหร่ จอห์นเคยรักกับข้าวกินแซก
หญิงชราคนหนึ่ง คิกไปชั่วขณะ
“ประมาณสามหรือสี่มาแล้วค่ะ”

“เขาไปไหนไม่ทราบ”
“มีเงินอยู่ในกระเป๋าสั้นรถไฟไป
ไหนก็ได้ เขากล่าวว่า พักที่นั่น
จอห์นสารถของเขาไปยัง ะไรทำนอง
นั้นแหละคะ ตอนนั้นอิลันเห็นหัวมาก
ไปแจ้งความกับตำรวจ ไม่ทันที่
ความเขากลับมายังบ้าน อยู่อีกไม่นาน
ก็หนีไปอีก”

“ไปไหนเกี่ยวกับหรือ”
“ค่ะ ไปไหนเกี่ยวกับ”
“จอห์นเคยคบกับคนอื่นไหม
ครับ”

“ค่ะ อิลันชอบมัน คุณอย่า
เข้าใจผิดนะ ลินดาเป็นคนคึก
เรื่องคุยซู้ซั่วแล้วไม่มี แต่เขาชอบ
เที่ยวไปในไนท์ ไม่กลัวใครทั้งนั้น
เขาว่าเขายังรักกันจริง”

“คุณนายเน โหหรือครับว่าผู้หญิง
จะเอาตัวรอดได้” วิกตอเรียถาม

“ก็ฉันเชื่อค่ะ เขาเป็นคนดี
ของเขา ชอบไปไนท์ไนท์ คำว่าซัฟ
ฟองเมื่อแรกได้ ไม่เคยอยู่บ้านเกิน
สามเดือนสัก”

“เกี่ยวกับเขาไปอยู่ที่ไหนไม่ทราบ”
นางแมกกับหนึ่งนางไปชั่วขณะ เมื่อเช
ยกับสามแม่เห็นน้ำใส ๆ กลอดเล็ก
น้อย

“เขาขายเสียแล้วค่ะ รอดพ้นแล้ว
ขณะนั้นคนขายได้ถือตัวช่วยเท่านั้น”

“ครั้งหนึ่งคนขายออกไปจากบ้าน
นานสักเท่าไรไม่ทราบ”

“ยกว่าแล้วค่ะ เขาเขียนจดหมาย
มายกอดฉันเหมือนฉันว่าอยู่ที่ไหน แต่
ก็ฉันไม่ทันคอยเขาอีก ไปอยู่ที่ไหน”

“เคยมีเรื่องทุกข์ร้อนในการเดิน
ทางบ้างหรือเปล่า สมหมายบอกว่า
เขาบอกคุณนาย ถึงความลำบากบ้าง
หรือเปล่า”

พลิกไปพบกัน :

เนกร เชมะโยธิน

กุนดาบ สายประภัสสร

เอก วิสฤ

สมัย เรื่องไกล

เกียรติศักดิ์ บุญยเสนา

อิศรา อมรินทร์กุล

กาหา

แชลโล

นภาพร

ทรง ศรีทอทิพย์

สนิท เอกชัย

เมธ เมธา

กนกกร สกศรี

ในภาคสองของ ‘ไท-ลี้ปดาค’

ฉบับนี้

“ไม่เคยเลยคะ”

“เขาเคยขอเงินทางไปรษณีย์บ้าง
หรือเปล่า”

“เปล่าเลย แต่ฉันก็ไม่ทราบ
เขาคำมาทักอะไร เวลาเขาเข้ามา
แต่ฉันก็กลัวเสียมาก และฉันก็
สอพลอ”

“คุณนายนึกถึงไหมว่า เขาอาจ
จะเป็นผู้หญิง เธอ...อย่าง...”

“ฉันเข้าใจความหมายของคุณ
ค่ะ ลินดาเปล่าเลย เขาไม่เป็นผู้หญิง
อย่างนั้นหรอก ถ้าเป็นแล้วมัน
นี้ร่างกายคงทรุดโทรม แต่นั่นเขา

มีเลย คุณเคยรู้จักเขาคุณระทองเห็น
คงทราบดีว่าของเขา คงทราบดีและ
คงทราบดีว่าเขาคนนั้น”
“ผมเห็นด้วย” วิกตอเรียปลั่ง
คำพูดของวันชัย “โรเบิร์ตสา มิสซัส
...นาร์ก” ภายในห้องนั่งไปชั่วขณะ
วิกตอเรียมองไปที่ทางนอกหน้าต่างพิศ

หนังสือให้กานบุ วิกตอเรียพูดสัก
ครู่ก่อนจะเลิกถาม

“จอห์น ผมจะออกไปโทรที่
ข้างนอกสักครู่”

“ทำไมต้องจากห้องไป เขาคนนั้น
โทรที่อยู่ที่ไหนมาจก เขาโทรที่ที่ไป
หาใครสักคนก็แล้วกัน” เสียงผู้ดูแลสถาน
โทรที่ที่ วิกตอเรียพูดไป

“ผมทราบแล้วครับว่า เป็นเวลาสั้น
แล้ว แต่ผมคิดว่าเมื่อคุณติดต่อจากคน
บล็องมาที่นี้ หากเขาอยู่ปรนอบเขาจะ
ผมขอความวิเศษที่ออกพูดสวด”

“ประจักษ์ด้วยนะ เขากำลังเตรียมตัวกับ
บ้าน” เสียงปลายสายตอบมา แล้วเสียงผู้
พูดมา ๆ “หากความวิเศษที่ต้องการพูดด้วย
แล้วเสียงนี้ที่ฉันนี้” “รอเดี๋ยวนะ ถ้าฉัน
แล้ว” เสียงนี้ที่หน้า ๆ ก็จบแล้ว ลินดา
เขาได้ขึ้นเสียงหน้า ๆ ของคุณก็ตอบมา

“มิฉะนั้นไรไม่ทราบ”
“ผมอยากจะทำอะไรสักอย่าง” วิกต
อเรียไป

“คุณไม่อยู่ในฐานะ ที่จะทำอะไรจาก
ผม เรื่องไรไม่ทราบ”

“แม้จะเดินมาถึงถึงถึงกับผมที่นี้ เขาขอ
จะพูดกับเขาของเขาก่อน อย คุณช่วยถือ
สักหน่อยได้ไหม”

“ไม่ได้อ ลินดาฉันมีพยานของอีก
คุณก็ตอบมาว่า “ถ้าคุณอยากจะทำกับผม
ให้พูดกับเขาไปศาล ผมเองก็ด้วย” เสียงผู้
วางหูโทรศัพท์ที่ลินดา วิกตอเรียออกมาจาก
เขา ๆ เดินกลับมายังห้องที่พูดที่เธออยู่

“คุณนายครับ พยายามอย่าให้
ฉันเห็นเขาไปเสีย อย่ไว้กับสถาน ลินดา
ปลอดภัยและสบายดีทุกอย่าง ผลอะไร
ขณะที่ลินดาไปถึงโรงแบบวิกตอเรียก็กล่าว
“ถ้าหากอีกคนโทรที่ที่นี้ ขอผมจะ
ก็ บอกเขาว่าผมไม่อยู่ และผมทราบว่าจะไป
ตามตัวให้”

“ค่ะ แล้วคุณจะไปไหนล่ะ”
“ไปไหน ๆ เขาคนนั้นไม่พบแล้ว”

วิกตอเรียหัวเราะ ๆ เหมือนดังที่เธอได้บอก

วันรุ่งขึ้น เมื่อผู้พาดำเนิน
ยัดลัง และที่ฝ่ายโทกและฝ่าย
พร้อมแล้ว อีกการถือขึ้นของคอศาล
ว่า

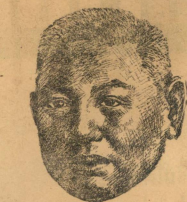
“คำที่เคารพเมื่อวันก่อนที่ศาล
ระสังเวยคดีความนี้ ทนายจำเลยได้
ชักชวนให้นายสตีเฟนส์ ถึงคนที่ว่า
นายสตีเฟนส์ ทำงานร่วมกับผู้หญิงหรือ
เปล่า ซึ่งกระผมได้ทักท้วงถึงคำถามนี้
คำพยานที่นายทนาย “คำพยาน
ทนายคำที่ทักท้วงของอีกฝ่ายแล้ว แต่

กฎหมายอนุญาตให้ ทนายจำเลยชัก
พยานได้ จึงการกระทำมีความผิดทาง
อาญาของพยานว่า โ้การกระทำที่กระ
แต่ไม่ได้อนุญาตให้ ทนายจำเลยชัก
พยานโดยในการกระทำมีความผิดของ
พยาน”

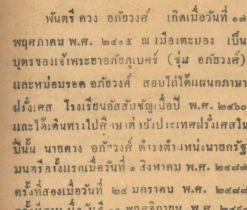
“ใครเป็นเจ้าของคอตมนัน”

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
มาตุจฉาผู้เดือดร้อนความไม่บริสุทธิ์ และจากจุ
ฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยออกใบปฏิเสธที่จะครอบครอง
ทั่วไปหมด วงการเมืองของบ้านเราขณะนี้
เหมือนจะกลายเป็นเวทีหาเงินไปเสียแล้ว ใคร
ต้องการวิ่งรอกเร็ว ๆ ต้องกระโดดเข้าสู่วัยที่กา
เมือง แล้วถ้าจะคอยเงินปันผลที่บริษัทหนึ่ง
ต่อไปการเมืองและ

พลเอก พระยาพหล พยพสุภะ (พหล
พหลไธสง) เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.
๒๔๓๑ ณ บ้านหน้าวัดจารุบุระ เป็นบุตรคนที่
ห้าของ พระยาพหลพยุหเสนา (กิมพหล) และ
แม่ศุภพุดังขึ้นกับ พหลไธสง เจ้ากรมการ
เรือนมหาราชทหารบกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ สอบ
จึงทุนเล่าเรียนของรัฐบาลศึกษาออกไปศึกษา
วิชาการทหาร ณ ประเทศเยอรมนี เมื่อ พ.ศ.
๒๔๔๘ ดำรงตำแหน่งนายร้อยมณฑลครั้งแรก
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๓ ครั้นเมื่อ

เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ และดำรงตำแหน่งนางสาวพรเท่งทวัน นกออกจะเป็น
นายกรัฐมนตรีคนที่แปดของประเทศไทยแล้ว จอมพล ป. พิบูลสงคราม ยังเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรประเภท ๑ ซึ่งได้รับเลือกตั้งมาตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐ และเป็นหัวหน้า
พรรคการเมืองใหม่ชื่อว่า "พรรคเสรีชนังคศิลา" อีกด้วย

อัม.ร.ว. เสด็จไปราชโชม เกิดเมื่อวันที่ ๒๒
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ๓ บั้นปลายกรมทหาร
อากาศกอง เจ้าหน้าทหารบก เป็นบุรุษพระ
ราชโชม พระองค์ได้ทรงเป็นกรมพล เป็น
เจ้าหน้ากรมพลบุรี จากโรมเรียนสวนหลวง
วิทยาเขต และเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศ
อังกฤษ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ได้ทรงสำเร็จชั้นเอก
จากมหาวิทยาลัยลอนดอน และทรงเป็น
กรมพลบุรี เจ้าหน้าทหารบก เมื่อวัน
ที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๖ เสด็จไปราชโชม
เจ้าหน้ากรมพลบุรีของประเทศอังกฤษ "อัม.
ร.ว. เสด็จไปราชโชมเป็นบั้นปลาย ๔๖ กรมพล

รัฐบาลแห่งคณะรัฐประหารจะต้องมีจุดอ่อนอยู่วันยังค่ำ

ทุกอันนั้นโดยตรงทักกรกตของ

รัฐบาลนั่นเอง

๔ ๕ ๖ ๗ ๘
ใครก็ตามที่ทําให้กรรณหยุด

၈.

รู้ประหารในเยอรมนีสมัยก่อนฮิตเลอร์

สถานการณ์ในยุโรประหว่างปี ค.ศ. ๑๙๑๙ กับ ๑๙๓๐ อันเป็นระยะเลี่งสงครามโลกครั้งแรกใหญ่ๆ มีเค้าแห่งการปฏิวัติที่กะทบน้อยตัวไปจนกระทั่งเกิดการฉ้อลดยักันไม่ได้ว่า โดยอาศัยปฏิกิริยาอันได้ยุโรปจึงสามารถถ่วงถ่วงวิกฤติกลแห่งการปฏิวัติไปเสียได้. เวลานั้นรัฐบาลเกือบทุกประเทศ ต่างจะปลดละเปลี่ยนจนไม่อยู่ในฐานะจะยื้อกันขัดขวางรัฐประหารได้ วิธีการที่รัฐบาลทั่วไปนิยมใช้ในการถ่วงถ่วงขัดขวางรัฐประหาร ล้วนเป็นวิธีการทางตำรวจซึ่งรัฐบาลประเทศต่างๆเคยนิยมใช้นิยามแต่ไหนแต่ไรแล้ว. แต่กิจนี้เป็นภาระที่หนักยิ่งสำหรับของประเทศในยุโรปสมัยนั้น ที่พรรคการเมืองฝ่ายนิยมการปฏิวัติได้คิดจะเอาบทวิเศษใหม่ในการยึดอำนาจเข้าจนญาติวิธีการของกันอันล้าสมัยของรัฐบาลมีได้คิดที่จะเอาเทคนิคแห่งรัฐประหารเข้าฟาดฟันมากรากการทางการเมืองที่ลัทธิลัทธิแห่งเสรีนิยมได้เคยปฏิบัติมาแล้วเมื่อคราวโค่นรัฐบาลนาบเบลเชอในต้นปี ค.ศ. ๑๙๑๗

มีผู้ประหลาดใจกันว่า ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๓๖ ถึง ๑๙๔๐ อันเป็นระยะที่วงการการศึกษาทางปฏิกิริยาคัดค้านคอมมิวนิสต์อย่างหนักนั้น เหตุใดจึงไม่มีพวกรณรงค์ฝ่ายซ้าย หรือฝ่ายขวามือเอาเบ็ดเตล็ดแห่งการปฏิวัติของบอลเชวิค ไปใช้เป็นเครื่องมือในการล้มล้างรัฐบาล. คำตอบมีว่าเพราะพวกหัวรุนแรงเวลานั้นไม่มีความรู้ในเรื่องทฤษฎีอันที่การยึดอำนาจ ตามหลักเทคนิคคอมมิวนิสต์ในการทำรัฐประหารนั้นเอง. ทั้งๆที่หรือหากก็ ได้เคยทำตัวอย่างให้เห็นมาแล้ว ด้วยการริเริ่มเอาเทคนิคนั้นมาใช้เป็นรายแกล้งโลก ความผิดของพวกหัวรุนแรงในยุโรปสมัยนั้นล้วนเป็นความคิดที่ไร้ค่าล้าสมัย พวกเขายิ่งได้แต่จะให้เครื่องมือและวิธีการซึ่งที่รัฐบาลใช้ก็ ได้มีการวางบรรทัดไว้ เพื่อบังคับให้เครื่องมือและวิธีการที่เคยใช้กันมาจะเป็นแบบฉบับบังคับแต่อาจคิดบ้างเล็กน้อยบ้าง.

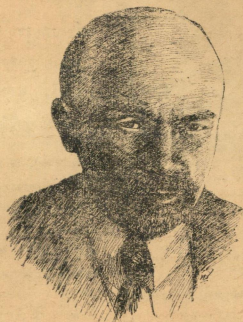
บุโรพละนั้น มีสภาพสูงส่งมีลักษณะประวิติ. แต่ทว่าพระภค
การเมืองสมัยมีการประวิติในยุคนั้นโอกาส ไม่ให้ท่านเหล่านั้นเจเนของพระ
สกลไปใช้ประโยชน์. พระภคการเมืองดังกล่าวเชื่อว่าที่พวกของลัทธิการ
ประหารสำหรับในเคื่อนกลางค. ๑๕๑๙ นั้น ก็เนื่องจากประเทศที่เสียสมัยนั้น
มีภาวะการเป็นอยู่ แคล้วคลาดจากการดิ้นไปประเทศอื่น ประกอบกับ
เกาะแห่งที่นั้นเองนั้นเคยมีเหตุการณ์การลักลอบการมาหลายประการ. พระภ
คการเมืองดังกล่าวหาได้สนใจไม่ว่า นายกรัฐมนตรีในประเทศนั้นๆ เวลา

តែង រិះគន់ រិះគន់ស្រេច

เขตพิเศษ

วิธีปกครอง

ทางเคมี ได้มีคุณลักษณะพิเศษ ไวกว่ายาเบเกเรน
สักทีมากนักอีก เขาไม่รู้ว่าเมื่อครั้งหลังใช้คนของ
เขาเพียงพันก็ช่วยยึดอำนาจรัฐบาลเบเกเรนสลัวไว้
ก็เห็นครั้งต่อหน้าได้คำนึงถึงมาตรการพิเศษที่
ปรากฏอยู่ในประเทศรัสเซียไม่ วิถีการอันใหม่
ได้เริ่มที่ครั้งต่อหน้าเข้ามาบรรพไว้ ในยุคสมัยแห่ง
การยึดอำนาจ ก็คือการไม่นำพาต่อสถานการณ์
ทั่วไปของประเทศ. ย้ำยัยสำคัญที่ทำให้พรรค
บอลเชวิคเกิดขึ้นในระบอบการปกครองใหม่ ในเดือนตุ
ลาคม ๑๙๑๗ ก็คือความผิดพลาดของเบเกเรน
สลัวในการบริหารงานแผ่นดิน. ถึงขั้นสถานการณ์
ในประเทศรัสเซียสมัยนั้น จะมีลักษณะเช่นนี้บ้าง
อื่น ครั้งต่อหน้าก็กระโดดอยู่อย่างเบเกเรนกัน
เอง.

ก็จะเท่ากับได้จ้วงแทงหัวใจของ

รัฐบาลคณะรัฐประหารเข้าไ้แล้ว

รัฐประหารที่พอนกาป อติกลียติกรม
เบเกเรนแห่งเยอรมนีได้เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม ค.ศ.
๑๙๒๐ ด้วยความร่วมมือของนายพล ฟอน ลูค
วิช ก็เป็นเหตุเวียนอันมีค่าสำหรับใครๆ ที่คิด
ว่ายุคทองแห่งการปฏิวัติ เป็นปัญหาประเภทการ
เมือง มิใช่ปัญหาประเภทเทคนิค.

ในคืนวันที่ ๑๒ ค่ำวันที่ ๑๓ มีนาคม กอง
พลใหญ่เยอรมนีสาม—สี่กองซึ่งชุมนุมกันอยู่ใกล้
กรุงเบอร์ลิน ในสมัยก่อนของนายพลลูควิช
ก็ยื่นคำขาดต่อรัฐบาลเยอรมนีชุกฟอนเขาเออร์
ซึ่งพาหาไม่ไว้วางอำนาจให้พอนกาปยึดถือคณะ
รัฐบาลขึ้นใหม่ ระบอบการเข้ายึดกรุงเบอร์ลินทันที.
ถึงแม้พอนกาปจะรอคอยว่ารัฐประหารที่ตน
ก่อขึ้นนั้นเป็นรัฐประหารเจียมตัวของตัวเบเกเรน
ของรัฐบาล. แต่ว่าที่แท้มันกลับกลายเป็นรัฐ
ประหารของฝ่ายทหารมาตั้งแต่ต้นไม่ว่าจะในแง่

ความคิดหรือในแง่ปฏิบัติ. เมื่อรัฐบาลชุกฟอน
เขาเออร์ได้รับคำขาดจากทหาร ก็ค่อย ปฏิเสธไป
พอถึงกับคว้ามารการทางทหารขึ้นเพื่อป้องกัน
กับตัวเองและรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของ
บ้านเมือง.

มาตรการการตำรวจ ที่นครรัฐมนตรี ฟอนเบเกอร์
จัดการ ในนั้นประกอบด้วยการตั้งเครื่องตำรวจ ทหารมีแผน
และแผนการสำคัญ ในกรุงเบอร์ลิน พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่
ที่เข้าพิทักษ์นครของตนที่ราชการทั่วไป. ในที่นี้และขณะ
พอพอนกาปพิชชีผู้เผด็จการเห็น เห็นว่าการที่รัฐประ
หารก็ด้วยการออกกองทหารมาต่อหน้าซึ่งแทนที่ หมู่ตำรวจที่
ยึดตามต้นเหตุของใหญ่ที่หน้ารัฐสภาและหน้ากองการกระ
หารต่างๆ ถึงขั้นถือปืน ธนบัตร. เมื่อนักกองทหาร
ออกหน้าอยู่กรุงเบอร์ลินได้ไม่กี่ชั่วโมง ฟอน ลูควิช
สามารถหลบซ่อนตัวอยู่ในคำมือ. การยึดกรุงเบอร์ลินเป็น
ไปโดยราบรื่นปราศจากการนองเลือด มีลักษณะเหมือนการ
เปลี่ยนระบอบของทหารมากระนั้น ขณะที่ฟอน ลูควิชคิดว่า
การยึดอำนาจก็ถือการเอาทหารเข้าปฏิบัติหน้าที่รักษา ความ
สงบแทนตำรวจ ทางฝ่ายพอนกาปผู้ยึดเออเขาจะเห็นว่า

ตรงกันตรงก็เหมือนว่า ถ้าพิจารณาถึงการกระทำ
ต่างๆ ย่อมเห็นที่จะทำให้อาการงานเมืองดำเนินไปได้
เช่นปกติแล้ว. เพื่อพอที่จะทำให้รัฐบาลที่ขึ้นอยู่อย่างชั่ว
วิธีใจได้สังเกตว่าเป็นรัฐบาลที่ค่อนข้างอ่อนแอไป.

ว่าที่จริงพอนเบเกอร์นำกองรัฐมนตรี
เผชิญกับรัฐประหารของพอนกาป และพอนลูค
วิช ไม่ใช่บุคคลที่มีความสามารถปรกปรกปรอง
อะไร เพียงแต่มีความฉลาดเฉลียว และเป็นผู้วาง
ขวางในหมู่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ที่ฝ่ายทหาร
และพลเรือน. พอได้รับคำขาดจากพอนลูควิช
พอนเขาเออร์ก็ตอบทันทีว่า การให้กำลังตำรวจ
ต่อต้านรัฐประหาร น่าจะไม่สำเร็จประโยชน์แต่
อย่างใด. นอกจากนั้นยังระนามว่าสิ่งนั้นควรวาง
วางแรงก็ดีกว่า แต่กระนั้นพอนเขาเออร์ก็ถนัดนำ
เอามาตรการทางตำรวจออกใช้. ทั้งๆ ที่ถนัด
ว่าอย่างไรเสียกองทหาร ในสมัยก่อนของพอน
ลูควิชก็กระโดดกับเบเกเรนได้แน่นอน. ถ้า
ตำรวจจะเอาเข้าไปสู่ยุบยุบมียกทหารที่เข้าอยู่

นิทานเรื่องหงษ์

นักศึกษากลับไปเป็นไหนๆ เพราะ กองทหารในบังคับบัญชาของ ฟอนลุก วินซ์อยู่ในฐานะรอคำสั่ง กองทหาร ฝ่ายรัฐบาลได้ไม่ยากนัก. แต่จะทำ อย่างไรที่จะให้กรรมการจำนวน สิบสามคนกลับเข้าทำงานได้ คงไม่ ใช่วิธีใช้ปืนจ่อหลัง เห็นแหละ เพราะวิธีเช่นนี้จะไม่ช่วยให้สำเร็จ ประ โยชน์ที่ได้เป็นอันจาก.

ในวันวันที่ ๑๓ มีนาคม ๑๙๒๐ นั้นเอง ฟอนลุกก็รู้สึกตัวว่าโลกเป็น เศษของคดียุทธิน่าใหม่เสียแล้ว. เป็น คดียุทธิน่าๆ ที่ปรากฏตัวขึ้นโดยมิได้นึก ถึงกันๆ ก็เมื่อตอนเที่ยงวันนั้นเอง ฟอน ลุกยังนึกกระหม่อมใจอยู่ว่าอำนาจ ปกครองได้ตกอยู่ในกำมือของชนอย่าง เกิดจากแล้ว. ครั้นแล้วภายในเวลาไม่กี่ ชั่วโมง กรุงเบอร์ลินก็กลายเป็นเมือง พากไปทั่วการณ์นักศึกษากลับอย่างพร้อม เพรียงของบรรดากรรมการ. การคืน ศึกษากลับได้แก่เข้าครออย่างคนทั่วไป เชื้อทั้งแก้วน. เมื่อคราวอาทิตย์ถัดกัน แล้ว กรุงเบอร์ลินนครหลวงก็ตกอยู่ใน ความมืดสนิท. ความดั้นไม่มีขบวน และผู้คนผ่านไปมาเช่นเคย ความสงข เฝียวยปกคลุม บริเวณชานกรุงอันเป็น ย่านที่อยู่ของกรรมกร. ข้าราชการ สาธารณะทั้งหลายก็กลายเป็นอันพาลไป เสียสิ้น. แม้แต่ทางพยาบาลและรพ ิณความโรงพยาบาล ก็ยังพลอยชะ งามด้วย. การคมนาคมระหว่างแคว้น ปรุสเซียกับภาคอื่นๆ ของเยอรมันได้ ขาดสะบั้นลงในเดือนยี่สิบวันที่ ๑๓ ใน าคมนั้นเอง. อีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า ชาว เยอรมันก็จะไม่มีอาหารกิน. ระของช ุชยาได้ควบคุมกัน ทางด้านนครกรมา จีฟ กรรมกรต่างตั้งอยู่ในความสงบ ักัน. ไม่มีใครก่อการรุนแรงใดๆ ไม่ มีใครก่อความวุ่นวาย อะไรก็ทราบ เดียว. บรรดากรรมกรต่างทยอยกัน ออกจากโรงงาน อย่างเป็นระเบียบ ะียบร้อยดียิ่ง ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

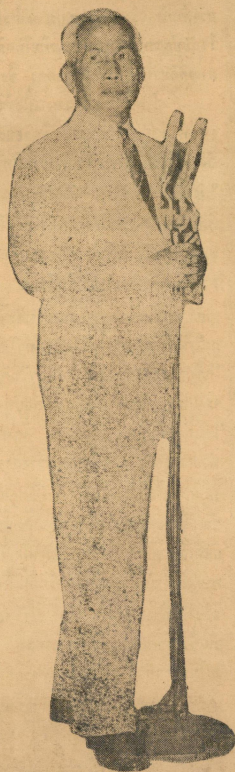
ขบวนการปฏิวัติของชาวยุโรปใต้สู่จุดสุดยอดของโลก

นายกรัฐมนตรีผู้มีอาวุโสสูงสุดของโลกคือใคร?

...คือจอมพลเอก ฟิยูลสกรม! (โดย ลีวี เปรมจิตต์)

ฟ.อ. หลวงฟิยูลสกรม เป็นรัฐบุรุษผู้เข้มแข็งแห่งระบบการปกครอง ของประเทศไทย (โดย ลีวี เปรมจิตต์) อ้างคำของ ชอนน์ กันเชอร์ ในหนังสือ Inside Asia)

พณฯ จอมพลป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย เป็นรัฐ บุรุษผู้เข้มแข็งคนสุดท้ายแห่งเอเชียทวีป (โดยลีวี เปรมจิตต์) อ้างคำของ ชอนน์ ฟอสเตอร์ กัลลิส ร.น.ค.ต่างประเทศสหรัฐอเมริกา)

นายพลยอร์ช วอชิงตัน ประชา มา จิตต์คนแรกของประเทศอเมริกา ได้รับ การเทิดทูนจาก ประชาชาติอเมริกัน ว่าเป็นผู้ถือเอกราชของไทย ผู้พิทักษ์ รัฐธรรมนูญและประชาธิปไตย แห่งส ทธิ์อเมริกา จนสหรัฐอเมริกาทำรากู ณ อันมั่นคงวัฒนาสถาพรนับได้ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็เป็นผู้รับรฐธรม บุญ พัทธรัษฎธรรมบุญ และระบอบประ ชาธิปไตยอันมั่นคงวัฒนาสถาพรในประ เทศไทยตลอดเวลา ๒๕ ปีมาแล้วนับนั้น จึงไม่เป็นการเกินความจริงเลย ที่จะ กล่าววาทันจอมพลป. พิบูลสงครามคือ “ยอร์ช วอชิงตันของไทย” (โดย ลีวี เปรมจิตต์)

เปล่า! ข้อเขียนต่อไปนี้ ไม่ใช่ เป็นการวิจารณ์หนังสือเรื่อง “ชีวิตทาง การเมืองของจอมพลป.พิบูลสงคราม” นายกรัฐมนตรี ผู้มีอาวุโสสูงสุดของ โลก” (ประพันธ์) โดยลีวี เปรมจิตต์ ผู้ช่วยเลขาธิการกระทรวงการต่างประเทศ แต่เป็นการสรรเสริญคุณความดี เลอที่ยกย่องว่า ในกระบวนการเขียน หนังสือชิ้นนี้แล้ว ไม่มีใครมีความ รู้ความสามารถเท่า ลีวี เปรมจิตต์ เลยพูดอย่างคึกคัก “ไทยชนะแล้ว”

ถ้าไม่มีใครเอาไป “กิน” ได้ หรือคิด ว่าจะให้ “กิน” เท่านี้เขื่อนคนเลย.

“ชีวิตทางการเมืองของ จอม พลป. พิบูลสงครามนายกรัฐมนตรีผู้มี อาวุโสสูงสุดของโลก” มีคำนำหรือที่ ใช้ว่าคำแถลงเบื้องต้น ที่น่าพิศมย หนึ่งว่า “...เรื่องของรัฐบาลคนสำคัญ ของประเทศไทยนี้ ถ้าเราอยากจะ ศึกษาหาความรู้ แทนที่เราจะหาอ่าน ได้ในหนังสือภาษาไทย ซึ่งเขียนโดย คนไทย แต่เราจะต้องไปหาอ่านใน หนังสือภาษาอังกฤษประเทศ ซึ่งเขียน โดยชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ น่าสลดใจอยู่ในขั้น...”

คำแถลงเช่นนั้น ก็เป็นที่น่าส รเสริญอย่างสูงซึ่งก็ถูกต้อง เพราะ แสงให้เห็นว่า รัฐบาลคนสำคัญของ ประเทศไทยถึงขนาดยอมพลบ. พิบูลสง ความนี้ ไม่มีคนไทยคนไหนเขียนได้ คนไทยด้วยกันอ่านเลย (นอกจาก ลีวี เปรมจิตต์ จะเขียนขึ้นเป็นคนแรก) ะด้วย เหตุผลประการใด ผู้เขียนมิได้แส ก้างชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลคนสำคัญของ ประเทศไทยถึงขนาดยอมพลบ. พิบูลสง ความนี้ ไม่มีคนไทยคนไหนเขียนได้

เป็นรัฐบาลคนสำคัญคนเดียวกับคนไทย อื่นๆ ไม่สามารถจะอาจเขียนได้ถึงได้ โดยที่ทำงานเป็นผู้ที่ “สูงสุดของโลก” นอกจากจะเขียนขึ้นโดยฝรั่งตัวๆ ที่รู้ เท้าไม่ถึงถึงการณ์ ไม่รู้จัก “พิเค้านั่น ดินสูง” เสียอย่างเลย จึงอาจเอื้อมมา เขียนถึงจอมพลป. พิบูลสงครามเข้าได้

ลีวี เปรมจิตต์ ก็เปรียบเทียบกับคน คลัดกันของจอมพลป. คงที่อ้าง เอาลัทธิโลกทัศน์มาว่า

(อ่านต่อหน้า ๘๔)

แผ่นดินของเรา มีเนื้อที่อยู่ว่า ๓๖๐ ล้านไร่. ในจำนวน
๓๖๐ ล้านไร่นี้เป็นที่ดินซึ่งทำการเกษตรเสียประมาณ ๖๐ ล้าน

ไร่. จึงเหลืออยู่อีก ๓๐๐ ล้านไร่ โดยประมาณซึ่ง
เมื่อหักเนื้อที่สำหรับอยู่อาศัยเช่นเมือง และ
เนื้อที่ซึ่งใช้ทำอะไรไม่ได้เลยออกเสียแล้ว ก็
ควรจะเหลืออยู่อีกไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ล้านไร่ซึ่งไม่
ได้ใช้ประโยชน์อะไรอย่างหนึ่งเป็นต้นด้วย
นามของคนไทย. ตัวเลขอันนี้. ข้าพเจ้าคิดว่า
น่าจะเป็นสิ่งที่เราราษฎรไทยควรจะสนใจ เมื่อ
คิดถึงความจริงที่ว่า แผ่นดินของเราได้ถูก
ทอดทิ้งอยู่อย่างไม่น่าพอใจ ๒๐๐ ล้านไร่เป็น
อย่างน้อย.

แผ่นดินคือแหล่งกำเนิดของทรัพยากร
แห่งชาติ. ความเจริญใดๆ ๆ ทั้ง ๆ การที่แผ่น
ดินของเราถูกทิ้งอยู่เฉย ๆ โดยปราศจากการ
นำพาของคนไทยถึง ๒๐๐ ล้านไร่ เป็นอย่างนั้น

นี่ ย่อมแสดงว่าทรัพยากรของชาติ
ได้หมดสิ้นอันหนึ่งอยู่เฉย ๆ เป็นจำ
นวนลึกลับมาก. ในมุกตบเราอาจ
จะพูดได้ว่า ถ้าคนไทยสามารถ
ทำแผ่นดิน ๒๐๐ ล้านไร่ให้ผลิต
ออกดอกผลอย่างเต็มที่ได้ ประเทศ
ไทย ก็ร่ำรวยอย่างมหาศาลประ
ชาชนจะอยู่กินกัน และมีความสุข
จะเจริญก้าวหน้าไปอย่างล้นเหลือ.

การที่แผ่นดินให้ว่างเปล่าอยู่เฉย ๆ เป็น
อาชญากรรมของสังคม. ที่เรียกว่าเป็นอาชญา
กรรม ก็เพราะแผ่นดินเป็นอุปกรณ์การผลิตขั้น
หนึ่งของสังคม ซึ่งมนุษย์จะต้องมีหน้าที่และความ
รับผิดชอบ ที่จะนำออกใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ
ตน และต่อสังคมที่ตนอาศัย การถือกรรมสิทธิ์ใน
ที่ดินจะเป็นกรรมสิทธิ์ของชาติ หรือของบุคคลก็ตาม,
ไม่ได้หมายความว่า ผู้ถือกรรมสิทธิ์จะทอด
ทิ้งแผ่นดินให้นอนอยู่เฉย ๆ ได้. ผู้ถือกรรมสิทธิ์
ต้องมีหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อที่จะทำที่ดินให้
ผลิตประโยชน์ออกมาให้แก่มวลชน อย่างดีที่สุด
จะดีได้. ผู้ใดละทิ้งหน้าที่นี้ ย่อมจะถือได้ว่า ได้
กระทำผิดต่อสังคม เพราะเป็นการทอดทิ้งเครื่อง

แผ่นดิน ของเรา

อุปกรณ์การผลิตของสังคม ให้นอนแช่อยู่อย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย.
แผ่นดิน ๒๐๐ ล้านไร่ที่ถูกทิ้งให้ว่างเปล่าอยู่โดยไม่ทำอะไรนั้นเป็นสมบัติของชาติ. แต่
เมื่อรัฐบาลเป็นผู้บริหารประเทศ รัฐบาลก็ควรมีความรับผิดชอบต่อกัน ๒๐๐
กว่าล้านไร่ ซึ่งนอนจมทุกข์และป้างอยู่. ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้ารัฐบาลหันมาสนใจกับปัญหาเรื่องการทำแผ่นดินให้ผลิตประโยชน์อย่างจริงจัง ข้าพเจ้าเชื่อว่าปริ
มาณที่ดินว่างเปล่าก็จะลดลง ซึ่งย่อมจะเป็นคุณแก่ชาติอย่างประมาณไม่ได้.

ข้าพเจ้าเชื่อใจมาก เมื่อรัฐบาลออกกฎหมายที่ดินฉบับใหม่ ซึ่งข้าพ
เจ้าเห็นว่า เป็นกฎหมายที่กระตือรือร้นเสียมากในการทำงานของราษฎรอย่าง
ยิ่ง เพราะเป็นกลาง. จากความสับสนที่เกิน เพื่อใหราษฎร “มี” ที่ดินอย่างเคย,
ไม่รู้อะไรราษฎร “ทำ” ที่ดินให้เกิดประโยชน์. กฎหมายฉบับนี้ ไม่เหมาะก็
เมืองไทย เพราะเมืองไทย ยิ่งที่กินร่ำรวยว่างเปล่าอยู่อีกมากมายไม่ต่ำกว่า
๒๐๐ ล้านไร่ ไม่ใช่ซากแคลนที่ดินเหมือนอินเดียหรือไต้หวัน ถ้ารัฐบาลฟัง
ราษฎร กล่าวว่าจะไม่มีที่กินทำกิน ก็ควรจะคัดคนพุ่งเข้าไปในที่ดินร่ำรวย
เปล่า แล้วให้ราษฎรทำของตามสิทธิ์ ซึ่งจะใช้ประโยชน์ทั้งสองทาง คือให้ราษฎร “มี” ที่กิน, และให้ราษฎร “ทำ” ที่กิน เพราะการมีที่ดินในกฎหมายเก่า
ได้มีการบังคับอยู่แล้วว่าให้ “ทำ” ที่กินให้เกิดประโยชน์ หากไม่แล้วกรรมสิทธิ์ก็
จะไม่เกิด นอกจากการคัดคนพุ่งเข้าไปในที่ดินร่ำรวยเปล่าแล้วถ้าใช้ประโยชน์
ให้แก่ชาติอีกหลายประการ เช่นการกระจายแรงงานจากชนวนราษฎรออกไป
ทั่วประเทศ เพื่อช่วยกันสร้างสรวงความเจริญให้บ้านเมือง อย่างกว้างขวาง.

กฎหมายที่ดินฉบับใหม่ เป็นกฎหมายที่ทำลายเศรษฐกิจของชาติอย่างยอ
ยิบ ซึ่งจะส่งผลร้ายให้แก่อนาคตของชาติไปอีกหลายปี. ภาวะเงินฝืดในปัจ
บันนี้เป็นผลหนึ่งของกฎหมายฉบับนี้ เพราะที่ดินถูกทำลายความสำคัญ
ทางหลักทรัพ์หมดสิ้น. การกู้ยืมเพื่อเอาเงินไปผลิตพืชหรือทำการค้าก็หยุด
ชะงักไปอย่างมาก เพราะเราต้องเงินไม่กล้ารับที่ดินเป็นหลักทรัพ์ยักๆ ประ
กันเนื่องจากกลัวว่าถ้าเงินของทุกคนก็ตั้งถูกกฎหมายบังคับให้ขายออก
ไปในราคาถูก, ไม่สามารถจะถือกรรมสิทธิ์ได้ในอนาคตอยู่แล้ว ครม. ๕๐
ตามกฎหมาย โดยเหตุนี้เงินจึงไม่หมุนเวียน อันเป็นผลให้ดอกเบี้ยก็สูง
ทำให้ราคาสูงไม่สมกับภัยแรงงาน ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดสภาพที่รู้กันว่าค่า
ครองชีพสูง. การฝึกของเงินไม่ผลวันแก่เศรษฐกิจอย่างยิ่ง เพราะทำ
ให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าภัยของความไร้เดียงสา ถึงสองทาง. ทางหนึ่งงานการผลิต

โดย...ส.ต. ทูรปะโรยิต

ชนชาติที่ไม่ออกมามีแต่คนขี้สงสาร ซึ่งเป็นการกลายใจของชาติ. อีกทางหนึ่งจึงกลายเป็นสินค้าที่ให้อำกัน แล่นละ ๕ บาท ๑๐ บาท ต่อเดือน (นับตัวโลดวอย) ที่ใครเงินกลายเป็นสินค้า, ไม่ทำหน้าตื้อของการแลกเปลี่ยนโดยเฉพาะ, ที่นั้นย่อมมีการกินแรงกันอย่าร้ายแรง, และที่ใดมีการกินแรงกันอย่างร้ายแรง ที่นั้นความยากจนจะต้องมีอยู่อย่างมากมาย. และความยากจนนั้น นั่นเองเพื่อเอื้ออำนวยไม่ให้เกิดแก่สังคม. ข้าพเจ้าได้วิจารณ์ชนชั้นปกครองเก่า, นายธนาคาร, ตลอดจนกสิกรเป็นอันมากว่า กฎหมายที่คนขี้บ่ให้มัน มีได้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของชาติเลย. ผู้ออกกฎหมายเขาออกเพื่อเอาใจคนงา สำหรับหาคนเลี้ยงเท่านั้น. เวลาที่กฎหมายออกมาแล้วเกือบสามัญ แต่เอาเขตคนกึ่งวิกร ถึงยังคิดทำกฎหมายเรื่อยตามเดิม. ถ้ากฎหมายนี้สามารถทำให้ราษฎรมีกินเท่ากินได้จริง. ก็จะมีพระมหากษัตริย์ ก็จะไม่มีองค์เห็นคนขี้บ่อย่างนั้น. ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนักการเมืองทุกคน ทั้งงานเพื่อกระแนะนัยมากกว่าเพื่อประโยชน์ ที่ที่ที่สุดของชาติ. ถ้าเขาเห็นแก่ชาติจริง, ก็ควรมุ่งเอกราชธรรมของกฎหมายไปทางส่งเสริมให้ราษฎร "ทำ" ที่กินได้เกิดประโยชน์. ไม่ควรมุ่งให้ราษฎร "มี" ที่กินเท่านั้น. รัฐบาลควรหาทางส่งเสริมให้ราษฎรมีกินเท่าที่กินได้มากที่สุด, กว้างขวางที่สุด, ไม่ควรจำกัด, เพราะเราจะมีที่กินกว้างขวางเปล่าเหลืออยู่อีกมากมายก่อนประเทศ. และการส่งเสริมนี้ ควรทำเป็นสองทาง. ทางหนึ่งส่งเสริมทุนและเครื่องมือสำหรับทำที่กินด้วยวิธีการสหกรณ์. อีกทางหนึ่งส่งเสริมตลาด คือใช้การค้าสหกรณ์เช่นเดียวกัน. เวลานั้นรัฐบาลก็ควรทรงสหกรณ์ขึ้นแล้ว, ควรจะละเลิกคำว่าให้กระทรวงนี้ให้เกิดประโยชน์อย่างไรได้บ้าง ในการแก้ปัญหาเรื่องที่ดินซึ่งยังคงทิ้งไว้รออยู่ก่อนประเทศ.

แผ่นดินของเรา แผ่นใหญ่ในแหลมทอง เป็นแผ่นดินที่เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษของคนไทย. แผ่นดินนี้เป็นของเราและลูกหลานของเรา. เราต้องรับผิดชอบต่อมรดกนี้สักวัน ถ้าเราละทิ้งชาติกับกษัตริย์ไว้. ไม่เสียกับปากหรือก้นน้ำ. แล้วรัฐบาลไทยมีโครงการแน่นอนอะไรยังหรือเปล่าที่จะส่งเสริมให้ราษฎร "ทำ" ที่ดินนี้ให้ตกประโยชน์แก่ชาติ? ทanyaว่าไม่โยม มี. ทำไม่ถึงไม่มี. ทanyaว่า เพราะรัฐบาลไทยขึ้นจากชนกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่ง ที่เล่นการเมืองไทยไม่มีข้าพชาย, ไม่มีโยชยา, และไม่มีโครงการดี. ข้าพเจ้าเสียใจที่จะคงพออย่างคงไว้โครงการเช่นนี้.

ข้าพเจ้าขอฝากพี่น้องคนไทยของข้าพเจ้า ได้ช่วยกัน
เดือนธันวาคม เมืองไทยจะปลอดไข้ได้ เพราะกรมฯได้มีการลง
แถมให้ทำที่กินได้แก่ประชาชน เวลาที่ก่อนประเทศยังทรง
ว่างเปล่าอยู่ ควบคุมได้รัฐบาลยังไม่เป็นมหาภัย ไม่มีนโยบาย
และโครงการบรรเทาความเดือดร้อน พร้อมด้วยเงินช่วยเหลือ
ต้องมาก ความเป็นต้นคือประเทศเหล่านี้ ก็จะยังคงอยู่
และแม้เพียงความหวังของอนาคตที่ประเทศไทย จะไม่มี ▲

ไร่แผ่นดินไทย

၁၈ ဂဏ. ၁၃၄၀၀

๑๒๖ ขบวนการทางการเมือง

ต่อจากหน้า ๕

พ่อ สติธรรมแห่งอุบลใหญ่พูดเมื่อก่อนโทษแผ่นดินนี้รุนแรงซะยิ่ง ถ้าสมมุติว่าฉันเป็นทาสจีน ไร้อำนาจก็เพราะทาสจีนว่าฉันดีแต่ฉันก็พึ่งพียงคนจีน แม้เราไปทาสจีนก็เพราะเจตนาโอกาสในจีนเพื่อน ไร้อำนาจก็เพราะเราขอความช่วยเหลือ จากคนอื่นทำให้เป็นทาสจีนอยู่คนเดียว เพราะฉันไปพึ่งคนอื่นทำให้ฉัน ไร้อำนาจซะอย่างงี้ก็มาพึ่งพียงคนอื่นแล้วช่วยกันคิดจึงได้ไอเดียเลือกทำต่อไปเป็นสินค้าคน แต่ทำได้อย่างไร มาดูผมซะที ผมทำอะไรอยู่เป็นประจำชาติที่ห้าที่สถาบันพระมหากษัตริย์ชาติ ด.ส. ส.ค.ม.ก. มาจากไหนผมไม่รู้ครับ

สถาพรหัง:

เราได้อ่านพ.ร.บ.เลือกตั้งทกกระทรวง

มหาตไทยดำร้างขึ้นใหม่นั้นปรากฏ

ว่าถูกสมมติของผู้อื่นมีค่างานมีอายุครบ ๓๐ ปีบริบูรณ์ ทั้งทั้งนี้.เริ่มนับณ
ปีที่ ๖ และทั้งงานเงินมีค่าจำส่วนที่ ๑๐,๐๐๐ บาทด้วย ซึ่งแสดงให้เห็น
เห็นว่าผู้ถูกสมมตินั้นว่า ระบุจากให้และผู้มีเงินสมมติเป็นผู้แทนทางธุรกิจส่วนคน
อื่นไม่เพียงทั้งที่สมมติไว้ใช้ซ้ำได้โดยเป็นอันขาด.

ในเรื่องสังคมสมัยของ สัมภเวสีคือสังคมที่แทนราษฎร ในสมัย
โบราณของ อังกฤษ ผู้สมัครต้องเป็นคนมีวิชาความรู้หรือทรัพย์สินมากก็เลย
มาจากราชตระกูลเท่านั้นแต่ในสมัยที่รัฐบาลกำหนดไว้ ว่าจะสมัครได้ การออก
เสียงเลือกตั้งก็ทำกันอย่าง เปิ่นเต๋ย และไม่มีเงินก้อนให้ด้วย ซึ่งเป็นการ
ตกสิทธิคนไร้ทรัพย์เสียทีเดียวโดยละเพราะชาวไร่ชาวนาและกรรมกร ครั้นถึง
สมัยที่ชาวอังกฤษอพยพไปอยู่ประเทศ ออสเตรเลีย ภายหลังพวกนักโทษทั้ง
ถูกส่งไป โดยมากพวกนี้เป็นยุคที่ถูกกลืนขยี้คนยากพวกนี้จึงได้มาอยู่
จากเขากาการเมืองเป็นการของคนก็พวกเดียวกัน เมื่อมีโอกาสตั้งสภานักแทน
ขึ้นได้ ก็ถือว่าตกคนไร้เงินเสีย ไม่มีคุณสมบัติเรื่องหลักทรัพ์และถาวร
เสียภาษีมีการออกเสียงเลือกตั้งโดย ทางลับ และสมาชิกสภามีเงินเดือน ด้วย
ซึ่งมีค่าพอออสเตรเลียเป็นประเทศแรกที่มีการเลือกตั้งและให้เงินเดือน ส.ส. ในลำ
ก้วยต่อมาถูกดุดันเขาอย่าง และประเทศทั่วโลกก็เอาอย่างมาจนควาษาเท่า
ทุกวันนี้

ที่มาเรื่องนั้น ทั้งที่กฎหมายของศาลาเถลิง คือ เป็นเป็นเกณฑ์สำหรับเพื่อเลือก ๒๔ มหาราช ๓๐ ปี ส่วนมากก็ถือตามคติ ๒๔ ปี เป็นการกระทำเป็นแบบแผนๆ กันทั้งที่การจะเลือกถือ ๒๔ ปีเป็นวิธีที่ดีก็เป็นการเหมาะสมทีเดียว เพราะนับทั้งแต่ยุค ๒๔ มรรคมีทั้งที่เก่าแก่ทั้งที่ใหม่ทั้งที่ จะทำอย่างไรก็ให้พอเหมาะ ทั้งที่กฎหมาย ๒๔ ปีนั้นก็เป็นเป็นโอกาสให้คนเลวได้มีโอกาสที่จะโกงการเลือก การทำให้คะแนนเสมอกันแล้ว เสร็จแล้วก็เสียพิธี ที่ได้รับเลือกเป็น ๓๐ มหาราช ๒๔ ปี ตาม ที่ปรากฏจะกระทำการกล่าวหาทั้งประเทศไทยไปพร้อมกันจนหมด ป. พลุแตกสวน วังมฤตสมมติ เสนอด้วยจึงเป็นเหตุให้ถูกยุบ

เซอร์ วิลเลียมมิใช่ว่าเป็น ศ.ส. เมื่ออายุ ๒๑ เท่านั้น แต่ต้องมิใช่ข้อใดที่เสนอ กฎหมาย
ปราบฉ้อฉลในการเลือกตั้ง และปราบคอร์รัปชัน ทั่วข้อ เขาได้เป็นรัฐมนตรีว่าการคลังเมื่อ
อายุ ๒๓ ปี และเริ่มนำมาตรการนี้เมื่ออายุ ๒๘ ปีถึง ๓๐ ปี ดังนั้นจึงเป็นการยากที่อังกฤษจะมอง
ข้ามคนหนุ่มนี้ไปเสียได้.

ส่วนการทบทวนทั้งองคมนตรี และออสเครย์มได้กำหนดให้เป็น
คุณสมบัติที่ประจำการไว้ ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้เข้าไว้แล้ว ก็เหมือน
กับว่าคนนั้นหนังสือไม่ออกก็มีค่านึงในคนไทย เจ. เอฟ. เอส. รอสส์เอกร
ทักษิณในองคมนตรีองคมนตรีเป็นหัวหน้ากัน คนเราอาจจะมีค่านึงในความ
ดีแล้ว แต่ค่านึงในใจเราอาจกลายเป็นคนเราอาจมีค่านึงในใจเราอาจมีค่านึง
มีมาอยู่แล้ว, ข้าราชการ, นายทหารเรือที่เขย่งตัวขึ้น, เขย่งตัวขึ้น, เขย่งตัวขึ้น
ถือว่ามีความรักพิเศษที่คนที่ไม่เป็นเครื่องประดับที่รัก (อ่านต่อหน้า ๘๒)

นอกจากนี้ยังมีหมาอีก คืออา
หับอยู่ตามวัด พระท่านเลยไว้ให้กิน
อาหารเหลือจากคนเช่า และคนพล
หมาพวกนี้มีวัดจนธรรมะเขี่ยขาวกิน
อยู่ก็ ก็พินิจจากเพลาไปแล้วไม่รีบระ
ทานอีกจนถึงสว่างรุ่งขึ้น ผิดกับหมา
ในวัดในวังและकुศาสน์หลังโคโค ซึ่ง
การกินอยู่หยาบคาย สบายเขยไยเลย
จนคนบางคนก็ไม่ได้ บ้างรายล้อม
นมสกลเนื้อวักจนโคโคเต็มเปี่ยม แดม
วัดพระตามขานาคนเลา เพื่อรักษาสุข
ภาพเสียด้วย ในอาทิตย์หนึ่งทั้งยัง
ต้องให้บริวารคหิตหุคคึกหา มิให้เกิด
โรคพาซาให้ หมาพวกนี้เป็นหมา
ขูดหมัดก็เกิดเป็นอยู่จริงจริงแล.

หมาลูก และหมาคราวนั้น เป็น
เพราะเคราะห์กรรมของมันเอง และ
ของเจ้าเขยของมั่งเองด้วย ก็ถึงกัน
ไม่ไว้ใจของไปอยู่ที่ไหน มันจะซัดตาม
ไปก็ขย เจ้าลูกก็ก้องแซ่กขยกันซีไย
นั่นแหละ มันจึงกลายเป็นหมาลูกหมา
คราวไปล่อข้าวแกงแกงเศษลวกไปตาม
เรื่องตามราว การอนาถาไม่ยกพร่อง.

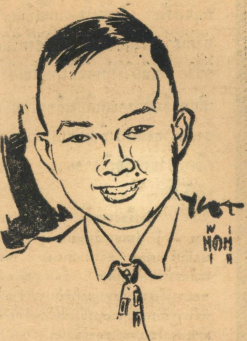
หมาตัวหลวงรัก หรือพวกหลักนี้หมาที่
อยู่เป็นพวกหนึ่งว่า บ้างก็เรียกหมาลูกไม่มาเจ้า
ของ เรื่องทั้งนั้นทำนองคนบนถนนทางทั่วไป
หมาทุกตัวก็มีการอยู่ไม่สำนึก ทุกแห่งคือที่
กินที่อยู่นั้นไม่ได้คิดนั้น ไม่ทำอะไรเป็นชั่วเวลา
ธรรมะหรือตามลัทธิของมนุษย์ หรือตามวิภาษ
วิธีทั่วไป หมาพวกนี้ยังมีหมาชนิด "ผู้ดีรับ
จ้าง" ที่รับเป็นลูกโกลนตามบ้านเป็นใหญ่
ในขุขุมที่หาหยอกคื้อย ชอบเที่ยววิ่งจ้องการ
หาอยู่-ยืนตัวก็กลิ้งกลิ้ง และซัดตามพื้นหลัง
อาหารหรือสิ่ง "บางนาง" ในพวกนี้คือหมา
หมา "ผู้ดีรับจ้าง" นี้ก็รับรับหนึ่งหรือรับ
พวกตามขยบริวารลูกพระคหิตกลายไว้ไม่ให้มี
(ความจริงนั้น) สอนให้ตามรับอาหารปากและ
อาหารตามบุตรตามเจ้า-หน้าหรือคหิตซึ่งไว้เลือก
คือตามธรรมะตาม ตามคหิตตามเป็นใหญ่ของ
หัวหน้าพระคหิต "ผู้ดีรับจ้าง"

หมาที่ออกซัดนั้น เจ้าไปผูกหัวอยู่ตาม
วังหรือพื้น เจ้าพวกนี้จะได้ไปอยู่ในโรงงานแล้ว
โดยมากไม่ยอมออก ถึงแม้มีสุนัขที่ไม่ขึ้น
แทนของตน มันก็ให้คหิตอยู่ด้วยแล้ว เจ้าจึง
ไม่ไปละเพลาเจ้าไปรับตามทรงงาน อยู่ทุกที่ควร
งานจึงออกตระเวนๆ มันก็ออกตามคหิตหรือจะ
คนไหนก็ตาม ให้มันจ้องตามคหิตแล้วมันเป็น
หมันหรือลูกหรือจะว่า มันคงคุ้นเป็นกัน
ไว้แล้ว และจะต้องคึกคักขึ้นเมื่อเป็นมัน ไม่

กรรม ขอบ สัตว์

ถึงนิมิตของนายสะ

เกิดจะไปตรงกับชื่อบอก หรือชอก
เข้างมีคนรู้จักกันกว้างขวาง เกือบ
ทั้งเมืองไทย แต่ชื่อของนายสะเกิด
ก็หาได้ทำให้เจ้าของชื่อ ไม่ความสูง
ใหญ่และเป็นที่รู้จักกว้างขวาง อย่าง
คอบสะเกิดไม่ และชื่อของนายสะ
เกิดก็ไม่ได้ทำให้นายสะเกิด กลาย
เป็นผู้มีความรู้ ทางปราชญ์พอไร
เหมือนอย่างช่อสกุลของ น้อย อิน
ทนท การที่นายสะเกิดแล้วตัวด้วย
เสื้อเชิร์ตแขนสั้นสักก็ ทางของเขา
ยาวสัเดียวกับนมสาวเขยงามที่ทาง
หมัดแหลม ยั้งแต่รับราชการไทย
สวมหมวกกะโลสได้ด้วย กับเสื้อกาง

เกง สบายข่ม กะคึกนัก ที่เขยมีเขย
ซัดใส่สะสุนับลูกของคอบคหิต
พัก ขวาน และ เขยมีศุขห้อยคึก
มีถ้อยนับลูกของกะหมวกใหม่เขย
เข้าไปเดินอยู่คนเดียว กลางคืน
ในภาคเหนือของเมืองไทยนั้น ก็
ไม่ใช่ว่าเพราะนายสะเกิด อย่างจะให้
ตนเองได้บรรลุฐานะและชื่อเสียง
อย่าง น้อย อินทนท น้อย อกรุม
หรือ ขลิ เขยมีกระสุน หรือ

จ้าวเพชรราช. นายสะเกิดไม่ได้ตั้งใจ
ความตั้งใจของ นายสะเกิดขณะนั้น มีอยู่แต่เพียงว่า ขอไปให้ไกล
มนุษย์และอารยธรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และสัศตวรรษที่นายสะ
เกิดหนีหัวไปด้วยความจำบากนั้น นายสะเกิดก็นำไปด้วยเพื่อน้องกัน
ตนเองให้หนีจากภัยของ มนุษย์ และ อารยธรรมในยามที่จำเป็นเท่า
นั้นเอง.

นายสะเกิดไม่ใช่นักที่มึนหัวของการศึกษา แต่สัศตวรรษของนาย
สะเกิดก็มีระดับสูงยิ่งกว่าสามัญชนเพียงไหน เป็นเรื่องที่อยู่ระคอง
คึกคึกเขาเองการประท้วงและพฤติกรรมของนายสะเกิด นายสะเกิดเป็นนัก
เรียนที่คึกคึกของโรงเรียนหลวงแห่งหนึ่ง เรียนจบชั้นมัธยมปีที่ ๕ คงแต่อยู่
ประมาณ ๑๕ ปี พอเรียนจบก็ได้รับทุนกระทรวงธรรมการให้ไปศึกษาต่อเมือง
นอก. นายสะเกิดเลือกเรียนวิชาการเมืองซึ่งเป็นวิชาที่ตนรักที่สุด และเรียน
เก่งจนได้ทุนจากมหาวิทยาลัยในเมืองนอกให้ไปเรียนต่อก่อนเมืองนั้นอีก ว่า
จะใกล้กับมาเมืองไทยก็เป็นเวลาทีที่นายสะเกิดอายุ ๓๐ ปีแล้ว นายสะเกิดกลับ
มาจึงประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของตนพร้อมด้วยปริญญาจากมหาวิทยาลัย
ที่มีชื่อเกือบทุกมหาวิทยาลัยในอังกฤษและทวีปยุโรป. ใคร ๆ เรียกนายสะเกิด
ว่า คหิตของนายสะเกิด แต่คหิตนายสะเกิดขอไปใดใครจะเรียกว่า คุณสะเกิด ฌม
เขย
คำนำหน้านามว่า "นาย" นั้น เวลาขึ้นกลไกโทรศัพท์จำเป็นต้องเปลี่ยนคำนำหน้า
นามลงเป็นชื่อนี้ที่ต่ำกว่า ผู้ถูกเรียกและผู้เรียกก็เป็นผู้รู้ว่าการเปลี่ยน
แปลงนั้นรุนแรงนัก ก็กว่าเรียกว่า "คหิตคหิตสะเกิด" หรือ "คุณสะเกิด" แล้ว
เปลี่ยนเป็น "ไอ้สะเกิด" ซึ่งจะทำให้ผู้เรียกและผู้ถูกเรียก (โดยเฉพาะผู้ถูก
เรียก) รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและเกรี้ยวกราด.

นายสะเกิดกลับมายังเมืองไทยแล้ว แทนที่จะได้ทำงานตามด้านการเมือง
โดยตรงก็เข้าไปสอนวิชาสังคมวิทยา และการเมือง อยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ซึ่งมีเพราะนายสะเกิดมีทุนของกระทรวงและไม่มียานนายสะเกิดก็ยังไม่โอกาส
ที่จะได้ทำหน้าที่ทางการเมือง เพราะหน้าที่ดังกล่าวนั้น ปราบกว่าเป็นหน้าที่ของ

เรื่อง พิลึกพิสด
ของคุณสะเกิด
ผู้เป็น กอกเกอร์

กับประชาติไทยชนิดไทยแท้

ว่าด้วยเรื่องป่าน้ำ
สะ
คือภาษาละเอีย
เฉพาะ.

คลุเคล้าเข้ากับหลักหกประการ

ซึ่งทำที่ถึงเย
ก้วยปมปัญหา
ที่ ไม่มีเงื่อนไข

หลังมือของอัน
จาก
นักเรียนไปประเทศ
คุณ.

รัฐมนตรีแห่งอาณาจักรนี้ ”

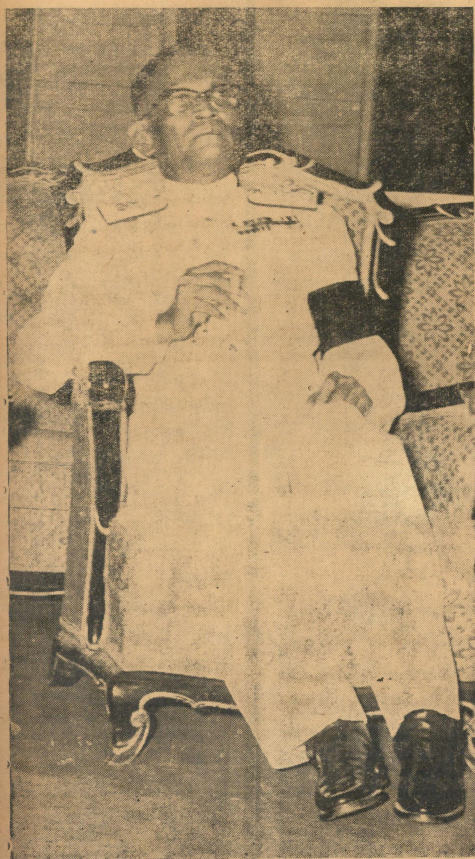
ชาวคนนั้นเรียกว่าไซ่ แลวกแจงไซ่ ไซ่ตักถูล กะดะกอนเคยเรือน แล
ยัดนจำเวการคักมาชอลไปยวราชการแลวกเจ้าโตพวง ชะนังยวราชการ

นายสะเท็กได้ยื่นก้นนางหนึ่งไป
ในเขตหญิงซึ่งอยู่นาง นายอำเภอ
เป็นคียของนายสะเท็ก ก็สาธยายถึง
เหตุการณ์เป็นเครื่องพิสูจน์ ความผิด
พลางของภูกฤดีวิชาสังคมวิทยา และ
รัฐศาสตร์ให้นายสะเท็กฟัง. นายอ้อ
เถลไถลละเรียกไปนครทั้งถึง การที่
คนพยายามนำหลักการปกครองที่
ใหม่มาใช้ ประสงค์ประสงค์ให้
นายใช้ให้นางเอชชก. และลูกผู้ว่า
ราชการจังหวัด (อ่านต่อหน้า ๒๕)

กันเสียอีก ขยักพาไปสู่นิทานอันเป็น
เรื่อง "หมาจิ้งจอกหางคั่น" ซึ่งถึง
แม้จะเป็นเรื่องเก่าแก่มาแต่ไหน ก็ไม่
แปลก ประชดคติศตวรรษยังยึดใช้กัน
ข้อย่อยๆ กันอีกนานเท่าไรจะเลิก
เป็นเรื่องราวจริงจางๆ นอก ก็คงได้
เหมือนกัน คือในเกาะกตแห่งนี้
ยังมีหมาจิ้งจอกคั่นงัน ไปติดกันมาย
พวกรัน ออกมาทางเขยขาถักก็
ไป เหลือติดกันที่รอยเขยขาถักเคยกรันเมื่อ
หมาจิ้งจอกหางคั่นเข้าไปในรู หมา
จิ้งจอกทั้งหลายเหล่านี้ ก็พากันประ
ล่า ไล่ เสาละไป ครอบงำตัวคนมา
แล้ว แม้เข้าหัวทึบกระซังจะฉวยมัน
ไปก็ทำหมอนกระซังของหมอนอก เพื่อให้
เกิดความสง่างามมีศักดิ์ศรี ขอให้
เพื่อนหมาจิ้งจอกทั้งหลายไปติดหาง
เสียอย่ามันบัง (อ่านต่อหน้า๕๖)

เผยเขม่าตบตีสำคัญ ของ...

นักปฏิวัติคนใหม่

▲ “นายพลตบ” หลวงคุดขันธ์ชวีธร ผู้ซึ่งถูก “เขา” วางแผนฆ่าอย่างไม่สำเร็จ

ครั้งนี้, พุทธศักราช ๒๔๗๙ ยี่สิบสองปีมาแล้ว...
ในเมืองไทยเรานี้แหละ แผนการนี้เข้าบุคคลสำคัญในวงการเมืองได้เริ่มขึ้น!

ถ้าแหละว่าเขาสามารถที่จะนำพร้อมๆ กันได้ เขาก็จะรวบรวบคนในกลุ่มนักปฏิวัติที่เขาจัดไว้ แต่ถ้ามืดมิดความจำเป็นอันใด เขามานำโดยจะนำพร้อมกันไม่ได้ แลละ! ที่เขาจะต้องนำทีละคนไป จนหมดบุคคลสำคัญที่ “เขา” เอาป็นหมายหัวไว้แล้วนั้น คือ...

๑. นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม
๒. นายพันตำรวจเอก หลวงคุดขันธ์ชวีธร
๓. พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาภา
๔. หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ.

มา...มา... เจ้าพระจำแนกไม่ไว้ประจำของ “โท-ฮัปคา” เร่เข้ามา เหตุการณ์ในอดีตรวมเมืองไทยปรากฏขึ้นแล้วในกาลที่คนไทยในหอพระคัมภีร์ความคิดอัน สมบูรณ์กันนั้นเห็นถึงว่าพระชนกษัตริย์เจ้าเมือง “ความจริง” ในอดีตนับเป็นพระมหากษัตริย์อันเห็นแก่คุณคุณเลื่องลือกันทีเดียว จากแผนการนี้...นี่... และนี่

ยัง! — ยังก่อน เรา
ระช “อุบ” บุคคลที่เรียกว่า “เขา”
ไว้เสียก่อน ประเด็นคือขอยกกันดีกว่า
แต่จะยกกล่าวเสียก่อนว่าพ.ศ. ๒๔๗๔
นั้นหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง
หรือการปฏิวัติ (ที่ไม่เสียเลือด
เนื้อ) มาได้สามปี และนายพันเอก
พระยาพลพลพยุหเสนา กำลังทำ
รงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่นั้น ได้
มีบุคคลกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่ารัฐบาล
ชุดนี้เป็นรัฐบาลที่ “ฉวยโอกาส”
เข้าครองอำนาจ บริหารราชการ แม้
กัน โดยมีได้ให้ความเป็นธรรม และ
ประชาธิปไตย ที่แท้จริง แก่ประชาชน

สมควรที่จะต้อง “ปฏิวัติ” กันใหม่อีก
ครั้งหนึ่ง เพื่อให้ชาวสยามกลับเสียที่ต่อ
วงการเมืองของเมืองไทย ในสมัยการ
ปกครองที่เรียกว่า “ประชาธิปไตย”
“เขา” ไม่เห็นสมควรให้นายพันเอก
พระยาพลพลพยุหเสนาหรือใคร
เขาจะเข้าให้สัมพันธ์กับความมั่นคงใจเดียว
ต่อบุคคลเพียงสักคนเท่านั้น เพราะคน
ทั้งสามมีโทษขนาดหนัก ะไว้ชีวิตให้

นักปฏิวัติกลุ่มหนุ่ม
“ไก่อ่อน” การเมือง

ปรารถนาเปลี่ยนการปกครอง
ในสมัย หลวงพิบูล
ยังไม่มีเป็นนายก ฯ

จึงสร้างแผนหลอมนักปฏิวัติ แบบเลือดนองดิน !

อักษรเสรี

วันเกิด..

ศรี!ศรี! ศุภฤกษ์เข้า ขวบปี.
 “โท” หักข้อขบขี้ วิตไ.
 โดยมิตรจิตเจดน์มี รักร่วม “โท” นา
 หวงพิทักษ์ “โท” ให้ อยู่ยังชั้นขง.
 คงความสมช้อแท้ คือ “โท”
 ข้อมพิทักษ์ “เสรี” โกร แกร็กก้อง.
 เรารานดูร่วมแรงใจ รักนสัทธิ เรานา.
 จักร่วมเรียวร่วมรื่อง ราวอสังลง...

การสูญเสียความเป็นโท หมายถึง

๓. จากเพื่อนโท-รักบ้าน.

พองเห็นบ้านเมืองเราคร่ำครึครัด แสนวันทกลเหลือกฉณเจ้าเจ้าเอธ.
 มรณทั่วโทโยไม่เป็นพ่นก่อนเคบ เห็นใหม่อณันหรือคือบ้านเรา.
 แผ่นดินนี้เป็นของโทโยหรือไม่มี แผ่นดินทองเป็นของโทโยใช่ของเขา.
 แต่ใจอันสั่นแจกเปกอนหันนา บ้านเมืองเราไปส่อชองเราเจ้ารุกราน.
 พังเสี้ยนหนึ่งจึงโทหวนกรรมฐานว่า อันศุภวิกรมธูปปราศสุสานอัน.
 ศุภวิกรมธูปอันผู้คนักการ ปวดความมาพาเจ็บระบะบรณย์.
 ศุภวิกรมธูปอันผู้คนักการ แต่ไม่มีพุทธะขออาช.
 เหมือนหนามหนื่นเป็นแสนศกแคบไว้ เหมือนนกโร้งระอ้อยอาช.
 อันทวยธูปเป็นทุกข์หาสุจไม่ ศุภวิกรมธูปเหมือนทาส.
 เจาเมาน์เอ็งที่ผู้ชั่วร้ายปลา หอยประจายได้ตั้งหันแรงใจ.

ว. ณ หองณส.

พระวรวงศ์ ๑ พระนคร

การตายซากอันรวดเร็วยิ่ง..!

๓. จากเขาวงนักรักเรียน.

.. สหราช
 เพื่อช่วยกันสร้างสร้างท้าววงว
 เราวิธธองชองชองท้าววงว
 วิธธองชองชองท้าววงว
 เพื่อหลังกลางกรักเท่าเพือนิด
 มีไม้มีไม้หลังท้าววงว
 “เราชวนกันชองชองท้าววงว”
 คนได้เรียนมีไม้ชองชองท้าววงว
 มิกลายเงาใจเรียวเจ้าใจกรง
 ปณันใจเรียวเจ้าใจกรง

ศิริวักดี.

พระนคร

ใจงามหนักหน่วงท้าววงว.
 ก่อนมรณชองชองท้าววงว.
 เพื่อประจายโศคนชองชอง.
 พองเห็นเจ้าชองชองท้าววงว.
 ทุกจิตวิธธองชองท้าววงว.
 คานขณมรณชองท้าววงว.
 เป็นคำขวัญชองชองท้าววงว.
 จะเรียนกันที่หน้าท้าววงว.
 เพราะความใจชองชองท้าววงว.
 สภาณันหรือคือบ้านเรา...

“หฤทัย”

สุภาพกรมหมื่นทวีตยาธิราช พระนคร.

“กิจจา”-รวมรวบ.

สองพระองค์ ไผ่พระทัยต่อรัฐบาล
 เปลี่ยนแปลงการปกครอง จากระบอบ
 โดยมากเป็นประชาธิปไตย “เขา” มี
 ความรู้ดีกว่า เหตุใดเจ้านายเชื้อพระ
 วงศ์ทั้งสองพระองค์ จึงไม่ทรงคิดอย่าง
 พระองค์เจ้าบรมเดช ซึ่งทรงมีความจง
 รักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ถึงกับกวี
 ทาที่พินาศที่ราชบัลลังก์ “ข้า” รัฐบาล
 ชุดที่เปลี่ยนแปลงการปกครองคล้อย
 นกจักรพรรดิลงไม่เสียให้วาทะ.

เจ้านายเชื้อพระวงศ์พระองค์แรก
 ที่ “เขา” หมายถึงคือ พระเจ้าวรวงศ์
 เชธ พระองค์เจ้า อาทิตยทิพยอาภา
 ซึ่งในขณะนั้นกำลังอยู่ในฐานะประธาน
 ผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน สืบแทนกรม
 หมื่นอนุวัตรวราภรณ์ ซึ่งปลงพระชนม์
 พระองค์เองด้วย “เหตุสุดวิสัย” ภายหลัง
 จากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง
 ไปได้ไม่นาน ในการที่พระองค์เจ้าอา
 ทิตยทิพยอาภาทรงขึ้นเถลิงตำแหน่งประ
 ธานผู้สำเร็จราชการในวัน ไกลกลับ
 เป็นเจ้าสหายของ “เขา” ในทันที
 “เขา” ที่ความหมายครอบคลุมไปถึงว่า
 เจ้าชายพระองค์นั้นยอมทูลเกล้าขึ้น “หุ่น
 กระบอ” สำหรับให้รัฐบาลผู้ก่อ
 การเปลี่ยนแปลงการปกครองปกครอง
 องค์ทรงเป็นผู้นำในราชวงศ์จักรี ควร
 ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายผู้ก่อการ ซึ่ง
 ทอนอำนาจ กษัตริย์เห็นอภัยทูลลง
 มาอยู่ใต้กฎหมาย และตั้งกษัตริย์ “เขา”
 ยังมีมเหศวรการณียะหลังไปอีก เมื่อ
 เจ้าชายพระองค์นั้นยังทรงเป็นผู้นำราช
 การจวบจนครุฑพุ่มยูนัน ประวอย
 เหมารวมการเปลี่ยนแปลงการปกครอง
 พระองค์ท่าน ได้ชักชวน ไปประธาณ
 ขาวนครปฐมแล้วเสด็จในการกระทำของ
 พลผู้ก่อการทั้งหลายว่า เป็นการกระ
 ทำที่ชอนแค้นด้วยประการที่พึง อัน
 นวนว่าเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดคนแรก
 สุกในประวัติศาสตร์อันแสดงความเลื่อม
 โสเลียมายังคณะรัฐบาลผู้ก่อการ แสวง
 ให้เห็นโดยชัดแจ้งว่า “ชนะไหนเจ้า
 ด้วยช่วยกระพือ” ไปไกล ไม่สมควร
 ที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปเสียแล้ว

๒. จากประชาธิปไตย

ยัสันหกแห่งผ่านพ่น กุมภา.
 สองพันห้าร้อยมา ศกษ.
 เลือกลงตั้งสักปรก.อา! เจ็บจิต.
 พลร่วมไฟไฟ จุดค้นปวงชน.

ทุกคนจนจิตค้น คนโง!
 โง!-โง!-โง!-โง!-โง! เรงเรว.
 “มหาดไทบน” บ่ายสามโมง เต็มหมด.
 “ท่อนั้น” ถึงฝั่งเข้า คลื่นเต้าคนตาม.

คุณคนเคียวเคียวเคียว เสรี ภาพเฮย.
 “รอยสิ” การอกที่ บ่นวัน.
 “คึกฤทธิ” จึงโดนตี แหเหวี่ยงคลุมแธ.
 อธิปไตยหลอกหลอน อนาคตแล้วจนเจา.

เรา รวมอันหนึ่งน้ำ ใจเคียว.
 ที่ บังจาสมาทเกลียว ธยาแพ.
 เพื่อ “ฐานันดร” เดียวกัน คือ “สี”
 เสรีภาพ ที่แท้ ทอนให้ ใครชยา.

(ฉบับต่อหน้า ๒)

02442

กราบหน้าเราคงสักรไปถวายสัจธรรมจนกว่าจะสูญสลาย

ការប្រើប្រាស់

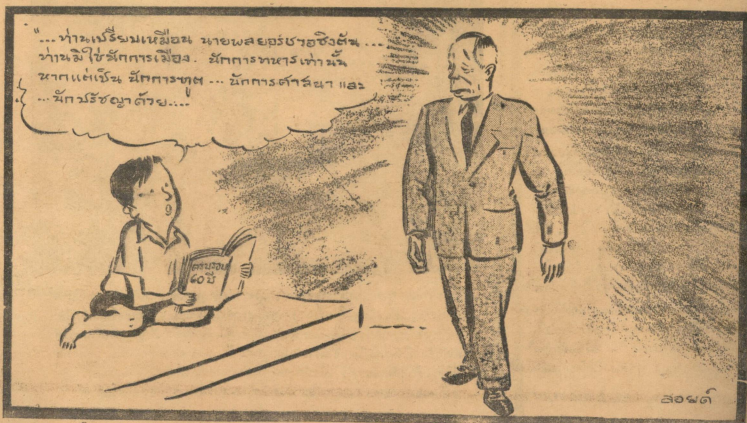
อันสำคัญที่สุดก็ทำให้ข้าพเจ้า ต้องปฏิเสธ
มติที่นาที่อย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่สมัย
แรกจนบัดนี้ โดยมิได้ขาดหายไปเลย
เปล่าๆ พวกเขานิยมนิให้ข้าพเจ้าระอวคั
หรือ “เบ้ง” ก็หาได้ แต่ด้วยความ
สำคัญงานผู้ชานคลออกมา...

... ด้วยความจำที่มีเอง ทำให้
ข้าพเจ้าตอบปัญหาหน้าที่ของคหบดี
พิมพ์ข้อว่าชีวิตที่ดีคือการมีเงินและข้อ
สำคัญต่อประชาชน โดยไม่เกรงต่ออิทธิ
พลที่จะมีกับบริษัทให้ข้าพเจ้าจัดมรดก
ฉันปลายเป็นปกติไปตามเจตนาธรรม ของ
นักถวญยโอสถ ที่ใช้คือพลอนี่เก่าแก่น
ฉกขจจะสสมันคตคตคตคตคตคตคตคตคต
แม้จะ เมาเจ้าเป็นชีวิตคตคตคตคตคตคต
จำพวกคตคตคตคตคตคตคตคตคตคตคตคต

พุทธะ การต่อสู้ของข้าพเจ้าย่อม
ระชนอยู่กรวดฐาน ของสิ่งธรรม
ข้าพเจ้าจะไม่ต่อสู้ กับธรรมทั้งหลาย
ด้วยความพลอดลง ที่อากาโรทก
พลก อันทำให้สัตว์ของข้าพเจ้าไม่
แต่ข้าพเจ้าการต่อสู้กับธรรมะ โทษ
ยืนอยู่กัประชาณ ฉะนั้นข้าพเจ้าอัน
ทั้งนของข้าพเจ้า ได้ผ่านสัจคาของ
ท่ามานแล้วเป็นเวลาหนึ่ง ท่าบิ่อม
เรเห็นผลงานของข้าพเจ้าแล้วว่าข้าพเจ้า
กรวดฐานแห่งความจริงคือไม่ ข้าพ
เจ้าไม่ชนะหรือ ข้าพเจ้าโกรธแล้ว
โทษไม่เป็นอย่างพอ ข้าพเจ้าโกรธไม่พอ

โยธองค์อยู่ประพาศกิตติ กตลางคตลง
 ธรรม กวบเทญ การเสนอชอชเียน
 จอจข้าพเจ้า ไหวว่าในกตณัน "ว"
 เปียงพรพการเมือง" หรือ "สกา-
 การเมือง" ถัดตาม ข้าพเจ้าจึงได้
 เขียนข้อความอ้อเทีร้ง ที่ใดเกิดขึ้น
 โดยที่ข้าพเจ้าเอง ได้เข้าไปอยู่คนเทศ
 การฉนในครั้งกลดหมา ส่วนเจ้าได้
 ส่วนฉนสวสวสวไปบ้าง ก็ไม่มีอะไร
 ฉนฉนฉนฉนให้ฉนฉนฉน ประชการ
 ฉนฉนฉนฉน ฉน ฉน ฉนฉนฉนฉน
 "ฟัดฉน" อย่างเท่านั้น ความอ้อเที
 ว่าข้าพเจ้า ฉนฉน แล้วข้าพเจ้าเขียนไป
 ความเทศกตลคณ โครทอชไว้ให้
 ฉนฉนไว้ให้ไป ส่วนการกระทำฉน
 คือไปเขียนไป (ตัวอ้อเที ๗)

แสงพุ่งอีกแล้ว

ถ้ากระนั้นทั้งนี้ ไปก็กระนั้นทั้งนี้
ขอให้เรา ไปตัดคำที่โกฐขึ้นใน
ขจรพลพ และงั้นมาโคกนัย
นี้ขึ้นมา ขึ้น ก็กับความผา
ระของกันขึ้น ขึ้น ก็เมื่อเห็นพ
เลยยกยอขึ้นจนหมดก็ขึ้น ที่ก็จะ
ขึ้นในโลที่ขึ้นเห็นก็ขึ้น ขึ้นมา
ขึ้นด้วย ขึ้นเห็นก็ขึ้นก็ขึ้น
ทั้งนี้ความขึ้นขึ้น ขึ้นก็ขึ้นขึ้น

๑. มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑
ไปจนถึงของอาน "โก-สปีด" ที่โค่นหักกิ่งข้างมากก็ทำ
ด้วยกรรมกร ทำมาดั่งอุปสรรคและความหวาดกลัวกับอุปสรรค

๑. มีเวลาน้อยไปแต่อย่างเชื่องช้า ผสมหยาบคายการผ่าน
น้อย "โท-สยัค" ที่โดนเหยียดเคียดขังมาอยู่ที่บ้าน
ทรง ทำมาดลางอยู่สรวกและควมทวักควากมีอยู่ย
ระยะเวลา ๑ ปีที่โยชนไปเสี้ยนไม้โคใช้ปากกาเข้า
ยดทพยานาชาชนซึ่งหกล้มส่วกกันเสวภาพของ
๒. มีอังกการกระทำอันเป็นค่อมมีนิจ แต่ "โท-สย
ชนลศคมา นีคือควมมีใจของเรา.

อดิเทพ "ทาด" สอนตามแบบขอทางที่จะดีเหมือนให้ประจักษ์เห็นใจ
 ผลงานให้ "โทะ-สาคัท" ให้ผลคือออกไปเห็น อ้อมเน้นการสู้ชีวิตด้วย
 "รัก" ฝากตามประวัติของประจักษ์ทางเพื่อรัก และไม่มีอะไรที่จะ
 ศรัทธาว่าจะเป็นลูกหรือเพื่อนฝูง เราเกิดมาเพื่อขอของดีมาซึ่ง
 หนึ่งนั้นจะดีทั้งโลกในวิชาเศรษฐกิจและการเมือง นั่นคือเพื่อคือ
 หนึ่งนั้นเพื่อศึกษาตนในวงการหนังสือพิมพ์ โดยขอพาไปเป็นลูกหาเพื่อน
 ว่าจะเจอเขา... แต่ก่อนนั้นการต่อสู้ขึ้นโดยอาศัย ๖ แต่การจะ
 โดนเบียดเบียนโดยจะจัดแจ้ง แต่ใน "โทะ-สาคัท" ผนวกอย่างจะ

ทำนองไรบ้าง? นั่นคือการสะท้อนเจตจำนงของประชาชนไทยไปก้นเส้นทางการเมืองของประชาชนที่คิดไว้อย่างสอดคล้องคลอกัน "ใคร" ของหมื่น ท่านจะเห็นได้ว่า การเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินนโยบายเป็นกลาง ๒ ขอดของสาธารณชนเวลานั้น (เงินแกง) ๔. ขกเลิกกลายมาในการเรียกร้องให้ถอนออก (อ่านต่อหน้า ๖๕)

นอกจากนั้น หนังสือพิมพ์และ

ในวันศุกร์เป็นวันเปิดประตูคอนเฟอเรนซ์

วันเสาร์ เป็นวันนายควง ออกขัณฑ์

บทที่ ๑๑๖ การพบปะพูดคุยกัน

117240 133449

ต่อจากหน้า ๒๑

กักขังอยู่ โดยบังคับบัญชาเลิกการเจรจา
 ทั่วอันธม และเริ่มทำการขังกักขัง
 เชื้อร้ายกว่าปรกติกว่าผู้บังคับบัญชา
 กักขังข่มขืนของ ผู้ที่โดยกักขังผู้
 เกรงกลัว ประชาชนที่ให้ความร่วมมือ
 ภัยอย่างเกรง ราชการจึงได้ดำเนิน
 ไปทั่วทุก ทนกระทั่งถึงของนาบะ
 เกิดผู้คนที่ถือเอาตำแหน่งขึ้นมาขึ้น
 นาบะเรือนชก.

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะขอเรียนการ
หาผลกำไรก่อนอื่น นานะเกิดก็ตระหนัก
ชัดอยู่แล้วว่า เพราะได้ขายสินค้าและ
บริการด้วยเหตุนานะเกิดเป็นสาวกผู้ดีจึง
ได้เสนอขายของราคาถูก แม้ในทางนี้ข้า
พเจ้าจะพูดได้ใจกว้างเมือง นานะเกิดก็รู้และ
ก็ยอมรับแต่ขอเพียงการกล่าวหาหรือการ
กล่าวโจมตีแบบประชาธิปไตยนี้ ที่เวลานี้เขา
จะเข้าใจว่าเป็นแบบนั้น แต่สิ่งที่นานะเกิด
ไม่ต้องการคือความกลัว คือ ความไม่พอใจ
ทางวิถีการเมืองว่าด้วยประชาธิปไตย ซึ่งนานะ
เกิดก็เสนอให้พ้นจากข้อสงสัยว่า เป็นความ
กลัวหรือไม่กลัวกันแน่เพราะเกิดตลอดไปไม่
มีวันจบสิ้นการปกครองในทางประชาธิปไตย
จะต้องเป็นไปภายใต้การพิจารณาจากผู้นับ
ถือนี่เป็นหลักการปกครองของข้าพเจ้า นี่เป็น
แรกทีเดียวมากทั้งที่ว่าแก่ผู้ใดก็ตาม ข้าพเจ้า
ปฏิบัติดีแล้ว และอีกสิ่งหนึ่งก็คือสิ่งที่คน
รอบข้าง มาอาจเอาใจเขามาใส่ใจ ข้าพเจ้า
แล้ว นานะเกิดก็มีความกลัวในทิศทางข้างขึ้น

นายสะเท็กใช้เวลาเจ็ดวันเจ็ดคืนอ่านหนังสือพิมพ์เหล่านั้น ศึกษาความเป็นมาของบ้านเมืองนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตย นายสะเท็ก (จำแนกว่าตัว ก.)

สังคม การเดิน

ศิริกโรจน์เป็นนักต่อสู้ในนามสิทธิ์ประชาชนที่แท้จริง ก็เพราะได้เข้าทำงานภาคพลกรัง ของบรรดา ส.ส. ที่หลายร้อยคนตามชนบท ซึ่งส่วนมากเป็น ส.ส.ผู้มาจากระบบอุปถัมภ์ตามชนบท ซึ่งการ “ปกครองพลกรัง” ของ ส.ส. เหล่านี้ทำให้ “สิทธิ” ของคนในทางวัตถุสิทธิ์กับเงินตรา และผลประโยชน์ส่วนตัวกับพวกพ้อง พร้อม ๆ กันตามหัวเมืองตาม ข้าราชการ “เจ้าสิทธิ” ของ ส.ส. และข้าราชการ “ยึด” ของพรรคการเมืองหรือพรรคพวกนั้น (ซึ่งถูกกล่าวถึงในที่นี้) ก็ไม่พ้นระบอบอุปถัมภ์แล้ว ความรักใคร่ของนักการเมืองกับชนบทนั้น นอกจากจะไม่มีแล้ว และบางครั้ง “ยึด” และผลประโยชน์ทาง “ขาดคุณธรรม” แล้ว ยังทำให้บรรดาบรรดา ส.ส. ที่ผู้กระหม่อมชื่ออีกตามชนบทนั้น ได้แต่รักใคร่หัวเลี้ยวไปหาตัวอุปถัมภ์ของตนไปหมด แม้ว่าจะไม่พอใจ...แม้ว่าจะจะใจจริงใจที่เห็นแก่คนและ แม้บางครั้ง “ว่าจะเอา” (แบบคนที่ไม่ได้ใจไปหมด) ของพรรคการเมืองให้พรรคพวกนั้นออกมาเป็นนักการเมืองกับนักการเมืองกับนักการเมือง

นาย น้อย ทีวีวาช์ สังกัศพรประชาธิปไตย หนึ่งในจำนวนสิบสามเหมือนกัน เพื่อความกระตือรือร้น...
 เอ...เปล่า, ไม่ได้ มอง "เป็ดอก" สีเหลืองๆ ว่า "ผมอยากออกจากพรรคประชาธิปัตย์จริง แต่ก็ออกอย่างไร
 ก็เคย เคยถนัดจนกว่านี้ไปไว้ที่พรรคประชาธิปัตย์ เพราะผมเกลียดหน้าเขาจริงๆ ซึ่งเขาหาเสียงว่า ผมเป็น
 "ประชาธิปไตย" โลกนี้ คำว่าพรรคประชาธิปัตย์นั้น ผมก็รู้ว่าด้วยเพราะมันได้" (ให้สัมภาษณ์)

ข้างหน้า 'ขุนพลเอก' พลโท ประภาส เมื่อถูกหนีสื่อพิมพ์ 'จีจุด' เลขที่กรม 'ชาย
ตัว' ของบรรดา ส.ส. ผู้เป็นข้าเกรงขามราวเงาใจขณะนั้น ข้า พลโทประภาสก็ทำอื่นๆ ด้วยด้วย 'คำคม' ว่า 'ถ้า (รัฐ
บาล) ได้เสียใจกับเรา เพราะเงินมันไปใครออกโร และถ้ามันเห็นเราอีกได้ ก็มันจะชื่อไม่มาก' (เกาะ
เป็นเกาะ ต่อไปเป็นเกาะต่อๆ เกิดขึ้นเป็นทะเลเพราะทะเลก็กินน้ำจืดขึ้น น้ำทะเลก็ไหลเข้า)

[illegible]

กิจกรรมสัมพันธ์ประจําสัปดาห์

ฉาก : ที่หนึ่งใต้ถนนรัชโยธิน "ฮิวริโคว" ต้นคำ—ฮิวริโคว ต้นคำ (ปลอมน) คำ'

ปีงบประมาณ : ๒๕๕๓

นสพ. "ท่านมีความรู้สึกอย่างไร ต่อการปรากฏตัวของหลวงพี่จอร์ ?"

เล่า "ถ้าเข้ามาจับเตตข
นศพ "ในฐานที่เป็นภริยา"

เล่า "ได้, จะให้ความเป็นธรรมทุกอย่าง"

บรรณานุกรม
แปลโดย...

เผ่น: (ขมก้นจนหันข้างภาพ พระคอกเสียงเร่รุด) "ลื้อถ่าไปทำไมวะ หา...เปลี่ยนผมส์ปล่าๆ ไม่เข้าทำ
นายตำรวจ: (ฮึกฮอกแบะไหล่ มองดูข้างภาพอย่างจะกินเลื้อคกินเนื้อ พร้อมกับเลื้อมมือไปขยิบขึ้นที่เอวอย่างมึน
เซื่อ)

นศพ. ข้างนอก 191
2 2 4

๒ ๑

สั่งเขาไปเขียนโดย: ส.ส.๗.

๕ จอมพล ป.พิบูลสงคราม

พ.อ.ท.อ. เภา ศรีธรรมานะ

พล. ท. ปรัชภาส จารุเสถียร

๓.๕. ฟ้อง'สิทธิธรรม

ส. ส. น้อย ทินราช

“นางสาวลินดา วีรณี”
พนักงานนำตัวลินดา เข้ามาสู่คอก
พยาน ลินดาวันนี้แต่งตัวสวยเป็นพิเศษ
สวมผ้ารัดรูปแบ่งความงามจนเป็นท่อน
หลังของม้าย ในห้องประชุมของศาล

ความงาม คงคาไฟโรเคิงสา ขณะ
พลัดไปมา และทำเดิน อย่าง อ่อนช้อย
ประกอบกับลักษณะอื่นๆ เล็กน้อย ทำ
ให้สายตาของคนดูรู้สึกอ่อนน้อม ทำ
สาวของลีนคาคเหมือนจะรู้ตัว จะต้อง
ใช้การอย่างโรเคิงสา หล่อนสบตากับ
อัยการ ที่ถูกขืนขึ้น คืบๆ ทำทาง อันสุภาพ
เหมือนหนึ่งว่า ไม่ต้องการให้เด็กสาว
อื่นบริสุทธิต้องเข้ามาพัวพันกับ คฤ-
ตกร่างเช่นนี้เลย.

“คุณชื้ออะไรมาทราบบ้าง?”
ลีนคาคหลบตาอัยการกำลัง คอย
สืบเสาะ เขา ๆ แต่เขยิบรอย.
“ลีนคาค่ะ นามสกุล วิวณ”
“ทั้งนี้ใครพาไปให้พยาน” ศาล
สั่ง มีการทักคังเครื่องขยายเสียงอย่าง
รวดเร็ว.

“ผู้ใดให้ทั้งนี้?” ศาลสั่งพยาน
อีก.

“ค่ะ” ลีนคาคืนไปส่ายทักศาล
แล้วหันกลับอย่างเก่า.
“บ้านอยู่ที่ไหน?” อัยการซัก
ต่อไป.

“คุณไม่มีบ้านอยู่นั่นเอง ทวอ
ค่ะ” คนฟังมองหน้ากันเหมือนหนึ่ง
“คุณแม่อยู่บ้านนอกที่เมืองเพชร คุณ
ออกมาจากบ้าน พยายามหางานทำ
แต่ก็ล้มเหลวมาทั้งปีแล้ว และถูกเลิก
เรื่องนั้น” หล่อนทำท่าจะร้องไห้
ออกมา.

“สมชาติอะไร” อัยการพูด
เหมือนเห็นอกเห็นใจ และขยับทำทาง
ให้ดูดีแล้ว เขาตั้งสารเด็กสาวไว้
เคียงศาลคนนั่ง.

“สมธรรมาคำถามง่าย ๆ และ
สะดวกที่จะตอบ คุณลีนคาค่ะ”

อัยการ ทักสืบสายไปทางวิคต
ทนายจำเลย เหมือนเตือนว่าอย่าให้
ให้สาวคนนั้นกระพริบตาไปๆ คนฟัง
ขยับทำงานเพื่อให้อัยการฟังดีขึ้น เช่น
เคี้ยวกับศาลแตกให้ทั่วๆ สนใจต่อคำ
ให้การของก๊อกล้วนคนขี้แงอ อัย-
การกระแอม วิกก็หมอบอยู่ในที่.

(ต่อจากหน้า๒๑)

เพลงนี้ป็นเดียวเท่านั้น

นะครับ ไท-สปีดก็ทำกัน ความเป็น
เนื้อเป็นหนังเป็นดัวเป็นดนมมา ถึงทำ
สืบสองฉบับแล้ว รวมทั้งคอลัมน์
ซึ่งผมเป็นผู้รับชอบ (รับผิดชอบเป็นชื่อ
ของ บอ.กอ. ท่าน) ก็ได้ คัดลอก ตาม
เขามาถึงทำสืบสองฉบับ เหมือนกัน
(ความจริงทำสืบสองฉบับเท่านั้นเพราะ
ผมหาขบหาไปในฉบับที่สาม สืบเก้
หนึ่งฉบับ ทำเป็นเล่มไปดัย...) และ
ซักรจะรู้ตัวขึ้นมา ตะลึง ว่า ไ้ไรมาก็
อายุขึ้นกับเขาเหมือนกันแฮะ (เฮฮา)

อันที่จริง (ตลอดกาลชีวิตนี้) คอยฉนั้น ‘ออกอากา’ ถ้าจะพูดกัน
ไปแล้ว ตลอดระยะเวลาที่อยู่ที่ขึ้นมา ‘พรอักษ’ อยู่ในไท-สปีดทำกัน. ก็ได้รับ
ความนิยมมากผู้อ่านกว้างขวางพอสมควร เท่า ๆ กับที่ได้รับความซึ่งจากวง
กาฬาวงการ (รวมทั้งประเภทคอหน้า นสพ. ดัชนีถึง ๒๒๖ กับครับ)
กว้างขวางพอสมควรเหมือนกัน. และด้วยใจความพอสมควรทั้งสองประการ
นี้แหละครับ ซึ่งได้มาเป็นแรงจูงแรงผลักดันให้คอลัมน์ ‘ออกอากา’ ของผมมี
มาอยู่ได้อย่างพอดิบพอดิมาจนทุกวันนี้ (ถึงวันที่๓๐๑๑)

เพื่อเป็นการ ‘ขำ’ ให้เกิด ‘แง่’ ต่อความยุ่งเหยิง, เจตนา, วิด
ประสงค์และอะไรก็ตามไรๆที่ขำขำมันได้ไปในขณะนั้นคอลัมน์ ‘ออกอากา’
ผมจึงชื่อ ‘คิด’ ซอเขียน (ของตัวผมเอง) ซึ่งก็พิมพ์ทั่วๆกับวิทยุ ผอ.ศอ.
ในบรรดาที่แรก และเรื่องหลักกันถึงมาด้วยวิทยุ ออ.ก. (รวมทั้ง-ธรรม
คานันและครับ) คัดลอกกับวิทยุ ออ. ลอ. อีกก็สืบแต่บรรทัด ภายใต้ว
เรื่องว่า ‘ออกอากา’ ในไท-สปีด อยู่นั่นแหละซึ่งก็พิมพ์ไว้การการเมืองไท-สปี
ดทำ มีทั้งนี้ ดัชนีทั้งนี้ ขันกรกับสืบ คกรกฏา ผอ.ศอ.สองพันสี่ร้อยเก้า
สิบเก้ามาทำให้ทำผู้อ่านพิจารณาอีกก็ทั้งนี้.

...ผมได้ตั้งใจไว้แต่แรกแล้วว่า ในการเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในคอล
ลัมน์ ผมจะพยายามใส่ความที่ถูกต้องตรงเท่าที่มนุษย์ธรรมดาสามัญคนหนึ่ง
อย่างผม จะพึงมองไปใ้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แล้ว, ในการพูดหรือเขียน
ซึ่งจำต้องหากพูดไปโดยไม่คิด, วการ, และสละกันไ้ดูจนเราไม่อาจจะหลีกเลี่ยง
จากการกล่าวหาว่า “ไร้ความเป็นธรรม” ในภายหลังได้ ผมก็จะพยายามให้
กตัญญูว่า เกิดขึ้นมาเป็นส่วนน้อยที่สุด และในส่วนใหญ่จึงถือกันว่าเป็นตัว
อักษรในคอลัมน์นั้น ได้เป็นต้นแล้วและครับ ก็อยู่ในหมู่ผู้เกี่ยวข้องแล้วว่า ใน
บุคคล,ในวงการ, ในสถาบันนั้นๆ ได้เกิดสิ่งนี้ๆ ขึ้นมาแล้ว กล่าวคานันอยู่แนว
จะแผ่ขยายกว้างออกไปโดยมิได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขใด ๆ.

ผมไม่ได้อ่านหนังสือที่เป็นแนวเพื่อชีวิตหรือแนวใดให้เป็นเพราะเหตุผลพิเศษประการ
มาว่า, นอกเหนือจากนี้ การเป็นที่ยอมรับของใครได้เปรียบกว่าผู้ถูกสืบคุกคาม แต่โดยความเป็น
จริงและในบรรดาบรรดาบุคคลที่กล่าวมาอยู่ข้างบนนี้แล้วได้และแก่ผู้ที่ถูกสืบคุกคามเสมอ ถ้าหาก
ผลงานที่เขาร้องขอถูกปฏิเสธไปบ้าง ปากถูกสละจากประชาชนแล้ว.

เท่าที่เอา ‘ของเก่า’ มา ‘เล่าใหม่’ ในครั้งนั้นก็เพื่อประโยชน์สอง
ประการคือ:

ประการที่หนึ่ง: เพื่อให้ทำผู้อ่าน ซึ่งฟังโก ‘โล’ กับคอลัมน์ของ
ผม ได้รู้จักเขาไว้ และเข้าใจ ‘จุด’ ที่ผมตั้งไว้ในในการเขียนคอลัมน์พอสมควร
ฐานประมาณ.

ข้อเขียนสืบเนื่องมาจากสาระและไร้สาระในวงการที่

แพร่เสียง

ออกอากา

อัน
ก็เรียกว่าทวอวัน
แบบ
เปิดเผยแถมกันเอง.

ประการที่สอง: เพื่อเป็นการสำ
คัญๆ และสำคัญไม่หยอกก็ด้วย
เพื่อเป็นการเตือน ‘สติ’ แห่งตัวของ
ผมเองว่า เมื่อเขียนไปเขียนไปก็
วิ่งจิ้งไปอ่านโน่นนั่น ก็อย่า ‘เผลอ’
สำคัญในวิถีชีวิตเจ้าที่ว่า กลายเป็น
ผู้ ‘ขำขำ’ - ‘ขำขำ’ ก็ยังการประ
เลาญอย่าง ‘แตกตา’ แล้ว, หากผม
เริ่มต้นแสวงหาผลประโยชน์ จากปก
กาการสืบของกน ‘บ่อ’ ผู้คนนั้น ผู้
บ่อ ไป. ทักกับกน ‘บางคน’ ซึ่งเจ้า
ไป ‘ก่ายกะ’ ก็วงการอะไรก็มิ
ไปเลยป็นสิ่งอันหนึ่ง กันกว่างาน
‘ใหญ่’ มีอาตมการ ‘โพส’ แล้ว.

ประพุกปฏิบัติกันอยู่จนได้ ทักความ
วิจัยอยู่ไหน ทะลอรอบ เท่านั้นเอง(ไอ-โ)

วิสัยนี้ ก็พอสมควรแก่การพิเศษของ
ฉบับพิเศษ แม้กับนักทำข่าวแล้ว ผมก็
ชอบไปฟังคนอื่นดี ๆ ไว้จนกว่าจะออก
ครบ ค่อยเริ่มบทบรรณาธิการใหม่ จะหนักกับ
บ่อ หรือจะ ‘พริ้งพริ้ง’ หรือ ‘พริ้งพริ้ง’ ขึ้น
ก็สุดแท้แต่กับพวกรักและแค้นกับ คุณครับ.

ตามพี่ พันธุ์

ປວງ ປ້າຍເຈົ້າ

ข้าพเจ้าชื่อ "โท-ธูปดาว" เป็นน้องชายของ "โท-วรายัน" ถิ่นกำเนิด
 โลกหนังสือพิมพ์เมื่อวันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ ขณะนั้น
 พิบลสงคราม ๑๖ วันคือเขาเกิดวันที่ ๑๔ กรกฎาคม เมื่อพูดกันตาม
 จำเจเปรียบเทียบ เหมือนน้องชายของเขาด้วยเหมือนกัน.

ก็พบว่า ชาวเผ่านี้อาศัยโคกระบวยมีพ่อตัว ๆ ถ้าเป็นคนที่ขึ้นเพียงการกลืนในวัยทารก แต่ชาว
พม่าก็พอที่จะทำนบั้นเป็นรายปีก็ได้ผลแล้วถึง ๕๔ สิบกว่า ก็อาจกับขุดดูคนอื่น ๆ อยู่แล้ว
ทั้งสามคน ก็เห็นชาวเผ่านี้รักพ่อที่เร่ร่อนคนเร่ร่อนว่ากำลังอยู่ในวัยรุ่นหนุ่มคนเร่
“ทีนเอจ” นั้นแหละ.

ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าเป็นคหบดีของข้าพเจ้ามา มีคนรักของข้าพเจ้าก็มีมากอยู่ ข้าพเจ้าเกลียดชังนันทน์มากนัก แลคนที่รักข้าพเจ้านั้น เขาว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่พาลดวงข้างข้างและมีความบริสุทธิ์ที่สุดผ่องพรรณ เกลียดคนชั่วเขาวัวข้าพเจ้าดูคนชั่วเขามาก ไม่ชอบปากบวมเป็นคหบดีและ แลคนสกปรก เกลียดชังอย่างใดก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเพียง “นานาจิตตัง” แล้วแต่ความรู้สึกของ

ข้าพเจ้าสนใจตัวข้อข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อที่เกี่ยวกับข้าพเจ้านั้นมีอยู่กลุ่มหนึ่ง แก่ละคนในกลุ่ม
ว่าสนใจแต่ไม่เห็นประโยชน์ ข้าพเจ้ายามที่รู้ให้ข้าพเจ้าบอกขอยื่นเรียนให้ขอยื่น ข้างแถว
ว่าข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อข้อข้อข้อข้อ ข้อข้อข้อข้อข้อ
ด้วยเหตุผลว่าประโยชน์นั้น สนุกกว่าเป็นใหญ่ ๆ และไม่เห็นความใหญ่โต เสียด้วย.

เพื่อทำให้เจ้าเกิดใหม่ ๆ นั้น มีหัวใจเป็นบุญของข้าพเจ้าเกิดล้นเกล้าทศกษัตริย์แห่งสยามมาช้านาน และยังเป็นเด็ก เป็นผู้ใหญ่เป็นพ่อเป็นแม่เป็นลูกของข้าพเจ้าเป็นพ่อเป็นแม่ของข้าพเจ้าผู้สูงชันนั้นเอง ข้าพเจ้าก็กลัวว่าหัวใจข้าพเจ้าที่เต็มไปด้วยราชศรัทธาเลื่อมใสที่มีต่อข้าพเจ้าราชองค์ที่หกก็ล้นเกล้าไป ส่วนใหญ่ของข้าพเจ้ามันไปกับพระวาทายี่สิบเอ็ดพระองค์ ที่โดยที่หลายทีก็ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขสรวนยิ้ม หัวใจจึงแข็งแรง และตั้งว่านี่มันหัวใจที่รับกันอยู่ สำหรับผู้รับของข้าพเจ้ามันก็คือ มนวิฑิตนะการพิมพ์ที่รัก อันเป็นผู้รับ - ปรยาน์ ของข้าพเจ้าด้วย.

[illegible]

ហៃ
ឯងត្រឡប់មក

บท ๒ ฉบับที่ ๕๓

จันทร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๐
หน้า

เพื่อประชาธิปไตย ๓๕

โดย กุหลาบ สายประดิษฐ์

นิยายอักษร ๓๖

โดย ความหา

๑๕๕
อาชพจเส็น

โดย นภาพร

ความยุติธรรม ๔๐

โดย แชลโร

ทาสหรือไท ๕๐

โดย สนิท เอกชัย

จากคงนาคำ ๔๒

โคช อิศรา อดัมคง

๙๘
สมเด็จพระ
พุทธเจ้า

โคธ เกียรติกู้ภัย บุษบงเสนา

แม่น้ำจันทบุรี ๔๕

โดย ทพ

ชาวและคำ

100 100 100

คำตอบจากเรา

โดย ทนง ศรีภรตพิพัทธ์

ควันทองงานไต้คีน ๕๕

โลก เขตร งามะโตจิ

วิธีขายชาติ

100 1217 1218

๑. ๔. ๕
อ. เพ็ญน

โดย นิพนธ์ ประทีป

อาชญากรที่เผ่ากรรม

โดย อำนาจ สานะ

เตี้ยมอนต์คาโล ๕๓

โคธ เอก วิสฤค

ไม่มีการปฏิวัติ ๕๕

โดย รมย์ รติวัน

10

111

ภาพประกอบโดยผมอ.

POSTED IN THE NAME OF THE LORD

โหมโรงหน้าวัง

เปิดโปงป้าโตบ

ป้าของรัฐบาลอันมีจอนพล พิบตสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เลือกพรรคดังอย่างหนัก หลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ในเดือนกุมภาพันธ์ แม้ว่าในทางเทคนิค พรรคของรัฐบาลจะชนะการเลือกตั้งก็แค่ รัฐบาลก็ได้ชัยชนะนั้นมา ด้วยการเสียบก่อนหน้าอย่างที่สุด และบดเสียบอีกปรากฏว่ารัฐบาลได้เผชิญกับอันตรายอันร้ายแรงเข้าจริง ๆ คืออันตรายจากความสูญเสียความเชื่อถือของประชาชนในความศรัทธาของฝ่ายรัฐบาล ด้วยความสูญเสียอันยิ่งใหญ่ ชัยชนะการเลือกตั้ง เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ในทางเทคนิคนี้จึงกลายเป็นความปราชัยอย่างเปิดเผย.

ด้วยความขัดใจ และขุ่นเคืองใจ จากปฏิกิริยาของประชาชน ในกรณีการเลือกตั้ง นายกรัฐมนตรีได้หันหลังให้แก่อนักสื่อพิมพ์ โดยการปิด เพรสคอนเฟอเรนซ์ โดยมีคำชี้แจงว่า ประเทศประชาธิปไตยเข้าไม่ทำกัน, ในขณะที่ในคอนเฟอเรนซ์ได้มีคำชี้แจงว่าประเทศประชาธิปไตยเข้าไม่ทำกัน, นอกจากนี้ยังมีการปฏิเสธต่อหนังสือพิมพ์บางประการ ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้ถือว่า เป็นการคุกคามเสรีภาพทางของหนังสือพิมพ์ และของประชาชน และนี่จึงเป็นทางเขี้ยวเข้าใส่เสถียรภาพของรัฐบาลให้ดีขึ้น.

เมื่อเกิด 'แพแตก' ขึ้นในพรรคนักคิด

นายกรัฐมนตรีก็รีบชี้ว่า

คณะรัฐประหารจะเดือดร้อนถ้าปฏิวัติกันอีก

การช้อออกมา เช่นนี้คือ

การทอนคำของตัวเอง

ต่อมาในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ได้มีการเปิดเผยข้อความที่นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ นิวออร์ค ไทมส์ ข้อถามข้อต่อระหว่างผู้แทน นิวออร์ค ไทมส์ และนายกรัฐมนตรี ให้ความรู้วิพากษ์อย่างหนักและอย่างกว้างขวางจากหนังสือพิมพ์และวงการต่างๆ เพราะว่ามันแสดงให้เห็นอย่างแจ่มแจ้ง ถึงการที่สหรัฐอเมริกาเข้ามาแทรกแซงการทางการเมืองภายในของประเทศไทย และรัฐบาลไทยก็ยอมรับการแทรกแซงดังกล่าวนั้น ไทยไม่รู้สึกว่าเป็นการเสียหายต่อประเทศชาติเลย ทั้งยังแสดงว่าระบอบประชาธิปไตยให้เกียรติของสหรัฐอเมริกาอย่างเห็นอกเห็นใจ ไทยไม่เลือกที่จะเป็นการเสื่อมประโยชน์ต่อประเทศและประชาชนไทยหรือไม่. ข้อความที่เป็นข้อสะเทือนใจประชาชนอย่างแรงที่สุดก็คือ ข้อที่นายกรัฐมนตรีได้อธิบายแก่ผู้แทน นิวออร์ค ไทมส์ ว่าไม่ยอมเปลี่ยนนโยบาย "แม้ประชาชนจะเรียกร้องให้เปลี่ยนก็ตาม" และท่านยังย้ำอีกว่า "เราจะไม่คืนในนโยบายของเรา" เมื่อท่านนายกรัฐมนตรี ได้ปฏิเสธประชาชนเพื่อนร่วมชาติของท่านเสียแล้ว คำว่า "ของเรา" ในคัมภีร์ มีความหมายแค่เพียงว่า เป็นเรื่องระหว่างรัฐบาลของท่านและสหรัฐอเมริกาเท่านั้น กวียเหตุนี้การให้สัมภาษณ์ของนายกรัฐมนตรีจึงมีผล เป็นการนำคำขู่ของท่านและรัฐบาลของท่านไปอยู่ห่างจากประชาชนออกไปอีก.

ต่อมาเมื่อมีการเลือกตั้งพร้อมทั้งจังหวัดสมุทรสาคร ก็มีเหตุการณ์อัน "ไม่เรียบร้อย" เกิดขึ้นในวันก่อนเลือกตั้งและในวันเลือกตั้ง ซึ่งเข้าทำนองเหตุการณ์ที่ได้เคยปรากฏมาแล้วในการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ข้อที่ประชาชนคิดเคียดแค้นมากที่สุด ได้มีการทำร้ายผู้สมัครที่เป็นคู่แข่งของพรรค รัฐบาล และเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองได้แสดงความแค้นต่อเหตุร้ายที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นแทบจะต่อนักต่อคา นี่ก็เป็นเหตุการณ์ที่สร้างความเสียหายมาเพิ่มเติมให้แก่

รัฐบาลอีกอย่างหนึ่ง.

เราคงอาจพูดการณ์ได้เช่น ๆ ที่ก่อนความกระทบกระทั่งกันระหว่างรัฐบาล มาแสดงไว้เสีย สิ่งสามอย่างที่เราคิดว่า แม้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เป็นข้อยอมรับของรัฐบาลก็ แต่ก็มิใช่สำหรับรัฐบาล จะไม่มีความกังวลเลย. แต่จริงก็คิดว่าที่ของรัฐบาลที่แสดงว่ารัฐบาลไม่มีความอีก อีกกังวลในเรื่องฐานะของรัฐบาลอยู่ไม่น้อย และก็ได้มีการดำเนินการบางอย่าง ในทางที่รัฐบาลของรัฐบาล อยู่เหนือกันเพียงแค่ว่า การเขี้ยวเข้าใส่ที่รัฐบาลกำลังกระทำอยู่ มันนั้น ระนาลก็ตามให้ถามคำถามความหรือไม่ว่ามัน.

การที่นายกรัฐมนตรี ได้บังคับต่อแถลงข่าวและตอบข้อถามของหนังสือพิมพ์ ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนอย่างใกล้ชิดทั้งในแง่ นับว่าเป็นการดี และการที่ทันก่อนรับว่าการทำเหตุจากหนังสือพิมพ์ เป็นอันตรายรัฐบาลเองก็ไม่น่าจะเป็นการลืมนั่นเอง แม้ว่าการเปิดการติดต่อรับฟังกับหนังสือพิมพ์ในบางครั้ง จะยังมีไว้เพื่อประโยชน์แก่การยอมรับที่แสดงว่ารัฐบาลของท่านได้พยายามจะรับเอาใจประชาชนมากขึ้น.

อนึ่ง การที่ได้มีการพิจารณาหนักแน่นในประชุมคณะรัฐมนตรี ถึงเรื่องที่ว่า "ประชาชนเริ่มจะหันหลังให้แก่วิชาการมากเข้าทุกที" ตามข้อเสนองของรัฐมนตรีชี้ว่าภาควิชาการและครู และนายกรัฐมนตรีก็ยอมรับว่ามีอยู่ก็ตาม ข้อเสนอนี้ก็จะได้รับความร่วมมือจากความคิดเห็นของประชาชน. ข้อเสนอนี้ว่าเป็นความเคลื่อนไหว ที่มันขึ้นขึ้นและก็เป็นเรื่องที่จะต้องคอยดูแลกันต่อไป.

โตบ...ทุกสถาบัน สายประติมา

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษานี้ของ

ธรรมบุญเกิดสติให้สภาพให้ในชั้นขณะนั้น ขณะทีมนิยมค่อยเยือกทางให้สังคมนิยม! สิ่งใด อันใดทำเพื่อประสงค์ สิ่งนั้น อันนั้น ข้าพเจ้าสนับสนุนด้วย เมื่อเด็กทำงานใหญ่หลวงของชาติ ได้ผลสมมุ่งหมายของคนแก่ คนแก่ให้ไว้ก็กระเรียนไปเสีย! ข้าพเจ้าฝากชาติไทยไว้ ในมือเด็กไทยแล้ว

๑. ม้าอีเน

เป็นพระที่รู้ว่ามีอีกเน

เขา(เป็น) หนึ่งในกรุงเทพ

มหานคร (มิใช่ของอุ)

พ.ศ.นี้ ๒๕๐๕ แล้ว มิใช่พ.ศ.

๒๕๐๐.

เขานั้น-เพศชาย, ทำทางภูมิฐาน
แก้มแปลงปลั่ง, เลือดเผือกสดชื่น เหมือน
ม้าแก่คนองคักดวงตาขาว ขุนเกือก เป็น
นักข่าว ก็ยังมีวามร เป็นประกาย โดย
เฉพาอย่างยังคือน้ำสาว ๆ อยุ่เมื่อ
เทียบกับมหาเศรษฐีโรคคิเฟิลเลอร์ ก็
นับว่าหนุ่มกระชุ่มกระชวย สมรรถภาพ
เมื่อคิดว่ายังปกครองลูกน้องเป็นหมื่น ๆ
แล้วก็นับว่าสูง สมยศนายพล ความ
เปรี๊ยะปราชญ์ฉลาดเฉลียวเมื่อคิดว่าขง
เบ้ง, โฮมสโตน. ดายหมดแล้วก็ไม่
ใครเก่งกว่า-โดยไม่ยอมรับฟังความเห็น
ของผู้อื่น, โดยคิดว่าตัวเองเป็นเทวดา
เหล่าประชาเป็นข้าพาส ไม่ประสีประสา
การเมืองจะละเมิดมิได้. ทศนะมัตโลก
ของเขา จึงบอกต่อความเป็นจริงตลอด
มา-เป็นผลให้การปฏิบัติงาน ผิดพลาด
เกินกว่าควรจะเป็น.

เขาเป็นใคร? สักวัน๑ เราเท่านั้น
คงรู้หรือกล่าวเขาเป็นใคร? เมือง
ไทยนี้ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่กับการ คอยกั้ว
ได้. เขาจะกลัวเพียงหน้าจอกหน้ากันของ
หนังสือประวัติศาสตร์ชาติไทย ปกติ
น่าใจเนาซึก ซากกรุงรัง, ตัวหนังสือ
เลอะเลือนกับข้อความชวรา. ถิ่นชยึก
อยู่เหมือนกัยหนังสือเกียไวนาน ๆ. ทั่ว
ไป

“พ่อผู้ซื้อขุนศรีอินทราทิพย์...”

“ข้าเจ้า นั้นมีมาจากศิลาจารึกของ
ขุนรามคำแหง. แลว่า...” เสียงนั้น
แจ่มแวววาวราวระนาดแก้ว. เล็กเล็ก
เข้าหูผู้ฟังให้เคลิบเคลิ้ม. เสียงมีอติธิ
พลต่อบุคคลมากที่สุด. อย่างเขื่อน
เสียงนั้นก็เรียก้องระนาด. แทวนเพชร
และอะไรก็อะไร ได้ผลมากมายแล้ว.
เพราะแอดกัลเป็นก็โปรดปรานของ-
ป้าในฐานะข้าว่าใหม่ปลามัน. การแยบ
กิน ขโมยกิน เป็นกีฬาอดกรสชาติ
อย่าง๑ ของผู้ชาญประภทมีเงินเหลือ
ใช้ที่เขื่อน้ำพริกด้วยเก่าแก่. และก็
เย็นแพ้นั้น สมัยนิยมในหมู่ผู้มีอำนาจ
วาสนาเสียด้วย.

“วังข่างแล้วว้า อารยธรรม
ของไทยมีมากกักคำยรรพ์ แม่สมัย
น่าจ้าว ลอยลงใต้เรือมาดังบุคลุโข
ทัก ไพร่ฟ้าหน้าใส. ไม่ว่าเศรษฐกิจ.
การเมืองและวัฒนธรรมเป็นไทยตลอด
ทั่ว, ย่นทักหลัง เกือบทั้งเล่ม เวือ
ทักลา สำเร็จกับมือไทย และผลิต
กันข้าของไทยทุกชิ้น ตลอดจนผ้า
ภูษา รัตนารัตน ประ
กัยด้วยคุณนี้ ไม่ต้อง
ซื้อสินค้าต่างประเทศ
ไม่ต้องพึ่งทุนต่างชาติ
เกียวันสี่ แต่ป้าผู้รัก
ตัว, เข้มลึกเล่ม, หมวก
สักใบ, รองเท้าสักคู่
ล้วนของนอก ต้อง

ภาพ

ประ

กอบ

โดย

ปี

ยช

พนม

ป้า ไม่เลอะรักใคร่เพ้อ
ไม่เลอะใครดูใจเพ้อ
แล้วจ้... ป้าเป็นลูก
ถึงหัวผาย ก็ไม่เลอะ
เพราะว่าแอดจ้องป้า
จันจวรรคินตาเห็น

စာပေ နှစ်စဉ်
ပထမ ကြိမ်ကုန်

ในอังกฤษ หากท่านเล่าเรื่องอะไรสนุก ๆ ให้เพื่อนฟัง ที่บ้านเรานั้น เขาจะขบว่า "ตลกเล่น" ตลกเล่นหรือหยอกล้อ "เพียว" ถกกันว่าเป็นคำยกย่องอย่างสูงทีเดียว หนังสือพิมพ์หนังสือเป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ซึ่งลงพิมพ์เรื่องเช่น ๆ เป็นส่วนมาก แต่ตอนท้าย ๆ ของฉบับมีทวารณหนึ่งชื่อ ละคร ภาพยนตร์ โศกนาฏ และทรกยั่ว ๆ บ้างว่าฉันเหล่านี้เขียนแบบขบขันเข้า ที่ลืมหันใจ ทำให้อ่านเพลิน จะว่าเป็นเรื่องขบขัน ๆ ก็ไม่ถูก เพราะข้อเขียนเหล่านี้ล้วนมีสาระ แล้ววิจารณ์กันอย่างมีเหตุผล แต่สำหรับนิวกาที่เข้านักเข้าทำนองนอกนอกแปลก ๆ ที่เขาจับคู่กัน นอกจากนั้นแล้วแผนกหนังสือข่าวของ "พีบีซี" ได้แก่นักบรรยายการประชันสภา ซึ่งมีวิธีเขียนกาถาอย่างแบบผู้ดี เด่นตาหลัก "ถึงถึงถึงถึง" กลเป่งจริง สดบ้าง" จึงปรากฏว่ามีสมาชิก และรัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหรือถูกคุกคามก็ได้อ่านเอาไปใช้เรื่องเล่ดั่งใจ แต่จวบสรุปรวมตามเอาหัวของอังกฤษเป็นแบบรัฐสภา ไก่กรเล่ยนเองเออเองแรง ๆ ก็จะไม่ถูกด้วยก็ เพราะสมัยนั้นนานมาแล้ว "พีบีซี" ของเองเองเองเสียด้วยใหญ่ในโลกตะวันตกแล้ว ๕ อัครเจ้าขึ้น คงจะเข้มนานแรงไปหน่อย นายนั่นนั้นไปหา จึงได้เกิดคิดไปจึงมักเขียนปกกล่ากันนั้น ให้ทำหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่ ออกมาตอบโต้กันเป็น การสละสอนเสียว่า เพื่อบรรเทา "ฉันก็เลยงานแก่เป็นเพื่อนกับมิสเตอร์ไม

โป๊พทันกันแล้ว ก็จะเป็นโหม้ เราทำ
 คนคำนี้กระคาย มีปากกา ลงมาลัด
 ถักถักแต่ก็ คุย โคร่งเอยกว่าน” หนึ่
 ซื่อหนึ่พ ก็ออกมาเพื่อตัวประสงค์ จะ
 เล่นงานหนึ่พ โด่ตรงได้ชื่อว่ “A Word
 with Punch” ตรงหน้าปาทงมว๊าย
 ซ้างบนขอไว้ว่า “ณั้พ ๑” แล้ววง
 เสร้ไว้ว่า “ทำกาเป็นก็อาจออกต่อไป
 อีก” ฝ่ายประชาชนคนอ่านรู้สึกคัน
 เต้นกั้มาก เพราะเคยเห็นแต่ “พณั”
 ยั้คนอื่น แต่คราวนี้เป็นครั้งแรก
 “พณั” โดนเขาเอ็งบ้าง จึงปรารถ
 ษาหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ขายดี คนที่ซื้อ
 มาห็นก็เอ่อกล็ดของ “พณั” ชน
 ซื่อคนไหนหลาย จวบนี้ พยพชอง
 กลาวได้ไหมแต่ไปจากตลาดหนังสือ แต่
 ก็ลดความสามารถไป ไม่น่าจะ ปร

“ ยั้งนสี่แคว ศักราชเสรีประ-
ชาธิปไตยใจจะ. แต่เสรีทนนิยม. เงิน
มากทุกเงินน้อย.

“แล้ว เล่นพูดจูง ฟังอาจแฮะ..
 “ประวัติศาสตร์ มันยากๆ ไหวรึหัย
 สมอ. พี่มอว์ นะคะปกตินี้. ชุคศักดิ์นา
 หมดไป ชุคศักดิ์” แทนที่ คืออ่านาเขียนให้สุด
 เต็มใจลูกกลัสนั้นก็เก็บ ขานาเต็มทีผู้ปกครอง
 ที่คือพ่อหม่นมาจ่าประมา ขานาไปๆ ขึ้นหัวหนี
 หน้าประจักษ์ ปล่าให้โพพ้าหน้าชัด ล้อขุ่น
 รูปโปรไฟล์ตายพราก สักวันหนึ่งอาจรู้ก็มี
 อาจเห็นหรือยังได้ความหัวใจ ปักก็มีนะ เหมือน
 ปลาทองวิ่งไปกินตะกอน”

การประกวดนางงามในรัสเซีย ในพระชนมของพันจ

ปรากฏว่าหลังจากได้ "ลั่นกันคนละที"
แล้วพนักงานเช็คชื่อยาว ทั้งต้นนั้นมากวาง
ตัวลงเลยมิด ไม่เคยต้องมาย่อลิ
งฟรีด บ่นคนนอกเลย แต่ที่เล่ามาก็
เป็นเหตุการณ์ที่นานมาแล้ว มาบัดนี้
ก็ยังไม่มีใครเห็นว่า จะมีใครโกรธพิษ
ของขนาดนั้น.

ข้าพเจ้า เคยคุยกับคนอังกฤษ
ท่านหนึ่งถึงพิษนี้ เขาบอกว่า "พิษนี้
มีโรคกตกรอกอย่างหนึ่งของอังกฤษ ก็
มีข้าพเจ้าที่มันโง่โง่ พวกนี้ก็ยังรู้ง
รักษานะละคนละ เราผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็น
สถาบันอย่างหนึ่งของสังคมคามลย
ทุกแห่งก็มีวิธี ให้สมาธิกันแล้ว เมื่อ
ละทิ้งใจในข้าพเจ้ามาอย่างคนก็ยังพิษนี้
เข้า" เขามีความเห็นต่อใจว่ากันว่า
"พิษนี้" ระวังเรื่องข้อใดละคนละ
เป็นเกียรติอย่างสูงก็เกีย.

ถึงแม้เรื่องต่างๆ ใน "พิษนี้"
จะเป็นเรื่องประเภทลั่นกันเล่น แต่ก็ยัง
เอาเหตุการณ์ประจำวันในชีวิตของ
คนอังกฤษนั้นเองไปล้อ ฉะนั้นเมื่อมา
ข้าพเจ้า เรื่องต่างๆ ในพิษนี้ย่อมเข้า
กลายมาเป็นกระแสดำหรับสิ่ง ให้เห็น
ความรู้สึกและอารมณ์ ของคนอังกฤษ
ในยุคนั้นๆ ซึ่งเป็นยุคประวัติศาสตร์ของ
ผู้ทรงแต่ประวัติศาสตร์ บรรยายสภาพ
ความเป็นอยู่และความคิดนึก ของคน
ในสมัยที่ล่วงมาแล้ว. เมื่อเร็ว ๆ นี้
ข้าพเจ้าได้อ่าน หนังสือประวัติศาสตร์
อังกฤษเล่มหนึ่ง แต่ถึงโดยละเอียด
อันนี้ เป็นหนังสืออ่านสนุกมาก ลง
มือก็เห็นอรรถรสและความเพลิดเพลิน จาก

โดน...."ขบถายบ"

พิษของพิษอย่างหนึ่ง จึงเป็นการเน้น
ให้เห็นอีกกรณีหนึ่งว่า "พิษนี้" เป็น
หนังสือรายสัปดาห์ที่วิ่ง แม้มีคุณค่า
อันยาวนาน เพราะได้บันทึกความนึก
และอารมณ์ของคนอังกฤษไว้ อย่างซื่อ
ตรงและซื่อแจ้ง ไร้มาถนแท้ล่อล้า
หรือนักคนความรู้ในยุคนั้นๆ.

คงจะไม่ผิด ไปจากความจริง
มากนัก ถ้าเรากล่าวว่า การทำหนังสือ
สัปดาห์ "พิษนี้" ก็คืออาชีพหนึ่ง
ของคนอังกฤษนั่นเอง. แม้ความลึกลับ
ภายนอกไม่อาจจะล่งลึกถึง จิตใจ
การเขียนคนอ่าน เป็นงานหนักเพราะ
ช่างที่ถือสงวนหนังสือจะออกแล้ว ยัง
หาเรื่องเหมาะๆ ไปก็ไม่ค่อย. แต่ความ
จำเป็นยังมิใช่อย่าง ถ้าต้องเขียนหนังสือ
ออกให้ใครๆ ก็มิใช่ ฉะนั้น มีลัทธิ
นักเกอวิกซ์ บรรณาธิการ พิษนี้ คน
อื่นๆ นั้น เขาจึงเคยสารภาพว่า "ใน
สำนักงานพิษนี้ ใคร ๆ ก็คิดว่าจะ
นั่งดูเรื่องสั้น ๆ กัน ทุกคนคงจะเฮฮา
ขมขื่น แต่ว่า...คงเห็นเขาเข้ามาเป็นบรรณาธิการนี้ ก็เห็นที่เกีย
ว่า พวกนี้เอาข้อพิพาทให้คนอื่นช่นตัวของเขาทำกันจนยากจนเข็ญ ยี่สิบ
ออกเพราะจะคิดทำงานบ้าง เพราะยังหาเรื่องสั้นไม่ได้" คนอังกฤษ
บางคนที่มีชื่อเสียง นักเกอวิกซ์ บรรณาธิการคนปัจจุบันของพิษนี้ เคยวิจารณ์
ให้เขาว่ากันว่า "ถ้าให้หน้าหน้าเขาวิ่งอย่างนี้แหละก็เห็น อารมณ์ขันของ
แกล้งไม่เล่น ที่เขาถือสำหรั้เขามาให้เป็นบรรณาธิการพิษนี้ ก็เห็นจะเป็น
ด้วยเหตุอย่างเกียวก๊อ หน้าตาแกล้งคล้ายกับพิษนี้ ที่หน้าปกมากที่สุด.....
คุณเคยดูสิ่งเกียวก๊อหรือเปล่า?" (อ่านต่อหน้า๒๐)

▲ "พิษนี้" มีหน้าที่วิจารณ์ตัวบุคคลและ
เหตุการณ์ในสังคมอังกฤษในชื่อ The
Country girl ในบางครั้งชื่อ "พิษนี้"

"แล้วเอ๊ะ" ก็วิจารณ์ประชาชนต้องมา
นอนพนมวิวัฒนาการของโลก? จะเร็วหรือช้า
แต่เหตุการณ์ที่บันทึกไว้หรือเขียนหรือข้าง
ประชาชนกลับวิ่งขอยให้การเมือง ทบ
แห่งความหวังจึงจำใจให้ จินตนาการน้อย
คนแต่ไม่ไปจำหนทางโลกทาบ ระวัง
มิใช่ไปจำใจกันเอง เพราะผู้ใดถูกอำนาจ
มีการอำนาจ เรื่องจะเปลี่ยนอย่าง ในป
ศาสตร์ที่มนุษย์ไม่มีอะไร ประชาชนต้องเดิน
กำลังต่อสู้หรือรอคอยสิ่งของบรรพชนของค
ตราทางนั้น และด้วยถือในทางออกจน
ทุกอย่างในโลกไม่ได้ยอมโดยสมบูรณ์ ะ
โลกอย่างในโลกที่มีต่อมา ด้วยแผนการ
การเมืองที่กระทำ ครอบไปประชาชนเหลื
มีประชาชนโลกนี้ไม่มีอะไรก็ต่อสู้เพื่อชื่อ
ในนามของประชาชนจะมาเป็นไปเป็นสิ่งที่
ลดอันไปโดยไป ประชาชนคือที่ก่อน
กรรมประชาชนคือถูกบันทึกด้วย รวม
ศักดิ์ก่อนเมื่อใดก็ตามประชาชนนั้น
เมื่อมีชนกลุ่มน้อย ก็คือไป ให้ชนกลุ่ม
สิทธิและมนุษย์ เมื่อมีชนกลุ่ม ผู้ละเมิด
สิทธิจะต้องเดิน เช่นจะต้องไปเพื่อ
กันคน. เพราะฉะนั้นการเป็นของประชา
โดยประชาชนคือเพื่อประชาชน. อันนี้
จากงานของชาวโลก นั่นคือประชาชนไป
เปลี่ยน."

"ข้าพเจ้าไปพามาด้วยใคร
"ข้า พ้นตัวราวโลก โ
วินัย"

"ชีวิตอันลึกลับ"
"ยังมีแต่เธอ ชีวิตอันเหลว
ล้น"

ข้าพเจ้า ไม่ใช่ผู้วิจารณ์อย่าง
อื่น ใครจะเป็นชีวิตผู้คนแค
ร้ายชั่วคือเมื่อเล่า สักเราเห็นผล
หลายรายโดยไม่คิดถึงคนกล
พาลประชานิยม ก็เห็นจะเป็นค
อันก็วิจารณ์ ไม่ใช่ตัว
เมือง. แต่ก็เห็นว่าเขาเป็นค
ของประชาชนโดยแท้ สมกับ
พิทักษ์สันติราษฎร์ เวลาที่เขา
หัดหิน หน้าตาถือไปจากอาก
หลังฉากไปเสียก็ถึงกันตาย
คึกคึกซาวบี ลัทธิหรือคึกคึก
ค. รู้ว่าเขานั่นคือคึกคึกซาว
พิษนี้สร้างมีมโนอันต่าง ๆ
ปลด ก็โดนข้าพเจ้าว่า...
"นี่เขาถูกมาพบ-ก
"แล้วอย่าพูดเช่นนั้นสิ
ใคร่ไม่. ธรรมภาษณา
นอนระงู ไม่หลับนอน. มี
ล้วยก็ตกตอยในอากาศ
ความกลัว ทุกคนกลัวกัน
ลูกน้องก็กลัวกัน (อ่านต่อหน้า ๒๐)

ภาพล้อประณามชาวอังกฤษที่ประณามพิษนี้ว่า "พิษนี้" มีชีวิตภาพอันดีแต่ไม่มีประโยชน์ ละระแวงลั่นกัน
จริง พวกนี้ไม่ยอมให้ประชาชนวิจารณ์ "พิษนี้" จึงมีชีวิตภาพอันดีแต่ไม่มีประโยชน์ ละระแวงลั่นกัน

ข้อเขียนเพื่อคิดสำหรับประเทศไทยผู้เป็น 'เจรีชน'

ความยุติธรรมที่ไร้อำนาจย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพ
และอำนาจที่ไร้ความยุติธรรม ก็เป็นบับคนกดขี่

อำนาจอย่างหนึ่งความยุติธรรมอย่างหนึ่ง สองอย่างนี้เป็นสิ่งพึ่งปรารถนาของมวลมนุษย์

นอกเหนือไปจากสิ่งพึ่งปรารถนาทั้งหลาย ทั้งนี้ จะเห็นได้แม้กระทั่งในเด็กเล็ก ๆ ผู้ซึ่งยังไม่ถึงจุดคิดและอนาคต
ที่จะก่อขึ้นก็จริง นอกจากเหตุการณ์เฉพาะหน้าในปัจจุบัน ก็ยังเรียกร้องต้องการสิ่งทั้งสองนี้.

คนเราต้องการอำนาจเพื่อจะนำออกใช้ให้เกิดประโยชน์ส่วนรวมนั่นเอง มิฉะนั้นอำนาจนั้นก็ดูเหมือนจะ
ห้อยย่นคุณค่าและไร้ความหมาย แต่ในขณะเดียวกัน คนเราก็ไม่ต้องการจะให้คนอื่นนำใช้อำนาจแก่ตนอย่าง
ไม่ยุติธรรม.

อำนาจลึกลับกลายเป็นสิ่งเขี้ยวข่วนให้ผู้อื่นใหญ่โตขึ้นจนยากได้ เช่นเดียวกับเหรียญหรือทองงามเป็นเครื่องขวัญ
ชายหนุ่ม สนิหย่นเป็นเครื่องขวัญลูกสาว ความโลภไม่รู้ลืมเป็นเครื่องขวัญโคนชรา และสิ่งสวยงามเป็นเครื่องขวัญ

ความยุติธรรมเป็นคุณธรรมอันเลิศ
แน่นอนทีเดียว ! มีคุณค่าและความ
งามอยู่ในตัวของมันโดยสิ้นเชิง แต่คน
เรามักมองข้ามไปเสีย แทนที่จะ
ทำให้คนเรามองเห็นคุณค่าและความงาม
ของมันได้ก็คือ แสดงผลแห่งความยุติ
ธรรมออกมาให้เขาเห็นกันชัด ๆ เสีย
ให้ทั่ว.

ความยุติธรรม เป็นผลประโยชน์
ใหญ่ยิ่งของมนุษย์ในโลก มันเป็นเส้น
เส้นกั้นกั้นระหว่างอารยชนกับอารยชาติ
ไว้ด้วยกัน ยุติธรรมลึกลับ ณ ที่ใดที่นั้น
ย่อมมีรากฐานสำหรับความมั่นคงของ
สังคม ความผาสุกสุคติ และความ

กับ กำแพงความยุติธรรม

หญิงสาว อำนาจลึกลับอันแหลมมี
ถูกขืนเขี้ยวข่วนให้ผู้อื่นใหญ่โตขึ้นจนยากได้ เช่นเดียวกับเหรียญหรือทองงามเป็นเครื่องขวัญ
ชายหนุ่ม สนิหย่นเป็นเครื่องขวัญลูกสาว ความโลภไม่รู้ลืมเป็นเครื่องขวัญโคนชรา และสิ่งสวยงามเป็นเครื่องขวัญ

คนเราเรียกร้องหา ความยุติธรรม
แต่ก็มีบ่อยครั้ง ที่คนเราไม่ให้ความยุติ
ธรรมแก่คนอื่นอย่างยุติธรรม จนเรามัก
จะได้ยินเสียงกู่ร้องร้องตะโกนอยู่เสมอๆ
ว่า "ความยุติธรรม อยู่ที่ไหน"
"โลกนี้ไม่มีความยุติธรรม" ฯลฯ
แท้จริง ความยุติธรรมมีอยู่ใน
โลกนี้แน่นอน เช่นเดียวกับเมฆตาธรรม

อันยุติธรรม. และคุณธรรมประการอื่น ๆ เพียงแต่คนเราทมิฬไม่ค่อยพบ
เพราะไม่ค่อยได้มีใครนำมาออกมามีใช้ต่างหาก จึงทำให้เห็นไปในแง่ร้ายว่า
ความยุติธรรมไม่มีในโลก วอลเตอร์ กลัฟว่า "ความรู้สึกถึงความยุติธรรม
นี้ข้างหนึ่งไปตามธรรมชาติ และข้างหนึ่งอยู่ในมนุษย์ทั่วทุกตัวจนเสียเหลือเกิน
แทบเหมือนว่า มันเป็นอิสระไม่คงที่พออาศัยกฎหมาย ไม่คงที่อาศัยพรรค
หรือแม้กระทั่งศาสนาใดๆเลย.

ความยุติธรรมที่แท้จริงนั้น ย่อมไม่คำนึงถึงพรรค. มิตรภาพและ
วงศ์ญาติ ดังนั้นจึงมีสัญลักษณ์เป็นนกคายบอคหรือผู้ไร้สายคา ความยุติธรรม
ย่อมมองไม่เห็นสิ่งใดที่มีมันคือความชั่วร้ายแล้ว ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมันได้
ไม่ว่าจะเป็นความโหดร้ายทารุณหรือความเมตตาปราณี ความยุติธรรม
หลักสำคัญยิ่ง อันเป็นเคล็ดลึกลับแห่งความสำนึกทั้งปวงในการปกครองของรัฐ
บาล ทั้งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการธำรงไว้แก่เรา ทุกลมหายใจคือการควบคุมปกครอง
ประเทศชาติ ความยุติธรรมคือคุณสมบัติอันโคกโคกประการแรกของผู้นำ
ครองคน มันเป็นเรื่องยุติกับว่าเราต้องทุกข์ช้อยู่ได้กับกฎหมายหรือผู้
ปกครองได้ทั้งนั้น ความยุติธรรมก็คืออาหารหลักของชาติ ชาติใดมีหลักการ
หาความยุติธรรมอยู่เฉพาะไป ประชาชนในชาติจะเห็นอิสระได้โดยน่ายินดี
หากไม่รู้จักความยุติธรรม ?

เวียงรุ่งเรืองของมนุษยชาติ บุคคลผู้
โคกโคกเพื่อสร้างความยุติธรรมให้คน
รูปร่างขึ้นมา เสริมรากฐานของมัน
ให้มั่นคง คำมั่นต่อคนมันให้มัน
แรง คดเคี้ยวในใจทั้งความ และ
พยายามต่อสู้เพื่อเสริมสร้าง ขอบเขตของ
มันให้สูงเกินเป็นสิ่งที่อื่น บุคคลผู้
นั้น ย่อมได้รับการยกย่องสรรเสริญ
เสมอด้วยวิธีอันจริงจังยิ่ง ประการ
ว่าแห่งสังคมมนุษย์.

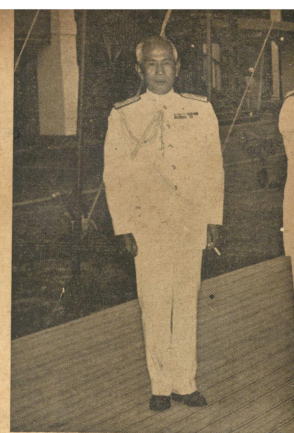
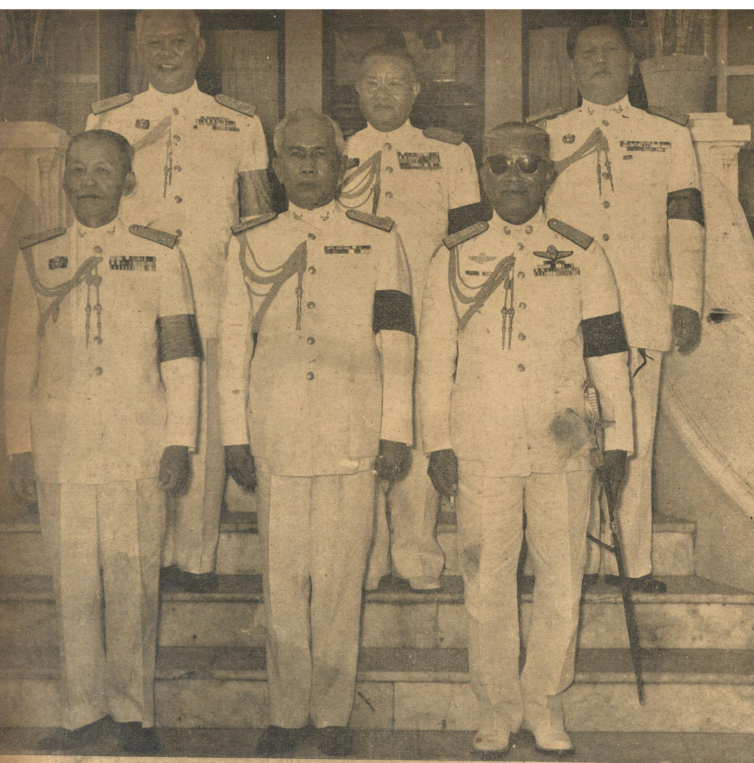
แต่ความยุติธรรม ย่อมไม่ก่อให้เกิดผลสำเร็จในตัวของมันเอง หาก
ขาดสิ่งหนึ่งเป็นเครื่องค้ำคูณ สิ่งนั้น
คือ "อำนาจ" ปาสดาก ปราชญ์ผู้
เลิศ ในรัชสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่สิบสี่

ประมวลภาพ จาก นิคมชลประทานชลประทาน รัชช.รัชช.

เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายนศกนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและผู้บัญชาการทหารบก ท่านจอมพลพร้อมกับคุณหญิงวิจิรา ธนะรัชต์ ได้ไปประกอบกรุกฤกษ์ ณ วัดราชบพิธ (ตึกภาพบน) ภาพต่างๆ ที่ได้พบในหน้าต่อไปเราได้ประมวลจากเหตุการณ์ต่างๆ เท่าที่จะประมวลได้มาเพื่อเป็นกาน้ำดีแก่ผู้อ่าน "ไท-สปปาห์" โดยที่ท่านผู้เป็นประธานชมรมนี้กันแล้วว่า ได้ทำงานเพื่อประชาชนด้วยความเที่ยงธรรมโดยตลอดมาเพื่อจะได้บังเกิดความมั่นคงสืบไป.

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐ
 ข้าราชการ) กับจอมพลอีกสี่จอมพลและนายพล
 นนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใน
 นาคา"ไปคนเดียวเท่านั้น (ภาพล่างเรียงจาก
 ก่อนซึ่งเป็นวันเด็ก จอมพลสฤษดิ์และคุณ
 ปราศัยกับเด็กๆ อีกด้วย ภาพต่อไปได้เมื่อ
 รัฐมนตรี. ภาพต่อไปจาก"วันกองทัพ"ที่ส
 ภาพขาวสุดจากงานชุมนุมผู้แทนอีสานที่บ้าน

จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พอใจที่จะไปในงานต่างๆ ตามความความจำเป็นทุกแห่ง แต่“งาน”ที่ก่อให้เกิดความสนใจแก่ประชาชนภายหลังวันเลือกตั้ง
ไม่เรียบร้อยเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐) นั้น เห็นจะได้แก่“งาน”ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินนั่นเอง ครั้นเมื่อเลิกสถานการณ์ฉุกเฉินไป เสียงประชาชนที่ร่ำ
จอยกให้มืออยู่ต่อไป เพราะรู้สึกกันว่าสถานการณ์นั้นได้ให้ความร่มเย็นอย่างดียิ่ง และ“ม่านละครการเมือง” ได้เผยออกให้เห็นบทบาทอันดีงามและ
งามชั่ววัยของผู้ยิ่งใหญ่ทั่วกันหมด

ภาพโดย “ดาลอง โท-สปีดาห์”

กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ความยุติธรรมที่
ไร้อำนาจ ย่อมไม่เกิดประสิทธิภาพ
และอำนาจที่ไร้ความยุติธรรม ก็เป็น
การบีบคั้นกดขี่... ความยุติธรรมที่
ไร้อำนาจ ย่อมถูกชักจูงจกค้ำ
เพราะมีคนชั่วมากหลาย และอำนาจ
ที่ไร้ความยุติธรรม ก็ถูกลักไก่น
ลบล้างหนึ่ง... เพราะฉะนั้นอำนาจ
ที่ย่อมยุติธรรม จึงตั้งอยู่เคียงกัน
ไปอย่างแยกไม่ออก เพื่อว่าสิ่งใดที่
ยุติธรรมอยู่แล้ว จะได้ทรงอำนาจด้วย
และสิ่งใดที่ทรงอำนาจอยู่แล้ว ก็จะ
ได้ยุติธรรมด้วย เช่นเดียวกัน...”

เหตุการณ์ทั้งหลาย ที่ผ่านมานี้ในสังคม
ซึ่งประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้ว่าเกิดและเกิดมา
นั้นเกิดผลต่อใคร่ครวญว่า คนเรามีอำนาจ
อันใหญ่ไพศาลสักเพียงไรก็ตาม หากไม่มีการ
อำนาจนั้นโดยยุติธรรมเพื่อตรงแล้วไว้ การ
กระทำหรือพฤติกรรมที่ชั่วร้ายของเขาก็จะถดถอย
มาที่กลางห้องให้คนเหยียดขึ้น ในป็นปกติได้
อำนาจเป็นอันน้อยลงลงคน.

อำนาจวิเศษอันเป็นปาฏิหาริย์ ถ้า
อยากเจริญกิจได้ตามบรรพชาผู้มีอำนาจ
ไว้ในกัมมแล้วถูกใจ — มีพระวิเศษ
หวานแอมโสมอันไพเราะ ถ้าอยากเจริญ
กิจได้ตามบรรพชาผู้มีอำนาจวิเศษ
ตามมโนอยู่ได้... เพราะว่าการวิเศษนั้น
แห่งอำนาจเป็นรสแรก ส่วนรสหวาน
แอมโสมนั้นเป็นรสที่เย็นมา ซึ่งกว่านั้น
ถ้าอยากเจริญว่า ใครคนไหนมีปัญญานี้
สันดานที่แท้จริงเป็นอย่างไร ก็ยังหยาบ
อันอำนาจให้เขาเกิด — อำนาจที่คนคน
นั้นได้รับนั้นแหละ จะรู้ชัดอีกเลส
และความเลวร้าย ที่แผ่แพร่อยู่ในตัว
เขาให้ปรากฏออกมากทุกประการ.

อำนาจเป็นสิ่งที่จำเป็น สำหรับการปกครอง
บ้าน ปกครองเมือง เช่นเดียวกัน ความยุติ
ธรรมเป็นข้อหนึ่ง อันเป็นข้อจำเป็นแล้ว จะเห็น
พระมหากษัตริย์ แต่ถึงกระนั้น ผู้ปกครองบ้าน
ปกครองเมืองทั้งหลาย ก็มักมีความผิดเพี้ยน
จึงมีผลเสีย นักปราชญ์ผู้หนึ่ง ๓,๐๐๐ ปีมา
แล้ว กล่าวไว้ว่า

“อำนาจที่ดำรงยั่งยืนนั้น ย่อม
ไม่ตั้งรากฐานอยู่บนความอยุติธรรม
ความเท็จ และความทรยศ” ▲

“ชลวิ”

"บาป" หรือ "โช"

เคยมีคำกล่าวว่า “หนังสือที่ขายดีที่สุดนั้น คือหนังสือที่สามารถ
จับคนตาให้หันอ่านรู้สึกรู้ว่า เป็นหนุ่มเป็นสาวขึ้นมากว่าอายุจริงของเขาได้” แต่เมื่อมาถึง
บัดนี้—มาถึงยุคที่ประชาธิปไตยของเรากำลังลึกลับดัดจริตเหมือนหัวเต่าขางสัน ยุคที่ประชาธิปไตย
ของเรากว้างขวางมีมาบรรจบครบมีเบญจเพศในบึงพุทธกาลนี้ ถ้ากล่าวถึงคตินันต์เหมือนจะลื
สมัยไปเสียแล้ว เพราะการดัดจริตปรากฏว่า.. “หนังสือที่ขายดีที่สุดนั้น คือหนังสือที่ขม
อุทิศตนเองเป็นพลังของประชาชนที่จะนำเอาประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ มาโคเรวี่ที่สุดเท่าที่จะ
เร็วได้”

ข้อเท็จจริงข้างต้นนั้นย่อมเป็นที่ประจักษ์กันอยู่ในโลก ของคนที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ใน
ปัจจุบัน เพราะบรรดาหนังสือพิมพ์ที่บริหารโดยมนุษย์พวกหนึ่งซึ่งถือคติว่า “มนุษย์เราก็คงมายุ่งยระ
เพื่อจะเป็นทาสของเงิน” นั้น นอกจากจะไม่ถูกคือนับว่าจากประชาชนคนอ่านแล้ว ยังถูกสาปแช่งอยู่ก
สาทิศด้วย นักการเมืองน้อยๆ มากคนได้ออกมาหาเงินออกหนังสือพิมพ์และจ้าง “นักฉวยโอกาส”
ที่เป็น “กาฝาก” ของโลกหนังสือพิมพ์ไปเขียนสกดขี่เอื้อประโยชน์ให้ของของตนเอง แต่อย่างไร
ก็ตามคำกล่าวที่ว่า “ท่านจะหลอกคนบางนได้ในบางโอกาส แต่ท่านไม่สามารถหลอกคนทุกคนได้
ตลอดไป” นั้นก็ยังมีเป็นคำกล่าวที่ใช้ได้อยู่เสมอ แม้จะ... ลงมือมนุษย์ได้สยบหัวลงเป็นทาสของเงิน ของ
อามิสและนักการเมืองน้อยๆ เสียแล้ว แม้ปากเขาจะประกาศป่าวว่า เป็นไท แต่หมาหยาบย่อมฉกฉก
จะฉวยจับได้อย่างถูกต้องว่า อะไรคือ “ทาส” และอะไคือ “ไท”

มีหลักฐานมาชด้อยบุประการหนึ่งว่า ถ้าบ้านเมืองยุคใดเต็มไปด้วยคนน้อย คนโกง
คนกินเมืองแล้วไซ้ บุคินั้นย่อมจะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยหนังสือพิมพ์ “ทาส” เพราะหน้าที่
ของหนังสือพิมพ์ที่ทาสนั้น คือ เป็นยาชวยครองเท้าของเจ้านายให้เป็นมันขลิบอยู่เสมอ พร้อมกัน
นั้นก็เป็นแผ่นเสียงที่จะบรรเลงเพลงสรรเสริญบารมีอยู่ทุกเมื่อเชยวัน หากว่าจะมีใครมาเปิดเผย
ความชั่วร้ายของเจ้านายของเขาแล้ว หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่ทาสก็คือ เป็นหมาจิ้งจอกที่สวม
เชยเสื้อไอศอดอกกัณฑ์ที่ บ้านเมืองของเรามีในขณะนี้อยู่ในลักษณะเช่นไร ก็คงพินิจเอา
ได้จากหนังสือพิมพ์ที่วางขายอยู่ตามแผงหนังสือพิมพ์นั้นเอง.

มีผู้เคยถามข้าพเจ้าว่า จะให้วินิจฉัยอย่างไรว่า หนังสือพิมพ์ไหน คือหนังสือพิมพ์ “ทาส”

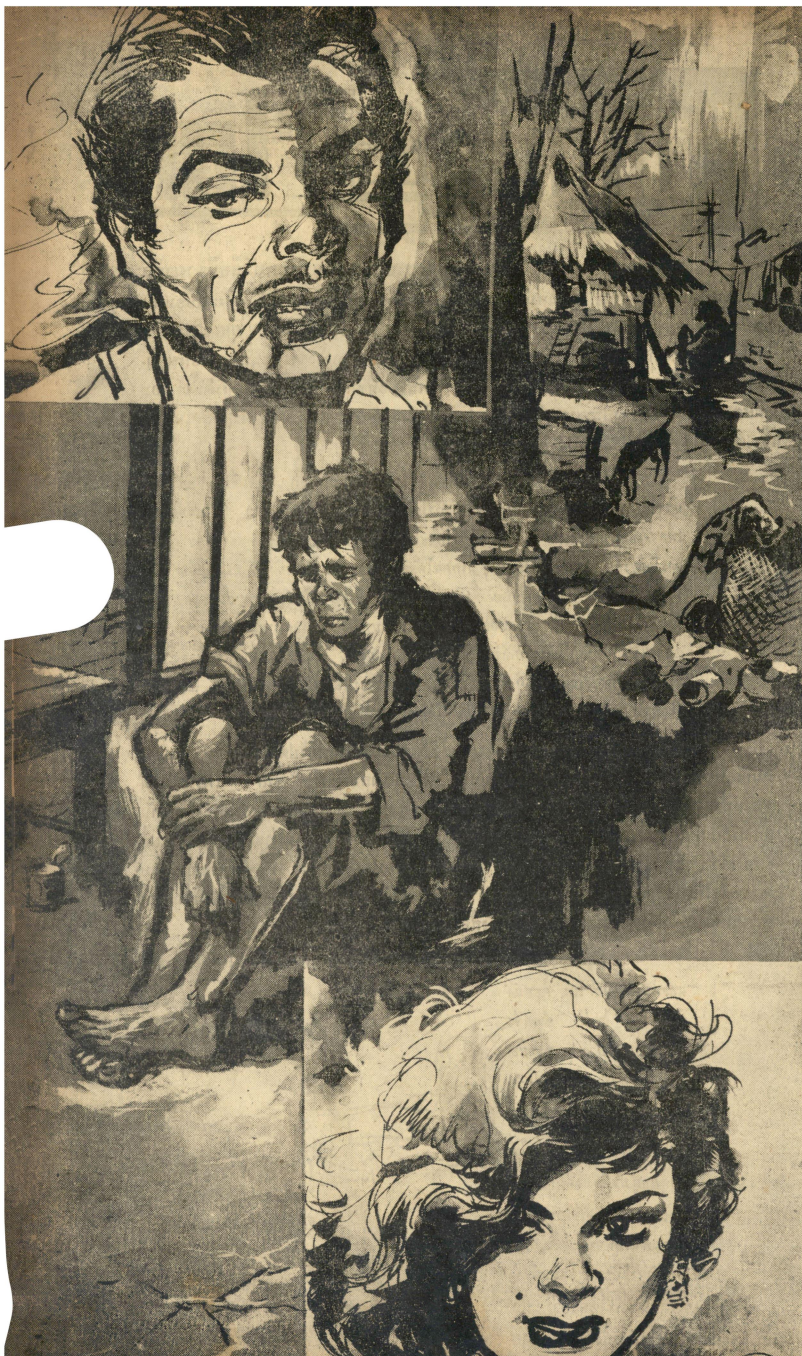
และหนังสือพิมพ์ไหน คือหนังสือ
พิมพ์ “ไท” ข้าพเจ้า
เคยตอบเขาไปว่า หนังสือ
พิมพ์นั้น ก็ไม่แตกต่างกันไปเท่า

คนเท่าไร มีหลักอยู่ประ
การหนึ่งว่า “ผู้ใดที่ไม่ใช้
เหตุผลผู้หนึ่งคือคนคินทุรัง ผู้
ใดที่ไม่สามารถ จะใช้เหตุผลได้
เหตุผล หรือพยายามจะบิดผัน
มาปรับเข้ากับหนังสือพิมพ์ ก็
เขาลามข้าพเจ้าต่อไปว่า นัก

นั้น จะเรียกว่าเป็นนักหนังสือพิมพ์ทาส

ผู้หนึ่งคือคนบ้า และผู้ใดไม่กล่าวพูด
เหตุผล ผู้หนึ่งคือทาส” ถ้าเอาหลักนี้
คงใช้ได้.
หนังสือพิมพ์ที่ขายดี
ได้หรือ (อ่านต่อหน้า ๔๕)

เด็กหนุ่มคนหนึ่ง นั่งโหล่คู้อยู่ที่
 ลอดจำเลยในศาล สันหน้า
 ของเขากระด้าง รวบรวมแผ่น
 อีฐที่ใช้ปูถนน คงคาของ
 เขามัวแฉะเพราะความ
 ขมขื่นเจ็บซ้ำได้ เหมือนกระ-
 หน้า ลงมาบนหัวใจของเขา
 จนความรู้สึกทั้งหมดตายคั่น
 แล้ว เขาแดงตัวปอนๆ เลือ
 เหวศพบแต่ศอกเก่าคร่ำครว
 เกือบจะปรี่ตามรอย ตะเข็บ
 เพราะความป้อย กางเกง
 ชายาวสีกากี มีรอยปะสีหา
 แห่ง เท้าที่ขี้ฝุ่นมาจนดำ
 กำมือโกลนไม่สังเกตให้ต้อ
 นึกว่า เขาใส่เกือกเก่าใบส้-
 โคลนเอาที่เดียว เขาเง
 อยู่ในที่นั้นเป็นเวลา นาน-
 ขนที่ผู้พิพากษา บนบัลลังก์
 อ่านคำพิพากษา กำหนดชดดา
 กรรม ของเขา ฐานทำร้ายร่างกาย
 เจ็บคนหนึ่งบาดเจ็บสา-
 หัก...ห้ามในคุกคือ รางวัล
 ของการขโมยผิด และทำ
 ร้ายร่างกายเจ้าหน้าที่ เมื่อผู้
 พิพากษาอ่าน จบตัวร่างก็สะ
 กิดสั่นข้าง เขาถูกขั่นซ้ำ ๆ
 คล้ายตุ๊กตากลไก เดินตาม
 ตัวร่างออกไปเหมือนคน ไม่
 มีวิญญาณ.

เด็กหนุ่มคนหนึ่งเหมือนเด็กหนุ่มอีก
 พยักขานวันไม่วัน ที่ใกล้ๆ ขยับและต้อง
 เข้ามานั่งในคุกจำเลยเพื่อฟังคำพิพาก
 ษาของศาลส่งคดีเข้าคุกไป...ฐานฆ่า
 คนตายบ้าง...ฐานขโมยปล้นบ้าง...ฐาน
 ดักขโมยชิงรางวัลบ้าง...ฐานวิวาทชกต่อย
 ถิ่นตามถนนหลวง ความวุ่นเหว้าและ
 ตามซอกโง่เลาะตามแม่ "ผู้คว้างขวาง"
 ตั้งศาลาสมณินัยบ้าง... ฐานกระพือรังเกิก
 เกล้าชองคน และชดแม่ที่ให้อาณิก
 คุมมาบ้าง...ผู้กล่าวๆ ก็คือ เขาเป็น

បារាំងបារាំង ការដើរចេញដំបូងបំផុត តាម... ប្រទេស បង់កម្រៃ

[illegible]

ပိဋကတ်

พูดถึงหนังสือพิมพ์ไฮเกนแล้ว ทำให้
 ได้ความคิดต่อไปว่า ในโลกนี้ จะมี
 ครบข้างไหนหนอ ที่เรียกกันว่ารัฐบาล
 ไฮเกน.

ที่พื้นฐานพระบรมรูป มีลักษณะพิเศษโดยสายโซ่ลมไวโครอบ ตามหัวเสาหลัก
ของ ที่มียวงมาลัยมณฑลครุฑต่างๆ ของบรรพตภิรมมาแขวนบูชาไว้พระไปหมด การที่
ค้นหานี้มีบริเวณ จึงได้พบกับความร่มเย็น และความหอมหวานจากกลิ่นดอกไม้ประณีต

พลเมืองของทั้ง ๓ ฝ่ายต่างพากัน
กระหึ่มก่อกบฏโดยไม่มีอันตราย
กลาง ทำระเหินคนชาวสยามเพียบ
ไปทั่วทุก นนระอาทวาทย์คงคา
ที่ก่อเกิดความดีไทย ทำระเหิน
เล็ก ๆ ตามตัวไม้ไผ่และคนรัก
ตระกานาเหลืองพะ ทำระเหิน
หญิงทักทายทางช้างประเวณี คิวบา
คามละพ่ายกกลียาบทง จอน จูช
ทุกแห่งหน คำว่า “ชายลาว”
หรือ “คนเกโกลี” จำต้องกรวย
สวาทพ้องหล่อนเลิเวียง ใจโง่ง
ท่อนชายผู้ เลิลาห่มผูกพันไว้
ไว้อย่างพรมพรมพรมดังสัณฐิต

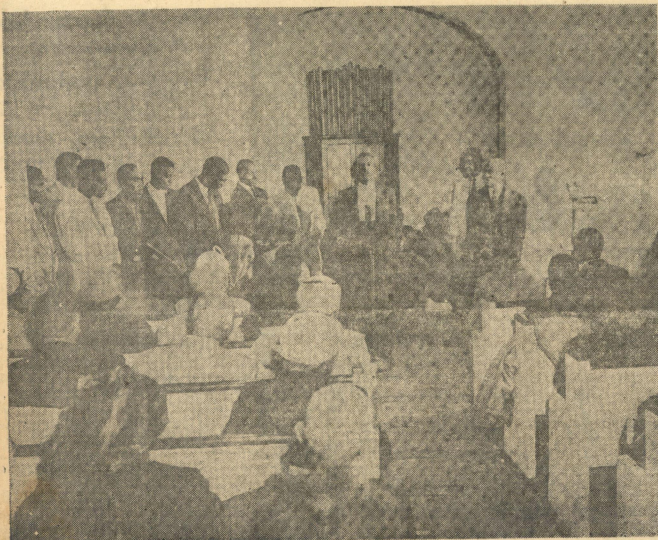
ขาวดำ

ในอเมริกา มีลัทธิหนึ่งเรียกว่า
ลัทธิ “แบ่ง(ผิว)แต่เสมอภาค”

๑. ลัทธิ “แบ่งแยกแต่เสมอภาค”

ขาวและดำ นี่คือสัญลักษณ์แห่งการแบ่งแยกในสหรัฐอเมริกา. เป็นการแบ่งวรรณะที่เมื่อ
เคยเอกรั้ว ลึกอับขาวในข้อที่ว่า ลัทธิแบ่งผิวในสหรัฐอเมริกาไม่ได้. ทั้งนาคาจะเปรียบกันว่า อเมริกา
เป็นเอกราชมาแล้วหลายร้อยปี ส่วนอินเดียแดงเพิ่งจะได้รับเอกราชมาเพียง ๑๐ กว่าปีเท่านั้นเอง แต่การแบ่ง
ผิวในสหรัฐอเมริกาฉบับ “สัทซ์เซมซัน” เทนอีกว่าเสียอีก. การแบ่งผิวในอินเดีย อาจมีมูลเหตุทางศาสนา
เป็นสำคัญแต่ในสหรัฐอเมริกาเกิดขึ้นเพราะความดุดันเหยียดหยาม เกิดขึ้นเพราะคนดำเป็นทาสมาแต่ก่อน ในที่
สุดเกิดขึ้นเพราะคนขาวเห็นคนดำว่าเป็นผู้ที่ต่ำต้อยและคนละสีเป็นพวกดา ดังนั้นหลังจากที่สงครามเลิก
ทาสในสหรัฐได้ฉันทไปแล้ว ลัทธิอันหนึ่งจึงเกิดขึ้นมาแทน ลัทธิอันนี้ก็คือ การแบ่งแยกผิว ลัทธิอันนี้เป็นที่
รู้จักกันในภายหลังว่า “Separate but Equal” Doctrine หมายถึงว่า “แบ่ง(ผิว)แต่เสมอภาค”

ว่ากันโดยหลักแล้ว คนผิวดำรวมทั้งคนผิวคล้ำด้วยนั้นแหละเป็นเจ้าของท้องถิ่นมาแต่ดั้งเดิมเมื่อลัทธิจักรวรรดินิยม

▲ คนผิวคล้ำกำลังประชุมกันที่ศาลาคนผิวดำที่ไม่ยอมเคารพคำ
พิพากษาของศาลาที่ไวท์เฮลล์ลัทธิ “แบ่งแยกแต่เสมอภาค”

แพร่แผ่ไพศาลออกไปการปล้นสมบัติเอา
ประเทศอันมาเป็นเมืองขึ้นจึงยังเกิดขึ้น
มา ไม่เพียงแต่คนชาติผิวขาววรรณะ
คนผิวคล้ำที่เรียกกันว่า โกรเท้านั้น ยัง
ได้รู้รณคนชาติอินเดียแดง หลาย
เผ่าพันธุ์ ที่เห็นเจ้าของท้องถิ่นแท้ ๆ
อีกกับ คนชาติอินเดียแดงนั้น
หลายเผ่าพันธุ์ เช่น ชีอูช, เวนาโร,
ซึ่ง ณ บัดนี้ คนชาติเหล่านั้นแม้จะ
มีอยู่ในสหรัฐอเมริกา แต่ถูกคน
ชาติผิวขาว กลืนไปเสียหมดแล้ว.
เช่นเดียวกับคนชาติชวาว ซึ่งเรา
เคยเห็นในภาพยนตร์นั้นอยู่ๆในเรื่อง
การเค้นไร่ชวาว และวัฒนธรรม
ต่างๆ ของชวาว นั้นก็สิ้นแต่เพียง
ในภาพยนตร์เท่านั้น นัยนี้คือของชา
วาวไม่มีอะไรเหลืออยู่จนดินแดน
อันเป็นปรการแรกของสหรัฐอเมริกา
เลย. ทั้งคนผิวขาวกับวัฒนธรรม
ของคนพื้นเมืองไปหมดสิ้น แต่สิ่งหนึ่ง
ซึ่งคนผิวขาวไม่ยอมกลักลืนไปคือยัก
คือขาวและดำซึ่งมีความหมายว่า “เจ้า
จริงมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างทาสและรา
นั้แหละคือนายเจ้า” นั่นคือภาวะอันหม
ดุน ที่เจ้าของบ้านได้รับจากผู้กราน
นกระทั้งโลกกลายเป็นบ้านแทนเจ้า
ของเดิม เจ้าของบ้านทั้งๆนั้นเพียง
แต่เป็นผู้อาศัยอยู่เท่านั้นเอง.
สภาพของคนผิวคล้ำ และผิวคล้ำ
ในสหรัฐอเมริกา จึงไม่แตกต่างกับ
คนผิวคล้ำในดินแดนอื่น ซึ่งถูกคน
ผิวขาวปล้นเอาไปเป็นสมบัติของใคร
จะแตกต่างกันบ้าง ที่ตรงที่ไม่ค่อยยัก
อันไเพราะที่เรียกกันว่า ลัทธิ “แบ่ง
แยก แต่เสมอภาค” กันเท่านั้น
แต่ล้นแต่การปฏิบัติแล้ว คนผิว
ดำในสหรัฐอเมริกา ถ้าไม่คิดอะไรกับ
คนในเมืองอื่นเลย ในเคนยา-อาแวน
นิคมของอังกฤษ ภาพยนตร์ที่นำมา

๒๒
ทั้งความวิญญูญาณอัน
มีสภาพไม่ผิดกับคนในเมืองชั้น

ดำเนียบ

จากเรา

ฉวยในกรุงเทพฯ เร็ว ๆ นานี้... แล่ง
ให้เห็นว่า คนผิวขาวมีความขี้เกียจ
เพียงใดที่แสดงความรักเยี่ยงยาคูผิว
คำอย่างรุนแรงนั้น ที่สุดถึงกับต้องลุก
ขึ้นกล่าวว่า "...ดินแดนนี้เป็นของกู แต่
สเปนผู้มาซื้อเขามาไป กูไม่ซื้อกูไม่
มีกิน ไม่มีแม้แต่คนดินสากกระเบาะ
มีอันที่จะพูดทวนจน สุนัขที่หึง มา
ปล้นเอาจากกูไป มาซื้อเขามาไปจาก
บรรพบุรุษของกู สุนัขที่หึงทุกอย่าง
แม้กระทั่งเสือกที่หางใบ กูเองก็
ไม่สามารถจะมีสิทธิ์ส่วน..." ดอช
คำจำพรรษาของคนผิวขาวเป็นเช่นนี้ คน
ผิวขาวจะรู้สึกดีที่เห็นคนผิวขาวไม่ เพราะ
คนผิวขาวถือว่า บ้านเมืองของคนผิวขาว
เจริญเติบโตมาถึงขั้นนี้ ก็เพราะคน
ผิวขาวมาประสิทธิ์ประสาทให้ โดย
เหตุนี้... สิ่งของคนผิวขาวได้รับจากคน
ผิวขาวก็คือความกตัญญูนี้ ไม่ใช่
ให้รู้ขึ้นมาใหม่... ข้อสำคัญคือการ
พยายามกักกันทุกวิถีทาง ไม่ให้คนผิว
ขาวได้รับการศึกษา และหาทางแบ่ง
แยกคนในชาติ ให้คนออกจากกัน
การแบ่งแยกเช่นนี้ เป็นเขาขึ้นมาแค
ไหนแต่ไรของนักการเมืองชั้นที่กระทำ
คนเองปกครองได้ลึกลงมาต่อไป กัง
นั้น นักการเมืองชั้นนี้ จึงมีคติอยู่ อีกข้อ
หนึ่งก็คือ Divide and rule ซึ่งหมายความว่า
"แบ่งออกจากกันแล้ว
ปกครอง" คือคนเมืองชั้นนี้
เป็น เจ้าของเห็นใจกับคนผิวขาว ๆ
ที่เขาคือเป็น... อดทนกับของอังกฤษ
ส่วนนี้ซึ่งจะปรากฏว่า ก็นั่นแหละ
นั่นมีความเจริญเท่าที่ควร โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง ความเจริญ ทางจิตใจ
ซึ่งถูกคนชาติผิวขาว แบ่งแยกไป
ตามหมู่ ในอันที่คนเราควรมีความ
เข้าใจหลายอย่าง... ส่วนนี้ของ
ทั้งให้เป็น (อ่านต่อหน้า ๒๔)

เมื่อสืบหาที่แล้วมีใคร สหยาผู้ทำงานใจ สกัก กระบวนการ
ทางประเทศของสหรัฐอเมริกาในประเทศไทยมาโดยการด่วนตัวว่า
เพราะอะไรหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ในเมืองไทยจึงโจมตีอเมริกัน ?
เราได้ออกเปลี่ยนความคิดเห็นกันหลายประการ และได้ชี้แจงให้เขา
ทราบว่า หนังสือพิมพ์ไทยส่วนมากมิได้เกลียดชังชาวอเมริกัน และไม่ได
ถือว่าประชาชนชาวอเมริกันเป็นศัตรู แต่ข้อที่เราชาวไทยตำหนิได้เขากัน
อยู่อย่างกว้างขวางในขณะนี้ก็แก่นโยบายของรัฐบาลอเมริกัน และนโยบาย
อันไม่ชอบด้วยหลักเอกราชของรัฐบาลไทย.
เราต่างก็ยอมรับว่า ประชาชนชาวอเมริกันนั้นไม่ได้แตกต่างไป
กว่าประชาชนชาวไทยและประชาชนชาติใดในโลก ระหว่างประชาชน
ต่อประชาชนด้วยกันนั้น ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาขัดขวางความปรารถนาดีที่
เราต่างมีอยู่ต่อกันได้ ไม่ว่าผิว,ศาสนา, ความนิยมในลัทธิการเมือง,
หรือเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและชีวิตทางวัฒนธรรม.

เราเชื่อว่าชาวอเมริกันส่วนใหญ่
ทั้งในและนอกประเทศ คงเห็นความ
เป็นมิตรที่ประชาชนชาวไทยได้แสดง
ต่อเขา เราเชื่อมั่นด้วยว่า ประชาชน
ทั้งมวลไม่จำเป็นต้องอยู่ในภูมิภาคใดในโลก
จะต้องอยู่ด้วยกันได้ โดยสันติ.
แต่ทำไมเล่า เราจึงไม่พอใจใน
นโยบายของรัฐบาลอเมริกัน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งนโยบายของรัฐบาลอเมริกันที่มี
ต่อประเทศและประชาชนของเรา ? ที่
เราได้คัดค้านนโยบายเหล่านั้นก็เพราะว่า
เราเห็นว่าข้อเราและใคร ได้เห็นความ
สงบสุขเกิดขึ้นในโลก.
ชาวอเมริกันเองก็ทราบกันดีอยู่แล้ว
นโยบายของของรัฐบาลอเมริกันนั้น อยู่
กึ่งกลางระหว่างนโยบายของของประเทศ
นั้น ผู้ที่หากเลือกเอาทางเศรษฐกิจของ
อเมริกัน ไม่ใช่ประชาชนธรรมดาสามัญ
อันเป็นพลเมืองส่วนใหญ่ ของประเทศ
หากแต่ เป็นนายทุนชั้นสูง เพียงไม่กี่
กลุ่มผู้ครอบครอง แนวทางของรัฐบาล

หนังสือพิมพ์ไทยไม่ได้เกลียดชังชาวอเมริกัน

แต่ ชนินโยบาย
ไม่ชอบด้วยหลักเอกราชที่สอคม
ในประเทศไทย

อเมริกันไว้ด้วยอิทธิพล ทางเศรษฐกิจ
ของพวกเขานั่นเอง.
เราทราบดีว่า ในอันที่แผ่นดิน และชีวิตของ
ชาวอเมริกันนั้นจะต้องอาศัยการเกษตร และสม
บูรณ์ด้วยพลังอันสูงส่ง แต่ประเทศที่ร่ำรวยอย่าง
ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ของนายทุนชั้นสูง
ไม่จำเป็นต้องรวบรวมสิ่งที่มีค่าเหล่านี้ไว้ได้ตลอด
ไปหากไม่มีการนำออกและนำเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ของ
มันจะหาว่าเอกราชกับนานาประเทศทั่วโลก.
ระบบเศรษฐกิจแบบ ทุนนิยมของ
อเมริกันจำเป็นต้องแผ่ขยายออกไปนอก
อาณาจักร และนี่คือการพัฒนาทาง
ทุกยุคทุกสมัยของนายทุนนิยม มันมา
ถึงทุกยุคทุกสมัย และสุดท้ายก็มาถึง
หลายร้อยล้านปีสุดท้ายของวิวัฒนาการ
วรรณิก.

ภายใต้ระบอบจักรวรรดินิยมของ
นายทุนอเมริกัน โลกได้ตกอยู่ภายใต้
ความยุ่งยากสับสน นายทุนอเมริกัน
ย่อมทนอยู่ไม่ได้ จะเห็นระบบเศรษฐกิจ
กิจในแคว้นเกิดขึ้น ระบบเศรษฐกิจ
ที่เข้มแข็งก็ นายทุนอเมริกันพวก
กลัวเป็นอาชญากรก็กระดิกขยับสั่นไหว
เพราะมันหมายถึง ความขยับเขยื้อนของ
นายทุนชั้นสูงทั้งหลาย เพราะมัน
หมายถึงความสิ้นสุด ของการเสวย
สุขของพวกเขา.
โดยความหวาดกลัวต่อความล้ม
ลาศของพวกตัว ของประชากรในส่วน

ต่าง ๆ ของโลกในเรื่องนี้ นโยบายของ
จักรวรรดินิยมอเมริกันจึงมุ่งไปในทาง
ก่อนให้พลโลกตกอยู่ในความหวาด
กลัว จักรวรรดินิยมอเมริกันได้เร่ง
สร้างอาวุธและเสริมกำลังทหารทั้งภายใน
และภายนอก นายทุนอเมริกันได้
เข้ามามีอำนาจที่อ่อนแอไทย การให้
กองทัพเพื่อปราบปรามประชาชนผู้รัก
ชาติ นายทุนอเมริกันได้ใส่กำลังออก
ประจำการฐานทัพต่าง ๆ ทั่วทุก
โลกภายใต้การเปลี่ยนแปลงของประชาชนที่
ได้ให้แก่นั้น ชนชั้นปกครองในประเทศที่
ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวก.

(อ่านต่อหน้า ๒๒)

ดาวิชเบคตอฟ

ของ บาบิไตตอฟ

อันที่จริง] "งานใต้ดิน" ของขบวนการเสรีไทย

เพื่อปกป้องอิสรภาพและเอกราชของชาติไทย ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ควรจะพูดถึงด้วยควมเรียบร้อยและราบรื่น ถ้าบุคคลชั้นหัวหน้าร่วมมือร่วมใจกันรับใช้ชาติในครั้งนั้น มีความสามัคคีและประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในฐานะที่ได้ควบคุมการนี้และร่วมเป็นร่วมตายกันมา ในยามที่ประเทศอยู่ในภาวะคับขัน จนจะเอาตัวไม่รอดอยู่แล้ว แต่การนี้ทำเป็นเช่นนี้ไม่ได้ ภายหลังที่สงครามโดยบังเอิญ โดยประเทศไทยรอดพ้นจากฐานะประเทศผู้แพ้สงครามเกือบทั้งหมด โดยที่ข้าพเจ้าเคยเล่ามาแล้ว ความผูกพันภายในระหว่างบุคคลชั้นหัวหน้าของ ขบวนการเสรีไทย ก็เริ่มปรากฏขึ้นทีละน้อยๆ จนกลายเป็นการแตกกว้าง ที่ไม่มีทางจะกลับความให้คืนกลับมาได้ ในที่สุด.

ท่านผู้อ่านคงจะจำได้ว่า เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ยุติลงนั้น ประเทศไทยได้ตกอยู่ใต้อาณัติของฝ่ายสัมพันธมิตร โดยนายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในสมัยนั้น ได้เชิญ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

ดำรงตำแหน่งสำคัญไว้ทั้งสิ้น ความจริง บุคคลเหล่านี้ล้วนแต่เป็นผู้ที่ได้รับความเสรีไทยมาช้านานบริบูรณ์อยู่แล้ว ในระหว่างสงครามนั้นเอง กล่าวกันว่า เมื่อ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ลงจากเครื่องบินและเข้าไปพบท่านผู้สำเร็จราชการ ที่ทำเนียบทำางนั้น ท่านผู้สำเร็จราชการได้มีรายชื่อคณะรัฐมนตรี อยู่เรียบร้อยแล้ว ฉะนั้น ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ผู้ซึ่งได้รับการอุปถัมภ์ให้เป็นนายกรัฐมนตรี จึงเพียงแต่รับทราบเท่านั้น หากมีส่วนในการคัดเลือกบุคคลที่จะเป็นรัฐมนตรี คณะของตนนั้น นับเป็นจุดเริ่มต้นที่

เขตร เขมรบริติช... เขียนสารคดีพิเศษจาก...

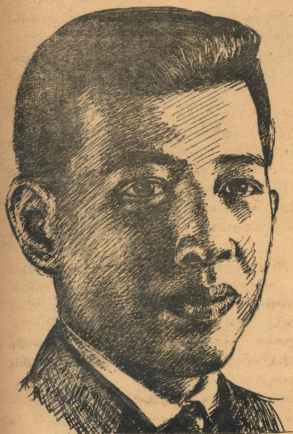
หน้าเสรีไทยภายนอกประเทศมาเป็นนายกรัฐมนตรี ก็โดยเห็นว่าท่านผู้นี้เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุด ที่จะขึ้นบริหารราชการในการทำการค้าขายกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ซึ่งเป็นฝ่ายชนะสงคราม. การค้าเงินทางด้านการเมืองของนายปรีดี พนมยงค์ ในเรื่องนั้น นับว่าเป็นการถูกต้องและผลดีของชาติอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะได้ถือบุคคลที่เหมาะสม กับสถานการณ์ของบ้านเมืองในขณะนั้นแล้ว ยังเป็นการแสดงถึงน้ำใจอันกว้างขวางของนายปรีดี พนมยงค์ ที่เห็นแก่บ้านเมืองยิ่งกว่าพวกพ้องที่ใกล้ชิด.

อย่างไรก็ดี แม้ว่าการเดินตามทางการเมืองชั้นต้นของนายปรีดี พนมยงค์ ในคราวคัดเลือกหัวหน้ารัฐบาล จะเป็นการถูกต้องเหมาะสมเพียงใดก็ตาม แต่การดำเนินงานขั้นต่อไป นายปรีดี พนมยงค์ ก็ได้ถือ "หัวใจสำคัญ" ไว้ในมือ ในอันที่จะให้คณะรัฐบาลชุดนั้น ยังคงอยู่ต่อไปอีกเพื่อผลของคณะอย่างแนบแน่นเท่าที่สุด นั่นคือการจัดคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นจักรกลอันสำคัญในการบริหารงานของรัฐบาลนั้น นายปรีดี พนมยงค์ ได้จัดบุคคลที่เป็นฝ่ายนายปรีดี เจ้า

มีผู้กล่าวว่า ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เริ่มคิดต่อ.

ในขณะนั้น ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เป็นบุคคลหน้าใหม่ในวงการเมือง ตลอดจนชีวิตของท่านผู้นั้นเคยเป็นแต่ครูบาอาจารย์จากกฎหมาย และเป็นข้าราชการประจำ แต่เหตุการณ์ของบ้านเมืองได้ผลักดันให้ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ต้องเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีทางเลือกเลย ได้ เพราะฉะนั้น ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช จึงตกอยู่ในฐานะที่ต้องยอมยว และเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ตาม

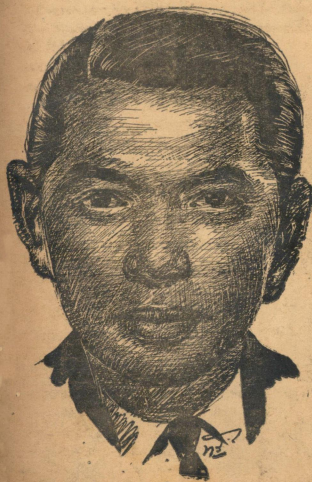
บาบิไตตอฟ

นาย ปรีดี พนมยงค์

บุคคลสำคัญของการเสรีไทย

ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช

นั้น อาจจะไม่เกิดขึ้น หรืออย่างน้อย งานของเขามักจะเสียโดยที่เรารู้ตัวไป โดยรายวันและรวดเร็ว ยิ่งกว่าที่ใครจะคาดหมายแล้วก็ได้.

สำหรับภายในวงการเสรีไทย ภายในประเทศเอง ก็ชั่วจะกลมเกลียว เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ไม่ บุคคล ซึ่งหัวหน้าส่วนงานกัน ก็มีกรณินแห่ง แคล้วใญ่ไม่น้อยเหมือนกัน เฉพาะ อย่างนี้เกี่ยวกับการเงิน ๆ ของ ๆ ที่ใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน จนเกิดการไม่ไว้วางใจกันขึ้นเอง ในระหว่างพวกเดียวกัน.

บุคคลชั้นหัวหน้าแต่ละคน ก็มีลูกน้องและบริวาร เพื่อหัวหน้าของตน ไม่ละรอยกัน ก็เลยพยายามแตกแยกกัน เป็นกันเป็นเหล่า ตามไปใคร่ แม้ในขณะทำงานซึ่งผูกพัน ยังไม่สำเร็จลงด้วย ก็คือในระหว่างสงคราม การแตกแยกก็ยังมิปรากฏชัดให้เห็น เพราะทุกคนต่างมุ่งหน้าทำ ระเบียบหน้าที่ของตนให้ขึ้นผลกันแล้วรวม รวม เมื่อเสร็จแล้วก็มาช่วยกันทำงานแล้ว รอบตัวก็มีอยู่เต็มวงไปปรากฏ ขึ้นทีละน้อย ๆ จนกลายเป็นผลใหญ่ที่ไม่อาจระดมมาให้เห็นได้.

ในระหว่างที่ น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อหลังสงคราม ดังที่เล่ามาในตอนต้นนี้ การไม่ลงรอยกันระหว่าง น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี กับคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีตนของนายปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการ ซึ่งมีฐานะอันสูงส่งปรากฏขึ้นก่อน น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ถูกเลื่อนจะเข้าเป็น นายปรีดี พนมยงค์ ให้ทำอยู่หนึ่ง และในระยะนี้ ได้มีปณิธาน โดดปล่อยมือให้คณะเป็นหัวหน้าต่อไปเพราะไม่ไว้วางใจในคนใด ๆ ที่เกิดขึ้น และจะต้องคอยเตือนว่ามากของคณะรัฐมนตรี เป็นการตัดสินใจแล้ว น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ก็จะต้องคอยเตือนว่ามากของคณะนายปรีดี พนมยงค์ ทุกรายไป เพราะคณะรัฐมนตรีชุดนี้กับ นายกรัฐมนตรี เป็นที่กลัวจะเหมือนเดิมโดยแท้ ในที่สุด เมื่อ น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ไม่สามารถจะทนทนต่อไปได้ จึงได้ลาออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี.

เมื่อลาออกมาแล้ว น.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ก็มาพัก บ่อน้ำพุร้อนเมืองร้อนมณฑลพายัพ อดิวิชัย ซึ่งคิดจะออกทางจากนายปรีดี พนมยงค์ มาเหมือนกัน ก็เพราะการการเมืองคือพรรคประชาธิปัตย์ชน พรรค(อ่านต่อหน้า๑๔)

วิสัยชาตินิยมใหม่เอี่ยมที่สุดก็คือ เชาชาติไปขาย แก่ต่างประเทศ ทั้งทางเศรษฐกิจและทางทหาร จนเป็นอัมพาต

ในระยะ

ถ้าชาติพยายามเข้ามาแทรกแซงการเมืองภายในของไทยนี้ ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลบางคนเข้าอยู่ในที่ตนเอง "ขายชาติ" ได้ทีเดียว แต่วิสัยชาตินิยมของคนเหล่านั้นอาจไม่สะดวกตาช่นัก เพราะเหตุว่าเมืองไทยยังมีคนรักชาติอยู่ชุกชุมมากมาช่นัก และด้วยคนรักชาติที่มีจำนวนเหลือล้นนี้เอง ที่อาจทำให้อายุของคนขายชาติหดสั้นเข้าไปอีก ชาตินิยมไทยได้โดยประสพกับการขายชาติมากมายครั้งแล้วครั้งเล่าโบราณกาล แต่ในยุคนี้นักขายชาติยังดำเนินวิธีการแบบโบราณเหมือนกัน แต่มาในสมัยนี้กำลังมีคนขายชาติขึ้นอีกแล้ว ขบชาติตัวจริงวิธีแบบขบถกว่าเดิมเป็นอันมาก สมัยนี้ที่โลกอยู่ในยุคปรมาณูทีเดียว.

ถ้าข้าพเจ้าเขียนไว้ตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนมัธยมของ โท-สปีคท์ จึงอยากฝากให้ท่านผู้เขียนมีกรของ โท-สปีคท์ ได้ไปทวนเอาไปอีก เมื่อคิดออกก็ยกออก ๆ กันไปว่า เป็นใครคนขายชาติก็ข้าพเจ้าซึ่งอาศัยอยู่ใกล้เขตในระบอบเก่า แต่ถูกหลอกให้ทราบไว้ เมืองไทยว่างเว้นจากการมีคนขายชาติกันน้อยทีเดียว แต่ในระยะนี้คนของตระกูลที่ขึ้นชื่อเหล่านี้ก็ขึ้น และนับที่ลงไว้ไปประวัติศาสตร์ชาติไทยก็ถือกรรมพันธุ์ว่า คน ไม่มีความชาติเกิดขึ้นมาอีกแล้ว เป็นการขายชาติที่เลวร้ายยิ่งไปกว่าทุกรายไปประวัติศาสตร์ก็เก็บ เพราะ

ว่าการขายชาติครั้งนี้ มิใช่เป็นการทำให้ต้องยอมแพ้แก่จักรวรรยของ คัตซึ ซึ่งผู้รักชาติมีโอกาสดูถูกเอกราชขึ้นมาอีกในระยะเวลา แต่เป็นการขายชาติ ที่โทกโชมเลวทรามอย่างที่สุด เพราะว่าชาติไทย จะต้องเป็นทาสทั้ง

ทางทหารและทางเศรษฐกิจอย่างไม่มีวันให้วันเป็นศักราช ๆ ทราย โลกทั้งชาตินั้นยังทรงอำนาจอยู่ ชาตินิยมไทยเป็นอัมพาต ถูกทาสของชาวไทยจะมีชีวิตอยู่ในความเป็นทาสเสียไปถนัดหลายชั่วอายุคน เราเคยยกเป็นเมืองขึ้นของพม่ามาสองครั้ง แต่ถึงเวลาไม่นานนัก ไทยก็อยู่เอกราชมาได้ เราทำให้มนุษย์หลายคนได้มีโอกาสเป็นนายชาตินิยมขึ้นแล้ว เป็นวีรชนที่ไม่ไว้ใจด้วยแห่งประเทศเอกราชขึ้นก็เป็นผู้ถูกทาส.

วิธีการขายชาติแบบใหม่ คือเอาชาติไปขายแก่ต่างประเทศทั้งทาง เศรษฐกิจและทางทหารจนชาติคือๆ เป็นอัมพาต เมื่อทั้งชาติกลายเป็นทาสที่เป็นอัมพาตเสียแล้ว ชาตินิยมจึงเป็นชาติที่มิได้เกิดแต่ไปก็ไม่ได้ ชนชนนี้คนชน

ฉบับนี้คือฉบับนี้

ในที่สุด หลังจากเล่นเอเจดเข้าแล้ว ผลัดวันประกันพรุ่งกับ คุณเลมุล อดิ พันธ์ ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ "ไท ราชสปีด" มาค้นตัวกันเสียที่ กิตติาคาร อังฟ่งเมื่อเดือนก่อน จากวันนั้นจนถึงวันนี้เป็นเวลาถึงเดือนพื่อ. ตามนิสสัยเก่า ๆ ซึ่งไม่เคยมีใครบรมมสั่งสอนผมเลย ในกรณีที่จะจะจับระคนวาทอักษรรแต่ละครั้ง มันเข้าประตูประตืดสันติ ผมเองก็ไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรถึงเป็นอย่างนั้น.

คุณเลมุลออกกล่าวว่ามีในคืนที่เราต่างถกกันเข้าไปแล้ว พอถึงรุ่งประมาณ. ไม่มากไม่น้อยขนาดกำลังขึ้น ๆ เรียกว่ามอระไต่ไต่ไต่ในคืนนั้น โดยเพราะหญิงผู้ส่งสยไปหมด คุณเลมุลบอกว่าอีกไม่กี่วันก็จะถึงวันเกิดของหนังสือพิมพ์ไทราชสปีดแล้ว อยากให้เพื่อนฝูงเก่า ๆ ที่เคยถกกันไว้พักพิกราย

วิธี ปาณชาติ แบบซีเซต

จะไว้เกียรติเอาอย่างสิ้นเชิงในสายตาของตัวคุณบ้างแล้ว ชนชาวไททั้งหลาย
จะไม่โอกาสได้เห็นแสงแห่งความสมบูรณ์พูนสุข ไปจนตลอดชีวิตของเราและลูก
หลาน ถึงจะพยายามกอบกู้รักษาสักเท่าใดก็ไม่หนีเพราะต่างชาติเกาะฮุบ
เลือดยอนหลั่งอย่างเห็นๆแน่และด้วยความรู้ว่ามีของของคนชาติ!
เลือก

ข้าพเจ้าได้ข่าวรักความซื่อซื่อคล้ายขี้ว่า เมืองไทยมีขี้ว่ามั่วๆ
ทุกเวลาในรัชกาลในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ข้าพเจ้าได้เพราะว่าขี้ว่า
เมืองไทยต้องเสียเงินค่าขี้ว่าให้แก่ต่างประเทศ เป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า
สองพันล้านบาท ถ้าหากว่าไทยสามารถผลิตขี้ว่ามาใช้เอง แม้จะไม่ถึง
ขนาดขี้ว่าเมืองไทยก็อาจจะดีกว่า แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามขี้ว่าไทยก็ไม่ได้
กว่าขี้ว่าหรือขี้ว่าอื่น ซึ่งเป็นการสร้างความเจริญรุ่งเรืองให้
แก่กิจการต่างๆ ทั่วโลก ... มีมากกว่าผลประโยชน์ของชาติหรือการที่จะ
ช่วยชาติ และยังปลายนั่นขี้ว่าเมืองไทยว่าทว่าทว่ากิจการด้านงาน
ขี้ว่าเมืองไทยไม่ยอมแพ้เสียใจใคร่รู้ แม้ว่าเมืองไทยเป็นเสียของมหา
กิจการขี้ว่าเมืองไทยและประเทศอื่นๆ

ในขณะที่มีข่าวการลงมือที่จะขุดนั้นก็มีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งหนีเมือง ก็ได้ทราบข่าวที่นำสกลาจารย์มาสมัครได้เข้าร่วมพิจารณาว่า นี่มันที่จะขุดนั้น จะได้มีมากพอกับเงินทุนที่จะทุ่มลงไป มีนายเป็นความจริงเท่ากับความเท็จ เพราะว่าถึงอย่างไรพวกของผัดถั่วอย่างเช่นนี้

อยู่คนละทิศละทางให้มาว่าเห็นชอบใจกันสักครั้งหนึ่ง อย่างนี้ก็พูดกัน
ในการบอกกล่าวให้ชัดเจนไว้ว่า... ยังคงอยู่ก็คิดไม่มีภัยหรืออันตรายไป
เสียก่อน คุณสมผลบอกเล่าอย่างนั้น แล้วทำกาแ่งๆ เปรี้ยวๆ ไม่รู้จริง
ไม่เก่งอะไร... เพราะตามปกติ ลงได้เข้าอย่างลึกถึงหรือสองถึง... ยี่
ชีวิตของผมนั้นมีการกางร่ม...

สมมติจากเงา เปรมา, หมาโต, ไม่ใช่ใจให้หมื่นบรรดา "แขก" ทั้งหลาย
ที่รู้ว่า โหม่มวันเกิด ที่หมื่นมั่งมีการกลืนจ้องวันเกิด หรือใจเพราะจะได้
สถานค่าเรื่องอะไรของมัน สมมติใจเพราะว่าคนนี้ จิตทำหนังสือพิมพ์ เปร
รายสัปดาห์ ถ้าไม่ใช่คนโง่โง่โง่ โง่เลย เห็นอะไรเห็นหน้าได้ทั้งเพ. แต่คุณ
ล้นเป็น "ทหารเก่า" ออกรบฆ่าโหดในจีนพยายามลี้ภัยในสมรภูมิของหนังสือ
พิมพ์ คำหาจดมากก่นหมื่นและกลืนกรดาบ คู่กับเขียนหนังสือแสร้ง
ในยุคนั้นเมื่อข้าวยังยี่ดืออกหาข่าว ก้าวเดียวความและสามสาดคำ แล
บุรุษองฆวนสาดคำ .. ล้มลุกคลุกคลานจากเสียงแค้นหมื่นซันแฉะ แลปลัด
กรรพโดยสรวลจากเงาหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่น
หมื่นหมื่นเต็มปรายใจ เราเอง ได้เขียนหนังสือทุกสัปดาห์ แล้วแค้นแค้นทั้งใจใน
ยุคหนึ่งๆ อาทิ คุณเฒ่า เฒ่าโง่ ต่อบรรดาหมื่น และคุณเฒ่า เก้าก่นมาจน
แก่แต่ก็เป็นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่นหมื่น เลือกล้อโมอัย มั่วด้วยทั้งหลายยาหลา
ตอน ซึ่งถ้าหมื่นเขียนถึงเหตุการณ์นั้นหมื่นหมื่น หมื่นสุข ทั้งใจเฮฮา เฒ่า

[illegible]

เมื่อการชกนั้นมีการขึ้นชกอย่างเข้มข้น.....ก็เห็นการควบคุม
ลงมาถึงหลายระลอก เป็นทิวาโครงการไฟฟ้าในชกชวกรถูกหักกัน เพื่อ
ให้ไปทำที่อื่นน้ากกันขึ้นแห่งเดียว.... จ้าพวกโคโธเนว่ว ซึ่งเห็นเฉยเนว่ว
ที่หนักแน่นพอคู่กีตัวว่ว ในการสร้างเส้นขึ้นโยโยงจึงถูกหาหนาคำโดน
ผู้กระทำการผลยว่วโยโยงอย่างหลากหลายกั โยโยงประชาชนชาวโย พก
แต่เป็นบุคคลบางคน ที่โยโยงสิทธิ์เบื้อว่วอย่างเต็มที่กับตัว

ตกลงกันณ กัมขาวัยรัชกาลนั้นเห็นชอบด้วยใจ กันนามนิชน
หลายแห่ง แยกกันเสนอครกโน้นนี้ โดยระเณนามนิกษาทำยรเทศ มา
กลั่นโดยมีกำหนดเวลาสืบตบแลจะจะเป็นของรู้ แก้วพลก(อันต่อหน้า๒๐)

ว่าเราจะมีเงินติดกระเป๋าอีกมั่งเพื่ออยู่สำหรับวันถัดมา. เราอยู่กันมาได้ เพราะเรารู้ว่า ชีวิตของคนหนึ่งคือสัมพันธ์กันด้วยเวลาด้านหนึ่งกับ เม็ดเงิน หรือพลังงานที่เราจะมีไม่ค่อยคิดจะมีมากนัก.

ภายหลังผ่านความกระเด็นกระดอนของชีวิต มากจนไม่รู้ว่าจะไป
เป็นอะไรแล้ว คุณสนธิ์ เรืองไกร กับ คุณณัฐ (อ่านคือนัทธะ)

ចាស់ក្មេង
 ចិត្តរឹង **ហៀរ** គ្រាប់

ในภาคตะวันออก
โกลน ผู้ที่มีชื่อเสียงระดับโลกอยู่ในมือ
ในทันทีในสี่สิบปีที่ผ่านมาประเทศและวิถี
คนอยู่ในประเทศไทย เราจะไม่ถึงกับเลย
ว่า เขาผู้นั้นคือ จอมอัครวิเศษ ศรียานนท์
ซึ่งก้าวพรวดพราดขึ้นมาจาก ยศร้อยโททหาร
มาเป็นนายพลเอก ของกรมตำรวจในช่วง
ระยะเวลาไม่กี่ปี ลักษณะของจอมอัครวิเศษ
คือ มีผู้ทักท้วงว่ารักลา และเด็ดเดี่ยว
มีในตนเองเป็นพิเศษ นอกเหนือจาก
ได้พื้นที่ที่จะทำขึ้น... ทำขึ้น... อย่างมี
รู้จักหยุดยั้ง และพอเพียงอันเป็นลักษณะส
มัญของเขา... ด้วยเหตุนี้และ เหตุนี้-พิมพ์
ต่างประเทศ จึงได้สมญานามเขาได้อย่างส
บาย... นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ บ
รุษเหล็กแห่งเอเชีย...

ความสามารถของของมอตัวนั้นคือ เขา
สามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น
งานในครัวใบ เราจะต้องได้ช่วยทำงานแห่ง
งานของเขา... เขาเป็นทั้งรัฐมนตรีมหาดไทย...
เป็นทั้งรัฐมนตรีกระทรวงคลัง (อภัย)... เขาก็
อธิบดีตำรวจ... เขาก็นายกรัฐมนตรี...

แปล... เป็นที่ประจักษ์การมรรคจริยัติ
การดี... เป็นที่เลื่อมใส พหุการเมือง..
เป็นที่ผู้ชำนาญการในก้าน ความรู้กา
พิจารณา คำแห่งงานของของคือคุณผู้
แล้ว ก็รู้สึกได้ทันทีว่าเรามีได้เป็นมนุษย์
ธรรมการสมัยแล้ว และ... คงจะ
เมื่อมากับ... ความสามารถเป็นพิเศษ
ของเขาเช่นว่านี้จะมีได้ ก้าวขึ้นคำว่า "ภายใต้ดวง
นี้" ไม่มีอะไรที่คิดหรือโทษทำไมได้... จึงได้

แต่ก่อนแหละ... แล้วจำจอกันแล้วหรือ
 อารมณ์มันเป็นแบบนี้แล้ว ก็ยังมีตุ๊กตา
 กว๊านเมืองก็มีตุ๊กตา จอกันแล้ว ค่ะ ยานนท์
 เหล็กแห่งเอเชีย ก็ยังมีอาจจะหาขนาด
 เขียวก็มีคน วนแล้ววนอีก!

จอมอัครวิมลคุณความสามารถเยี่ยมในตะวันออกไกล.

อาชญากรผู้มีความเก่งกล้าเกินจอมอัครวิน
 ผู้นี้คือใคร... อาชญากรผู้นี้คืออาชญากรระบะ
 ไรบ้างที่ทำให้จอมอัครวินปวดศีรษะเวียนเกล้า.. และ
 ..ทำไมจอมอัครวินเฝ้าจึงไม่อาจกำจัด อาชญากรผู้
 นี้ได้สำเร็จ... ขอให้ท่านติดตามเรต่อไป..

ถอยหลังไปจากขณะนี้เป็นเวลา

ร่วมสมัย ประชาชนชาวไทยประเทศอังกฤษ
กันคนลงในข่าวอาชญากรรมชั้นหนึ่ง ซึ่งถูก
พิมพ์อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันของไทยและ
เทศ ประชากรก็ออกจากร้านในเมืองไทย และต่าง
ประหลาดใจว่าคนอเมริกันอยู่อย่างมีความสุขเหมือน
เข้ามาในเขตไทยทางชายแดน ถ้าพบมาเจอ
เมืองซึ่งร้าง เป็นจำนวนรวมแล้วก็เสียความ
เคยชินทางตำรวจกรุงเทพฯ ซึ่งอยู่กันที่ ๆ
เจ้าหน้าที่ของเขามารายยังไม่มีโรงเรียน แม้
อยู่ใกล้กับที่ฝึกเด็กคนมากกว่าตำรวจกรุงเทพฯ
อื่นจะเป็นความสามารถ อยู่กับพวกอีกกันหนึ่ง
ของตำรวจยุค "อหิวา" ของอเมริกาในเผ่าซึ่ง
เรือนลี้ลับนักก่อนจะมีการชน วัฏจักรหนึ่ง
จำนวนที่ดูดี ใฝ่จากแผ่นดินไทยอย่างไร และ
เป็นจำนวนนี้ อาจกลืนกันได้ในท้าย ร้าย
กว่านั้น ซึ่งถูกงานควาในทางวัฒนธรรม
ระทำการชนกัน เวลาเท่าไร? วัฒนธรรม
ควรวางแผนรักษันอย่างไร เอาะไรจน
มา.

เมื่อเขียนขึ้นแล้ว บรรดาควัฒน์ทั้งหลาย
ล้วนแต่เป็นยอดคนฉลาดซึ่งอาจหาญและเข้มแข็ง
ที่คนทั้งหลาย ถือยกบูชาว่ามีปรีชาญาณมาก
เหนือทั้งนี้ ทั้งดีทั้งจริงอาจหาญหาญเป็นอัน
ประจักษ์กันเห็น ซึ่งสืบสืบมานานกว่าหกพัน
ปีมาแล้วใหญ่ๆ ข้อนี้พอจะจัดว่า ๓ ประการดังนี้
คือ ๑) ที่มีการยอมรับของชนชาติต่างๆทั้งที่จริงที่
เท็จ เพราะเหตุเหล่านี้โดยยอความเป็น "อริย"
อันเป็นเกียรติของชาติทั้งมวล ชาวบางรัฐได้เคย
จัดนิยามว่าโดยเหตุของการจัดตั้งความเชื่ออันมี
ลักษณะเป็นไปเพื่อการยอมรับกันทั่วกัน มีบาง
ลักษณะเป็นไปเพื่อการยอมรับกันทั่วกัน เพราะมี
ลักษณะถูกจัดเป็นแบบอย่างแล้ว จักเห็นว่าเป็น
ไว้ให้คนคัดลอกต่อไปโดยมีลักษณะคล้ายๆ กัน
อันเป็นลักษณะของแบบฉบับนี้ ไม่ได้ใช้เงินหรือ
ทอง นับว่าเป็นการรับใช้งานหน้าที่สุดในประวัติ
ชาติ

เมื่อข้าพเจ้ายังเยาว์วัย ข้าพ-
เจ้าชอบอ่านหนังสือทั้งภาษาไทยและไทย
ต่าง ๆ ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย
เรื่องที่ขียนกันนั้นสมัยนั้น มักจะ
เป็นเรื่องนักสืบ มีเรื่องโรลลิตอยซ์^๑
และอาร์แซนลูแปงเป็นต้น มีคนหนึ่ง
ก็เขียนเรื่องลึกลับ เช่นเรื่องความ
ลึกลับของหอสูงโบราน และความ
ลึกลับของแม่น้ำคูดีกาโร เหล่านี้
ข้าพเจ้าอ่านแล้ว ก็รู้สึกชอบจนใจ
เฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องของบอมอนดี
กาโร จนถึงกับตั้งปณิธานไว้ว่า ถ้า
เติบโตขึ้น มีโอกาสไปเยี่ยมทวีปยุโรป
แล้วได้ไป ข้าพเจ้าตั้งใจจะไป
ชมสถานการพินอันเรืองนามนี้ให้
จงได้ ความปรารถนาอันนี้ก็เกิดขึ้น
ทุกทีผลสมประสงค์เมื่อไม่นานมานี้
นี้ ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมชมที่โมนอนดี
กาโร และได้ทดลองเล่นการพิน
เสียด้วย.

การเที่ยวทัศนศึกษา จรกรุงนน

ข้าพเจ้ามีสหภาพ ร่วมคิดทางไป
ด้วยสองคน หลังจากที่เราได้
ตระเวนเที่ยว ประเทศสเปน
โดยรถยนต์หนูลูกไปร่วมแล้ว
เราก็ขายรถคันนั้นมาขายข้าว
เนื้อ ผ่านมรณคมน์ฝรั่งเศส
ใกล้จังหวัดปารีส แล้วก็ไป
ตามชายฝั่งรีเวียรา ผ่านมรณ
เซลส์, ทูลองและคานส์จนถึง
เมืองนีซ ซึ่งเป็นเมืองสำคัญ
พักตากอากาศชายทะเลของประ
เทศฝรั่งเศส เราได้คิดยึดเอา
นครนี้เป็นที่ตั้งกรม สำหรับไป
เผยแพร่งานจิตวิทยาตามทะเลใกล้
เคย์แมนเมืองคานส์ มังตองและ
มอนติกาโลในคันทัน.

คาสโนมอนดักโกโลตงอยู่ใน
 รัฐโมนาโก อันเป็นรัฐน้อย ๆ มี
 เจ้าเป็นผู้อุปถัมภ์ (คือเจ้าชาย
 เรเนอร์ แห่งทรอกอกีเคสสมรสกับ
 นางเอกภาพยนตร์เกรสแคลลเมื่อ
 ปีกลายนี้) เมืองคานของโรมัน

เข้านา
โรงบ่มข้าว

บวมที่ตาโต

โตบ...เอก วัณกุล

น้อยๆ สำหรับบรรดาเศรษฐีและ
คหบดี ผู้ต้องการพักผ่อน
หย่อนใจ และแสวงหาความสุข
ความสำราญ.

ระยะทางจากเมืองนี้ไปมณฑลกา
โลประมาณ ๒๕ กิโลเมตร เก่าๆก็
กรุงเก่า ไปจังหวัดสมุทรปราการ แต่
เขาคิดทางหลวง ลากเลี้ยวไปตามชาย
ทะเลระหว่างเนินเขาคันหนึ่งถึงทะเล
คานหนึ่ง ถนนคดง่้นก็ค่อยค่อยไปจน
ถึงพระแท่นประเพณีศาลามีชื่อว่าถนน
คอรันิช เป็นถนนที่กว้างทัศนสวยงาม
ที่สุดถนนหนึ่งในประเทศฝรั่งเศส เมื่อ
รถเราแล่นผ่านเขต ซึ่งขึ้นเครื่อง

หมายความว่าเราไปยั้งรัฐโรมันนี้ มีตำรวจแต่งตัวใส่ลายคล้าย
ทหาร ยกมีดคันยี่แล้วก็ชี้ทางให้เราแล่นต่อไป เราจึงรู้ว่า การ
เข้ารัฐมอโนโกนั้นไม่ใช่งานง่ายๆที่จะอะไรเลย คือไม่มีกาน์ศผู้การ,
ไม่มีกาน์ศตรวจคนเข้าเมือง, ไม่ใช่งานตรวจหนังสือเดินทางเหมือนรัฐ
อื่นๆ รัฐมอโนโกนั้นขึ้นกับวัฒนธรรมทุกชาติทุกภาษาที่มากับเข้มีเขียน
และเล่นการพนัน.

เมื่อเราไปถึงคาสีโนมอนติคาร์โลเป็นเวลามากกว่าหนึ่งสัปดาห์
พอจะควรเรียบเรียงแล้วเราก็ตัดสินใจเขียนเรื่องราวต่างๆไป คิว
ก็ใหญ่ขึ้นคาสีโน หรือเรียกตามภาษาไทยธรรมดาว่าโรงบ่อน
สรวงด้วยหินอ่อนทั้งหลังงามระยับ ถ้าไปกลางด้วยเป็นโรงละครมหา
อุปรากร ทางด้านขวาเป็นโรงเบม็อนใหญ่ชื่อเคอเปย์วีก อาคารที่กล่าวน
นี้เป็นสมบัติของอริยาคาซีโน ในท่งนั้น ด้านหน้าของคาสีโนมีลาน
กว้างใหญ่ มีสวนดอกไม้่งามมาก ถัดมามีร้านจำหน่ายอาหารและ
เครื่องดื่มชื่อว่า คาเฟ่เคอเปย์วีก มีที่นั่งสำหรับแขกคนตรี ในบริเวณ
นั้น บนลานนี้มีโต๊ะเก้าอี้ตั้งไว้เป็นหมู่ๆ (อ่านต่อหน้า ๕๖)

▲ ผู้เขีนด้อยหน้าคาสีโน
มอนติคาร์โลและ
ราชทะเล เมืองนี้

ภายในโรงบ่อนคา
ซีโนที่มอนติคาร์โล ▶

เพียง ๔ ตารางไมล์เท่านั้น แต่
เป็นตารางไมล์ที่เต็มไปด้วยสิ่ง
ปลูกสร้างอันมีค่า มีโรงแรม
ชั้นดี มีโรงละครมหาอุปรากร,
โรงเดินม้า สนามกอล์ฟ, สนาม
เทนนิส, สระว่ายน้ำ และมีอาคาร
สำหรับจอดเรือยอชต์ด้วย ว่าทำ
ไมม่ รัฐมอโนโกเป็นสวรรค์

ก่อนพระอาทิตย์จะฉายแสงเข้าวันนั้น

ข่าวปฏิกิตติพรไปทวงกรจากปากสู่ปากแล้ว
ประดุจไฟลามป่า ประชาชนถูกปลุกให้ตื่นด้วยความ
หวาดระแวงจนกระทั่งผู้ใจเมตตา ข้าราชการ กลั่นแกล้ง
ของการนองเลือดแต่ละอันอยู่ทั่ว ตามมมณณและ
สถานที่สำคัญ เต็มไปด้วยกำลังทหาร มีทั้งปืนกล
และหน่วยลาดตระเวนเพื่อเฝ้าทุกหนทุกแห่ง.

วิบูลย์ราษฎร์เขียนคำแถลงการณ์ ของฝ่ายผู้
บาทนับแล้วนับเล่า น่าสังเกตอันนักกังวลด้วยอา
นาจขอให้ประชาชนตั้งอยู่ในความสงบ และกล่าวเตือน
ฝ่ายปฏิวัติให้ยอมจำนนเสียโดยดี เวลาว่างไปอย่างฉืด
ฉาด ประชาชนผู้อยู่ในความสงบทั้งหลายไม่มีโอกาส
จะได้รู้เลยว่าใครเป็นผู้ปฏิวัติ.

เขานั่งหลังงอ มีอยู่บนเก้าอี้หมุน มุหนั่งตัว
ใหญ่ เอกสารเป็นตั่งๆ กองพะเนินอยู่บนโต๊ะอย่างไม่

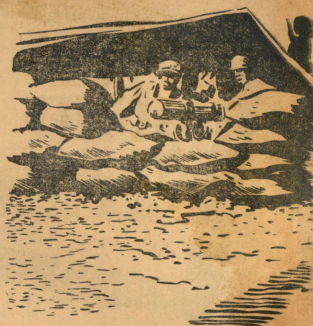
“ห้ามได้ครับ นอกจากกอง
บัญชาการรายงานมาว่า กำลังทหาร
ของเราคุมอยู่ทุกจุดแล้ว” นาย
ทหารแผนนี้รายงานเสร็จปรี๊ด.

เขาพักหน้า ขกมอขวาชนบ
มัย.

“ขอวิธียกเลิกเถอะ” เขา
อหฺรณฺขณ นายทหารคนสนิทรีบ
จัดให้อย่างรวดเร็ว เขารับด้วยแก้ว
มาถือด้วยมือสั่นสะท้าน แล้วกระ
ดกเข้า ปากอย่างรวดเร็ว.

“ท่านนายกรัฐมนตรีควรจะพักผ่อนบ้าง เมื่อคนๆ หนึ่งพูดว่าไม่ได้นอนทั้งคืน”

“ฉะปะรเทศ !” เขาสะกดออกมา
อย่างถ่มถั่ว พรหมมกยกลองกายลกชน

นวนิยายเนื่องมาจากการปฏิวัติ
ชน 'ชาตินาจักรแห่งความกลัว'
เพียงปีนกกักขัง .. กับปณาท

ZERO ... ដៃដីការបក្សវត្ត
 តែង... រលប់ រតិវិធី

เป็นระเบียบ ลักษณะที่เคยเป็นสง่างามเกรงงามของเขา
หมดไปอย่างรวดเร็วจนน่าใจหายเหมือนดอกไม้
ที่เหี่ยวแห้งเหี่ยวเฉาจากผลของแสงแดดที่แผดเผา
หากยังไม่เต็มไปด้ววัยวรอของความคิด ดวงตา
เหมือนถูกรังควาญด้วยสิ่งที่หมิ่นหมิ่นแต่เมื่อมอง บ้าง
ก็เข้าใจเหมือนคนบ้าไปบ้าง ปล่อยให้ตัวเองให้ใคร
อย่างหนึ่งซึ่งจากซ่อนอยู่รอบๆของเขาไปจนหนึ่ง

โตะเล็กๆด้านขวามือ มีถ้วยกาแฟอยู่ มั่นยืน
จนปราศจากไอโดยที่เขามาดูและต้องมันเลย จากนั้น
ที่เข็บบูหรี ก็เลื่อนไปด้วยกับบุหรีที่ถูกขยับขึ้นเต็มแล้ว
บางทีก็ถูกบดเสียจนเหลกเหลือบอกลังอารมณ์รุนแรง
ของเขาได้หมด.

เสียงเกาะบังตาดังขึ้นเบา ๆ เขาตะโกนอุทาน
ด้วยเสียงแหบพร่า ท่วงทำนองได้เปลี่ยนจากลักษณะเดิม
เสีย ผู้ก้าวเข้ามาชิดเท้าครึ่งแสดงการวะและเดินเข้ามา
ใกล้ด้วยอาการนับถือมากกว่าความกลัวเกรง.

‘มีรายงานใหม่หรือ ?’

ากแก่ชั้ แก้วในมือโยนขึ้นปลิวหือไป
 ทางมุมห้อง แดกกระจายคังเป็รวง
 ปร่าง เขาเดินกลัไปไกลดมา มือทัง
 สองไขว้กันอยู่ ทางเบ้องหลัง กวงคา
 ทักว่าอ๋อ แล้วบึงแก่งซ้ายข้างนี้ ค้วยแวง
 กว้าวักัน อารมณ่ของเข่าเปลี่ยน
 แปลงไปวักเร็วเหลือเกิน.

“บอกไปทีละของบัญญัติว่า เขา
ทัวไรพวกปฐวีทมาให้ข้าจน พระธา
ทิตยัทททิน!” เสียงของเขาเลียบมา
“และบอกกับของบัญญัติว่า
ข้าทระยะ ไปไ้”

ภายในห้องนั่งเล่นโฮมเธียเตอร์พิเศษ
 ๒๐๐ คนก็พากันร้องเพลงเชียร์เขา เขาก็ยืนยิ้ม
 มาตรฐานดังเกาะอวดเขา ชัยชนะบ้าง
 ก็มาล้มลุกกับควมมอดโรย ปฏิวัติ..ปฏิ
 วิติ นี่เป็นครั้งแรกที่ใครแล้ว นี่ยังแค่
 เขาเป็นนายควรมองกับบริหารประเทศ

ชาติมาด้วยความเห็นชอบจาก รัฐบาลประเทศเดิมไปช่วยอนุสรณ์วีรย์ แห่งความกตัญญูของเขา แก่ความกตัญญูของเขา กตัญญูคอยแทนทวย ชาวปฐวีติของประชาชนไม่เว้นแต่ละปีก็ทำ แต่ละเคียน ในใจมีสมณนามมากไ้อ พวกชนชาติว่า "อาณาจักรแห่งความกตัญญู"

“โอฬารพนาโททั้งหลายเอ๋ย
พวกมึงจะปฏิวัติ ไม่ได้เป็นอนาคต
ครบโดยังปกครองมึง ด้วยคนตัว
เป็นเช่นนี้” ความของเจ้าชุกกันจน
นุนเป็นสนั่น “อย่าให้ข้าต้องสร้าง
อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะครองนพเพชรา
อีกเลย” ความคิดคำนึงอันหลังนั้นทำ
ให้เจ้าชุกเรณุนั้นเออมน้ำไปหล่อ
สวดที่เครื่องรับวิหังแล้ว เอนหลัง

ฟังกันเถิด จุบลหมีวนใหม่สูบ
พันควั่นออกมาเป็นทางยาว เหมือน
กับได้รับความโปร่งใจจนแล้ว.

"ZERO..." เสียงรายงานถึง
เครื่องรับด้วยรหัสลับนั้น เขาจะ
แจ้งผู้ฟัง

"ZERO... หน่วย A ดำเนินงาน
ตามแผนแล้วที่ห้องไม่มีการปฏิวัติ!"

สวิตช์อันใหม่มีเสียงดังแซงขึ้นทัน
ทีวี่.

"...ที่กองบัญชาการ....ที่กอง
บัญชาการ"

"นี่นายกรัฐมนตรีพูด ทำไมจึง
ไม่มีการปฏิวัติ ตอบข้าเดี๋ยวนี เขา
ตะโกน.

"ขอเวลาสิบนาทีขอรับ..กระผม
จะตามหน่วยต่างๆเดี๋ยวนี" เสียง

ระวัญจาก กองบัญชาการ ปราบ
ปราม

"ตอบข้าเดี๋ยวนี ทำไม่ประชา
ชนมันจึงไม่ปฏิวัติ" เขาตะคอกเสียง
กั้น มือทั้งสองกำแน่นอย่างตึงตัว

"อ้อ...ประธานไทย เราได้รับ
คำสั่งมาแล้ว เหตุผลที่ประชา
ชนไม่ปฏิวัติก็คือ พวกเขายังไม่
ต้องการ การปฏิวัติที่จะต้องถูกแลก

เปลี่ยนด้วยการสร้างอนุสาวรีย์ย้อย
พระท่านนายกัฐมนตรีขอรับ"

ZERO...ZERO...ที่ห้องไม่มีการ
ปฏิวัติ...ที่ห้องไม่มีการปฏิวัติ !..

เสียงเครื่องรับดังขึ้นอีก เขา
ซบหน้าลงยกมือไหว้ เหนือคับการ
แสดงออกของกระทรวงพาณิชย์
อะไรสักคนหนึ่งซึ่งประสพกับความ
นิคหวั. ▲

กลิ่นไอของ การหลงผิด
แผ่สำราญ อยู่หัวเกาะพิศ
ทางถนนเต็มไปด้วยทหาร
หน่วยภาคตระเวนตรวจพื้นที่ ▼

ชายเลือดคือนัซโกถ่าน และอำนาจอันเทียมเกรียม

ก่อเกิดทุกเมื่อในสมอของผู้ยิ่งใหญ่
ครวญซึ่งเขาเป็นนายกรัฐมนตรี
ทั้งที่.. ประชาชนไม่พร้อมจะปฏิวัติเพื่อแลกกับอนุสาวรีย์ข้าชาติ!

"ZERO... หน่วย B เขตเหนือ
ดำเนินตามแผนแล้ว ที่ห้องไม่มี
การปฏิวัติ!"

"ZERO...ZERO... หน่วย C เขต
ใต้ ดำเนินตามแผนแล้ว ที่ห้องไม่มี
การปฏิวัติ!"

นั่นคือเสียงวิทยุรายงาน จาก
ทหารหน่วยต่างๆ ที่แยกย้ายกันไป
สะกดการปฏิวัติทั่วกรุง..

เขาซบหน้าลงในงานแก้วอย่าง
เด็ดขาด เมื่อเสียงรายงานนั้นดัง
อยู่ข้างจากด้วยถ้อยคำประหลาดเดียว
กัน จากการปฏิบัติของหน่วยต่างๆ
นั้น

"ZERO...ZERO...ที่ห้องไม่มีการ
ปฏิวัติ...ที่ห้องไม่มีการปฏิวัติ"

เขานั่งชันคาง เส้นเลือดบน
หน้าผากโปนแข็ง เอื้อมมือไปเปิด

ภาพประกอบโดยมีชื่อ 'แทน'

ต่อจากหน้า ๕๓

ปะยอมกับขิมมีค่างๆ ขั้วกันแยกอยู่
 เป็นจำนวนมาก มีผู้ไปพึ่งพิงเพื่อกิน
 หวี ที่ขั้วของหญิงแก่ไปหาคู เมื่อพวก
 เราเดินผ่านป่าเพื่อไปหาไร่ ข้าพ
 เราจึงเกิดเห็นตุ๊กตาพลีตุ๊กตาอยู่ข้าง
 ทางทำเป็นชาวอเมริกัน ขนดำนาค
 าศิษย์ของแดนซึ่งทูลทวงเราเป็นเวลา
 นาน วาวกับเราเห็นมนุษย์มาก
 ภายหลังจึงทราบ ข้าพเจ้าเลยจากตั้ง
 ภายหลังจึงทราบ ไปอยู่ตามบ้านขึ้น แก้ว
 คุมความฝ่ายทิศของแดน

เราเดินเพื่อความสุขด้วยกันทั้งนี้แหละ จึงกลับ
ไปหาตลาดข้างนอกมา และนี่แหละที่เราจะออก
มาเดินไว้อีกสองรอบสุดท้ายก่อนนะ เราจะไปหา
ครัวเรือนที่เดินเพื่อหาความสุขได้มากที่สุดกัน
นี่แหละนี่ถูกต้องไปไหม เราเดินเพื่อความสุขไปอยู่
เดียวก็จะได้ประโยชน์เขากลับไป ในชีวิตคนเราถ้า
คิดถึง "นิมิต" นะมันจะเป็นการให้ทุกข์มาก เป็น
ที่ตำหนิการนิมิตกันมากเพราะมันเกิดจากความ
ไม่รู้ หรือถึงรู้ก็ยังไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้
มันจะมากมาย หวังว่ามันจะเหมือนกับที่เราเจอ
ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะต้องรู้และเข้าใจว่า
มันเป็นส่วนมาก รู้ก็คือการเดินเพื่อความสุข
จริง ๆ ทำหน้าที่เดินเพื่อความสุขเป็นชีวิตคน
นะ ไม่ใช่ไปคิดมาก อย่าไปไปทำในสิ่งที่คนอื่น
ติชมว่า จะดีไปหมดแต่ความสุขเป็นเพราะจริง
ของชีวิตคนเราควรจะเข้าใจเป็นอย่างนี้แหละ เพื่อ
จะได้มีความสุขไปกับการเดินในชีวิตนี้ จึงเป็นทาง
ที่คนเหล่านั้นเขาเดินจึงจะได้ประโยชน์ ผู้ที่ทาง
เรากำลังจะออกเดินหาความสุขไปอีก (เพราะว่า
บางครอบครัวเขาเดินไปหาความสุขกันทีเดียว)

พระเชษฐา มิสฺสวาสนกนิป
มาชักชวนโยชิตถกเวลา สุภาพสตรี
แต่งตัวเพ้นผืนมัยบย เทพธิดา
เทพธิดาจะไขว่แยบยล หันจะยอม
พลอยมีพระเวลาเป็นอยู่ด้วย เรา
ไม่พ้นสภาพอันจำวนาญาติกับความ
ร่วมบย แต่ถูกใจไว้ก็กลับขัดข้อง
เพราะข้าพเจ้าวนในไปถกภาพของภาพ
นั้นคือภาพหนึ่งพระธรรม ข้าพเจ้า
ก็อ่านซ้ำอยู่หนึ่ง ๆ ว่า มีกัถ
พยานคน เมื่อเอาเงินมาแลก
เทพธิดา โน จมกนเออมีก
ถก อธิษฐานโทษเสียไว้ก็ยก
ว่าคือภาพหนึ่งภาพกษัตริย์ และ
ถกนั ข้าพเจ้านักว่ากัถก
อยู่ที่เราจะเล่นแต่พลก อันการ

พบนั่น ใคร ๆ ก็ดูย่ำแย่ในสิ่งชั่วร้าย
แต่ก็ช่วยกันหลบลี้มา ห่มกันเล่นอยู่
เสมอ มีทั้ง ๆ มีแต่สิ่งโชคร้าย
การพินาศคำ โน เป็นจำนวนกว่า
สองล้านคน ผู้ที่ราวร้อยละ ๒๐
๑๐ เปอร์เซ็นต์ ยึดถือคำ โนในศตึก
โน โนไม่เคยฆ่าคุณเลย นอกจากจะ
ร้ายเหมือนผีในทุ่งร้าง อย่างงม
แต่ ก็เป็นญาติชั่วของประมาณ
หมื่นล้าน เป็นจำนวนหลายร้อยล้าน
แห่งโลกด้วย.

เช่นนี้นั้น เราไม่ได้เข้าไปใน
“โรงม่อ” เราตั้งใจว่า เวลากลาง
คืน เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว
จึงจะเข้าชมภายในสถานที่ภายในเรา
เดินเที่ยวชมบริเวณภายนอกจนทั่วแล้ว
จึงเดินกลับเมืองคืน.

ที่นั่น ชาวไทเงาะขอเล่าเรื่องต่างๆ
 เกี่ยวกับ นกหงส์เหินที่พลัดถิ่นมา
 ในสมัยเมื่อกว่า ๖๐ ปีที่แล้ว มีบุคคล
 บางท่านอพยพกันและกันโดยอาศัยเรือ
 ที่นั่น โดยเชื่อว่าเดิมมีเจดีย์แห่งการวิ
 ญชาต่างๆ แห่งลือเลื่องแห่งหนึ่งถึง
 ขยายความในสมัยๆ ถ้ากล่าวโดย
 มากระทำการที่วัดนี้มากระบวนนั้น พง
 สัตว์ทั้ง ก็ด้วยโอกาสสงฆ์พินาศหมด
 ขึ้นไป พุทธการเช่นนี้ทำให้ศาสนา
 เดิมซึ่งเคยและทำให้ลูกหลานมีความ
 ลงไปด้วย ทางทางของศาสนาในทาง
 วัดนี้ปลูกพันธุ์สัตว์ โดยให้คนใช้
 ลูกหนึ่งคนซึ่งมีหน้าที่ดูแลๆ ทั่ว
 หมด ก็คือลูกคนนั้นจึงเห็นพันธุ์
 นั้นๆ การที่ลูกคนนั้นมาอยู่ เพราะ
 นกหงส์เหินที่พินาศมาที่นั่น มีการไ
 ้บริการกันนั้นเป็นอย่างไรก็สืบมา
 มาแต่เดิมแล้วด้วยคำที่กล่าวยังไม่มี

อุบลวานหนึ่ง มีนักหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศษ
คน 1 (รวมรวมเงินได้ก้อนหนึ่งแล้วก็เดินทางไป
ยังต่างประเทศไปมา นักหนังสือพิมพ์ที่กล่าวนี้
เป็นคนฉลาดทฤษฎีของการเล่นพนัน มีข้อ 1 แห่ง
ซึ่งเขาเชื่อมั่นว่า จะเอาชนะคนเจ้ามืออีกในไม่
กี่เขาต้องผิดหวังเมื่อไม่นาน เพราะในชั่วเวลา
วันเท่านั้น ทฤษฎีใหม่ก็พลิกกระเป๋ของเขา
หายจนเกลี้ยง ไม่เหลือแม้แต่กระทั่งถ้าใครมั่ว

ทั้ง ๔ คนจึงประชุมหารือกันว่า จะทำ
อย่างไรดี ทนหนึ่งออกความคิดว่า ขณะนี้ชาว

□ นิทานเรื่องหมา

ต่อจากหน้า ๒๑

แต่เพื่อผู้รักหลายชีวิตไว้ เจ้าทาง
 กันนั้นโดนภัยหนาว เพราะความ
 ใจของน้อง หาซัดทางพัดก็คัก
 อันใดไป เลยตะเพิดเจ้าทางกันออก
 รากสูงไป นิทานเรื่องสั้นก็รู้วาม
 หลอกล่อผู้เป็นผู้นำมาดี คาความ
 มักสิ่งจะวางใจไปด้วยเลย ไม่มีใคร
 เขาเห็นชอบด้วยหอก.

ประวัติศาสตร์เลียบดุษฎี แก่
มนุษย์ แต่เห็นทาสอุปเรื่องหมายยัง
ไม่เลียบดุษฎีแก่หมา แม้ในเรื่อง
หมาจึงจอกหางด้วน ทว่าเห็นทาน

ปุโรหิตที่ปรึกษาพวกคนลอบสมคบคิดพวกพราหมณ์
 อยู่เป็นพวกเดียวกัน คำนวณแล้วก็ถูกสมคบคิด
 เอาไปฆ่าให้ถึงแก่ความตาย แล้วไปฟ้องว่า
 ฆาตกรได้ลงโทษไว้แล้ว เพราะคนผิดก็โดนลงโทษ
 เพราะพวกพราหมณ์เอาไปฟ้องไว้ก่อนแล้ว การ
 ฆาตกรจะเอาโทษไป ทุกคนมีความเห็นพ้องด้วย
 ความผิดนี้ จึงไปหาพระนครให้คนถือขลุ่ยทำ
 คล้องตุลึงเพื่อเอาเงินไปให้พระเมืองนั้น แล้ว
 เอาไปซื้อเครื่องดนตรีต่างๆมาขึ้นบน หัวรถ
 ที่หน้ารถ ๖ ลูกศร ขึ้นแล้วก็ไปนำขลุ่ยมา
 ฆาตกรซึ่งไปพบเห็นบอกว่า เพราะได้ผู้จัดการ
 ไว้แล้ว ก็เอาลูกศรมาทิ้งเอาขลุ่ยไปไว้
 ไว้หน้าขลุ่ยทำไปให้คนพาขึ้นไปเอาลูกศร
 คืน เมื่อทำเสร็จก็เอาพระสมณทูตไป ๓๐๐
 คน แล้วก็มาลงมือก็คิดลอบปลงชีวิตกัน
 ขึ้นขึ้น ทหารท้าวมาจับเอาตัวไปจับผูก
 ขลุ่ยขึ้นบนหน้าเจ้าเมืองไว้รอบๆ แล้วเมื่อถึง
 ครบขลุ่ยขึ้นก็ไปตีขลุ่ยไปทั่วทั้งเมือง ทหาร
 และออกถือขลุ่ยไปขึ้นเมืองไปขึ้นทั่ว ทั้งหัวเมือง
 อยู่นั้นๆ แล้วทหารขึ้นมาก็ไปปรากฏต่อพระเจ้า
 ราชแล้ว ทศบาลจะพาองค์เมืองออกดูคนอยู่
 ไปมาขึ้นต่อหน้าไป เห็นว่าเป็นผู้รู้ขุนเขาคิด
 ไปมาขึ้นต่อหน้าไปต่อหน้าไป พราหมณ์คิดลอบ
 ฆาตกรลอบสมคบคิดกันทำเอาไปปรากฏต่อหน้า
 ไปหาขึ้นขึ้นต่อหน้าแล้วพระสมณทูตมาเห็น
 กัน และได้ออกไปขึ้นขึ้นกับคนคุมรถเกิด
 เล็ดลอด ขึ้นขึ้นเป็นขึ้นขึ้นขึ้นลงก็ได้อาษาคน

ผู้จัดการค้าในพยามอริบย
เสียข้าแล้ว ลูกของมันที่แท้เป็น
กระป๋องกิน ไม่พวกลูกนักคิดนา
แต่ดีไหนเขามาวางคอก แต่ไม่
ค่อยจะมีคนเชื่อเสียเลย ต่อมาอีกไม่
นาน นกหนึ่งชื่อพิพม์ ๕ คนผู้เป็นเจ้า
ของความมั่งคั่งวางกระป๋องลงบนนั้น ก็

ໄປ-ສັປດາບໍ່

อัสปโร่งหมา! ผ่านอุบัยซัซเข้าบ้าน
 พวกมนุษย์ เพราะกะไดคืนมาว่า
 ส.ส. แห่งพรรคฝ่ายค้านพรรคหนึ่ง
 จงสนทนากับใจฉันที่ ที่เหตุใดโดน
 หอจึงไปไม่ซื้ออยู่ในสภะระบบพรรค
 ได้คืน ในความเอกราชของผู้ใหญ่
 ส.ส. พรรคฝ่ายค้านนั้นอยู่สองคนด้วย
 กันที่ประหลาดใจพร้อมกันกับได้ของ
 ผู้ที่เขาของตนไปไว้ในสภะระบบพรรค
 ได้คืนว่า "ก็พวกหมวจึงออกหา
 คำนึงແຕ່นั้นที่จะพยายามได้คน
 หนึ่งเข้าจากพวกนั้นฉันนี่" ประ
 ศาสตราภักดิ์นั้น จึงชักกับคน
 าศาสตราภักดิ์จะประกาศเจตน. ▲

๒-บาดาล.

เขาไปซื้อสินค้ามาผู้ถือกรรมสิทธิ์ขาย
โดยยกเครื่องพวงมาลัย^๕ ผู้ถือกรรม
สิทธิ์ไป คาบเกี่ยวข้างไปอยู่
พร้อมกันเขากระโดดขึ้นมาใหญ่ นึก
หนังสือพิมพ์ตกหน้าเขาบอกว่า ไม่
เชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์จริง แต่ทางการ
ของเขาในโครงว่า เขาคิดความ
ว่า รอดอยู่ข้างที่ถูกล้อมไว้โดยคน
แทน ชาวเขานำเขาไปหาหนังสือ
พิมพ์ ในโครงว่า คงจะบันทึกแต่
เขานั่น ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในหน้า
ไม่ถูก จึงไปหาทางออกที่จะไป
ที่อาชานไปโดยนัย นึกหนังสือ
พิมพ์หนังสือแล้ว พวกเขานึก
ก็ช่วยแล้ว ถ้าทางการร้ายจริง
ก็ ๒๕,๐๐๐ บาท^๖ ผู้ถือกรรมสิทธิ์
ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในหน้า
ผู้ถือกรรมสิทธิ์

เหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าเข้ามาเล่น อุ
ตซันเป็นเวลา ๕๐ ปีล่วงมาแล้ว ซึ่งใน
สมัยนั้นสมาคมหนังสือพิมพ์ ยังไม่มีข้อ
บัญญัติว่าด้วย จรรยาบรรณอาชีพนัก
เขียนทุกวันนี้ ในปัจจุบันทางการ
ยังไม่ต้องการแรง หรือเอาใจนัก
อาชีพเช่นแต่ก่อน และไม่ต้องการเงิน

บุทวิชัยชัย

ชีวิต

(ต่อจากหน้า ๑๕)

นายวิทย์ พนมองค์ เกิดเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ตำบลท่าขลุ่ย อำเภอกุดชุมหะ จังหวัดอุบลราชธานี บุตรของนายเลื่อง พนมองค์และนางอุบลจันทร์ พนมองค์ สมรสได้ ๒ ครั้ง เมื่อนายวิทย์ออกจากโรงเรียนกฎหมาย และสอบได้เนติศาสตร์ เอกการกฎหมาย จบได้ปริญญาชั้นสูงทางเศรษฐศาสตร์จากประเทศฝรั่งเศส ได้รับตำแหน่งรองอธิบดีกรมศุลกากรแห่งประเทศไทย เพื่อสงคราม เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ และสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งเมื่อเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ นายวิทย์ พนมองค์ เป็นนักการเมืองคนสำคัญคนหนึ่งซึ่งได้รับการยอมรับจากวงการให้เป็น "รัฐมนตรีอาวุโส"

พล.ร.ท. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ (ถวัลย์ธำรงนาวาสวัสดิ์) เกิดที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นบุคคลสำคัญที่มีอำนาจทางเรือ ในการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อพ.ศ. ๒๔๗๕ เคยเป็นเลขาธิการคณะราษฎร และเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หลายครั้ง เป็นรัฐมนตรีและเป็นผู้บัญชาการกองเรือรบในสงคราม และเป็นผู้บัญชาการกองเรือรบในสงครามมหาเอเชียบูรพา เมื่อพ.ศ. ๒๔๘๔ พล.ร.ท. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ของ

ประเทศไทย เกือบสองเดือน เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ และต้องพ้นจากตำแหน่งนี้ไปโดยปริยาย เมื่อเกิดวิกฤติ "รัฐบาลประจักษ์" ขึ้นเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๕. ▲

เชิง รวมนัย.

คำขวัญได้คือวัย เพราะคำขวัญมีหลักฐานมั่นคงเป็นที่ยอมรับไปแล้ว.

ทันชีพเจ้าจะดำเนินเรื่อง

เกือบยี่หมื่นคนก็ออกไปได้ คำนึงนั้น หลงจากที่เราได้วัยประจักษ์อาหาร ณ ลักขณาการแห่งหนึ่งก็เมืองนี้แล้ว เรา ก็ยังรัก ยี่หมื่นคนก็ยอมคนก็ออกไป ครึ่งหนึ่ง ในสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ มาเล่นละครบนเวทีสถานบันเทิงคนแก่ กว้างขวางและรวดเร็วในสโมสร แต่กับคนทำงานก็มีที่ติดติด ในเรื่องเครื่องแต่งกายและ เพียงแค่สักสองสามคน ก็เข้าใจ ก่อนเขาไปราวครึ่งชั่วโมง ผ่านประตู รวมนัยในแฟงก์เป็นเงินยี่หมื่น ๔ บาทเท่านั้น พอเข้าไปถึง แลเห็นความโง่โง่ของสถานที่ ซึ่ง สักว่าวัยนี้คนที่ชอบก็ชอบทั้งนี้ มีลวดลายสลักอย่างวิจิตรบรรจง ขนเพ

ความมีภาพเขียนอยู่ต่างๆ กันมีคอมพิวเตอร์ เป็นข้อแก้ตัวใหญ่จนอยู่หลายข้อ คงตกลงหลังมีโต๊ะใหญ่สองโต๊ะ เป็นโต๊ะสำหรับเล่นการพนัน ไม่เหมือนเดิม มีคนมาตั้งอยู่หนึ่ง และยังมีคนเล่นกัน อยู่เต็มห้องสองโต๊ะ รอยๆ ของเขามีโต๊ะหลายโต๊ะ สำหรับเล่นการพนัน ชนิดอื่นเช่น โฟ แบกาว่าดี โยนเต๋า ให้ข้อแก้ตัวเรื่องความเชื่อใจว่า "Trente et Quarante" และแรงถูกยิงถึงกลาง หลุมขุมฝังศพข้าง เป็นคน ทุกๆ ได้มีมีคนก่อนเล่นกัน ทางด้านซ้ายมือ มีงานการสำหรับเล่นเงิน หรือแลก เข็มขัดโกโก้ ผู้ที่เข้าเล่นต้องเอาเงินไปแลกซื้อเงินก้อน เพราะเขาไปไหนทาง ค่ายเงินคนก็ตั้งแบบก๊วยชีย ชิน เป็นแผ่นงาเล็กๆ สีต่างๆ กัน สีหนึ่งก็ รวมนัยอย่างหนึ่ง เมื่อเล่นเสร็จแล้วก็

เอาเขามาไปแลกเป็นเงินคนอีกทีก็พวก เขาอยากจะได้เงินอยู่บ้างจึงไปแลกซื้อ มาคนละ ๓,๐๐๐ แฟรงก์ แล้วก็เลยเดินไปโต๊ะ ที่มีคนเล่นเขาอย่างสัก หนึ่งโต๊ะ เป็นโต๊ะที่ใส่ลูกบอลเล็กคนพลงหลุมที่ต่างๆ เกมนี้เป็นเกมใหม่เรียกว่า multi-colour รัสเซลล์ คือใส่ลูกบอลคนพลงไปบนโต๊ะที่โต๊ะนี้ โดยเฉพาะ เมื่อลูกบอลเล็กคนไปตกหลุมอะไร ก็ถือว่าผู้ตกหลุมนั้นเป็นลูก รวมนัยคนมี ๕ สี คือ สีชมพู, สีเขียว, สีขาว, สีดำ, สีเหลืองและสีฟ้า หลุมนั้นเขาทำเป็นวงกลม มีประตูสี่คนแต่อยู่ข้างก่อน ที่ลูกบอลเล็กคนไปตกหลุมสีไหนแล้ว ก็กลายมาเป็นสีลูกคนไปตกหลุมคนคนหนึ่งก็แบ่งสีกันในที่สุด การแข่งอย่าง น้อยต้อง ๑๐๐ แฟรงก์ ก็ต่อครั้งอย่าง สูงไม่เกิน ๕๐๐ แฟรงก์ ซึ่งเป็นตัว อธิบายว่าประตูสำหรับใครนั้น เราแบ่ง ลูกอย่างกันบ้าง แต่ก็ไม่มีความสนุกสนาน เพราะคงตกเวลา ต่อมาเราทราบว่า คำขวัญไม่เหมือนเดิมอีกทั้งหนึ่ง สีบ ในเรื่องถามไถ่ความว่า เป็นทั้งคำขวัญ ผู้ที่เล่นอิตาลีสูง คือเงินประตูจำนวน มากขึ้นไปอย่างสูงถึง ๕๐,๐๐๐ แฟรงก์ และอย่างต่ำ คงแบ่งครั้งละ ๕๐๐ แฟรงก์ ผู้ที่เข้าไปห้องชั้นบนหรือชั้น บัณฑิตโดยเฉพาะ เราคงลงจะเข้าไปดู ขึ้นในใจก็ซื้อตั๋วผ่านประตูใหม่ คอน หัสน้ำชาที่กระซอกพื้นสีก็เห็นทาง ซึ่ง เมื่อเราไปใกล้แล้วก็หาว่านักก็ให้ทันที รวมนัยก็เดินเงินไปราว ๑๐ บาท เท่านั้น ในห้องก็เคยมีโต๊ะการพนัน กว้างๆ ห้องแรกมีคนเล่นเล่นกันเต็มๆ โต๊ะเหมือนกัน แต่สังเกตกว่าจะมีสภาพ สดวกกว่าดูสภาพอื่นๆ และดูเหมือนจะมีโต๊ะพนันในอีกที่มากกว่า ขึ้น นก การพนันในอีกที่หนึ่งเข้าไว้ สดวกกว่าเร็ว และเสียงคนเล่น มากๆ วิถีเล่นก็คล้ายไปนัยก็ทำของ เรานั่นแหละ แต่เขาเอาให้ดูดีกว่า เฉพาะสองมือเท่านั้น ใครจะเล่นนอก มีโต๊ะอีกที่ ที่เล่นพนันชนิดที่คนไม่ค่อย

ควักมี เราได้ไปขึ้นโต๊ะที่หนึ่ง เห็น ชายหนุ่มคนหนึ่ง แต่งตัวก็เรียบร้อยกว่าวัย นัยอยู่หมื่นคนก็ดูสภาพสดวกแล้วลงคน แต่งตัวสวยหรือน่าชมคนหนึ่ง กำลัง เล่นไปอย่างรวดเร็ว กันอย่าง ชื่นชมระเริง คนแรกไปนั้นอยู่กระถางคล้ายที่วางแง นัยเป็นคนที่สูง เข้าใจว่าเป็นเงินหลาย หมื่นแฟงก์ก็เคย ดูสภาพสดวกนั้นนั่ง ใจว่าทางอย่างอารมณ์นั้น ข้างๆ ควักมี โต๊ะเล็ก คงเห็นตามแบบอยู่อยู่หนึ่งจอก เจอคนผลาญไปไฟฟลาว ะโคที่คือ แล้วยังรู้สึกสกปรกบ้านเลย. ดูก็เห็นนะ เราได้เดินไปเห็นอยู่ข้างโต๊ะไป โต๊ะในว่าเราคิดจะเข้าไปเล่นหรือ ผู้ที่ขึ้นโต๊ะ มีอีกอย่างคือมีคน เปรียบเทียบดูว่าเขานั่งไว้ ควักมีก็ขึ้นแบบนั้นไว้ จากกระถางเขาก็เห็น ว่าที่ที่นั้นเห็น ข้างๆ กระถางว่าโต๊ะนี้ มีมือห้อง ชั้นที่หนึ่งสูงขึ้นไปอีก หรือที่ถ้าเราเดินขึ้นชั้นนี้ (อ่านต่อหน้า ๑๖)

□ ดงน้ำควา

ต่อจากหน้า ๔๕

บ้านเมืองจะโคตรอากาศร้อนมันแต่สังกั เรวูควาเรวูไ.

แต่มีเป็นความผิดของเขา หรือ ที่เกิดมาจากงานทำกว่า? มันเป็น ความผิดของเขาหรือที่เกิดมาจากพ่อเป็น ชายที่แม่เขาไปและอวยขึ้นเขา มี แม่เป็นโง่เขลาที่สำนึก ขี้ขลาดเขาไป เล็กคนทำ บางทีทั้งๆ ที่ทั้งทั้งออกโค คุ้ยเห็นเด็ก ก็ยังขี้ขลาดเห็นคนอื่น ข้างๆ ที่ต้องการสวัสดิภาพ มีครอบครัวที่ดี? ทำไมเราไม่ให้อีกสองคนๆ ที่เรดอน รวมนัยของชีวิต จากที่คนอื่นคิด เห็นเหล่านั้น มาคงผิดไปไหนในสังคมของคนอย่างเรวูไ? ถ้าทำไมเรวูไ จึงเกิดกับคนและโรคภัยไข้เจ็บเขา ก็ทั้งๆ ที่เขาเลือกที่จะเกิดและเลือกที่จะ ไม่ทำ?

ความผิดมันอยู่ที่เราต่างหาก ผู้ ทำความบาปกับเขาให้เป็นอย่างไรเป็น อยู่ทุกวันนี้ อาจจะเป็นอย่างที่เขาคน ที่พวกเรานึกเสกมันขึ้นมาก็ได้ คง มาตราและข้อผิดคนเหล่านั้น มันมา กับชีวิตแล้ว เปล่าเลยมันไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อวาน หรือเมื่อ บัคลานนี้ มันมีมาเป็นสิบๆ ปี แล้วเลยมัน (อ่านต่อหน้า ๑๖)

กลัวโดยสัญชาตญาณทั้งที่ตัวเองไม่กลัว
ทุกสิ่งทั้งที่ควรกลัว, ไม่กล้าว่าในสิ่งที่
ควรทำเพราะมี

๑. กฎหมายลัทธิเบญจมาศ ว่า
ผู้ใดปลุกสงฆ์แล้วให้กระทำการใด
หรือขาด—ท่านว่าเบญจมาศ

๒. มีพระราชบัญญัติการพิมพ์
สำหรับ ทำให้เสรีภาพการเขียน
พ้องไม่สมบูรณ์ เมื่อเห็นให้บรรณา
ธิการหลายฉบับในข้อหา ถูกข่มขู่
ลงโทษ เพื่อบริการความมก
พ้อง ติงลาภของรัฐบาลหรือไม่ว่า
รัฐมนตรี บางคนในข้อหาว่าคอร์รัปชัน
หรือกระทำการเพิกถอนสัมพันธไมตรี ระหว่างประเทศ.

๓. มีพระราชบัญญัติ ว่าด้วย
คอมมิวนิสต์ เป็นการไม่ยอมรับการก
สองเศรษฐกิจแบบใหม่ ในขณะโลก
ทั้งนี้ในสมัยของข้าพเจ้า ทั้งที่
ต่างคนต่างกัน. บุคคลในคณะรัฐ
บาลกลายเป็นผู้เคยไม่ไป, ไม่ว่า
ผู้บัญชาการภาพ ติงลาภหลวงเมือง
เช่นโก. วามรัฐไม่ได้อุปการทุก
ถูกข่มขืนถูกขู่... เมื่อทุกคน
ไม่ไป ก็ต้องถูกตีกัน. มันกลายเป็น
อาชญากรรมแห่งความกลัว, เกิดที่—
ราชการเมืองของนักบุญผู้ศักดิ์
เหล่านี้กับชีวิตมนุษย์แล้ว รัฐบาล
ก็ตั้งทั้งเสียงประชาชน เพื่อให้—
ราชการโยบยา สอดคล้องกับความ
ต้องการของประชาชน. จึงรับว่า
เป็นรัฐบาลของประชาชน โยบยา
เช่น เพื่อยุติประชาชน ถ้าเป็นเช่นนี้
ผู้ครองเมือง ก็อาจเดินเข้าใกล้กับผู้
ชนให้โยบยาไม่กลัวทุกขอย่าง. — ไม่
ต้องกลัวประชาชน. นักการเมือง
ที่โกงเมืองกลัวพวกคหบดีด้วยความ
ระแวง แม้จะยอมยกมือถอนมือ ก็
แข็งใจนอกเขตสภานิติบัญญัติ แม้
ระบอบกษัตริย์ของชนชาติ ก็กลืนเข้า

ไม่ลงกับ รัฐบาลโค่นวางยาพิษ ถ้า
ข้าพเจ้าไม่มีความรักและน้ำใจ ประ
ชาชน เปรียบเหมือนลูกบอลที่กลืน
ทุกในต่างประเทศ ขณะลัทธิการเมือง
ว่า เขาจะเกิดขึ้นภายในดินแดน
จะถูกกลืนโดยคนอื่น เห็นไหมว่า
คำพูดของข้าพเจ้าที่งานนี้ รักหรือ
รักชาติกัน. นักการเมืองจะวางตัวกัน
ไม่เลืกรู้ว่าญาติมิตร เมื่อใดละประ
โยชน์ของตน เมื่อนั้น ก็หักทลายกับ
กันไม่ถูกเมื่อ พยายามที่จะให้ นัก
ปฏิวัติใหญ่ ๆ ศึกษาค้นคว้าเพื่อ
สิ่งที่ไม่แน่นอน นี่เป็นมาดของกาล
นาน.

แต่ฉันเป็นเมื่อโยบยาได้
กับแล้วแล้ว... เรากำลังถูกกันใน
สมัย ๒๕๐๐.

“ข้าพเจ้า เรายังกฎหมายอาญา
ก็เกิดขึ้นแล้ว พ.ร.บ. คอมมิวนิสต์ถูก
เลิกไป. และ พ.ร.บ. ระบอบการพิมพ์
ก็ปรับปรุงแก้ไขใหม่ ให้เสรีภาพ
— เราพูดได้เต็มที่ นาย...”
“ก็ยังไม่ดีนัก. ถ้าเป็นระบ
ใหม่ ทุกคนจะกลายเป็นนักปฏิวัติ รัฐบาล
ก็ข่มขู่ไม่ให้อะไรเสรีภาพของประ
ชาชน เหมือนกัน ถ้าถูกกล่าว
พ้องกระดิกให้ การให้ทุกสิ่งและ
ก็ว่าช่วยชีวิตกัน อุทาหรณ์ยุค
๒๕๐๐ ควรใช้วิธีการการร้าย
ปราบปราม รัฐบาลของข้าพเจ้าไม่
ขอ ถึงกับใช้รถถังเป็นพัน ๆ คัน ขี
กฏ ถูกปลด การปฏิวัติครั้งนี้
ของเมืองถูกปราบอย่างของ เลือดที่
สุก แต่มีหลายวิธี? เช่นเลขา มี
ก็พูดในใจว่าเราต้องจัดการ
เรียนลูก. เมื่อเกิดกระทำการให้
คณะปฏิวัติว่า ว่า มี MCK เป็นคำ
ย่อของ Marcinian ujra Keadjik
แม้ว่าโรงเรียนเข้าสู่หมู่บ้าน ผู้กระ
ทั้งและทั้งๆ ไป เราเริ่มเป็นโกลา
ทั้ง ซึ่งแปลได้ว่าความ... เราจะถูก
อีกมีความแน่นอน.

นั่นแหละแล้ว ที่ไหน ๆ ก็เหมือน
กันทั่วโลก. ทุกคนยอมรับเสรีภาพ
...

นั้น ถ้ารัฐบาลที่ประชาชน ก็
เกิดปฏิวัติจากประชาชนต่อต้านกัน
ก็ มีคำกล่าวจากเป็น “ไม้อื่น” หรือ
“ไม้อื่น” หรือคำอื่น ๆ ถูกอะไรก็ได้
เพื่อหาภัยจากประชาชนโดยทั่วไป คือ
สิทธิเสรีภาพอันสมบูรณ์ ของประ
ชาชน. ใครครองเมืองข้าง ประชาชน
ไม่ว่า. แต่ใครครองเมืองดี วัน ๑ ประ
ชาชนก็ยกมือขึ้นนอน. ผู้ใดถูก
กษ. มาประชุมกันข้าพเจ้าว่า ผู้
รักชาติด้วย. ผู้ใดที่กระทำความ
ชน ผู้ที่ถูกประหารชีวิต นัก
โรฎกไม่สำคัญถูก ใครทำทาง
สำคัญกว่า.

“แหม คุณเสียเงิน ป่าลึก
ประวัติศาสตร์ไทย ไปหลายหมื่นแล้ว
เราของเรามาพบ มีเสียค่ายเขี้ยว
กระ? เราของหลวงเสียด้วย.”
“ก็ไม่แพ้หรอกแล้ว. ที่เห็น
เขาจากกล้องกล้องใหม่. แล้วถ้าเป็น
สมัย ใหม่ ๆ ทุนค่า...”
“อ้อ ผู้ชายเป็นอย่างไร เห็นแก่
ตัวอย่างร้ายกาจ. เขาปล่อยเมียหลวง
ทั้งไว้กับชายคนเฒ่า ส่วนคนยอม
ไปหาความสดชื่นกับ ผู้ชายหน้า
ชาย.”

“อย่าอย่า ใช้ไหมแล้ว?”
“อย่าอย่าต้องยกวันสิคะ. มี
อย่างหรืออะไรก็ตามที่ผู้หญิงไม่ไป
อยู่— ไม่ใช่ว่าอย่างไหนหรอก.”
เสียงหัวเราะ ประสาทรุ่นคนพูด
หอยอย่างว่าหัวกับมือสาว เหมือนว่า
กินหย่อน, หักคอ ความพิสดารชีวิต
พื้นเป็นเช่นของจริงในสังคมแล้ว
เสียงหัวเราะกับหัวกับมือสาวในโลกนี้
หรือที่เรียกว่าเสียงหัวเราะ กลางคืน
เป็นโลกีย์สุด

“จริง ๆ ข้าไม่เคยไปใครแล้ว
แล้ว. ข้าไม่เคยไปใครถูกไปอย่างแล้ว
แล้วว่า ข้าเป็นสุภาพ ถึงกับทนายไม่
เสียค่า. เพราะว่าข้ารู้ว่ามีข้า
สวรรค์ที่เห็นแล้ว.

ใบ-สปีด

“อ้าว พูดไม่พอเล่า ป้าทั้งทีจะเห็น
หนังสือออกเลยนะ...”

เสียงตอบไม่... แต่เสียงคนเดินมา
ประจวบหน้า ก็คือคนเดินมา คนอีกคนของ
ของครูโรงเรียน วิชา เดิมแต่คนเดินมา
ประจวบหน้า, ป้าของครูเดินมาเดินมา
เป็นรูปทศ, คนไม่มาโรงเรียน ตก เมื่อเห็น
ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก็กลับออกไปตามทาง
ที่เข้ามา, ไม่มีที่จะไปถูกพบปะพูดคุย.

สอน — ป้ากับคนอื่นก็เห็นความ
หมาย. ไม่มีใครว่า หนังสือประวัติศาสตร์ชาติ
ไทยถูกทำลาย — มีที่สาม เป็นหอของเจ้า
ไทย ใครเป็นชื่อตาม — ว่าเห็นที่อะไร.

เสียงท้าว ๆ ของคนเดินมาขึ้น
อยู่ไม่ไกลนัก

“คุณไกรยะ” สังเกตหน้า. ถ้ากลับ
มาเห็นบ้านของเถระเถระ ไม่เรียบร้อย
ก็ไม่มีคนดูค่า.”

“ปากวัยคนใจแคบ” นั
เสียงเถระ, ส่วนคนขึ้นใจ.

“ถึงใจ ก็อย่างมาแคบ” โย
โยบยาพูดอย่าง เราที่เหมือนหมา
นายพราหมณ์แล้ว คราวใดที่เรารู้
ทำงานได้ ก็หาพราหมณ์ในสวนแบ่ง
เศษพืชผักกับลูกให้ต่าง ๆ ถิ่น
แรงใช้แรงงานไม่ไปปล่อยให้คนคน. คน
อย่างเราไปรับ ก็เหมือนวัวเหมือน
ควาย อย่างมากก็เพียงหญ้า (แต่
ให้ข้าของ ทั้งคนมีงาน ยามมีชีวิต,
ให้ร่างกายเล็กน้อย และกระดูกยาม
ตาย.)

“ถ้าไปทำในละแวกนี้แล้วจะ
ใจก็ไม่ไป นึกถึงข้า, ไม่นึกถึงข้า.
เราไม่นับถือท่านไป เรายังพระ—
หรือข้าพเจ้าไปรัก. คนเราเลือกใจได้
ใครจะอยากเป็นคนคน. ทุกคน
อยากรวย. อยากอยู่ดี. อยากมีรถ
ยนต์ดี— ขยันทำงาน เมื่อปากเปล่าๆ”

เสียงปรบทุก ๆ ก็หาอะไรไปแล้ว
แต่แล้ว... เสียงที่เรารู้จักอยู่ข้างหลัง
เท่านั้น.

ในโลกนี้ จะหาคนจิตใจดี
ไหนเล่า — ท่านเอ. นักการเมือง
ของบ้าน, ท่านเลิกลูกก็ของเสีย.

ហុកវិសិដ្ឋហរ

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

□ ไทหรือทา

สนธิ์ เอกชัย

• ๒๕๐๐

□ เขามาจากแม่น้ำชงแก

สืบต่อจากนนทรี ๔ ปี... เกิดชา

สืบต่อจากนนอก ๑๒ ปี ...นาย

สืบต่อจากหนังสือ ๕ ๖ นาย

[illegible]

1

นายพันตรีควง อภัยวงศ์ คช

จากเด็กขโรค... เขาได้ก้าวเข้า

มาสู่ตำแหน่งองคมนตรีของคณะรัฐบาล.

และ..จากบทสรุปปรารถนาเพียง

ตำแหน่งนายช่างวิศวกรรม โยธา...
เขาได้ก้าวมาสู่ตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี
ของประเทศไทย!

ขณะหนึ่ง... บรมเชอศักดินา

LNW 277470

□ เพื่อประชาธิปไตย

การขุดทองนอกกำแพง นอกจาก

ก็ด้วยความเศร้าใจ เพราะในถ้อยคำ
ของท่านนั้น มันแสดงให้เห็นมูลเหตุ
งใจอันดำในการทำรัฐประหาร ซึ่ง
ไปเป็นสิ่งที่น่าสลดและน่าเศร้า

พฤกษการณที่หันหลังให้แก่หลักการ
ประชาธิปไตยเช่นนั้น และในประการ
อื่นๆ อีกที่ได้นามากล่าวไว้ ไม่เปิด
ช่องทางไว้เลย ที่จะให้รัฐบาลกลับเอา
ระบอบเก่าของประชาชนได้อีก. ถ้ารัฐ
บาลประสงค์ จะได้ความสนับสนุนของ
(อ่านต่อหน้า ๑๘)

"พี่นี่" เวลาเช้า ๑๑ ปีแล้ว ส่วน
มัลคัม มักเกอร์ก็ บรรณาธิการหนังสือ
ข่าว ๓๐ เป็นคนที่มีความคิดที่ถูกต้อง หนังสือ
ดังกล่าวจะมีใน "ข่าวเช้า" ของวัน "โลวี่" หรือ
เทมส์กัน เพราะเขาต้องการเขียนเรื่องราว
"พี่นี่" แล้วเขียน "การ" โทเทอริค
ด้วย เรียกว่า "การ" บางทีอาจจะผิด
เป็นงานมาก เพราะต้องคิดไปทั่วเพราะ
เขาเขียนเพื่อไม่ให้เสียชื่อ ส่วนมากนั้น ๆ
(เช่น ชวนมอร์ริส บอน, เจมส์ เทเลอร์,
มัลคัม โรเวลล์ ฯลฯ) ทางโทรทัศน์ก็มี
และก็มีคนบันทึกเหตุการณ์ มักเกอร์ก็สัมภาษณ์
ใครก็ได้ แทนที่จะเขียนเรื่องสั้น ๆ
หรือสั้น ๆ เพื่อเขียนเรื่องสั้น ๆ
เมื่อทำถูกทำมันไปให้คนอื่นอ่าน จนมีคนบอก
ให้ทำเรื่อง "การ" ที่มีคนบอกมากที่สุดในเรื่อง
นี้" จำได้ว่าตอนที่เขียนเรื่องสั้นนี้ เป็น นัก
โทรทัศน์ที่เขียนเรื่องสั้นมักเกอร์ก็ถามเขาว่า
มัน ทำให้เขาทำอะไรได้อีกบ้าง ต้องทำ
อย่างไรเป็นงาน แต่เขาก็ถามว่าเขียนอะไร
บอกว่า "คือมันทำให้เสียชื่อเสียง แต่คิด
ชอบไม่ได้ เพราะเขาคิดว่านี่เป็นเรื่องไร้
ค่า"

มักเกอร์ก็ เขียนกับเขียนเล่า
เคมีวิก. เมื่อเขาการศึกษาแล้วได้
ไปเรียนการเขียนเรื่องสั้นที่มหาวิทยาลัย
กรุงไคโร. แต่ข้อเขียนทางวิชาการเขียน
จึงให้เขียนบทความ ว่ากับการเมือง
ภายในประเทศของอียิปต์ ส่งมาซึ่ง
"แมนเชสเตอร์รายเดือน" เขายัง
หนังสือพิมพ์เห็นว่ามันยากนัก จึง
ชวนให้มาทำงานด้วยกัน ไบรอนให้
ประจำอยู่ในกองบรรณาธิการ มัลคัม
มักเกอร์ก็ จึงตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพ
มาทำงานเขียน "แมนเชสเตอร์ราย
เดือน" ที่เมืองแมนเชสเตอร์ในอัง
กลุส ได้ไม่นาน ก็ได้เลื่อนตำแหน่ง
ไปเขียนเรื่องข่าว ประจำกองมัลคัม
ของเขาหนังสือพิมพ์นั้น ที่กองมัลคัม
เขาไปทำงานอยู่ในอินเดียที่หนึ่ง ไบรอน
ประจำอยู่ที่หนังสือพิมพ์ "สเตตส์
แมน" ในกัลกัตตาแล้วก็ย้ายมาอยู่
ที่ "อินทิ สแตนดาร์ด" ในลอน
ดอน ทำงานอยู่ที่ไหนไม่ค่อยขึ้น
แบบคนหนังสือพิมพ์หลาย เคยไป
อยู่กรุงอัสสัมที่มักเกอร์หนึ่ง ในฐานะ
แพทย์ของ เกล เดเลอว์นีย์ เมื่อตอน
หลังสงคราม เขาอยู่ใต้นครบ
ฉาฉาอยู่ด้วยของ "เทเลกราฟ"

และงานนักกระโถมมาเป็น บรรณา
ธิการของ "พีบี" พลัดความก
จนแล้ว ะเห็นได้ว่าเขาเป็น "มือ
เก่า" สำหรับงานหนังสือพิมพ์ และ
เนื่องจากมีความสนใจมาก ไปในทาง
การเมืองมากเอง เมื่อแรกเข้าทำงาน
แห่งนั้นบรรณาธิการของพีบี จึง
มีคนถามกันว่า น่ากลัวจะรักหนังสือ
การเมืองการเมืองมาก ทำให้เขียนของ
พีบีเองไม่ได้และ "พีบี" ก็อา
หมกหมุ่ กลายเป็นเคร่งเครียดไป
แต่มักเกอร์ก็โต้แย้งตอบว่า "จริง
ข้าพเจ้าจะไม่เขียนหนังสือ แต่จะ
เขียนไปก็จริง" ไม่ใช่ว่าทำให้หลวง
วิญญูของพีบีเขียนอย่างไรทำให้
ระงับเขาเอาไว้ พีบีจะยังคงเล่น
สนุกต่อไป ทำให้ไบรอน ะคงเห็นว่า
การเมืองเป็นเรื่องหนักหรือเคร่งเครียด
เสมอไปด้วยเล่าว่า การเมืองนั้นแหละ
เป็นสิ่งที่น่าวิพากษ์ที่สุดอยู่แล้ว ยัง
ไม่มีใครมองเห็นชัดในกาการเมืองนั้น
หรือรัก"

คนอ่าน "พีบี" มักจะพลิก
การดูกันจนเป็นสิ่งแรก และถือเป็น
ธรรมเนียมว่า ในแต่ละวันจะจะมี
การดูกันการเมืองที่มันทั้งนั้น นอก
เหนือไปจากการดูอื่นๆ ที่มักจะ
กั๊กไว้ และรวมประเพณีของนัก
กั๊ก การดูการเมืองแบบหน้าจก
ว่าเป็นทั่วไป ของหนังสือพิมพ์ก็เลย
และส่วนมากความคิดว่าเขียนอย่าง
ไร ก็มักจะออกมาว่า "โธ่เสนา
ภระ" ซึ่งชาวตะวันตกใหญ่ รวมทั้ง
บรรณาธิการที่อ่านส่วนร่วมมัก
เพื่อปรึกษาหารือกันว่า ในสัปดาห์
อะไรที่ทำงานเป็นประเพณีสำคัญที่
วงการเมือง และพีบีควรจะทำเป็น
การเขียนอย่างไรที่จะสมควร บางครั้ง
ขึ้นขึ้นแล้วความคิด อารมณ์มาก
เขียนการดูเอง แต่สุดท้ายก็ช่วยกัน
ปรับปรุแก้ไข แต่ข้อเขียนที่ต่าง
ทางส่วนมากก็ดูประเพณีกัน จึงแทบ
คงกล่าวได้ว่า การดูการเมืองที่
นั่นนั้น เป็นผลงานส่วนมากที่ออกมา

จาก "โธ่เสนาภระ" ทุกคนรับผิดชอบ
ร่วมกัน และมีส่วนว่า ทุกใน
การส่งงานชิ้นนั้น นักกั๊กและ
นักเขียนที่โต้เถียงกันร่วม "โธ่เส
นาภระ" ของพีบีนั้น ถือว่าเป็น
เกียรติสูงอย่างหนึ่งในวิชาชีพหนังสือ
พิมพ์.

เมื่อเขียนไม่ได้มานาน "โธ่
เสนาภระ" เคยมีคนเรียกมักเกอร์
ว่าเป็นผู้มองโลกในแง่ร้าย และถูก
ถามข้อเขียนเก่า ๆ ของเขาแล้ว
ก็กล่าวตอบว่า คนที่ขอเขามาเขียนว่า
"โธ่เสนาภระ" ของพีบี ในฐานะ
บรรณาธิการ เขาได้เคยถามไ้ว่า
"ผู้มีความสุขทุกข์ ที่มองโลกในแง่ร้าย"
ไม่ให้ใครเกลียด หรือว่าเขาถาม
แต่ทุกคนที่ตอบขมขื่นว่า เขาได้ทำ
พีบี มีชีวิตที่วุ่นวายซับซ้อนมาก ไม่
ยอมอยู่กับสุขสบาย และความยากลำบาก
และจำนวนที่มากขึ้นได้เพิ่มขึ้นจน
เกินงานปีละ ๑๕๐,๐๐๐ แล้ว ซึ่ง
มักเกอร์ ก็ทำให้มักเกอร์ที่เขียน
ความสุข.

แนวการเมืองของ "พีบี"
ตามความรู้สึกของคนอ่าน เป็นการ
เมืองแบบกลาง ๆ เป็นฝ่ายวันวิญญู
ไม่เอียงซ้าย. เพราะเมื่อคราวนำ
คริสต์ศตวรรษที่ ๒๐ ของเขาเขียน
อังกฤษนั้น มักเกอร์ก็ด้วยบรรณา
ธิการของพีบี ได้ออกโรงแค้น
กับอัยการที่เขียนไม่เห็นด้วยกับการเขียน
ผู้ราษฎร มาที่ด้านการเมืองอังกฤษ
ได้รู้ความเกี่ยวกับการออกไปอยู่ใน
ประชุมสภาและ เพื่อให้อังกฤษ
เขียนความเห็น เขาคิดว่าเขาคิดว่า
หวั่นไหวในลอนดอนก็ไม่ได้แล้ว เลย
ต้องไปอยู่ที่ต่างประเทศ สำหรับตัว
ของเขามักจะออกพรรคมารจน ก
ชอบหาเรื่องมาต่อสู้เหมือนกัน. จำ
ได้ว่าเห็นว่าการวางตัวของพีบีนั้น

เหมาะที่จะเรียกได้ว่า เป็นหนังสือพิมพ์
อิสระแท้ ถือว่าเขาถูกต้องและ
ประชาธิปไตย ที่จะได้มีส่วนร่วมเป็นก
ไม่ได้อีกเพราะเขาไปอยู่.

จำได้ว่าตอนที่เขียน "คำหาญแบบคน
ว่า" นั้นพีบีต้องอ่านแล้ว ๆ ที่เขาถามว่า
เคร่ง ถ้าเขาเขียนอะไรว่าจริงจังแล้ว
ต้องอ่าน สดกกับแบบ แอนน์ แร่" เมื่อ
อ่านเขาเห็น ก็เข้าใจได้ทันที ผู้ที่มีบ
เอียงซ้าย เพราะ สดกกับแบบ แอนน์ แร่
เป็นคนที่อ่านแล้ว แต่ก็เข้าใจการบ
เรื่องราวอ่าน เขาได้เขียนเรื่อง ๆ
ไม่มีที่ด้วยในต้นยุคคือการเมือง แต่ก็มี
คืออ่าน มันก็อ่านแล้วเขียนไปจนเป
แล้ว ส่วนเนื้อหา "สัปดาห์เทอ" (ปี
เพื่อเขียนนั้น ถือว่าเป็นที่ไม่น่า
คือ "ดิออนโซส" เรื่องเขียน เขาได้
หนังสือ. นักเขียนที่อ่านหนังสือ
วิญญู เป็นที่ประหลาดที่อ่านมาก ไม่
ประหลาดนัก กับหนังสือที่ประจำ
ที่นั่น วลีที่อ่านเขาแล้ว ก็ดูว่าเข
เพราะคงถูกเขียนในเนื้อหาประหลาด
การเมืองกันมาก นักสาร "โธ่" ของ
กัน ที่เขาเขียนเขาเขียนไปจนทุก
ที่ ต้องไปลง กับหนังสือที่ออก
เพราะแนวต่อ ๆ กัน แต่การเขียน
ไปเขียนไปเขียนก็เขียนเรื่องสั้น
และพิมพ์เรื่อง "โธ่" จึงไปได้
ส่วน "โธ่" เพราะ เขาได้ไปลง
เพราะมันดีแล้ว เพราะมันดี จึงได้
เหมือนกัน เข้าไปเอง.

หลังออกข่าวพิงเส้น
คนอังกฤษดูขบขันก็ชอบ การดูเป็น
เครื่องมือนักที่กระทำที่มันขึ้น แต่
นักเขียนนักดูการเมืองชนิดที่ ๆ นั้น
รู้ดีว่าการสร้างได้ยากกว่า การ
ประจำไปเสีย. ในอังกฤษเวลาน
ก็เห็นความขบขันเพียงไม่กี่คน ที่กล้า
มีข้อวิจารณ์เข้ามาที่เห็นได้ "วิ
ก" แห่ง "เคส มีเออร์" ซึ่งเขียน
ให้หนังสือวารสารการเมือง ประเภท
ออกวันศุกร์ขบขันเหมือน นอนนัท
"เวค มีเออร์" และ "เคส เอิร์ล
ที่ถ้ามันเขียนการดู การเมือง
ทำของหัวง ซึ่งหนังสือพิมพ์
มาจากร้านหนังสือ แต่ที่พวกนัก
การดูเอาใจรักก็ เกวีกโลว์ ซึ่ง
เขียนประจำอยู่ที่ "แมนเชสเตอร์
รายเดือน" หนังสือพิมพ์เสียงเสียง
มีเขียนคนอ่านมาก เหมือนกัน กับว่า

คัดจากหน้า ๗๕

ในต่างประเทศ ในประเทศที่

พูดพ้อคนอื่นแน่ๆ กล่าวไว้ก่อน
แทนที่จะว่า "มนุษย์เป็นสัตว์
อยู่ในบริเวณที่ใดก็ได้ และถ้า
ก็กินข้าว ไม่มีการปฏิบัติทาง
อื่นทั้งนั้น ขอสงวนสิทธิ์ทางไหนเลย
ที่ก่อให้เกิดการกระทำ ก่อตัว
อย่างน่าสยดสยอง ก็กินไปก็ถูก
กระทำให้ครอบครองซึ่งแทนถ้อย
ที่แสดงความเคียดแค้นที่มีต่อสัตว์
ซึ่งกระตือรือร้นขึ้น ในความ
เหล่านั้น ซึ่งล้วนแต่ทางเสียบุญ
ทุกข์พินาศและความผิดจริม
หมักหมน... ผลก็คือความเห็น
ต่างหรือบริวาร ขอสงวนสิทธิ์
ไว้"

[illegible]

การกวาดล้าง “ดงพญาศรี”

[illegible]

ถ้าเราเปรียบเช่น เจริญมีหนักขึ้น
เอง ช่วยกันคนละไม้คนละมือ จักมี
กองอาสาร่วมกัน สละเวลาช่วยทำงาน
โศกต่าง *“ดั่งน้ำท่วม”* และสร้างที่
ที่อาศัยสำหรับกันและกันใหม่ ด้วย
การยอมเสียสละส่วนตัว คนละส
หรือสิ่งซึ่งไม่ก่อภัยภัย ธรรม จิตนั้น
เป็นเสีย จุน ร้อย จุน พัน จุน ชาติ
“คนน้ำท่วม” จะไม่หมดไปจาก
เทพ “ใคร” ในเวลาข้างหน้า ก็เมื่อ
น้ำท่วม” หมอไปแล้ว อาชญากรรม
พลอยขึ้นไปด้วย และอาชญากรรม
สูงขึ้นไปจากสังคมของเรา ท่าน
สามารถจะยกยาด้านกลางที่กลดลง
โดยไม่ต้องกังวลว่าตัวท่านจะถูก
บ้านที่ท่านทิ้งไว้จะถูกโยนออกป่น
กลูสสารของท่านเข้าไปในเวียนพิเศษ
เวลากลางคืน โดยท่านไม่ใช่วิถี
ร่วมมือกับตัวเป็นมาดึกดื่นกว่า ห
ความยากไปเสียให้ ชีวิตเรากะมี
ความสบายใจ และความเท่าเทียม
ในสังคม

ท่านที่เป็นนักศึกษา จะ
ไม่ลองเป็นผู้จัดตั้งการริเริ่ม
ขึ้นก่อนหรือ?

□ นนเห็น

ต่อจากหน้า ๔

อนัสตาววีย์ บ่มเป็นเคร
เคอเทียเขียน ใตสิ่งใ้พระ
รูปในโรงเรียนนายร้อย และพระ
รูปทรงม้า และใ้สอนใ้ศึกษาพระ
ประวัติของพระอภัยมณีมาตลอด
ศึกษาพระประวัติการสู้รบกับโกลินท
อันใ้จนถึงสมัยข้ากัท ๑ แล
ทรงงานนี้ด้วย ประการอีกในเวลา
ใ้โรงเรียนนายร้อยใ้เรียนพระ

จิตรทิวารวมคึก จากพระราชนิพนธ์
ของพระมหาธีรราชเจ้าหลายเรื่อง เช่น
ต้น พระนลคำกล่าวลง, ท้าวแสนยม,
คึกนกลา, และอื่น ๆ.

ในสมัยที่เขียนบันทึกเวียนนาก็
ร้อยยี่สิบสี่ ปี ครั้นที่เจ้าฟ้าชายเซบาสเตียน
ตก ซ้อมมาได้นับพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๔ เคยทรงทำ
พระคณาเลขานุการถวายสมเด็จพระเจ้า
กาลสีหราชที่พระบรมมหาราชวังและยังเคยทรง
ราชอิสริยาภรณ์ไทยได้สี่ครั้ง ให้รู้กันว่า
พระองค์มีความเฉลียวฉลาดร้อยยี่สิบ
สี่ปีเศษอย่างหาว่าไม่จริง ครั้น
ข้าพเจ้าภาพเขียนแล้ว เคยพาเขาไว้
กับข้าพเจ้าให้ดูอย่างพอใจและทรงถวาย
เงินยี่สิบห้าบาทสำหรับค่าเขียนไป

เชื้อจีนเข่นเข่นรุ่นสูงขึ้นไป ไก่
 เข่นประวัติศาสตรสากลภาษาอังกฤษ
 ฌองของเรณู ซึ่งในหนังสือเล่มนี้ มี
 เรื่องการปฏิวัติฝรั่งเศสอยู่ด้วย เรา
 แปลคำว่าโรลูซันต์นั้นว่ากษัตริย์และ
 ทหารองราชวโนหะเจื้อน ทำให้อุ
 เข่นนี้รู้สึกตลกของ เห็นภาพความ
 ยืนแก่กลางแทรกซาก ใต้เข่นอย่างคิ
 ใจมีความครุ่นคิดเสมอว่า ในชีวิต
 ของผู้เข่นนี้ ะโดยเห็นภาพอย่าง
 ในหนังสืออย่างไหนหมด แล้วคิดอยู่
 เสมอว่าเข่นเป็นไปนี้ไค เป็นไปนี้
 ไคอย่างนั้นเอง.

ทำไมเธอจึงรู้สึกเช่นนั้น ก็
เพราะเหตุสำคัญในการปฏิบัติสังคม
คือพาใจพวกตนนางสูง กลด
จนพวกผู้ทรงถนัดก็กลัว ความนี้อยู่ใน
อย่างหยาบๆ เห็น แต่พระราชา
พลเมืองที่ไปจากและครอบครัวกัน จน
จึงไม่เช่นนั้นจะกัน แต่เสียไทย
เป็นเมืองชั่วช้า น้ำ แม้แต่หากไม่
ไว้เนื้อชกย เป็นเรื่องของความรู้จัก
ในสมัยนั้น

แต่ทอมาเมื่อผู้เขียน น. ไท้ออกเป็น

จำลอง

ซื้อหม้อต้มเปื่อย

“เปรสตีจ”

ชนิดฝาสูงแบบ E6185

หนึ่งใบ

จะได้รับเครื่องครัว
ที่เป็นประโยชน์
แถมให้ 8 ชนิด
ฟรี!

อล่าละโลกาส์ รีบซื้อหม้อต้มเปื่อย
“เปรสตีจ” ชนิดฝาสูง เลี้ยววันนี้
แล้วเรียกชองแถมจากผู้ขาย
ตามรายการของแถมดังนี้:-

ให้หุงต้มด้วยหม้อ
“เปรสตีจ”

- ประหยัด เชื้อเพลิง
- ประหยัด เวลา
- ประหยัด ทรัพย์
- รักษาคุณภาพ และกลิ่นรสของอาหาร

รีบเป็นเจ้าของหม้อต้มเปื่อย “เปรสตีจ” และรับของแถมที่เป็นประโยชน์ เสียเดี๋ยวนี้

1 มีดปอกเปลือกผลไม้	5 เครื่องเปิดกระป๋อง
2 ตะหลิวแบบแบน	6 คีมตักภาชนะ
3 ที่ดัดไข่	7 ที่กรองชา
4 เครื่องเปิดขวด	8 ผ้าปูโต๊ะผ้า

ท่านจะซื้อได้ที่ลิโตร์ ข้างหลังแก้วเบ แลซ สเตีรวิวัฒน์ ลพวนหัน พระนคร

๑ คะโกร

ต่อจากหน้า ๒๔

ธรรม เพื่อรักษาความเลื่อมล้ำของสังคมให้หมกไป สิ่งเหล่านี้ท่านก็ได้เห็นจาก “โทสปีคาห์” แล้วมิใช่หรือ.

๑ ปีผ่านไประยะ “โทสปีคาห์” เรายังใช้เพียงแต่ระส่ท่อนเจ้านางของประชาชนออกมาเท่านั้น หากเราจะได้แสดงทวกรณานาประการ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อทราบทางไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์อีก เช่นเราเคยใช้ให้ประชาชนได้เข้าใจอยู่เสมอว่าระบอบการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตยของพลปกติ เสรีนิยมของนายควงอภัยวงศ์ก็ คือระบอบปกครองของชนชั้นนายทุนทั้งสิ้นชนชั้นกรรมกรชาวเราจะไม่ได้อาศัยไปใช้เสรีนิยมของนาย เพราะอะไร ? ก็เพราะเสรีภาพที่อยู่บนพื้นแตกต่างกันเช่นนั้น เสรีภาพอันเท่าเทียมก็จะเกิดขึ้นไม่ได้โดยเด็ดขาดคนมีเงิน ๑๐๐ บาทก็คนมีล้านบาท ะไปแข่งขันกันได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ คงที่ “โทสปีคาห์” ก็เรียกร้องรัฐบาลอยู่เสมอมา เพื่อให้รักษาความเลื่อมล้ำของสังคมโดยทั่ว นั้นแหละเสรีภาพและความเสมอภาคจึงเท่าเทียมกันไ้ นั่นคือทวกรณของเราที่มีอยู่ใน “โทสปีคาห์”.

๑ ปีผ่านไประยะ “โทสปีคาห์” ถึงแม้เราจะได้วิ่งขึ้นหอดูกับประชาชน อย่างใจจดใจจ่อก็ตาม แต่เราก็ไม่อาจจะกล่าวได้ว่า “โทสปีคาห์” คือระบอบที่ดีอะไรที่ระส่ำระสายแต่เพียงนั้น แต่ประชาชน เราคิดว่าได้รู้เราเป็นต้องแสดงออกทั้ง ค่อยๆเห็น ทว่ายังมีอีกหลายอย่างที่เราต้องทำหลายประการที่เราต้องทำ เราเห็นเพียงไร จึงกล่าว ว่า ชื่นชมท่านนั้น ที่จะช่วยกันคิดท่อนๆที่ตนอยู่ บ่นของประชาชนชาวไทยทั้งชาติ เราคิดเห็นเป็นปกติ ของของ อันต้องเหลืลลิดและน่าน่า จะนับว่าเป็นได้ก็ แต่เพียงจะจัดท่อนนั้นไว้เฉยนั้น เหลือความเจ็บปวดทรมานของเรา แต่การจะรวมกันแล้วจึงจักกล่าว อยู่นี้ แล้วไปวิญญูชนท่อนนั้นจะต้องถูกขับให้ลงไปในที่เหวให้เมืองแห่งลี้ภัยที่ตนมาหมายอันหลังของมหาชน ซึ่ง “โทสปีคาห์” ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของอำนาจสูงสุดในโลก. ▲

๑ อัคริณเฝ้า

ต่อจากหน้า ๕๒

นั้นเป็นอาชญากรรมชิ้นหนึ่งที่ “อาชญากรลึกลับ” ผู้มีความสามารถเหนือของอัคริณเฝ้า “บุรุษเหล็กแห่งเอเชีย” ก่อขึ้น โดยที่จอมอัคริณเฝ้าจะพาตัวเองเข้าไปในทุ่งร้างหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ที่ที่ตำรวจที่อยู่ในเมือง จอมอัคริณเฝ้ามีความเกรียงไกรยิ่งกว่ากองทัพอันประเทศใด ๆ ประเทศหนึ่งเสียอีก.

ผลาถ่วงจากการค้าฝัน

๒๐ คน “อาชญากรลึกลับ” ผู้นี้ วางแผนเหยียบย่ำลูกศิษย์แล้วอีก คราวนี้กวรทางลัด ก็เพราะคึกคักอยู่เศรษฐกิจของตัวเอง ก็ขยับ (อ่านต่อหน้า ๕๓)

กต. ราชโคเศ

ท่านจะพอใจจริง ๆ

เมื่อได้ใช้ผ้าเดีลรุ่นใหม่ที่สด

ลึดำ ๆ สวยสดใส

ลวดลายแปลก ๆ สดุดตา

นำสมัยเสมอ

และ น่านอน

ทนทานต่อการซักฟอก

และสวมใส่ อย่างน่าพิศวง

รับประกันในคุณภาพ

อย่าพลาด เลือกใช้แต่

ผ้าอันทันสมัย ของ

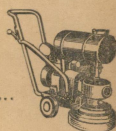
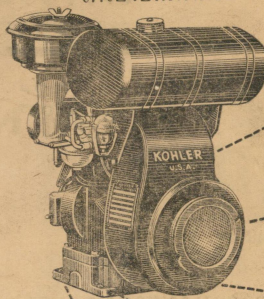
TOOTAL

ตุเติ้ล

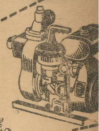
ถ้าคุณซื้อผ้าเดีลรุ่นใหม่ของ “ตุเติ้ล” ประทับใจอยู่รับประกันในคุณภาพ ถ้ายับยอกหรือใด ๆ ในเนื้อ

โตเสอร์

เครื่องยนต์ที่ดีเลิศ สำหรับ.....

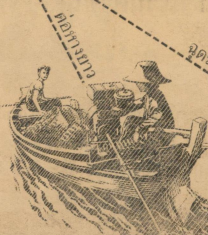
เครื่องตัดดิน

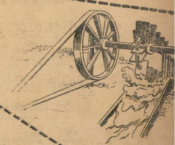
เครื่องปั่นน้ำ

ขีปนาวุธ

เครื่องตัด

บริษัท...

ห้างไอเรียนเติ้ลแมชีนเนอร์รี่ส์โต

(แผนกของบรรณที่ไอเรียนเติ้ล จากัด)
ถนนราชวิถี พระนคร โทร. 22276-77, 22531

ไพเล็กซ์ สดุดี

ยารักษา “ริดสีดวงทวาร” ของอินเดีย ชนิดรับประทานและทา ใช้ง่าย ได้ผลเร็ว ไม่ทรมาน คือ

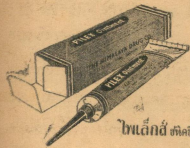
ไพเล็กซ์ (PILEX)

ริดสีดวงทวาร เป็นโรครบกวนให้ได้รับความทุกข์เข่นต่าง ๆ ร่างกายต้องเสียโลหิตไปเรื่อย ๆ ทำให้อ่อนเพลียกลายเป็นคนโลภีทาง และ
เกิดโรคแทรกซ้อนได้หลายอย่าง สาเหตุของโรคนี้มีมากมายเกี่ยวข้องกับทวารใหญ่ของโลหิตและระบบอาหารด้วย.

ดังนั้นการรักษาริดสีดวงทวารให้โดยเร็ว ๆ จึงเป็นข้อรักษาสาคัญและควรคุมระบบอาหาร ตลอดจนการไหลเวียนของโลหิตให้เป็นไปปกติ.
ไพเล็กซ์ ใช้รับประทานเพื่อขจัดสาเหตุภายในของริดสีดวงทวาร ซึ่งได้ผลเป็นก้น้ำพอให้ทำให้โลหิตหยุดไหล และป้องกันการกลับของโรค
วายนี้อีกด้วย ไพเล็กซ์ประกอบด้วยควิยาสำคัญ ๑๐ อย่าง ซึ่งช่วยให้อายุยืนยาวขึ้น ช่วยระบายอ่อน ๆ จึงลดอาการท้องผูกได้ ทำให้โลหิตที่มาก
ในส่วนล่างของลำไส้กระจายไป โลหิตไหลเวียนในระบบลำไส้และขับไล่สะดวก เป็นการป้องกันมิให้เกิดโรคริดสีดวงซ้ำอีก.

รับประทานครั้งละ ๒-๓ เม็ด วันละสองเวลา หลังอาหารกลางวันและเย็น

ขมิ้นไพเล็กซ์ (PILEX OINTMENT)

ไพเล็กซ์ สดุดี

เป็นยาใช้ทาภายนอก ประกอบกับไปกับ “ไพเล็กซ์” ชนิดเม็ด เป็นขมิ้นที่ใช้ง่าย ไม่ทำให้แสบ และช่วยบรรเทา
อาการเจ็บปวดทรมานของริดสีดวงทวาร ทั้งช่วยให้โลหิตหยุดไหล ทำให้ทวารริดสีดวงที่อักเสบยุบลงนั้น ยุบตัวกลับเป็นปกติ.

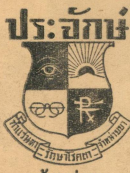
วิธีใช้ ทาขมิ้นไพเล็กซ์ ตรงทวารริดสีดวงทวารเช้า และก่อนเข้านอน หลังจากชำระล้างแล้ว.

มีจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป และที่

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

ห้างขายยาขอมไบ

๒๙ ถนนหลังวังบูรพา พระนคร . โทร. ๒๑๙๔๐

ห้างแวนดา

สีกัทธิยาจารย์ เจริญพรหมมอญ

ห้างแวนดาประจักษ์

เจริญพรหมมอญ สีกัทธิยาจารย์

พระนคร โทรศัทพ์ ๒๓๐๖๙

ลักษณะของแวนดาชนิดดีเลิศ จะต้องประกอบด้วยสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้:-

๑. เส้นเอ็น คือแกว่งท่งๆ ของเส้นเอ็นชนิดที่ละเอียดปราศจากสิ่งสกปรกใดๆ ไม่ใช้กรรมกรรมา ถ้าเป็นเส้นเอ็นที่ต่างๆ ต้องเป็นเส้นเอ็นเนื้อของเส้นเอ็น
ไม่ใช่กรรมกรรมา ซึ่งจะมีกลิ่นคาวสาวยาว เส้นเอ็นอย่างอื่นมีค่า มีทั้งแวนดาประจักษ์
๒. กรอบ ของแวนดาใหม่สวยงามน่าสัมผัส ไม่ใช่กรอบเมื่อ ๒-๓ ปี หรือ ๕-๖ ปีก่อนนั้น ส่วนที่เป็นลายกระดองอย่างนี้ไม่มีประโยชน์อะไรจำเพาะ
โดนเพียง ส่วนที่เป็นทองต้องหุ้มทองสูง ไม่ควรสีกลายเป็นทองเหลืองง่าย ๆ กรอบงาม ๆ อย่างนี้ มีทั้งแวนดาประจักษ์
๓. การตรวจวัดขนาดตา ต้องใช้เครื่องมือ ไฟฟ้าที่ทันสมัยที่สุดเพื่อความเที่ยงตรง ผู้ตรวจวัดต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่ในทางนี้จริงๆ ไม่ใช่
ช่างแสดงขายหรือคนขายสินค้าที่วันๆ อยู่ในตลาดคนเข่นมาเป็นผู้ชำนาญวัดค่าทำแวนดาเพื่อขายแวนดาให้ท่าน เพื่อความปลอดภัยและไม่ผิดพลาดไปจากทวาร

ห้างแวนดาตรวจวัดขนาดตาทำแวนดาที่ได้รับความไว้วางใจ

จากประชาชนเกือบทั้งประเทศไทยคือ

ห้างแวนดาประจักษ์ เจริญพรหมมอญ

กมลนัยภางค์ เสงส์พานทอง โทรศัพท์ 22436 - 7 ผู้แทนจำหน่าย

การต่อสู้เพื่อเอกราช และเอกภาพ
ของชาติ แต่อเมริกันก็คัดค้านยัง
เป็นสงครามระหว่างประเทศ ไปได้
คลอง ๆ โคททางสหประชาชาติยัง
โคกการยับยั้งมิให้ขยาย ประชา
ชนผู้รักชาติในแต่ละประเทศเหล่านั้น
ก็ตั้งหวังเอกราชของชาติไว้ อัครราช
ยังขึ้นทุกวัน.

ถ้าเห็นเมืองไทย ประเทศเอกราช ที่ก่อ
สร้างชาติใหม่ ตั้งแต่ ๓๐๐ ปีก่อนถึงเดี๋ยว
กับการรบพุ่งอย่างหนัก โดยคำว่า "ช่วย
เหลือ" อเมริกันได้เข้ามาจัดและจัดการภายใน
และภายนอกของประเทศนี้เสีย ทุกสิ่งทุกอย่าง
หน่วยช่วยเหลือของอเมริกัน ได้ใช้ความคุม
การของไทยทุกสาขาจากเอกราชทุกทาง ทั้ง
ทางทหาร ทางเศรษฐกิจและทางการเมือง.

รายละเอียดในการแทรกแซง ของรัฐบาล
จักรวรรดินิยมอเมริกันต่อประเทศไทย ถูกบันทึก
ออกทุกวันทั้งทางหนังสือพิมพ์และการออกข่าว
ในวิทยุกระจาย ระบอบนี้เป็นงานของคนไทยผู้รัก
ชาติผู้รักเอกราชและประชาธิปไตย

เราเลิกมาภาคแผ่นกันเสีย และ
เราทิ้งความฝันในสมัยของเราเพราะ

คุณนั้นในชีวิตของเรา จึงมีความหวัง
และต่อสู้เพื่อให้สัมฤทธิ์ผล นั่นคือความ
เป็นเอกราช ปราศจากการแทรกแซง
จากต่างชาติ, ปราศจากการข่มขู่
นั่นคืออิทธิพลจักรวรรดินิยม ไม่ว่าจะ
มาในรูปใด.

เราต้องอยู่อย่างไท เราจึงคิด
กันหาชีวิตทางแนวทาง อัมมิชอบที่
เกิดขึ้นจากนโยบายของรัฐบาล อเมริ
กันและรัฐบาลไทย.

นี่คือคำขอบแต่เพียงย่อ ๆ ของ
เรา

ทอง ศรีธำพิชย์

สารเสรี

๔๔ กรกฎาคม ๒๔๘๐

□ การเมืองเรื่องชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๓

การเดิน ที่จะพร้อมกันแน่นอนจากทั้งคนแถมกัน
ไม่ออก จึงเป็นจุดอันตรายอย่างใหญ่หลวง
ในเวลาต่อไป เพราะฉะนั้นสิ่งที่พวกเราเรา

ประชาชนก็ต่อสู้ ต้องพยายามมีองค์กร ส.ส. ของ
เราไว้ อย่าปล่อยให้ตกไปเป็นทาสเงินได้
เป็นอันขาด เมื่อเราได้เลือกเราเข้ามาเป็นตัวแทน
ของมวลแล้ว เราก็ต้องมีสิทธิที่จะบังคับเขาได้
เหมือนกัน ถ้าเราทำใบบรรดาส.ส. หัวเงินทั้ง
หลายอยู่ติดกับตัวของเราได้ สันติการการเมือง
ที่มีชีวิตจะมีในสภาการเมือง นานๆ
ใหญ่ที่ออกจ้องจ้องก็จะประสบภาวะอัน เพราะ
มีค้ำเงินไม่มีสันติ และก็จะต้องล้มตอลไป
เองในที่สุด เมื่อมีรากฐานจะกัน เพราะ
ฉันทะที่ที่ที่สุดก็คือ ออชอมมิผู้แทนของเรา
กลายเป็นสันติได้ จึงอยู่ที่ความร่วมมือร่วม
ใจของเรา.

สุดท้ายขอสรรเสริญชาวอ
เมอริกันใหญ่ จึงหมดความกลัว
ที่ได้ทำตัวอย่างในการสอนให้ผู้แทน
ของเขาได้สำนึกกว่า ผู้แทนราษฎร
ย่อมเป็นผู้แทนราษฎร จะกลายเป็น
สันติไปไม่ได้ ▲

พิมพ์ใจ.

ไท-สปีดไลท์

□ ขาวและดำ
ต่อจากหน้า ๔๖

สมัยที่แก่นขนคนรุ่นหลังซึ่งยากที่จะ
แก้ไขให้คืนได้ "มุกตมแห่งความ
ชั่วช้า" เหล่านั้น ผู้ที่เคยผ่านอินโกลัน
มาแล้ว ระพวว่า ฝรั่งก็สมอมหน้า
คนชาวอินโกลันให้เป็นคนชั่วให้สำมา
ยากแต่เข้าดั่งเย็น และดั่งแค้เย็นดั่ง
เข้าดั่งเย็น คนเข้าขึ้นมา ลุกหลาน
เหลนของลาว, เขมร, ยวน, ฝรั่ง—
แต่เหล่าที่วางขายคามทั้งองถนนหลวง
กันเกร่อโยกเคียว แทนที่ราเราพอ
การขายน้ำ แต่เราพอการกิน —
เหล่าที่วางน้ำแทน กินไปคามถนน
สายต่างๆในอินโกลัน ถ้าเราพบคน
หายกระชกกรัก อย่าก็ยกว่าเย็นน้ำ
ตาลสกลโยบ ที่มักก็เคเหล้าๆ น

SHEAFFER'S
Skip
WRITING FLUID

น้ำหมึกเซฟเฟอว์ สดริบ ดีที่สุด สำหรับปากกาทุกชนิด!

มีจำหน่ายทุกชนิดไม่ลอก
จาง และซึมคัล้างออกได้

ไม่

- 1 จีบตัว
- 1 ทำให้ปากดิน
- 1 กัดปากให้กร่อน

หมึกไหลทันที แห้งเร็ว
ไหลสม่ำเสมอ!

บริษัท บอร์เนียว
ถนนวิเศษ • กรุงเทพมหานคร

ยุควิชัยนิกร

เอง. มีเหล่าสาวพอกำข้างชาย
ตามท้องถนนโดยทั่วไป คนที่ไปจาก
กรุงเทพฯ ขบถักว่านนั้นเป็นการขาย
นั้นจึงได้หาหนทางอย่างที่เราเห็น แต่
ก็เป็นการขายแบบสมัยใหม่ไปทั่วแล้ว
มากมายหลายดี นิสัยชีวิตนั้นเป็น
การเพาะเชื้อได้ลงสาบเล็ด เพื่อที่คน
พื้นเมืองจะไม่มีความคิดถึงการขาย
กุ้ออกๆ เราขาย เข็นรถ ค้ายวาก
เหล้าถูกๆ เพียงไม่กี่พันบาท ก็มา
ขายไปเสียแล่นทั่ววัน.

การเพาะนิสัยชั่วอีกอันหนึ่ง ซึ่ง
ฝรั่งเทศหมกรโกไว้ให้ลาว เขมร ญวน
ก็คือ การนอนกลางคืน เมื่อเร็ว ๆ นี้
ประชาชนวิจิตรโค่นได้เคยได้ออกถูก
ถูกกำหนดเวลาทำงาน ซึ่งมีความมุ่ง
หมายที่จะห้ามไม่ให้ มีการนอนกลางคืน
แต่เนื่องจาก "สับเล็ดชั่ว" เลีย
แล้ว ไม่สามารถห้ามคนนอนกลางคืน
ได้ จึงคืนที่เดิม จึงต้องเลิกใช้

กฎฏีกาอันนั้นเสีย ในลาวเขมรญวน
มีคาล่าวอยู่หนึ่งก็ชื่อ เวลาอันนั้น
ข้าที่พระอาทิตย์ขึ้นและตกนั้น อันนั้น
ข้าใช้เวลาทั้งการนอนกลางวันในประ
เทศทั้ง ๓ นี้ไม่ได้เลย เมื่อไม่กี่ปีมานี้
เฮงสมเด็จพระราชาธิบดีโรดส์ให้
เชิญผู้แทนหนึ่งชื่อพิมพ์ ไปชมการสวน
สนามในพระตะบองทางการได้จัดข้าราช
การกระทรวงการต่างประเทศ มาเป็นผู้
ติดต่อ ข้าราชกรณนั้นเคยอยู่ในประ
เทศไทยมาแล้ว พอดคนเที่ยง ข้าราช
การนั้นจะมายุ่งกับผู้แทนหนึ่งชื่อพิมพ์
ไทยประมาณ ๑๐ นาที ก็จะขอตัวกลับ
ออกไปโดยเหตุผลต่าง ๆ ไปว่าวันนั้น
ต้องงานอีก ๑ ชั่วโมงกว่า ๆ ข้าราช
การนั้นก็จะใส่หมวกมาให้หนึ่งชื่อพิมพ์
รับ ทว่าถึงหน้าไทยไม่ได้ตามเหตุผล
ที่กล่าวไปคือ ๆ นั้นมาหลายวัน บังเอิญคน
นำยวาทหนึ่งมีผู้ถามอย่างไม่ตั้งใจว่า "ไป

ไหนมาครับ" ข้าราชกรณนั้นเมื่อตัว
ตอบออกมาว่า "ผมเพิ่งทันนอนเข้าน
เอง" เป็นความจริงทั้งนั้นในประเทศ
ทั้งสาม พอดเวลาเที่ยงวันก็ต้องทั้งสาม
ไปคาบ ๆ กัน แลกระทั้งสามก็ไม่ได้
ยอมรับว่า พวกเขานับพระอาทิตย์ขึ้น
นั้นเอง ทั้งว่ากันว่าทั้งหลายไม่
เกี่ยวข้องการขายอาหารค้ากับพื้นนัก
กันหนักขึ้น ก็จะเห็นได้ว่ามีการแก้
ทั้งนี้ก็ การนอนในเวลากลางวันก็
เป็นการสูญเสียสุขภาพในภาย ยากที่
จะแก้ไขหาญไปในชั่วชีวิต ของคน
ไทย และอาจจะเสียสุขภาพชีวิต
ทีเดียว เพราะฉะนั้น รัฐบาลก็ควร
เอาใจใส่ใหม่ ๆ จึงคิดหาทางแก้ไข
อย่างถูกต้อง แต่ก็กระนั้นก็ยังประ
สิทธิภาพล้นเหลือ คงเช่นรัฐบาล ญวน
ก็กล่าวมาแล้ว.

นอกจากการเขมรและญวน นั้นก็เห็นตาม
ลงไปซึ่งลูกคนจีนอีก ๑ อันถูกคิดลือ
ชาวนานี้ซึ่งเข้าเห็นถือศาสนาเป็นเนื้อ อดนอน
มีความขบถต่อศาสนาเป็นอันมากการเขมร
จึงเป็นงานหนักแต่กลับไปประเทศ มาหา
ความประพฤติอันดีดึกดำบรรพ์มาในนี้
เสียทีเดียวแล้ว ก็ไปใช้ความขบถมา คิด
เล่นการเป็นกบฏต่อ เป็นการศึกษาที่จะปกครอง
กันขึ้นนี้ วิธีจัดการของอังกฤษคือ จัดตั้ง
โรงเรียนขึ้นทุกแห่ง ไปโรงเรียนให้หรือบอก
จะตั้งมีสถานโรงเรียนที่มีชื่อว่า Great world,
New world ภายในสถานทั้งนี้ มีการเรียน
สารพัดอย่าง รวมทั้งการเขียนภาษาเขมร
เขมรก็ได้อ่านเขียนอย่างนั้น ไปว่าจะมีลูกเล็ก
เล็กบอกตลอดไปจนกระทั่งโตใหม่ ๆ ขึ้นแล้ว
ได้โตไปมีอะไรไป (ข้าพเจ้าไปทราบมา ในระ
ยะหนึ่ง ๆ นี้ ที่มีการคิดกันจะคิดจะเลิกไป
แล้วหรือทำไม) เพราะอีกไม่กี่ปีมาลูกก็จะได้
เป็นอังกฤษแล้ว ส่วนเด็กไปรับศึกษาแล้วจะ
ได้เป็นอิทธิกรหา ในเมื่อคราวนี้ทำตัวให้คิด
Divide and rule อยู่ เขมรก็เลยไปก็คิด
มีการไม่ปกติสุข เพราะเหตุผลดังกล่าว
นั้น) ▲

เทียน. ส่วนไทรยส์ปัทพจึง
อายุชงขยในเวลานั้น หนึ่งร้อย
ล้านมา ไทรยส์ปัทพจึงงานหนัก
คือพิมพ์หนังสือพิมพ์ ท่ามกลาง
ความผจญในการการเมือง ก็กำลัง
กำลังความเขินอายก็โดน แลบน
กัน หลายครั้งซึ่งได้ถูกกล่าวหาว่า
เป็นพวกฟ้าฝ่าใหญ่มาก โดนสกล
นาท ความผจญนั้นว่า "ระก้อง
เอาด้วยพวกนี้เข้าก็ให้" อ้อ, อ้อ
เรื่องนี้อาจจะเอาความจาก เพราะ
หน้าที่ของหนังสือพิมพ์มันใช้กับผล
ประโยชน์ ในการการเมืองของเจ้า
เขา เขาเอาใจใส่ใครก็ให้ ถ้าเป็นใน
สมัยเชื้อผู้นำชาติพันธุ์ หรือได้เกิด
ล้มเหลวเกิดเกินพิกัด โดยที่เข
มท่าอาณา ถ้าเป็นสมัยนี้แล้ว พึงสง
ความท่อนั้นก็ อ้ายพวกนี้เข้าก็
สายเสีย ไปตามขบวนการทางนี้
สายเสียไปแล้ว ไม่ค่อยมาซึ่งเขมร
เป็นไม้อ่อนไม่มาเหมือนเขมรเลย. แต่
นั้นแหละ... สมัยที่เห็นลายภาพของ
ประชาชนไม่พอใจที่จะเหมือนยุคสมัย
ที่ผ่านมาแล้ว ถ้าก็กระพืออ้ายพวกนี้
คราวเพราะมีท่าหนักของมันเป็นเพื่อ
เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนส่วนรวม
ลายภาพนั้นจะขอรับ-ประชาชนก็จะ
ไม่มั่งคั่งอยู่ ปลดอ้ายมนุษย์เพียงกระ
พือมีแค่ความสงบอำนาจ มากใหญ่
จนยากพิวของข้าคือไปแล้วแต่คน
หนึ่งชื่อพิมพ์ไทรยส์ปัทพ ฤทัย
แล้ว มันเห็นหนังสือพิมพ์นั้นโค

เรียน พูด ENGLISH ใน 2500 ชั่วโมง

จำแนก-เรื่อท-ผลิตผลิต.....
โดย วิธีธรรมชาติ

กว่า ๖ แสนคน ได้เลือกวิธีแล้ว ส่งสำเนา
ภาพยนตร์ อำนวยการสอนภาษาฟรีโดยยงค์ ท่านจะประทับใจ
ในนี้! จาก The Nature Method Institute Europe
วิธีธรรมชาติ รับรองโดย ตำราตราจารย ภาษาอังกฤษแท้ฟรี
หลายฉบับ..... จอห์นเบกเกอร์ ฟรี จาก

The Nature Method Institute T.W.2
บริษัท จอห์น เบกเกอร์ จำกัด ป.ณ. 333 พระนคร
ชื่อ.....
ที่อยู่.....
โปรดเขียนหรือส่ง

สมัย เรืองไกร ๒๕๐๐-๒๕๐๑

□ อยู่เพื่อฉัน
ต่อจากหน้า ๕๐
ก็ท้อหวั่นมากจึงยอมอยู่ทั้งสี่พิมพ์
ไทรยส์ของบรรณการพิมพ์ก็
มากับการทำงานอย่างไม่มีแก่นหา
มนุษย์หรือคนเฒ่า ไทรยส์
กล่าวเขาเขมร เขมรก็กลายเป็นไ
ทรยส์ปัทพก็อดนอนเหมือนหนังสือ
พิมพ์หนังสือพิมพ์ไทรยส์
นั้นอายุก็สองขวบปี นกจวนปรารถ
การณ์ทางธรรมาคา อาภักย์กับเมื่อ

TRIUMPH
1896 - 1956
"ไตรยพ์"
ลิ้นปากไม่ขาดคา
นี่คือ...
สมัยโรมันพี ก่อน
เป็นดีนะ!
เขียนด้วย
สตีเฟนพิตต์
23-24 ซ่งปณ. กรุงเทพฯ โทร. 20448

สมัยอย่างมีศักดิ์ มีศรี-อุทกนิและ
พิศทางที่ถูกกอง แม้ว่าจะจริงจะต้อง
เผชิญ กับพาดชนในนามของผู้นำ
ชาวสยาม แต่ธรรมย่อมชนะอธรรมใน
ที่สุดเสมอ... เพราะธรรมเท่านั้นที่
ครองผู้ประพฤติธรรม.

ขอให้สหธรรมวิชาวชิพของเราจง
พากันพ้นจากคอกไป เราจะต้องพบกัน
ในวันพฤหัสบดีอีกทีหนึ่งเกิดได้มานา
ตราไปแต่คนก็ยังไม่ถอนหน้า... เราจะต้อง
พบกันเสมอ... มีหน้าใหม่ใครเล่าจะ
รู้... รัฐบาลนั้นอาจจะไป หรือไทยจะไป
ลาหิ เราจะสูญหายตายจากไปจากโลก
หนึ่งสัปดาห์ ก็เป็นเรื่องของความ
เปลี่ยนมือ... แต่แน่นอนประชาชนจะ
ต้องอยู่ หนังสือพิมพ์หนังสือประชาชน
ก็ตั้งอยู่ สมัยเขามาแล้ว แต่ก็ยังไม่
ได้สักครั้งหนึ่งที่ยากเขียน ทั้งนี้ก็เป็น
ความผิดของตัวเอง ที่ใจเอยใจมา
รันทกทวิระเลดเส้นดาบ ความเสีย
ซึ่งผดยอกแล้วว่า ไม่เคยมี ใครมาสั่ง
สอนแม้รู้เองเป็นเอง ขี้ปากใครจะทำ
งานทั่วไปไม่เลยกัน... ก็ไม่เคยได้

พิมพ์เหมือนนั้น สวัสดิ์ก็คิดครบ สวัสดิ์
จนว่าจอมพล ป. พิบูลสงครามจะลา
ออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตาม
เสียงเรียกร้องของประชาชน ไปปลุก
ถั่งออกชายที่ลี้ลือกกา จังหวัดปทุม
ธานีเสียที สวัสดิ์ครบ จอมพล ป.
พิบูลสงคราม! ▲

ทินกร สดศรี.

□ วิชิชาชาติ

ต่อจากหน้า ๕๑

แม้ว่าวันนี้ฉันเป็นถาวรวัตถุแล้ว
เกรียมน้ำร้อนน้ำเย็น จากบ่อเมืองฝาง
ก็ให้ ถ้าหากว่าพายุกระชุกให้โค
วัง... ในที่สุดไทยก็ถูกลูกศรอีก
จากโรงกลั่นน้ำมัน ที่ต่างชาต ซึ่งมีผล
ประโยชน์อยู่ อย่างมากมาย ในปัจจุบัน
วางแผนการกับหน้าไว้.....หลายคน
มีหุ้นส่วน และหลายคนมีใครจะ
ยังว่า... มันจะไม่มีคนสำคัญอันใหญ่ยิ่ง
ในเมืองไทยมีส่วนร่วมช่วยด้วย

ถ้าหากว่าไม่มี การขอไปเร้น สันติ

ญาติกลั่น อย่าง ชูชิน กับบริษัท ฟัง
ข้าพเจ้าก็ ไม่อยากจะเตือนว่า น่าจะเห็น
แก่ชาติเสียบ้าง คงแต่เกิดมาชาติไทย
ก็ ได้เลื่อมรวงเป็นใหญ่เป็นโต....บาง
คนก็กลับถอนจากขายแล้ว จะโลกใบ
โหล่นไปถึงไหน ขายไปแล้วก็เอาไป
ไม่ได้ มันจะเหลือแต่ข้อเสียที่ชาว
ไทยรุ่นหลังจะค่าสาปแช่งไปชั่วกัลปาว
สาน ควรจะนึกถึงบุญคุณของแผ่นดิน
ไทยที่ให้อาศัยเกิด ควรสำนึกบ้างว่า
พ่อ แม่ ปู่ ย่าตายาย ก็เลือกคนเชื้อสาย
เป็นไทย....เรา ก็อาศัยเชื้อสายไทยเกิด
เป็นคนจีนมา แล้วเหตุใดจึงจะเห็นแก่
ชีวิตตนมากกว่าชาติไทย?

ถ้าก่อนมา...ถ้าไม่มีโครงการโรง
กลั่นน้ำมันไม่เช่นนั้น...ประโยชน์ในระ
ยะใกล้ที่คำนวณไว้จะผิดพลาด ก็ต้อง
พยายามยับยั้งการชุกน้ำมัน ที่เมืองฝาง
นี้ไว้ เพื่อที่จะให้ชาชนน้ำมันให้แก่เมือง

ไทย-สปีตาห์

ไทย...ต้องพ้นกว่าด้านยาท ต่อไปอีก
อาจเป็นด้วยเหตุผลนี้กระมังจึงได้ไปรา-
กฎว่าข้าพเจ้านั้นมีชื่อว่าเมืองไทยนี้ข้าง
อุดม สมบูรณ์ ไปด้วย ย่อมมีอันเสีย
เหลือเกิน เพราะข้าพเจ้าในรัฐเกิดชาติ
ของมรวรกันเสียด้วยซ้ำ ประเคียบรา
กฎว่ามีข้อขบข่า ประเคียบมีศรีรา
ประเคียบที่ผดักขึ้นตั้งแต่สมุทรปราการ
ข้ามอ่าวไทยไปจนถึงกาญจนบุรี สาย
น้ำมันเมืองไทยนี้ข้างโหล่นอกใต้ทะเล
ก็เหลือเกิน แล้วจึงผดักขึ้นมาอีกที่ระ
ของ...มากเกินไปเสียแล้ว...ข้าพเจ้า
ก็.

ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเราไม่พิจารณา
ให้ให้ที่กระเห็นว่า เมืองไทยอุดมไป
ด้วยน้ำมันแต่ความจริงนั้น มันเป็นการ
ทำลายกันทางจิตวิทยามากกว่า จึง
อยากจะเตือนคนไทยไว้ เพราะข้าพ
เจ้าก็เป็นคนไทยเหมือนกัน และเห็น

แอสคอร์บิน!

ASCORBIN

ปัดน้ำ-รสอร่อย

-ปัดน้ำรับประทาน

จะช่วยให้ลดเหน็ดเหนื่อย

จากการเป็น

โรคหัวใจ"บ่อๆ

และยังช่วยบำบัด :-

- ▷ โรคเบื่ออาหารเรื้อรัง
- ▷ โรคคิดคั่งที่มีอาการใช้ต่างๆ
- ▷ โรคต่างๆที่เกิดจากขาด ASCORBIN
- ▷ ร่างกายให้แข็งแรง เพื่อต่อต้านโรค
- ▷ ทั้งและกระดูให้เจริญเติบโตเท่าที่ควร

การกินระหว่างให้หมดควให้ ASCORBIN ๑-๒ หยด
ในน้ำดื่มทุกๆ ขวด อาการทุกอย่างลดลงน้อยลง

ASCORBIN เป็นทั้งรักษาและป้องกัน

ทั้งหน้าส่วนล่างที่ ซี ฟามาซีตอส

11/1 ถนนสุขุมวิท ดับ.ณ. 662 พระนคร ผู้แทนจำหน่าย

SYRUP METHIOVIT

ซีทรัปเมธิโอวิท

ทรงคุณค่ายิ่ง ต่อระบบประสาทที่เสื่อมโทรม

- บำรุงประสาททำให้... แก้อ่อนเพลีย... เพื่อช่วยหาย
- หมั่นหมอง... ไม่มีสมาธิ... เปลี่ยนอารมณ์... ให้สดชื่น
- และ... กระตุ้นเตือนให้ทำงาน ของร่างกายให้ปฏิบัติงาน
- ได้ดีขึ้น... นอกจากนี้ ซีทรัปเมธิโอวิท ยังมีคุณสมบัติที่เยี่ยม
- สำหรับผู้ที่มีอาการทางกายตายด้านและขาดความตึงการ ทาง
- กามารมณ์

บรรจุขนาด 100 ซีซี รับประทานครั้งละ 1 ช้อนชาวันละ 2 ครั้ง

ผลิตโดย บริษัท ซีอีซี แพคเกจจิ้ง

หน้าหนังสือพิมพ์ ซีอี ฟามาซีตอส เลขที่ 11/1 ถนนสุขุมวิท ดับ.ณ. 662 พระนคร

โทร. 20726 ผู้แทนจำหน่าย

என

ต่อจากหน้า ๓๓

ให้เชื่อมั่นว่าเราเหล่านั้นจะทำหน้าที่ ส.ส. สำเร็จได้เป็นอย่างดี ผู้ที่จะเหมาะสมเป็นตัวแทนราษฎร ไม่ว่าหญิงหรือชายจะต้องมีอารมณ์เอาใจใส่ในการเมือง และกระตือรือร้นของสาธารณชนอย่างแท้จริงก่อนอย่างอื่นใดหมด ถ้าเขาขาดลักษณะนี้ก็ไปเช่นนี้เสียแล้ว เราจะหาความเอาใจใส่ในงานในหน้าที่และหน้าที่ เช่น กิจการหน้าห้องมหรสพ เราจะต้องมีคุณลักษณะที่เข้มแข็งกว่าหน้า และไปเช่นนี้ผู้คุมคุมมหรสพด้วย นำเอาคุณลักษณะของเขามาเผยแพร่ให้คนพ้ออกพอใจและเขาต้องเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ และแต่ให้หนักหน่วงน้อยที่ยากยิ่ง เราจะต้องเป็น คนอดทนและสามารถที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และต้องมีความซื่อสัตย์ไม่ว่าหญิงชายเสมออันหนึ่งทุก ท้าว่าเป็นคนเอาใจใส่เขาได้ ไม่ว่าผู้สูงหรือพระมหากษัตริย์จะไม่แตกต่างอะไรกันเลย.

เรื่องจริงข้อนี้พูด ไม่เป็นเครื่องประจบกัน บุคคลที่มีวิชาพื้นนี้จะเป็นผู้แทนที่ดีได้เสมอไป แต่ก็มีลักษณะของอยู่อย่างหนึ่งที่ไม่ควรติดการรื้อ, ภูคาสถ, การทะเลาะวิวาทไม่จำเป็นในการเศรษฐกิจและการเมืองเสมอ หรือไม่ได้มีการรู้เรื่องบางข้อซึ่งเป็นการไม่ทราบการเมืองและสังคมดี ต่อเมื่อถึงกับยกข้อบกพร่องนี้ให้ผู้อื่นแทนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ของราชการและที่นั่นเมื่อได้ผู้แทนที่ เพราะต้องการในลักษณะนี้ผู้แทนที่เสียคือเวลา เพราะถ้าเขาไม่ไปในเรื่องรัฐกิจแล้ว เขาจะไม่มีการรับฟังสังคมและอุตสาหกรรมใด อุตสาหกรรมประเทศสำคัญบางข้อเขาไม่ได้รับทราบการใด ๆ ทั้งนี้ไม่มีทางทราบเรื่องราวของประเภทอื่น ๆ ส.ส.ที่ไม่ดีคนเขาไม่ไปรู้เรื่องใดที่ควรรับฟังไม่ไปรับฟังอะไรไปไม่ได้ทั้งนั้น แต่ผู้เป็นนักการเมืองจะจนข้อ.

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของประชาชนพลเมืองที่จะต้องเลือกผู้แทนของตนที่มีคุณภาพ เราจะมีความรู้สูงหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องเป็นคนที่มีคุณลักษณะอันมากและมีความกว้างขวางสายภาพไกล มีความรู้ทั่วไปเป็นอย่างดี เขาไปข้อที่แท้จริงและหลักการผิดถูก ซึ่งคนชนิดนี้เราจะได้พบยากบุคคลที่สำคัญมีอยู่จริงหรือหรือ หัวข้อหลายสิ่งก็จริงแต่อย่าไปถือเอาว่า คนที่หาไม่ได้มี โอกาสศึกษาเช่นนี้จะไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำแทนของเรา เพราะเพียงเขามีหลักวิชาในสถานศึกษาเท่านั้น จะเป็นเครื่องรับประกันได้ว่าเขาดีสมรรถภาพทำได้ไหม

กันโน่น นักการเมืองที่ชั่วพวกเจ้าพวกนี้นั้น ชอยกอดกล่าวไว้หลายครั้งว่า เป็นนักการเมืองที่เปรียบเปรยตนเองเสมือนเจ้าชองกบฏวี่ แล้วก็เขาเหล่านั้นแหละที่เขาเปรียบเปรยประชาชนเสมือนว่าจะได้ถนัดอย่างใดก็ได้ ตามอำเภอใจ แต่เขาก็เจาะ เหววักๆ ถึงเขาไปเจ้าทะเล่กัน มันถนัดได้จนเอาใจของคตอย่างไปเหมือนคน สกุดใจไป เพราะพระคุณไปเลย.

ข้าพเจ้าจึง จงพูดถึง
“วันเกิดของข้าพเจ้า” ในสมัยที่-
เส้นที่ทราบเพียงแต่ว่า ข้าพเจ้าได้-
มีชีวิตอยู่ในโลกหนึ่งสี่ร้อยปีมาแล้ว
สมัยที่คน แต่เดิมมีอำนาจอำนาจ-
แต่ก็กว่าจะมีพอเพียง สำหรับการ
เรียนรู้อยู่ที่นอกขบวนการเมืองของเมือง
ไทยเขาไม่รัก ถ้านักการเมืองเป็นเด็ก

มีปัญหามากกว่าครึ่งหนึ่งคือไม่มีคุณ-
ชาวยุติเช่นอย่างพวกข้าพเจ้า และ
คนที่เขาเล่นกันนั้นมักชกต่อยไปใคร
ชกต่อยได้เส้น ตลอดจนกลั่นกลองชัย
ซ้อนซ้อนเงื่อน ลูบประมัญญาให้ตกเป็น
Climax ในภายหลัง ตลอดจนบท
“มีกัทธิกิจ” เพราะไม่เอา
กับประชาชนและคนหนังสือพิมพ์ แต่
ชกต่อยกับผู้คนเล็ก ๆ โยกลง ซึ่งเล่น
ในสมัยนั้นคนนัก ขนากล่องซึ่งๆ หน้า
ก็ยังมี ราษฎรจาก ๆ หงุดหงิดเป็น
สายเลือดไปเลย.

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงว่า หวังว่าท่าน
มาบ่มขี้มีพอเพียงต่อการเรียนรู้ ยัง
ไม่ยอมต่อการศึกษาวาเราจะมีวิธีอย่างไร
ของเขาคงไปบอก ข้าพเจ้าจึงควรที่จะ
คอยดูบทบาทของเขาคงไปไกลจาก กาล
เวลา อย่างไรก็ดีถ้าที่สำคัญที่สุดสำหรับ
ข้าพเจ้านั้น ท่านคงจะพบท่านอยู่เสมอ ๆ

ไท-สปีดาค์

เมื่อไม่กี่อึดใจของ รอสส์ มาให้ท่านผู้อ่านทราบกันแล้ว ผู้เขียน
ปรากฏว่าท่านนักข่าวรายนี้รู้เรื่องออสเตรเลีย ๒ คนมาเสนอข้อท่านผู้อ่าน คือ
จอห์น เดอริตัน นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียที่สามารถคลอบคลอเวลาสงครามโลก
ครั้งที่ ๒ มีการศึกษาในชั้นและเพิ่มพูนฝีมือจนคนคนท่านนั้น และ จอห์น ซีฟี่
นายช่างกลอสังขารที่ก็เป็นผู้รับผิดชอบทั่วทั้งและนายกรัฐมนตรี ที่สามารถเหมือน
กันก็เพราะท่านทั้ง ๒ นี้ไม่ให้บุตรการศึกษาโดยตลอดจนชีวิตเขาไม่.

ดังนั้นเมื่อถึงฤดูฝนออสเตรเลียเขาจับลูกที่เรียนจนจบออกมา แลคนพวกนี้ก็ได้
ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนมาเป็นอย่างดี เขาจึงไม่ได้อีกทั้งการศึกษาไว้ อีกกับบอกว่า การคน
แทนไม่ได้อ่านจากอื่นอะไร เพิ่งเมื่อ ๒๒ ปีเท่านั้น มีคนลงนามไว้ ๑๐ คน (คือเป็นคนที่
ห้องต้นที่เลือกกัน) กับมีเงินมาประจำ ๑๐๐ ปอนด์ตลอดถึงสมาชิกที่เลือกได้ โดยไม่ต้องทราบ
ความดีความชอบกัน และนี่จึงที่บอกว่าเมื่อเขาได้ข้อหรือจะหรือวิธีที่หนึ่งนั้นเป็นต้น
เงิน ๑๐๐ ปอนด์ที่เลือกกันที่กับกับเงิน ๔,๐๐๐ บาท อันเป็นจำนวนเงินที่รับเข้า
แทนของออสเตรเลียหรือคนมาลงนามนี้ไม่มีข้อเรื่องเท่านั้น ส่วนออสเตรเลียหรือคนมาลงนาม ๑๐ ปอนด์
คือเท่ากับ ๒,๒๐๐ บาท (ไปพลอตเรียนเลขถูกไปพลอตถึงถูก) จำนวนเงิน ๒,๒๐๐ บาทของ
ออสเตรเลียเท่านั้น เท่ากับค่าประมาณรวมเข้า รวมเป็น ๑ สัปดาห์ หรือเท่ากับกับค่าเงินในสหรัฐอเมริการะ
๒ ล้านดอลลาร์ แต่ให้คิดลดเข้า ๑,๐๐๐ บาทเป็นไปว่าท่านคนนั้นในอเมริกาได้ แต่เป็นผู้คน
เรื่องนี้ก็ไม่ทราบจะสมัครในกองกลางเอาไปบ้างเอง จึงบอกจากนักวิจารณ์ท่านนี้ที่เสียเสีย
เช่นนี้ไม่ได้ ดังนั้น พ.ร.บ. เลือกตั้งฉบับใหม่ออกมาโดยครบถ้วนได้สมรรถภาพเงิน ๑,๐๐๐ บาท
ก็ลงมือให้ดูด้วยข้อที่พอเหมาะ เช่น ได้ค่าจ้าง หรือที่เงินเดือนจะสมัครได้ และสถานที่แทน
เมืองไทยก็คล้ายๆ กันพอจะรู้ข้อนี้เอง.

ต่างประเทศ.

โครงการเมือง:

สมาชิกบัญญัติ สักโกปป์ โคลงก
เป็นเอกฉันท์ให้ตั้งคณะกรรมการสำ

หรับได้ลงข้อข้อจากผู้สมัครใน ส.ส. ปฏิบัติการเลือกตั้งโดยทุจริต สมาชิกผู้

แทบทุกสัปดาห์ นึกคือ “ไท-สปี-
ดาค์” ยังไม่ยอมรับว่ารัฐบาลปัจจุบัน
นั้น เป็นรัฐบาลที่ประชาชนยอมรับ
และถึงเวลาแล้ว ที่ควรจะได้มีการ
เปลี่ยนแปลงเสีย รัฐบาลที่ดี, ที่
ความเห็นอกเห็นใจประชาชนนั้น จะ
ต้องไม่ยอมเห็นความชั่วร้าย และยอม
แอบอยู่อย่างนี้ รังแต่จะทำให้ “ชาติ
แตกสลาย” ไปเปล่า ๆ.

มีนักคิดคนหนึ่ง อยู่บทหนึ่งว่า
“An Army of stages led by a lion would
be better than an army of lions led by
a stag” แปลว่า “กองทัพทาง
ที่มีสี่เท้าโค่นดีกว่ากองทัพสี่เท้าโค่น
มีกวางเป็นผู้นำ” ขอบอกกันตรงๆ
เลยว่าเหมือนกับรัฐบาลชุดนี้แหละ
ที่ขี้มี “กวาง” นำอยู่โดยคน
รัฐมนตรีกับคนเสมตเป็น “ราช
สี่” ไปตั้งนานแล้ว.

วันเกิดของข้าพเจ้า เป็นวันเกิด
ธรรมดาๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกให้
ตรงกับวันชาติหรือวันคล้ายวันของ-
กษัตริย์ของประเทศนั้น อย่างบางคนก็
เลือกวันเกิดได้ ความซึ้งซึ้งบุคคลได้
ประกอบขึ้นนั้น อยู่ด้วยการกระทำของ
เอง ทำให้เกิดจากนั้นด้วยตัวที่เรานิยม
อัปถิณห์คือใจไม่ คำนึงวันเกิดของ
ข้าพเจ้า (หรือใจพินท์) ก็เท่ากับวันเกิด
ของท่านผู้เฒ่าและประชาชนที่หลาย
เอง เพราะข้าพเจ้าก็ถือประชาชน
เหมือนคนกับท่านนั้นแหละ.

ถ้าให้สุก, ข้าพเจ้าคิดว่า อีกจะมีหนึ่ง
ข้างนั้น ข้าพเจ้าคงจะได้มีชีวิตอีกในโอกาส
ข้าพเจ้า คงทน คงได้กับอีกในโอกาส
“ตลอดชีวิต” อีกครั้งหนึ่งข้างนั้น. อีกครั้ง
หนึ่งของชีวิตที่ข้าพเจ้า อาจได้มีบทบาทของนัก
การเมืองที่เขาค้นพบทุก ๆ เป็น “อภินิหาร
ชาติ” ต่อไป.▲

“ไท-สปีดาค์”

ยุทธวิธีขั้วขั้ว

นั้นก็เสนอความคิดเห็นว่า ถ้าปล่อยให้การเลือกตั้งวิ่งเข้าไประหว่างพรรคการเมือง และให้ทำการการปราบปรามแล้วกันนั้นมันก็มีปัญหาหลายประการ ขอบพระชาติโยธยาซึ่งถูกมานักแล้หลายครั้งว่า ที่ซึ่งไปก็เกิดมีการเลือกตั้งขึ้นก็ "ไม่เรียบร้อย" ขึ้นแล้ว เอาอย่างประเทศไทยหรือประเทศไทยเอาอย่างมาจากสิงคโปร์ก็ไม่ทราบ.

ในข่าวทางอังกฤษเขาใช้คำว่า Gangster Politics และ Corrupt Politician ซึ่งผู้เขียนขอแนะนำใช้เป็นชื่อเรื่องว่า "โจรการเมือง" หวังไว้ว่าให้ผู้คนอ่านไป สมาชิกผู้เสนอกล่าวว่าจะมีโจรการเมืองยังมีก็ทำกันจนกระทั่งคนก็มากน้อย ที่ว่าอำนาจของเขายังกักตุนอยู่ แต่การเลือกตั้งครั้งใหม่ก็โยนไป พวกโจรการเมืองก็รวมการใหญ่ที่จะเข้าครอบครองทั้งตัวสังคมอยู่ ขอบพระชาติกล่าวได้ว่าเหล่าคนพวกนี้ได้เรียนรู้หลายหรือเพียงมีอีกหลายหนึ่งหรือหลายที่ซึ่งกันก็คุมครองพวกเขาได้เช่นใด อำนาจตำรวจ ไว้ในมือก็จะเป็นอันตรายอย่างมหาศาลแก่ประชาชนพลเมือง ดังนั้นพลเมืองจะทำเป็นอย่างไรจะยอมปล่อยให้เสียทำให้ไป ที่มีความเห็นว่าไม่มีประโยชน์อันใดที่คณะกรรมการตำรวจสอบสวนและจับผิดพวกทุจริตจัดจนเพราะเป็นการยาก ก็เท่านั้นเป็นการส่งเสริมให้พวกอันนั้นแสวงหาโอกาสต่อไปอย่างสบายใจ.

เรื่องคณะกรรมการในการระงับการปราบปรามการทุจริตคือขอม ให้ชุดนี้ไปแทนที่ แต่ที่ได้นั้นเรื่องระงับขอมเสีย จึงทำให้พวกอันนั้นหัวเราะ และอาจเป็นผู้

๐ ขั้วอินเฝ้า

ต่อจากหน้า ๒๕

แสดงไปจนมากจนกระทั่งรู้ว่า ทำการตัดต่อทางนี้เหลือเอา "อาชญากรลึกลับ" กลุ่มนั้น โจวแดนพิมพ์แห่งนี้ ร้อยปดอม โด่ก้นทหารเขาไปกว่า... ขอบพระชาติโยธยา... เอาในเล่มเงินที่ทางนั้น "การเมือง" ย่าง... เอาไปว่านหรือสิ่ง... เพิ่มพูนมีคดียัง... สมณพริบแห่งปดอมนี้ ขอเอ็ดวินเฝ้าของทุกที และคอยติดตามความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา แต่ก็คอยรวบรวมสถิติฐาน กว่ากว่านี้จะเห็นะต้องชนะ "อาชญากรลึกลับ" กลุ่มนี้ก็มัน ๆ

การพิมพ์แห่งร้อยปดอม ความ "อาชญากรลึกลับ" ส่งสมณปดอมตัวเป็นเอ็ดวินในเงื้อมมือ ไปควรวหาแห่งที่ระบับหนึ่ง เมื่อไม่ใด ก็ยกทั้งโรงพิมพ์ขึ้นเพื่อพิจารณาความนี้เพียง

ทางที่จะรับว่าใหญ่ ๆ คือไม่ให้ แต่สิ่งที่ระบับนี้พวกโจรการเมืองคือโจร ๆ อยู่ที่มีความร่วมมือกับโจรการเมือง การทหารถูกใช้ช่วยกันความทุจริตคือมีขอมมากแต่ก็กับตัวเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการแล้ว ก็บ่งบอกว่าพวกนี้ซึ่งเหลือร่วมเมื่อถึงโจรการเมืองเท่านั้น คณะกรรมการใดก็ตามจะปฏิบัติภารกิจได้ก็เพราะเขาต้องช่วยกันมีความร่วมมือกันหลายแบบอย่างที่สุดจึงจะเห็นความเข้าใจ.

พลเมืองที่ถือกันว่า "อะไรไม่ไป" นั้นก็จะรู้สึกเดือดร้อนเมื่อตนเองหรือข้าราชการหรือผู้ซึ่งรวมมาจากพวกเหล่านี้ แต่ก็จะเป็นการสายไปเสียแล้ว ถ้าหากว่าพลเมืองที่ถือด้วยสุจริตก็ต้องการความอยู่เย็นเป็นสุขพ้นจากการถูกจับแค้น ขี้ขลาดก็ขี้ขลาดคนของพวกโจรการเมืองแล้วจึงเมื่อได้รวมการเสียจนแก่กันเป็นต้นไป.

พริ้ว ส.ส. สิงคโปร์เข้มแข็งแต่ขาดพลใจ พอดีกับพรรคสหภูมิ เกิดความความเห็นและการร้องทุกข์ขึ้นของประชาชนพลเมือง ท่านองระงับของ พระเจ้าขุนบรมกับนาง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอฯ หรือแม่อย่าง ขอมพล สดุดี อันระบับ ทำเมื่อประกาศการคุกคามเกินมีนามา ๒๕๐๐ ถูกทั้งที่ก็เหมือนกัน แต่จะทำอะไรได้เพราะไม่มีอำนาจเรียกใครมาได้ส่วนใดเหมือนจอมพลสฤษดิ์ หรือคณะกรรมการที่ตั้งใจไป นากลัวระบับหนึ่ง แม่อย่างไว้ก็ถาม กะกว่าไม่ทำอะไรเลย หรือเป็นการคงอยู่ไปเพื่อเป็นรูปาในเวลากวามากหน้า เพราะถือ ๕ - ๖ เดือนก็จะมีการเลือกตั้ง ส.ส. ประเภท ๑ ก็อีกแล้ว ก็เคยมีโจรการเมืองเกิดขึ้นเมื่อคราวก่อน จึงมีความมีการป้องกันไว้ดีกว่านี้ เว้นแต่โจรการเมืองเป็นสมุนของรัฐบาลเหมือนความที่กล่าว พลเมืองมีอยู่แต่ผู้ที่ไม่ยอมให้แต่กระบวนนั้น มาบอกศาลกล่าวไปแต่จนถึงไปมากเรื่องเท่านั้น. (อ่านต่อหน้า ๒๕)

๐ กรรมของลัทธิ

ต่อจากหน้า ๒๕

ก็ทางหลักแห่งการกระทำของ "คณะกรรมการ" แล้วก็รับเกิดตามคณะกรรมการเป็นต้นแต่ให้ระบับว่า หลักการประกอบรับเอาแต่ก็เอะลือลือรับว่าดีจริงนั้น ให้มีผู้เป็นลูกหาไปจากโลกนี้เสียแล้ว โดยต้องให้มีผู้ไปปฏิบัติตามรับเอะลือลือลือลือลือ.

"แม่ระบับ" นายระบับก็พิมพ์มาใหม่ "พระยาพหล พะระบับราชหลวงประติมาฯ ทลวงพิณดา ซึ่งเป็นผู้นำผู้ไปเสียแต่และการปกครองจนนั้นก็เกิดมีการศึกษาสูง ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเขา ทำมาเขาไม่ใส่นามจริงปฏิบัติตามหลักแห่งการกระทำทางไว้. นี้มีผลมากว่ามา หลักการและทฤษฎีทางระบับใช้ให้โดนการรับอย่างนายอำเภอแล้วทวนนี้

นายระบับก็พิมพ์ไปจนถ่ายหน้าผากก็อีกสัปดาห์ แล้วถูกขึ้นของถูส่งพาดำต่าง ๆ ที่นั้นสุดที่หยอหัวข้ามน้ำข้ามทะเล และขอหาสาระสมเอาไปขึ้นอยู่ในในการก็ขอมนั้น ความเชื่อและความไม่เชื่อมีมากทั้งนี้ ในหนึ่งก็อีกขอยางเผด็จการ เสียให้หมก

๐ เรื่องหนึ่ง ๆ

ต่อจากหน้า ๓๐

หญิงแล้วฝ่ายชายนั้น ก็เห็นนานไม่ใช่แล้วอย่าง ใครสมควรที่จะได้รับรางวัลอันนี้ก็ยกขึ้น แต่โดยความยุติธรรมและความยุติธรรมใจจึงตอบเขาของผู้อื่นสักคน ๆ จึงมีผู้มีเขาของใจไว้ให้ข้อคิดอันอีกต่อไป.

ที่ยอมรับให้รับไว้ ขอให้ดู ๆ นักแต่เห็นว่านี่ว่าแล้วกันแต่สุดท้าย ๆ เท่านั้นเสียใจจะไว้รับรางวัลนี้ ๓๐๐๐ หรืออีกทางหนึ่ง เอาไว้รับรับรับรับ ๕ ถึงหกวันนั้นแล้ว ๆ จะเอาไปให้ให้แล้ว ๆ ที่ว่าคือถูกที่เสียจนเรื่องเหล่านี้จะรับไว้ จะรับที่เต็มรับไว้ให้ เช่นเป็นการไปรับรับรับไป งานเหล่านี้จะมีคนรับรับรับ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕๙๘ ๕๙๙ ๖๐๐ ๖๐๑ ๖๐๒ ๖๐๓ ๖๐๔ ๖๐๕ ๖๐๖ ๖๐๗ ๖๐๘ ๖๐๙ ๖๑๐ ๖๑๑ ๖๑๒ ๖๑๓ ๖๑๔ ๖๑๕ ๖๑๖ ๖๑๗ ๖๑๘ ๖๑๙ ๖๒๐ ๖๒๑ ๖๒๒ ๖๒๓ ๖๒๔ ๖๒๕ ๖๒๖ ๖๒๗ ๖๒๘ ๖๒๙ ๖๓๐ ๖๓๑ ๖๓๒ ๖๓๓ ๖๓๔ ๖๓๕ ๖๓๖ ๖๓๗ ๖๓๘ ๖๓๙ ๖๔๐ ๖๔๑ ๖๔๒ ๖๔๓ ๖๔๔ ๖๔๕ ๖๔๖ ๖๔๗ ๖๔๘ ๖๔๙ ๖๕๐ ๖๕๑ ๖๕๒ ๖๕๓ ๖๕๔ ๖๕๕ ๖๕๖ ๖๕๗ ๖๕๘ ๖๕๙ ๖๖๐ ๖๖๑ ๖๖๒ ๖๖๓ ๖๖๔ ๖๖๕ ๖๖๖ ๖๖๗ ๖๖๘ ๖๖๙ ๖๗๐ ๖๗๑ ๖๗๒ ๖๗๓ ๖๗๔ ๖๗๕ ๖๗๖ ๖๗๗ ๖๗๘ ๖๗๙ ๖๘๐ ๖๘๑ ๖๘๒ ๖๘๓ ๖๘๔ ๖๘๕ ๖๘๖ ๖๘๗ ๖๘๘ ๖๘๙ ๖๙๐ ๖๙๑ ๖๙๒ ๖๙๓ ๖๙๔ ๖๙๕ ๖๙๖ ๖๙๗ ๖๙๘ ๖๙๙ ๗๐๐ ๗๐๑ ๗๐๒ ๗๐๓ ๗๐๔ ๗๐๕ ๗๐๖ ๗๐๗ ๗๐๘ ๗๐๙ ๗๑๐ ๗๑๑ ๗๑๒ ๗๑๓ ๗๑๔ ๗๑๕ ๗๑๖ ๗๑๗ ๗๑๘ ๗๑๙ ๗๒๐ ๗๒๑ ๗๒๒ ๗๒๓ ๗๒๔ ๗๒๕ ๗๒๖ ๗๒๗ ๗๒๘ ๗๒๙ ๗๓๐ ๗๓๑ ๗๓๒ ๗๓๓ ๗๓๔ ๗๓๕ ๗๓๖ ๗๓๗ ๗๓๘ ๗๓๙ ๗๔๐ ๗๔๑ ๗๔๒ ๗๔๓ ๗๔๔ ๗๔๕ ๗๔๖ ๗๔๗ ๗๔๘ ๗๔๙ ๗๕๐ ๗๕๑ ๗๕๒ ๗๕๓ ๗๕๔ ๗๕๕ ๗๕๖ ๗๕๗ ๗๕๘ ๗๕๙ ๗๖๐ ๗๖๑ ๗๖๒ ๗๖๓ ๗๖๔ ๗๖๕ ๗๖๖ ๗๖๗ ๗๖๘ ๗๖๙ ๗๗๐ ๗๗๑ ๗๗๒ ๗๗๓ ๗๗๔ ๗๗๕ ๗๗๖ ๗๗๗ ๗๗๘ ๗๗๙ ๗๘๐ ๗๘๑ ๗๘๒ ๗๘๓ ๗๘๔ ๗๘๕ ๗๘๖ ๗๘๗ ๗๘๘ ๗๘๙ ๗๙๐ ๗๙๑ ๗๙๒ ๗๙๓ ๗๙๔ ๗๙๕ ๗๙๖ ๗๙๗ ๗๙๘ ๗๙๙ ๘๐๐ ๘๐๑ ๘๐๒ ๘๐๓ ๘๐๔ ๘๐๕ ๘๐๖ ๘๐๗ ๘๐๘ ๘๐๙ ๘๑๐ ๘๑๑ ๘๑๒ ๘๑๓ ๘๑๔ ๘๑๕ ๘๑๖ ๘๑๗ ๘๑๘ ๘๑๙ ๘๒๐ ๘๒๑ ๘๒๒ ๘๒๓ ๘๒๔ ๘๒๕ ๘๒๖ ๘๒๗ ๘๒๘ ๘๒๙ ๘๓๐ ๘๓๑ ๘๓๒ ๘๓๓ ๘๓๔ ๘๓๕ ๘๓๖ ๘๓๗ ๘๓๘ ๘๓๙ ๘๔๐ ๘๔๑ ๘๔๒ ๘๔๓ ๘๔๔ ๘๔๕ ๘๔๖ ๘๔๗ ๘๔๘ ๘๔๙ ๘๕๐ ๘๕๑ ๘๕๒ ๘๕๓ ๘๕๔ ๘๕๕ ๘๕๖ ๘๕๗ ๘๕๘ ๘๕๙ ๘๖๐ ๘๖๑ ๘๖๒ ๘๖๓ ๘๖๔ ๘๖๕ ๘๖๖ ๘๖๗ ๘๖๘ ๘๖๙ ๘๗๐ ๘๗๑ ๘๗๒ ๘๗๓ ๘๗๔ ๘๗๕ ๘๗๖ ๘๗๗ ๘๗๘ ๘๗๙ ๘๘๐ ๘๘๑ ๘๘๒ ๘๘๓ ๘๘๔ ๘๘๕ ๘๘๖ ๘๘๗ ๘๘๘ ๘๘๙ ๘๙๐ ๘๙๑ ๘๙๒ ๘๙๓ ๘๙๔ ๘๙๕ ๘๙๖ ๘๙๗ ๘๙๘ ๘๙๙ ๙๐๐ ๙๐๑ ๙๐๒ ๙๐๓ ๙๐๔ ๙๐๕ ๙๐๖ ๙๐๗ ๙๐๘ ๙๐๙ ๙๑๐ ๙๑๑ ๙๑๒ ๙๑๓ ๙๑๔ ๙๑๕ ๙๑๖ ๙๑๗ ๙๑๘ ๙๑๙ ๙๒๐ ๙๒๑ ๙๒๒ ๙๒๓ ๙๒๔ ๙๒๕ ๙๒๖ ๙๒๗ ๙๒๘ ๙๒๙ ๙๓๐ ๙๓๑ ๙๓๒ ๙๓๓ ๙๓๔ ๙๓๕ ๙๓๖ ๙๓๗ ๙๓๘ ๙๓๙ ๙๔๐ ๙๔๑ ๙๔๒ ๙๔๓ ๙๔๔ ๙๔๕ ๙๔๖ ๙๔๗ ๙๔๘ ๙๔๙ ๙๕๐ ๙๕๑ ๙๕๒ ๙๕๓ ๙๕๔ ๙๕๕ ๙๕๖ ๙๕๗ ๙๕๘ ๙๕๙ ๙๖๐ ๙๖๑ ๙๖๒ ๙๖๓ ๙๖๔ ๙๖๕ ๙๖๖ ๙๖๗ ๙๖๘ ๙๖๙ ๙๗๐ ๙๗๑ ๙๗๒ ๙๗๓ ๙๗๔ ๙๗๕ ๙๗๖ ๙๗๗ ๙๗๘ ๙๗๙ ๙๘๐ ๙๘๑ ๙๘๒ ๙๘๓ ๙๘๔ ๙๘๕ ๙๘๖ ๙๘๗ ๙๘๘ ๙๘๙ ๙๙๐ ๙๙๑ ๙๙๒ ๙๙๓ ๙๙๔ ๙๙๕ ๙๙๖ ๙๙๗ ๙๙๘ ๙๙๙ ๑๐๐๐ ๑๐๐๑ ๑๐๐๒ ๑๐๐๓ ๑๐๐๔ ๑๐๐๕ ๑๐๐๖ ๑๐๐๗ ๑๐๐๘ ๑๐๐๙ ๑๐๑๐ ๑๐๑๑ ๑๐๑๒ ๑๐๑๓ ๑๐๑๔ ๑๐๑๕ ๑๐๑๖ ๑๐๑๗ ๑๐๑๘ ๑๐๑๙ ๑๐๒๐ ๑๐๒๑ ๑๐๒๒ ๑๐๒๓ ๑๐๒๔ ๑๐๒๕ ๑๐๒๖ ๑๐๒๗ ๑๐๒๘ ๑๐๒๙ ๑๐๓๐ ๑๐๓๑ ๑๐๓๒ ๑๐๓๓ ๑๐๓๔ ๑๐๓๕ ๑๐๓๖ ๑๐๓๗ ๑๐๓๘ ๑๐๓๙ ๑๐๔๐ ๑๐๔๑ ๑๐๔๒ ๑๐๔๓ ๑๐๔๔ ๑๐๔๕ ๑๐๔๖ ๑๐๔๗ ๑๐๔๘ ๑๐๔๙ ๑๐๕๐ ๑๐๕๑ ๑๐๕๒ ๑๐๕๓ ๑๐๕๔ ๑๐๕๕ ๑๐๕๖ ๑๐๕๗ ๑๐๕๘ ๑๐๕๙ ๑๐๖๐ ๑๐๖๑ ๑๐๖๒ ๑๐๖๓ ๑๐๖๔ ๑๐๖๕ ๑๐๖๖ ๑๐๖๗ ๑๐๖๘ ๑๐๖๙ ๑๐๗๐ ๑๐๗๑ ๑๐๗๒ ๑๐๗๓ ๑๐๗๔ ๑๐๗๕ ๑๐๗๖ ๑๐๗๗ ๑๐๗๘ ๑๐๗๙ ๑๐๘๐ ๑๐๘๑ ๑๐๘๒ ๑๐๘๓ ๑๐๘๔ ๑๐๘๕ ๑๐๘๖ ๑๐๘๗ ๑๐๘๘ ๑๐๘๙ ๑๐๙๐ ๑๐๙๑ ๑๐๙๒ ๑๐๙๓ ๑๐๙๔ ๑๐๙๕ ๑๐๙๖ ๑๐๙๗ ๑๐๙๘ ๑๐๙๙ ๑๑๐๐ ๑๑๐๑ ๑๑๐๒ ๑๑๐๓ ๑๑๐๔ ๑๑๐๕ ๑๑๐๖ ๑๑๐๗ ๑๑๐๘ ๑๑๐๙ ๑๑๑๐ ๑๑๑๑ ๑๑๑๒ ๑๑๑๓ ๑๑๑๔ ๑๑๑๕ ๑๑๑๖ ๑๑๑๗ ๑๑๑๘ ๑๑๑๙ ๑๑๒๐ ๑๑๒๑ ๑๑๒๒ ๑๑๒๓ ๑๑๒๔ ๑๑๒๕ ๑๑๒๖ ๑๑๒๗ ๑๑๒๘ ๑๑๒๙ ๑๑๓๐ ๑๑๓๑ ๑๑๓๒ ๑๑๓๓ ๑๑๓๔ ๑๑๓๕ ๑๑๓๖ ๑๑๓๗ ๑๑๓๘ ๑๑๓๙ ๑๑๔๐ ๑๑๔๑ ๑๑๔๒ ๑๑๔๓ ๑๑๔๔ ๑๑๔๕ ๑๑๔๖ ๑๑๔๗ ๑๑๔๘ ๑๑๔๙ ๑๑๕๐ ๑๑๕๑ ๑๑๕๒ ๑๑๕๓ ๑๑๕๔ ๑๑๕๕ ๑๑๕๖ ๑๑๕๗ ๑๑๕๘ ๑๑๕๙ ๑๑๖๐ ๑๑๖๑ ๑๑๖๒ ๑๑๖๓ ๑๑๖๔ ๑๑๖๕ ๑๑๖๖ ๑๑๖๗ ๑๑๖๘ ๑๑๖๙ ๑๑๗๐ ๑๑๗๑ ๑๑๗๒ ๑๑๗๓ ๑๑๗๔ ๑๑๗๕ ๑๑๗๖ ๑๑๗๗ ๑๑๗๘ ๑๑๗๙ ๑๑๘๐ ๑๑๘๑ ๑๑๘๒ ๑๑๘๓ ๑๑๘๔ ๑๑๘๕ ๑๑๘๖ ๑๑๘๗ ๑๑๘๘ ๑๑๘๙ ๑๑๙๐ ๑๑๙๑ ๑๑๙๒ ๑๑๙๓ ๑๑๙๔ ๑๑๙๕ ๑๑๙๖ ๑๑๙๗ ๑๑๙๘ ๑๑๙๙ ๑๒๐๐ ๑๒๐๑ ๑๒๐๒ ๑๒๐๓ ๑๒๐๔ ๑๒๐๕ ๑๒๐๖ ๑๒๐๗ ๑๒๐๘ ๑๒๐๙ ๑๒๑๐ ๑๒๑๑ ๑๒๑๒ ๑๒๑๓ ๑๒๑๔ ๑๒๑๕ ๑๒๑๖ ๑๒๑๗ ๑๒๑๘ ๑๒๑๙ ๑๒๒๐ ๑๒๒๑ ๑๒๒๒ ๑๒๒๓ ๑๒๒๔ ๑๒๒๕ ๑๒๒๖ ๑๒๒๗ ๑๒๒๘ ๑๒๒๙ ๑๒๓๐ ๑๒๓๑ ๑๒๓๒ ๑๒๓๓ ๑๒๓๔ ๑๒๓๕ ๑๒๓๖ ๑๒๓๗ ๑๒๓๘ ๑๒๓๙ ๑๒๔๐ ๑๒๔๑ ๑๒๔๒ ๑๒๔๓ ๑๒๔๔ ๑๒๔๕ ๑๒๔๖ ๑๒๔๗ ๑๒๔๘ ๑๒๔๙ ๑๒๕๐ ๑๒๕๑ ๑๒๕๒ ๑๒๕๓ ๑๒๕๔ ๑๒๕๕ ๑๒๕๖ ๑๒๕๗ ๑๒๕๘ ๑๒๕๙ ๑๒๖๐ ๑๒๖๑ ๑๒๖๒ ๑๒๖๓ ๑๒๖๔ ๑๒๖๕ ๑๒๖๖ ๑๒๖๗ ๑๒๖๘ ๑๒๖๙ ๑๒๗๐ ๑๒๗๑ ๑๒๗๒ ๑๒๗๓ ๑๒๗๔ ๑๒๗๕ ๑๒๗๖ ๑๒๗๗ ๑๒๗๘ ๑๒๗๙ ๑๒๘๐ ๑๒๘๑ ๑๒๘๒ ๑๒๘๓ ๑๒๘๔ ๑๒๘๕ ๑๒๘๖ ๑๒๘๗ ๑๒๘๘ ๑๒๘๙ ๑๒๙๐ ๑๒๙๑ ๑๒๙๒ ๑๒๙๓ ๑๒๙๔ ๑๒๙๕ ๑๒๙๖ ๑๒๙๗ ๑๒๙๘ ๑๒๙๙ ๑๓๐๐ ๑๓๐๑ ๑๓๐๒ ๑๓๐๓ ๑๓๐๔ ๑๓๐๕ ๑๓๐๖ ๑๓๐๗ ๑๓๐๘ ๑๓๐๙ ๑๓๑๐ ๑๓๑๑ ๑๓๑๒ ๑๓๑๓ ๑๓๑๔ ๑๓๑๕ ๑๓๑๖ ๑๓๑๗ ๑๓๑๘ ๑๓๑๙ ๑๓๒๐ ๑๓๒๑ ๑๓๒๒ ๑๓๒๓ ๑๓๒๔ ๑๓๒๕ ๑๓๒๖ ๑๓๒๗ ๑๓๒๘ ๑๓๒๙ ๑๓๓๐ ๑๓๓๑ ๑๓๓๒ ๑๓๓๓ ๑๓๓๔ ๑๓๓๕ ๑๓๓๖ ๑๓๓๗ ๑๓๓๘ ๑๓๓๙ ๑๓๔๐ ๑๓๔๑ ๑๓๔๒ ๑๓๔๓ ๑๓๔๔ ๑๓๔๕ ๑๓๔๖ ๑๓๔๗ ๑๓๔๘ ๑๓๔๙ ๑๓๕๐ ๑๓๕๑ ๑๓๕๒ ๑๓๕๓ ๑๓๕๔ ๑๓๕๕ ๑๓๕๖ ๑๓๕๗ ๑๓๕๘ ๑๓๕๙ ๑๓๖๐ ๑๓๖๑ ๑๓๖๒ ๑๓๖๓ ๑๓๖๔ ๑๓๖๕ ๑๓๖๖ ๑๓๖๗ ๑๓๖๘ ๑๓๖๙ ๑๓๗๐ ๑๓๗๑ ๑๓๗๒ ๑๓๗๓ ๑๓๗๔ ๑๓๗๕ ๑๓๗๖ ๑๓๗๗ ๑๓๗๘ ๑๓๗๙ ๑๓๘๐ ๑๓๘๑ ๑๓๘๒ ๑๓๘๓ ๑๓๘๔ ๑๓๘๕ ๑๓๘๖ ๑๓๘๗ ๑๓๘๘ ๑๓๘๙ ๑๓๙๐

เรื่องบองเต็กๆ

อาการป่วยของเด็กอ่อน ส่วนมากมักจะเกี่ยวกับเรื่องท้อง เพราะมารดาผู้ให้นมแก่บุตรนั้น มิได้ระ วังในเรื่องอาหาร จึงทำให้ทารกมีอาการ ท้องขึ้นบั้ง ท้องอืดเพื่อบ้าง ท้องเสียบ้าง เมื่อเป็นเช่นนั้น ทารกก็จะกวน เพราะธาตุในท้องไม่เป็นปกติ

แต่ก็เป็นกรยากที่จะให้มารดาปรับเปลี่ยนอาหารได้เสมออยู่เป็นนิจ เพราะความอยากรับประทานนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง และด้วย ความอยากนี้ บางคราวก็ลืมไปว่าเป็นอาหารที่ไม่เหมาะสำหรับคนที่กำลังมีทารกเป็นผู้รับประทานน้อย ความยุ่งยากในเรื่องเด็กอ่อนกวนโยเยชื้ออื่น จึงเกิดเป็นโรคเค็ดรอนในคอนปลาย

ปัญหานี้ไค้ถูกแก้ไขมาเป็นเวลานานแล้ว โดยให้ทารกนั้นใช้ยาอ่อนๆ ขนานหนึ่งไว้เสมอเพื่อรักษาธาตุของเด็กให้เป็นปกติ แม้มารดา จะรับประทานอาหารที่ไม่ถูกต้องมากก็ตาม ขาขนานนี้ใช้สะดวกที่สุดที่ให้เด็กรับประทาน เพราะเป็นยาชนิดที่ไม่มี รสขื่นขม เบี้ยว หวาน ประการใด นอกจากมีรสจืดซึ่งไม่ทราบว่าเป็นยาเสียด้วยซ้ำไป

เดิมทีไม่มีผู้เชื่อเรื่องนี้ แต่ก้ทดลองดูเพราะเห็นชื่อหางผู้ปรุงยาเป็นเดิมพันที่คิดว่าต้องเป็นยาดีแน่ เหมือนกับยาขนานหนึ่งซึ่งได้ทำมาจน มีชื่อเสียง และแพร่หลายทั่วไป

เดี๋ยวนี้ ไม่ต้องบรรยายความมาก พอเอ่ยชื้อยาเด็กขนานนี้ ผู้เคยใช้แล้วก็ต้องร้องว่าอ้อ ค้แน่ๆได้ขั้ว

ยาขนานที่วานนี้คือ “ยาฟิ” อันเป็นยาประจำท้องเด็กอ่อนอย่างดี

และหางที่ปรุงยาหน้ายักค้อ

บุญยะรัตเวช

เจ้าของยาหอมลุดคนชโสด (ตราม้า)

หาซื้อที่ไหนไม่ไว้วางใจ ก็ตรงไปซื้อที่ร้านเจมิกวง
หรือที่ร้านยกบ้านตะนาว ไทรคัพที่ ๒๔๒๑ และ ๒๔๒๑๘
หัวเมืองจะสั่งโดยตรงก็ได้

อย่าลืมชื่อ “ยาฟิ” ยาประจำท้องเด็กอย่างดี.

ยุควิไลชัยชัย

นายกรัฐมนตรี

ต่อจากหน้า ๑๗

“นักดื่มเพียง สุริโย

เลือนย่ำท่าเฒ่า เข้มขำ

พินน้อยขยับงอส แดงบ้อง

ชูคางเอวไว้ จอดอ้ากฤช”

คือหมายคามถั่งว่า ฆวนพลป.

ซอสิริ เปรมจิตก์ นั้นเหมือนพญางู

หรือพญานาคฯ ฝั่มพริ้ววัย แรงย่านกวง

อาทิขบและระโย โชนกัมโบ้ ทำส่างแก

อฤชโศก หากไปอย่างสุภาพเรียวร้อย

ไม่หมิ่นถนอไฉวพวงมดงบ้องซึ่งฝั่ม

นิพนน้อยแต่ช้อยชกทวงอวฤชโศก

อยู่เสมอ.

พิเคราะห์ดูตามข้อเปรียบเทียบและเกาะ

แบ้วในหัวโล้น (อันมีคณลัมพาทศ) เล่นนินถั่ว

ว่าได้จับเข้าเปรียบเทียบไว้ได้แต่กับรัฐบาล

นายปรีดี พนมยงค์ จางนวมงามปกติกับมดงบ้อง

โหลตบะปี่ แดงโล้นให้แก่วัยชราซึ่งนักบริหาร

บริหารงานการทหารบดือไว้กับจอมพล ป.มานาม

อยู่ แม้แต่ลัทธิตำรวจเอกราชหรือกลาหมันมาจน

กระทั่งบัดนี้ นักดื่มพินเพียงสุริโยหรือสุริย

ะวิโรจกิตก์นั้น แม้จะบดือออกมาแล้ว หรือเล่า

พระเมธีพริ้วอายุไปหากรวยร้อย (หรือหมื่นก็เถอะ)

แต่ลัทธิอันนี้ ถึงจะบดือไว้ได้แต่ลัทธิไปอย่างสง่า

งามเชิงสุริยหรือไป จนมีลัทธิเพียบเพียบเกือบ

ดมแบบคนกรุงไว้อย่างพิถีพิถันก็ในบรรดาความ

ชนะที่บดือกันไว้ “โหลตบะปี่” จึงมีว่า สิริ

เปรมจิตก์ข้างองค์นี้.

สิริ เปรมจิตก์ ไต่เขียนตอน

หนึ่งอย่างก็ความสามารถว่า “เมื่อ

ข้าพเจ้าทำถึงพิราพณาและถึกขำชีวิต

และงานของท่านจอมพล ป. พิบูลสง

คราม นายกรัฐมนตรีอยู่นี้ ก็ทำให้

ข้าพเจ้ารำลึกถึงนายรัฐมนตรีผู้เข้ม

แข็งในประวัติศาสตร์ อดอึ้งยพินซึ่ง

ได้ราชการบดือให้ในรัฐบาลรุ่นคนเล่า

กฤษณะรังโสฤชมน นันคือเลียมพิทัก

ทั้งรัฐเลียมพิทักที่ และรัฐเลียมพิทัก

มาก งานราชการแผ่นดินสำคัญอัน

ก็คั่นขวางประกายโล่ส่างเรียวล่งไปโน

สมัยของวิลเลียมพิทักที่วิลเลียมพิทัก

ไปเป็นราชการแผ่นดิน และเพื่อความ

เจริญก้าวหน้าของประเทศชาติทุกวินา

ที่ จนกระทั่งวาระสุดท้ายแห่งชีวิต

กล่าวคือ เมื่อวิลเลียมพิทักลาออกจาก

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้วก็พักอยู่

บ้าน และครั้งหนึ่งกำลังพักอยู่ ใน

ขณะกำลังเขียนหนังสืออยู่นั้น รัฐสภาได้

กำลังอภิปรายกันอย่างรุนแรงในเรื่อง

การออกกฎหมาย อันสำคัญยิ่งหนึ่ง

ซึ่งถ้าออกกฎหมายนั้นมาแล้ว จะเป็น

การนำความเดือดร้อน มาสู่ประชาชน

วิลเลียมพิทัก แม้ว่าจะกำลังเขียนหนังสือ

แต่เขาก็มีความวิตกกังวล ทั้งโยใน

เรื่องการออกกฎหมายด้นนอกไปซึ่ง

ถ้อยคำ ไปแล้วประสาชกักรบดือเลือก

วอน วิลเลียมโศกหรือถึงไหนหน

เขาไปส่าง เพื่อไปแสดงข้อชี้แจงให้ชก

กฤษณะด้นนอกมา ซึ่งนักสู้กรรัฐ

สภาได้ ยิ่งชกฤษณะด้นนอกมา

คำคัดค้านของวิลเลียมพิทัก หลังจาก

นั้นมาอีก ๔ วันวิลเลียมพิทักถึงแก่

กรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้กำลัง

เขียนบทละคร เขาก็ยังไม่วายถั่ง

ระชาชนคนเมือง.

คุณธรรมของวิลเลียมพิทักข้อนี้

ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่า คุณลักษณะ

เหมือน ๆ กับคุณลักษณะของท่าน

จอมพล ป.พิบูลสงครามเหมือนกัน”

นี่ย่อมแสดงให้เห็นว่าสิริ เปรม

จิตก์ เป็นผู้มีควมรู้กว้างขวาง

ในประวัติศาสตร์การเมืองต่างประเทศ

สมควรแล้วละมความที่สุกักไว้รับ

เห็นแห่งความถึกขำช้อยได้วิยาส

การงานแผ่นดินในตำแหน่งเลขาธิการ

กระทรวงการต่างประเทศ พุทโย

ความดีที่ยิ่งกว่าความรู้กว้างขวาง

ในงานการเมืองต่างประเทศของสิริ เปรม

จิตก์ นั้น ไม่ควรอยู่ในฐานะเพียงแต่

ผู้ช่วยเหลือวิชาการกระทรวงเท่านั้น แต่

ควรจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

ต่างประเทศ จอมพลสมเด็จท่านหนึ่ง

และความรู้มากกว่าเป็นไหนๆ.

ข้างพระที่นั่งสุทไธสวรรย์บรมมหารัชมงคล

ป. กับวิลเลียมพิทักที่มีคุณธรรมเหมือนกันและ

ทั้งดำรงเกียรติอันดีงามด้านจริยธรรม

จิตใจที่เอื้อนวิญญู สมมติว่าจอมพล ป. พิบูลสง

ความ “นั้น” ไปแก้ก็ควรจะจอมพล ป. (ถูก)

ขึ้นมาอีกแห่งหนึ่งชกฤษณะด้นนอกไปโดย

ด้วย เพื่อรักษาไว้ “คุณธรรม” เพื่อประเทศ

ชาติต่อไป.

สิริ เปรมจิตก์ได้พระนางเล็ดลงตามความดี

ของจอมพล ป. ไว้อย่างน่าชื่นชมจริงใจ

ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาลพิบูลสงครามด้วย

ได้เปรียบที่ตรงข้ามกับ ป. กับโยนาฮาว์ ประ

ธานยธีย์ที่กล่าวว่าเป็นไปทางละ เดียวกันคือ

หลังจากที่ได้ออกชื่อ โยนาฮาว์ อย่างสุกแล้ว

สิริ เปรมจิตก์ก็ได้กล่าวว่.

“ในทางอันเดียวกัน รัฐบาล

พิบูลสงครามแห่งพระกษัตริย์มณฑล

กัมพูชารบยัสนั้น ทั้งนักไพร่ท้าว

จอมพล ป. พิบูลสงคราม ไกรโย

ประเทศชาติมีมากมาย เหล่าทหาร

ของชาติจึงได้ความสนับสนุน และ

สามารถการการต่าง ๆ นายกรัฐมนตรี

ได้ไว้ ๔๕ ปีมาแล้ว ซึ่งชกัก

นักการเมืองใด ๆ ในยุคชนะได้วิย

ความซื่อสัตย์เช่น

ในข้อหน้าสุดท้าย ของหนังสือ

เรื่อง “ชีวิตทางการเมืองของ จอมพล

ป. พิบูลสงครามนายกรัฐมนตรีผู้ว่า

ไรสุกษุสของโลก” นี้ เขา (สิริ เปรม

จิตก์) เขียนลงเขียนน่านไว้ว่า.

“เมื่อข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น แล้ว

ข้าพเจ้ามีความหวังใจว่า ประชาชน

ควรเลือกพรรคการเมืองใด หรือควร

จะเลือกบุคคลใดในการเลือกตั้งทั่วไป

เทก็ ซึ่งกระชั้นในปลายเดือนกุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๔๐๐ ...”

เป็นน่านว่าลัทธิของนี้ ของลัทธิการเมือง

๒๔๐๐ (ที่ไม่เรียบร้อย) นั่นเอง จึงไม่

ควรเพียงแต่ ข้าพเจ้า: ได้คิดค้นที่ ๒๒๐๐

เมื่อพร้อมต่อประชาชนต่อไปอีก.

อา ! พระไทยเทววิราชเจ้า

เจ้าข้าเมื่อเมื่อเมื่อ “อวโร

ตของของโลก” จึงจะพิมพ์ออกมา

อีก ตลาคณะด้นของชกัก

ค้อยอยู่ หรือจะเป็นวันที่ ๔๕ กร

ฎาคมนี้หน้าก็มิรู้ ? ▲

“จริยมนตรี”

ต่อจากหน้า ๒๒

ทำให้ประชาชนคนอ่านเป็นทุกข์สิ้น

ใจ...

—ในโอกาสแห่งวันครบปีที่หนึ่งที่ผ่าน

มาที่แห่งกลางนครหลวงเวียงจันทน์

ซึ่งมีข้าราชการและอัยการเมือง เลื่อน

ขึ้นด้วยเสียงปี่กลองการบดือด้วยเครื่องนี้

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า เจ้าข้าเจ้าข้าเจ้าข้า

ก่อน "นักปฏิวัติ" วันหนึ่งก่อนขึ้น ประชุมด้วย สิบเอกหม เกตุอำไพ, สิบเอกเข็น รอดุทธิ, สิบเอกกระซิบ สายสุวรรณ์, สิบเอก หัง เข้ม, สิบเอกขาว สิบวงศ์, สิบโขนแก้ว และสอสูง, สิบเอกเข็น บัวปิ่น และสอโขน บ.ด. หัวข้อ "วิวัติ" ทุกคนประจักษ์ต่างกอง รือ และคัดค้านเป็น นาดล้น ผู้ว่าโศกด้วย หันขึ้น.

ทรงกันขำกับที่กิ่งกองพันทหาร รายที่ ๒ จังหวัดเกษมณ เป็นที่ถึง ของกองพันทหารรายที่ ๓ โดยมีแนว ถนบราชดำเนินผ่านกลาง ทหาร ในกองพัน ที่เป็นชนกเพื่อนรักเพื่อน เกลอของสอสิบเอกหม เกตุอำไพ ที่มียู ย่างเหยือกกัน ควรรู้เขาเรไรเข้ามา เป็นกำลังสมทบเป็นอย่างดี สิบเอก ตม เกตุอำไพ มองข้ามฟากเดินไป พลาภกิจระระอยู่ในใจ ถ้าเขาไร ทหารในกองพันทหารรายที่ ๓ เข้ามา ร่วมควมชักกองพันหนึ่ง และไปถ้าง ยึดอำนาจ ก็คงจะเพิ่มความแข็งแกร่ง; ขึ้นอีกโดยมีกำลังสอใน ในที่สุกสยเอก ผู้รักโกพบกับเพื่อนเกลอ แห่งกองพัน

ทหารรายที่ ๓ เข้ากันโก และหลังจก ก็โก "ชักแม่ในทางนี้" อันมาสาธ ขยายเพื่อการปฏิวัติแล้ว เพื่อนเกลอ ของเขาก็กลองรัยคำและเพิ่มโรยอย่างยั ที่ทำงานสำคัญร่วมกันแบบขอมคาย ฉายาชีวิต:

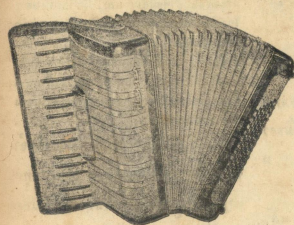
นั่นคือสิบเอกสวัสดิ์ มหะหมัค กองร้อยที่ ๔ ของกองพันทหารรบ ที่ ๓

อันสิบเอกสวัสดิ์ มหะหมัคผู้พิ้ง ูกแก่ทามสกุณักรบไว้ว่า เขาเป็นคน อัสลาม คงนั่งเพยกันต่อไปว่าเขามิ สิวภายอันคัลและกระบอกกลัถ สำ เกบให้เห็นความมกยกัน และออกชนโก อย่ายกขบเยม ถิ่นพระของเขายกอกให้ ทราบว่าเขานี้เป็นผู้พิ้งพร้อมเสมอ ต่อการ ฉายาเสด็จกัณฑ์การณทุกอย่าง แม ว่าเหตุการณ์นั้น ๆ ะมีความหมายถึง ชีวิตก็ตาม เขาอาจไม่อาลัยยักค้อ ชีวิตของเขาเลยก็โก ส่วนนายสิบ สจกร ภูมิภักนั้น ค่อนไปข้างจะเบื นผู้พิ้งผู้ใหญ่ว่า การเรารพาทั้ง

เป็นไปอย่างเรียบ ๆ แต่ทันทันและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกพลทหาร หรือ นายสิบชั้นรอง ๆ ลงมาในความเคารพ จำเริญงามมากอยู่. ยักนี้สิบเอก ตม เกตุอำไพ "ตัว โผล่ใหญ่" แห่งกองพันทหารรายที่ ๒ ก็ถือถ้างจากกองพันทหารรายที่ ๓ เข้า มาสมทบด้วยแล้ว อา การปฏิวัติ ทนต่อการปฏิวัติ มันได้วางรากฐานลง ไปแล้วในความเข้มแรงแ้ง...และถ้าวัว; แผนการณปฏิวัติโดยนายสิบหนุ่ม ผดรววิไลถูกกำหนดคณ ๆ ลงไปอย่าง ไม่วัธโร กล่าวถึงสมของเขาคอง ำงานอย่างหนักที่สุกเป็นประวัติกการณ ในชีวิต แต่สมของเหล่านั้นเป็นสมอง ใหม่, เป็นสมองที่ไม่เคยกำหนดแผน การณสำคัญอันใหญ่ยิ่ง ถึงเพียงมา; แต่ก่อนเลย มันระงการให้มีอำนาจ อันคักคัลหรือไร้นมาไถ่แล้ว นอก ีหลวงงาเดินไป และเป็นกรกระทำ จากความระเหิดกระเหิดหรือกระทำ... ที่ควหาญนัก.

ไทย-ลี้ปตาห์

ทำ...ทำเพื่อผลสำเร็จแก่ประการเดียว เท่านั้น และแผนการณที่กำหนด ลัษ โลงในนี้ไม่มีอะไร มากไปกว่าหาวิ ชักชวนทหารกองพันอื่น ตลอดจนผู้ ที่มีความเห็นอกเห็นใจ ร่วมเป็นร่วม คายเข้าร่วมกันก่อการปฏิวัติขึ้นเท่านั้น. ขณะนั้นเป็นเวลาารวาคืน มีนา ยน ๒๔๗๕ กลันไกรจากกองหวอก โกลัชะเรยไปความลณมายลี้ปในกอง พนต่าง ๆ ที่กลันนี้ไปทั่ว มันโยชกลัน ของมันเข้าไปยังกองพันทหารรายที่ ๔ และที่ ๕, เข้าไปในกรมรบนและมันก็ โกลัชะเรยยิ่งขึ้น เข้าไปในกระทรวงกลา โหมเข้านโก ทั้งได้รับความเห็นชอบ และร่วมมอด้วย และทรงปฏิเสธแนบ คอยชูขึ้นจึงเลี่ยกอน ตลอดจนพก ักขอยักไปเลย ไม่ขอชมร่วมด้วย โดยให้เหตุผลัน ๆ ว่าการครั้งนี้ใหญ่ ีหลวงงาเดินไป และเป็นกรกระทำ จากความระเหิดกระเหิดหรือกระทำ... ที่ควหาญนัก.

ลูกเทนนิส รุ่นใหม่ชนิดหัวกลมในลอน บรรจกระ เป็องอัดลมอย่างแน่นหนา ลูกเทนนิส สตาเชิซ เป็องไร ใช้ในการแข่งขันกันมา วมเข็ดคอลเปา ใช้จำราคาโกลด ๑๒๐.๐๐ บาท ทำงาหวัท

แคทกร์เคียน ซอฮิตาลิ และเชอร์มัน ยัทธิ โนเชอร์ และพรันคาลิน รูปสวบ เลียงกลัถจิวาฟาก มีกนแค่ขนาด ๑๒ เยสส์ ถึง ๑๒๒ เยสส์ มิให้ท้านเลือก ทุกขนาด, เชิญแระชมโกคักทำงาลัน ไวโอลิน ดิกา แมนโกลัถรุ่นใหม่ ให อกมาถึงแล้ว มิให้ท้านเลือกทุกกรากา รูปสวบ เลียงจิวาฟ, ดิบเพลงปาก ยัทธิโนเชอร์ เชอร์มัน ฉนิคโคเมท โซโมนิก้า ซองแบนค์

ไม้เทนนิส ยัทธิ สโปลลิก ของอเมริกัน เนื้อไม้คักหลายชั้น รูปสวบ แฉ่งแ่ง สยวิจัก ทนทาน ถ้างเป็นต้นนิยมในหมู่ นักเทนนิส มิให้ท้านเลือกหลายแนย เชิญชมโกคักทำงาลัน เครื่องแฮตต์ ของอังกฤษรุ่นใหม่ มีากาเพชร สวงามมาก และสิ่งข้าง มีอาทลย์ให้ท้านเลือก

เครื่องแตรสำหรับโรงเรียนประจำจังหวัด เชิญคักค้อฮองดาม ใต้ทางจดหมาย ทำงินคักให้ค่านันและเบ็นตนเองเสื่อ

(คัลแห่งเครื่องทำ อาการแห่งเครื่องดนตรี ชุมทางแห่งเครื่องสำอากั)

ยุควิเศษชัยบุรี

นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม ขณะนั้นอาศัยอยู่บ้านพัก ในกรมมืองันที่อยู่อีกจากบ้านหรือกรม ป.อ. นันและ บุคคลผู้ใดถูก "หมาหว" เป็นคนรัก โดยอ้างถึงทหารของนักปฏิวัติหนุ่มกรมตำรวจข้าพเจ้า พล.อ. นันและแล้วก็จะรับนายพันเอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็น "ศัตรูหมาเลข ๑" ของเขาโดยทันที ส่วนที่ระบอบมีอำนาจนั้น เขาไว้วางใจคนที่ใกล้ชิด.

กฎการปกครองที่มั่นคงมาถนัดใจของ การปฏิวัติยังคงลอยนวลอยู่ ผู้ร่วมกึก และร่วมความต่างก็ระออยอ้าปากเวลา ถิ่นอยู่ด้วยความมั่นใจ ทุกคนระออย เวลาสำคัญที่จะมาถึง และทุกคนคอย เวลานั้นเพื่อจะให้เห็นเลือดสีแดงเข้ม ของเขาไหลจ่อออกมาเพื่อล้างแค้น!

เมื่อใกล้เวลาปฏิวัติ ลอยเข้าไปถึงกอง พันทั้งห้า และก็ถามถามกันจะไหลลงเข้าไป คณะกรรมการปฏิวัติได้ข้อ ในที่สุด...จนสรุป มาที่ทุกสิ่งทั้งห้าไปเป็นลำดับ และนั่นเมื่อเขามาพิจารณาดังว่า แผนการปฏิวัติของกองพันเอก และกองพันที่ห้าหา อันเป็นความลับของกัน ได้เห็นผลออกมาก็ได้ชัด นายพันเอกหลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจึง แก้วขลุ่ยขึ้นอย่างฉะฉานใจว่า มันจะขึ้นไปได้ เกือบหัว ที่หมู่กองกำลังนั้นอาจสืบจะร่วมกัน ต่อการอันใหญ่หลวงถึงเพื่อนี้ และที่เพราะเหตุ นั้น นายพันเอกหลวงพิบูลสงครามจึงได้จัดให้ มีการประชุมภายหลังที่ผู้บังคับการกองพันนั้น จะไปยังระบอบกระทรวงกลาโหมในทันทีพร้อม พยานผู้ที่กระทรวงกลาโหมหลวงพิบูลสงคราม อธิบดี กรมตำรวจ.

ผลแห่งการประชุม ๆ...คือ มีแต่ ลอ ชนกรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธาน ประสงค์หรือเอาทหารขึ้นใหญ่และอธิบดี กรมตำรวจด้วยละ ที่ประชุมก็มองกันอยู่อย่าง หะยาไปไม่ผิด ที่ประชุมควมกับปฏิวัตินั้น ผลการให้ผ่านมาก็ได้อย่างคาด และในขณะ ที่กำลังแผนการปฏิวัติซึ่งกับจำนวนมาของคนที่อยู่ในกรม "รัฐ" อธิการบดีก็ถูกถามว่า ทราบอยู่เป็นระเบียบประชุมที่หน้ารัฐมนตรีว่าการกลาโหมหรือไม่.

นั่นเป็นแผนการที่ตีกำหนดขึ้น จากมัน สมจริงของคนที่ขึ้นหน้าบนกลาโหม ขึ้นชื่อที่ออก วิถีไปจึงปฏิบัติการอันนี้ เพราะว่าแผนการที่ ขึ้นแรกนั้น เราจะไม่เข้าจับที่ผู้บังคับการกอง พันและนายทหารในกองพัน ๆ ทั้งหมดไปจึง ไว้ หรือที่จับกับข้อคำสั่งเป็นกรณีและออก ยุทธการที่ขึ้นก่อนหน้าหน้าต่อไปใน "ราช การ" ของเขาแล้ว หลังจากนั้นนักปฏิวัติเหล่านี้จะ พยายามไปจับตัวบุคคลนั้น อาจที่เขามาได้ขึ้น จะวางใจใกล้โดยระบอบทุกคน พร้อมทั้งเขาเอง ไว้รับมือเขาไปทันที ถ้าหากระบอบรัฐมา ขัดขึ้น.

ที่ประชุมทหารต่อไปว่า นักปฏิวัติหนุ่ม เหล่านี้ไม่มีแผนการที่แน่นอนพอ หรืออาพาท พหุพหุเสนาชกรรัฐมนตรี แต่จะจับตัวไว้เป็น ประเด็นการ ปกป้องตัวของพวกตนเอง และใน วันที่จะเข้ายึดตัวไปจะจับกับนักปฏิวัติการกรม ระบอบนี้การกรมเรื่องราวมืดมนอีกด้วย.

ใกล้เวลาแล้วว เมื่อถึงวันโฮ แห่งการปฏิวัติ ลอยมากระหนาบรัฐ มนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อย่าง คนที่กิน มันก็ย่อมหมายถึงว่าความ ลับของ นายพัน หุ่นลกรว่า เหล่านี้ไม่มีเสียแล้ว คงนับรายชื่อคนสำคัญ ในการการกิจ เช่นนี้ทั้ง ทราบอย่าง สมบูรณ์ในที่ประชุมว่า เขาเหล่านั้น เปนใคร และประจำอยู่ในกองพันแห่ง ไหน และแผนเหล่านั้นได้ถูกกำหนด การ "ตะครบ" ไว้ข้างเรียบร้อยแล้ว และนั่นในเวลาที่สุดก็ไป ไร่ตัวเสียด้วย ระหว่างมี สมองของ คนหนุ่ม ตั้งขึ้นก่อนความเสียหาย ก็มีความกึก "แก้ปัญหยา" อย่าง ง่าย ๆ ของกองนายทหารในที่ประชุม นั้นคำก้นก็ลบลบ มันช่างง่ายเหลือ เกินที่จะทำการกับทุกหัว หน้านักปฏิวัติ เสียก่อน ก่อนที่พวกเขาจะรวบรวมพล พรรค เข้าไปยึด แผนอย่าง หมาแน่น ข้างข้างอาจไม่คิดเสียกระสุนปืนเลยสัก นัดก็เลยด้วย.

การลงมือไปของเหล่านักปฏิวัติ ได้กำหนดไว้ ในวันที่ ๕ สิงหาคม

เวลาที่ ๕ วันและเวลาเดียวกันนี้ แหะพวกเขาจะคุม ตัวผู้บังคับ ขันเขา ไว้ทั้งหมด ถูกขังอยู่ที่ใดใครเป็นผู้กำหนดความไว้หรือกำหนดลงไป ตามสมมติของคนที่หนุ่มลกรว่าก็กำหนดไว้แต่ไปยังอีกลงไปแล้วว่า พวก เขาจะยึดแผนการที่เข้าบุคคลสำคัญ และยึดอำนาจให้อยู่ ในกำมือในนั้น กลุ่มนักปฏิวัติทุก ๆ คนที่กระหายกันอยู่ในที่ต่าง ๆ ในกระแวกที่หนักแน่น เป็นอย่างนี้จะทำทางอันใหญ่หลวง นี้ให้สำเร็จลงได้ เขาจะคอยจับหว่า น้อยด้วยความหวัง...และความสำเร็จ!

จึงหว่า...จึงหว่าสำคัญ มา...จึง หว่าแห่ง การปฏิวัติ ของคนหนุ่มสมอง โสเหล่านนี้ มันเป็น ความ มันอันจับ เจ็ด จำเสียอะไร วังอยู่ที่นี่อาจถึงของ เลือดด้วยกันทั้งสองฝ่าย มันอาจกลายเป็นศพและศพ...ศพ...ศพไปเป็นกอง พะนิกันใดใครจะรู้ แต่เขาเหล่านั้น คิดว่ามันจะต้องเป็น เลือดตาแผ่นดินที่ ปรากฏไว้ใน ประวัติศาสตร์ว่าพวกเขา ได้ตั้งมั่นออกมาเพื่อล้างอำนาจรัฐบาล ที่ไม่ สมควรจะบริหารราชการแผ่นดิน ยุคนั้น!

ในทั้งวันเดียวกันนี้เอง นายพัน เอก หลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็มีคำสั่ง "ลับ เฉพาะ" ไปยังผู้บังคับกองพันทหาร ราชที่ ๒ และกองพันทหารราชที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ก้นกบอำมของแคว้นนครา คำนี้เพื่อกันเจ็ดสามพันตัวที่จังหวัด คำสั่ง "ลับเฉพาะ" ฉะนั้น ระบุไป เลขาว่า ให้ยกมุนนายสิบนักปฏิวัติทั้ง หกคนในวันที่ ๓ สิงหาคม เวลาเที่ยง ครบ และให้ดำเนินการพร้อมกันทุก กองด้วย!

ภายหลังกองพันทหารและทั้งทุก มุมเมือง นายพันตำรวจเอก หลวง อุดมเกษารัต อธิบดีกรมตำรวจก็ได้ สั่งสาบออกมกลั่น ปฏิวัติกันอย่างแหว่ เกือบ อาวุธยุทโธปกรณ์ออกที่ "สม

"รัฐวณึก" กับพวกนายสิบทหารหนุ่ม เหล่านี้ที่ใด... แต่ก็ได้กลิ่นจากใคร คนหนึ่งเจ้าวัง ๆ ใครคนนั้นก็ค่อย นุ่ม ฒ พลัดลง ข้าราชการพลเรือน ไปสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่ทว่า เจ้าหน้าที่ยับยั้งด้วยใจ ไม่ลดมือ ขุนนิมนต์นั้น รอไว้ก่อนดีกว่า เหนว่า จะมีการ ระดม พลคนนัก ปฏิวัติหนุ่ม ๆ จากกองพันทหารมาเสียก่อน.

ฝ่ายหนึ่งเร่งจับหว่าวนี้ ๕ สิงหาคม ให้เข้ามามีกำลังไว้ที่สุก คับย ทั่วใจระบอบที่เหมือนกลองใหญ่ในวัย พายุ วันนั้นเวลาใกล้ถึงอรุณ เขาจะลงมือปฏิวัติ เขามองเห็นภาพการ "จับดาบ" คนสำคัญของเขาเป็นอย่างดี นายพัน เอกหลวงพิบูลสงคราม, นายพันตำรวจเอกหลวงอุดมเกษารัต, พระเจ้า วรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาภา และหม่อมเจ้าวรจลนไชยการ วรจรณวัฒน์คนอยู่ในข่าย "ประหาร" ที่สิ้น ใครคนหนึ่งในกลุ่มนักปฏิวัติ นั้น อาจมองเห็นภาพคนเองกลายเป็น นายกรัฐมนตรีขึ้นมาได้ และอีก หลาย ๆ คนก็คงระบองเห็นตนเองเป็น รัฐมนตรีหรือไม่ก็อธิบดีกรมอะไร กรม หนึ่งเข้าแล้วเป็นอย่างไร จังหวะที่ระอ คอยจนกว่าจะถึงอรุณเวลาตีห้าของ วันที่ ๕ สิงหาคมนี้ พาไปให้เสียไป ่าง ๆ ๗ จากความเป็นนายสิบทหาร พันเขินเห็นคณะรัฐบาลบริหารราชการ แผ่นดิน มา! มันใหญ่โตมิใช่เล่นก็ เกียว.

แต่ครั้นแล้ววันที่ ๓ สิงหาคมนี้ มาถึง วันนั้นเวลาเที่ยง ครบ ไม่มีใคร สักคนเคียวที่รัฐว ชะการกรรมของ คนกำลังระออยู่ตรงหน้า ทุกคนเกิน เข้าห้องประชุมเพื่อรับการระบอบตาม ปกติจากผู้บังคับกองร้อยแห่ง กองพัน ทหารราชที่ ๒ เขาผู้นั้นคือร้อยเอกวุฒิ วีระบุรุษ ซึ่งได้รับคำสั่งจากผู้บังคับ การให้เป็นผู้ยกมุนนักปฏิวัติ ในกองพัน นั้นเอง.

ในระหว่างการประชุม นั้นเอง พวกเค้าพากัน เลื่อนมือไม่มีลังแก้นัก พวกเค้าได้ฝ่าเปรียบงมมากับมือ เองภูมิ วีระบุรุษ กระซางกันพ่นขน นมายาวราวแก้ว และในพริบตาหนึ่ง ทหารในบังคับบัญชาของเขา ซึ่งได้จัด เติบโตพร้อมไว้แล้วกับดักกระสุนปืน ปากกระบอกขึ้นทูกกระบอก ตรงไป ยิงกลุ่มนักปฏิวัติภายในห้องประชุมทันที!

คนหนึ่งในงานนั้น ลูกปืน ยิงพรรคพวกทันที เหลือชั่วชายคน ฆาโพรบข้าง. ต้นตึงในเหตุการณ์เฉพาะหน้า ที่เขาได้คาดฝัน มาแต่ก่อน นั้นพบในมือของอ้อย เองภูมิ วีระบุรุษ ข้อตรงแสงเข้าสู่ ระดับหัวใจของเขาคือบัพพิต และ มนพรมมอยแล้วที่จะเบียดบังออก มา ถ้าผู้บังคับกองอ่อนคนนั้นกระ ดิกหน้าเขิงมดเดียว.

คนผู้หนึ่งคือ ลิบโทแน้ว แสงส่ง สูงหนึ่งใบครึ่งของนักปฏิวัติแห่งกองทัพ ทหารที่ ๒!

ใบหน้าของเขาคดลึกลับ คงใบ ที่นี้ เมื่ออ้อยเองภูมิ วีระบุรุษกระโดน ก่อขวาง.

"โอ! ทหารขบขันลิบโทแน้วไว้ในฐานที่ก่อการบฏ!"

ทันทีนั้นเองกลุ่มทหารซึ่งอ้อยเองภูมิไว้มองไว้ ก็ถูกรุมเข้าประหัตประหาร ข้าง และพวกที่ออกไปจากห้องประชุม หมกกันถนัดสำหรับความนั้น, สำหรับการปฏิวัติและสำหรับการฆ่าคนสำคัญ ในคณะรัฐบาล.

ในเวลาไล่เลี่ยกันนั้นเอง ผู้ซึ่งมัก กองร้อยอื่น ๆ แห่งกองพันทหารที่ ๒ ซึ่งได้ปฏิบัติภารกิจมุก นักปฏิวัติ เช่นเดียวกับอ้อยเองภูมิ ก็นำตัว ผู้ต้องหามาขึ้น เขามีสามหมอกและใบจำนวน ๑ คนนั้น เขาหนึ่งรับเอื้อไม่อยู่ใน กอง รอดกลับไปให้ควาหวัง และอีกคนหนึ่ง ลายขาวไปอยู่ ณ วัดแห่งหนึ่งในจังหวัด นนทบุรี.

หาตัวน้องพันทหารวันที่ ๑ ลิบเอก สวัสดิ์ มะหะหมัด และจำนำสืบสารการ ภูมิที่ หองคนเป็น "หรือ" ของผู้บังคับกองร้อยเช่น เดียวกัน นักปฏิวัติทั้งสองนี้คือ ผู้สืบเลอบม ภูมิที่ ๑ แห่งกองพันทหารวันที่ ๒ เข้าไปปิด ต่อในฐานะเพื่อนเกลอช่วยให้ร่วมต่อการปฏิวัติมา คนนำตัวคือ ส่วนทางข้างกองพันทหารวันที่ ๑ และในกองพรรคพวกใหม่ นักปฏิวัติส่วนหนึ่งก็ จูกรวมตัวมาไว้บนเคียวกันด้วย รวม ทั้งสืบ เอลือคนหนึ่งแห่งกองพันทหารวันที่ ๑ ถอด จนจำนำขารลงมือพอเขื่อน ก็จับตัวกลับมารวม ได้วางยาไว้ด้วยขมิ้นบางขนาดเล็ก ติดกับตัวมาใน โอกาสเดียวกัน เขาหนีเดือนมกราคม ๒๕ หนีลงสู่ นนทบุรี

ออกแล้ว ๓ ความหวังที่สงบ ความไม่สิ้น ที่หลายก็ถูกหักทลายลงด้วยสิ้น ความกล้า นี้ของนักปฏิวัติที่แท้คือลึกลับที่สุดที่คน หนึ่ง ไหมไปอยู่ในเงาแห่งความมืด คนนำตัวที่เขามาขอ ระเบิดซึ่งจับที่ ๑ คนนั้น รอดตัวจากการถูกฆ่า วัตรผู้รอดตาย รอดพ้นจากการถูกกระหายด้วย นึกแล้ว นักเลงหรือคนระแวงเขาหนีรอด หนีจากการถูกจับตัวไว้ประจันหน้า ประวัติ ศาสตร์ทางการเมืองยังคง "ข้าหน้า" อยู่อย่าง เดิม.

จากการสอบสวนโดยคณะกรรมการ และ คณะอัยการศาลพิเศษ ซึ่งได้กระทำ เกี่ยวเนื่อง วัตรบางปัญหาของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้ซึ่งถูกจับโดยกองตำรวจที่ปรึกษาของ ข้าราชการ ได้ลี้ภัยปฏิบัติเปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาล กระจา เว้นไว้เสียแต่ที่ตอนเหนือที่ปฏิวัติตลอดเข้า หนีลอบอ้างว่าไม่ไปพบในภายหลังจะรับแรงจูง อดทนอยู่ ปฏิวัติตลอดไป ณ ข. ๒๒ ในเรื่อง ความลึกลับพระอภัย เขาสืบ เอลือ สวัสดิ์ มะหะหมัด แห่งกองพันทหารวันที่ ๑

ในที่สุด คณะกรรมการการศาลพิเศษ ก็พิจารณาเสร็จสิ้นแล้วในความ ส่วนมากก็ตัดสินให้จำคุกตลอดชีวิตแก่ โยเดพรเสยเอเลดส์วิค มะหะหมัด ซึ่ง ปฏิเสธตลอดทุกข้อหาใน ศาลพิเศษที่ พากายขึ้นต่อโทษประหารชีวิต อนึ่ง เขา ... นักปฏิวัติหนุ่ม นาสียวุ่น ละครที่ แห่งกองพันทหารวันที่ ๑ หลาย ลระคนทั้งชีวิตก็ตกผลแล้ว ด้วย ความมรณก นักโทษประหารถูกนำ ตัวไปขึ้นเฝ้า ณ ช้อมพระจุลจอมเกล้า ส่วนผู้ที่ "ชีวิตจ้องอยู่" ถูกส่งเข้าคุก ขวางขวางและคุมขังมาในเช้า ... เถาะ กระเซา แผ่นดินกลางทะเลแดงเสมือน เถาะมรณกในถ้ำนั้นแหละ.

ละครแห่งชีวิตของคณะนักปฏิวัติ กลุ่มหนุ่มปีติกลางแล้ว หมดคือ กาสที่จะแสดงได้คือออกไป แต่... สละคนแห่งชีวิตของคณะรัฐบาล ยัง ค' แสดงต่อไปไม่เป็นที่สิ้นสุด! ▲

๐ บทวิพากษ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๑๓

ดังกษ์วิพากษ์แทนแต่ใจการ:

มีข่าวว่าพลเอก แฟรงโก เบ็คซิกาว

สเปน ซึ่งมีอายุครบ ๖๔ ปีในพ.ศ.

๒๕๐๐ ได้ประกาศต่อสภานิติบัญญัติเมื่อวัน ๑๕ ก.ค. ๒๕๐๐ ว่า เมื่อเขาเข้าข่มขืน หรือลอบลักทรัพย์ที่แห่งหนึ่งประเทศสเปนเมื่อใด ะได้สถาปนา กษัตริย์ ขึ้นครองราชย์ตามเดิม มิใช่เอาโทษต่อข้าที่เรากล่าวถึงเหตุในประเทศที่พิ พาศันนิกรมมกษัตริย์ ออกไปจากพระราชบัลลังก์แล้ว จึงจะกลับมามีกษัตริย์ ขึ้นอีก โยเดทำงานผู้แทนการงานแห่งกษัตริย์มีวิญญู หมายความว่าถ้าพิพศกรรม โห้ดกษัตริย์สืบราชสมบัติที่แทนเขาต่อไป ที่จริงแฟรงโกก็มิอาจหาที่กษัตริย์ อยู่แล้วจึงประกาศปราบคาบึกเป็นกษัตริย์โดยเอกราช "แต่เขามั่นใจถึงพระราช วงศ์มัยวธอง—แฮชชิสมา นัสรวเสวยอยู่เหมือนกัน หรือจะรู้สึกตัวว่าไปไม่ รอดถ้าเพื่อเป็นโทษเขาเป็นกษัตริย์เสียเอง.

ข้อข้อแย้งแต่ใจการที่ลือชื่อในสมัย ๑๑ ปีนั้น เห็นจะมีข้อใดข้อหนึ่ง ๑ คนเท่านั้น คือ อาดอล์ฟ ฮิตเลอร์ ของสาธารณรัฐเยอรมนี สันติภาพหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒, เขาโดนปลดสิทธิ แต่ใจการที่ลือชื่อมีอีกข้ออยู่ในขณะเดียวกันคือ และเพราะว่าสงครามของฮิตเลอร์ได้ทำให้ปละอง ปรองมุกกับความพิพศของยุคโลกที่ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เหมือนกัน และคนที่ ๒ ก็คือ แฟรงโก แต่ใจการของเขา ซึ่งกำลังเป็นช่วงที่ระบอบบลิคส์ของเขาให้แก่พระราชวงศ์มัยวธอง—แฮชชิสมา ซึ่งได้ปกครองประเทศสเปนมาแต่บัดนี้.

กษัตริย์สเปนองค์สุดท้ายคือพระเจ้าอัลฟองโซ ที่ ๑๓ ได้ถูก ขยี้ไล่ออกไปจากประเทศสเปนเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๑ โยเดกษัตริย์บัลลังก์ (ซ้าย) ขณะการเลือกตั้งเทศบาล พระองค์ไม่ได้ประกาศสละราชสมบัติและไปพำ นักอยู่ต่างประเทศ ก่อนสิ้นพระชนม์ ได้ทรงมอบพระราชบัลลังก์สเปนให้แก่ เจ้าชาย คอนเซา พระราชโอรสสืบราชตระกูลพระราชวงศ์มัยวธองสืบไป

ได้มีคณะชาติ "ฟาลัง" ตั้งขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๖ และได้เกิดสงคราม กลางเมืองขึ้น เขอฆาตกรและอดิชาติ ช่วยพิทักษ์นำกรรมกาลแห่งโลกอย่างเต็มที่ ที่พระเป็นเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยกัน แต่ฝ่าย ราชันย์ ฝ่ายกษัตริย์บัลลังก์ ซึ่ง เป็นฝ่ายซ้ายและแพ้คณะชาตินายาบายคาในปี ๑๙๓๙ ฟรังโกก็ถึงแก่ความเป็น เลิศการคงแก่นมมา คณะฟาลังจึงเข้าปกครองประเทศสเปนโดยสมมุติฐาน มาความเท่าถึงทุกวันนี้เป็นเวลา ๑๑ ปีเศษแล้ว มิใช่ที่คนสเปนอายุอยู่ข้างหนึ่งก็ คือ ฟรังโก ประกาศไว้แต่แรกว่าเขาจะได้อภัยผู้แทนเขาไว้โดยพระราชองค์เล็ก ไว้อย่างเรียบร้อย เขาก็เห็นได้คือเมื่อเขาตายแล้ว แต่ฆ่าปลากัดให้ทำไม เขาจึงมาเรียกเผ่าเผ่าผู้คนของเขาขึ้นในขณะนั้นให้ทราบ หรือให้ทราบว่าเขา ว่าโทษเขาที่ผิดเพราะเขาทำลายล้างเสื่อมความนิยม.

ถ้าให้พิจารณาว่านาฏกรรมของฟาลังนั้นมาก กษัตริย์ฟาลังจึงเป็นผู้ซึ่งมีอำนาจอัน อดิ เพราะปรากฏว่ากษัตริย์ฟรังโกประกาศออกมา คลาคลาว่าตนมีวิญญูว่าราชกิจและพระ พหุกิจได้กล่าว "ผู้สืบแทนแห่งฉันนี้จะได้ระบอบเป็นระบอบที่ดีเหมือนฉัน"

เจ้าชายฟรังโก นามว่าคลาเบส ได้มีบันทึกไว้ตั้งแต่ปี ๑๙๓๖ เจ้าชาย จึงเป็น โอรสของเจ้าชายคอสตาบ และพระชนมเกิดระบอบกษัตริย์เพราะได้เป็นเจ้าชายเพราะชอบ สำรับมรดกแห่งยุคที่อดิอยู่ อดิเทศกษัตริย์พระราชบัลลังก์ของควินซีมอร์ติ (อัสตูซ) ธาระป็น ไปแล้ว เจ้าชายชอบเป็นพระอัครราชกุมาร อดิเป็นพระอัครราชกุมาร (ปีญบูนา) และกษัตริย์องค์หลัง อดิเป็นพระอัครราชกุมาร แต่กษัตริย์องค์หลังไม่มีพระโอรสจึงรับมาทำการมรดก อันมีแต่พระ ขนางของพระเจ้าออร์ตา ๒ แห่งกรุงมาดริดและพระนางของ โยเดราชวงศ์เบนิโตฆอเรียล และพระนาง คานาตามัดออกจาก อดิถูกคุมขังโดยมีอำนาจในราชสำนักมาตั้งแต่ครั้ง โลกครั้งที่ ๑ แล้ว นั้นแล้วมาโอรสก็เกิดเป็นกษัตริย์เพราะพระปิตุวิญญูมรดกเดิม แต่ โอรสไม่ไปได้อีกจึงคิด, โอรส นักปฏิวัติมาเข้าเรื่องอีกนักไปลงเห็นเป็นอันดีจึงจะไปรับเป็นองค์ของราชโอรสและพระราช

นมด้อยปัจจัย
สำคัญของผู้หญิง

ดีที่สุดสำหรับ

ประอาหารหรือทานเป็นประจำ

ทำให้กาแฟ น้ำชาหรือโกโก้
มีรสอร่อยยิ่งขึ้น

ฉัน บรรดานายแพทย์จึงแนะนำให้ดื่มเป็นอาหารประจำวัน นมข้นหวานตราแม่หมื่น
ทูนหัวมีรสมันและอร่อย นมข้นหวานตราแม่หมื่นทูนหัวช่วยสร้างทารกให้เจริญเติบโต
ขึ้นเป็นเด็กกระตือรือร้นแข็งแรง ไขมันนมนมข้นหวานตราแม่หมื่นทูนหัวบำรุงน้ำนม กาแฟ ให้
มีรสอร่อยขึ้น เด็ก ๆ ก็ชอบใช้เมื่อนมข้นหวานตราแม่หมื่นทูนหัววางบนโต๊ะรับประทานด้วย

ไม่มันมิโดจะเลิศกว่า
นมข้นหวานตราแม่หมื่นทูนหัว
มีชื่อเสียงมากกว่า ๕๐ ปีแล้ว

MM/M-PT57T-R

แต่ปีปิตอส

พ.ศ. ๒๕๐๗
ใช้เครื่องทำความเย็นแบบทันสมัย

บูชาน เอียงเวิร์ด ❖ เล็ก ตักกลาด
ในเรื่องรักเกมตลก
เบื้องหลังการฉ้อโกง และ การเมือง

นายพลสโตนวอลล์

- ❖ เขาเป็นนายพลกระตือรือร้นที่สุดในกองทัพบกอเมริกัน...
- ❖ เขาเป็นลัทธิมาแล้ว ทั้งยุโรป อเมริกา และ เกาหลี
- ❖ เขาเป็นผู้ทำสงครามลับ ของประเทศได้
- ❖ เขาเป็นผู้ชาย ที่ไม่ยอมให้ภรรยาอีกสักคนได้อ่านหนังสือ...

"Their Secret Affair"

เจสซิมเขตรู้เรื่องความรักของนักร้อง

COLOR BY DE LUXE

CINEMASCOPE

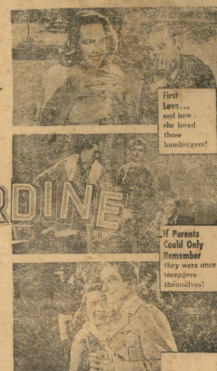
เพลงตลก! ด้วยของนุ่มสาว.
เรื่องตลก! ด้วยตัวตลก.
เพลง! ด้วยเพลง.

นายพล

ดริ้นตลก! ด้วยรัก.

โลภ

BERNARDINE

Star Pat Sime!
"Bernardine"
Technique
"Love Letters
in The Sand"

นี่เพลงตลกจากเสียงของ
แพ็ต บูเน BERNARDINE.
LOVE LETTERS IN THE SAND
และ TECHNIQUE.

แพ็ต บูเน (ต้นแบบเสียงดนตรีตัวจริง)
เทอร์ บูเน • เอเน็ต เกย์เนอร์
และ... ร็อบบี้ ร็อบบี้

